ഓർത്തഡോക്സ്
ആരാധനാവത്സരം

Malayalam

Orthodox Aaradhana Valsaram
(Malankara Orthodox Liturgical Calendar: A Study)

By **Fr. Dr. Joseph Cheeran**

Copy Right : Reserved with the Author

First Published : Oct. 2, 2016

Copies : 1000

Published by : **Dr. Geevarghese Mar Yulios**
M. J. D. Publishing House, Kunnamkulam

Cover Design,
Typesetting & Printing : Sophia Print House, Kottayam

Rs. 125/-

ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാവത്സരം

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പ്രസാധനം

പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

എം. ജെ. ഡി. പബ്ലീഷിംഗ് ഹൗസ്, കുന്നംകുളം

ഫോൺ: 9495603174

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽ പഴഞ്ഞി സെന്റ് മേരീസ് ഓർത്തഡോക്സ് ഇടവകയിൽ ചീരൻ ഗീവർഗീസ് കശ്ശീശായുടെ പൗത്രനായി 1945 ചിങ്ങം 1-ന് ജനിച്ചു. മാതാപിതാക്കൾ മാത്തപ്പൻ – കുഞ്ഞാത്തിരി. അവിഭക്ത കേരള സർവകലാശാലയുടെ ഒന്നാം റാങ്കോടു കൂടി മലയാളം ഭാഷയിൽ വിദ്വാൻ ബിരുദം നേടി. കാലിക്കട്ട് സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്ന് മാസ്റ്റർ ബിരുദം. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് 'ആധുനിക മലയാള കവിതയിൽ ബൈബിളിന്റെ സ്വാധീനം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി തയാറാക്കിയ ഗവേഷണ പ്രബന്ധത്തിന് പി.എച്ച്.ഡി. ബിരുദം ലഭിച്ചു. തൃശ്ശൂർ സി.എം.എസ്. ഹൈസ്കൂളിലും ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിലും അധ്യാപകൻ. 2000 ജൂണിൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

വൈദികഗുരു യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വൈദികസ്ഥാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു. 1972 മുതൽ കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലും 1985 മുതൽ കുന്നംകുളം ഭദ്രാസനത്തിലും വിവിധ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു. 2004 ജൂലായ് 1 മുതൽ തൃശൂർ ഭദ്രാസനത്തിൽ ആലായ്ക്കൽ കുളമ്പ്, കാക്കിനിക്കാട് എന്നീ ഇടവകകളിൽ സേവനം ചെയ്തു.

യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷൻ, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പഠനകേന്ദ്രം, കുന്നംകുളം ക്രിസ്ത്യൻ സ്റ്റഡി സെന്റർ, എറണാകുളം ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസ്യേഷൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപക ചെയർമാൻ. സീയോൻ സന്ദേശം, ഇടവകപത്രിക എന്നീ സഭാപ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ സ്ഥാപക ചീഫ് എഡിറ്റർ, അമ്പതിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇരുന്നൂറ്റിഅമ്പതിലേറെ ഗവേഷണലേഖനങ്ങളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മഹാത്മാഗാന്ധി സർവകലാശാലയിൽ റിസർച്ച് ഗൈഡ് ആയും ഓർത്തഡോക്സ് സ്റ്റഡി ബൈബിളിന്റെ മലയാളം പരിശോധകൻ ആയും മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് ഹിസ്റ്ററി അസോസിയേഷൻ പ്രസിഡണ്ടായും പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

യുണൈറ്റഡ് ബോർഡ് ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ ഹയർ എജുക്കേഷന്റെ ധനസഹായത്തോടെ കേരളത്തിലെങ്ങുമുള്ള ആർക്കൈവ്സുകളിൽ ഗവേഷണപര്യടനം നടത്തി. മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ (1665), മാർ ഈവാനിയോസ് (1685) എന്നിവരുടെ സുസ്താത്തിക്കോനുകൾ, മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ കാതോലിക്കായുടെ (1685) പള്ളിക്രമപ്പുസ്തകങ്ങൾ, ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന സെന്റ് തോമസ് ബൈബിൾ, തോമസ് അർക്കദിയാക്കോൻ (ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ) വത്തിക്കാനിലേക്കയച്ച കത്ത്, മാർ അഹത്തള്ളാ (1653) ഗോവയിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശന്മാർ വശം കൊടുത്തയച്ച കത്ത്, കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിന്റെ കുർബ്ബാനതക്സ, ഹൂദായ കാനോൻ 18 അക്കം കാനോൻ ആയി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുവാൻ റഫ്വർക്ക് ചെയ്ത കാനോൻ, ആർത്താറ്റ് ചെപ്പേട് (പടിയോല) എന്നിങ്ങനെ പൗരസ്ത്യ – പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയിലും കർസോനിയിലും വട്ടെഴുത്തിലും എഴുതിയ ഒട്ടധികം സഭാചരിത്രരേഖകൾ കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

ഭാര്യ: കെ. വി. ഏലിയാമ്മ (റിട്ട. ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്). മകൻ: ഡോ. പ്രസാദ് ചീരൻ, സ്നുഷ: ദീപാ പ്രസാദ്. പൗത്രിമാർ: എൽസാ പ്രസാദ്, ടെസ്സാ പ്രസാദ്, ലിസാ പ്രസാദ്. മകൾ: മേഴ്സി ജോർജ്ജ്, ജാമാതാവ്: ഡോ. പി. ഐ. ജോർജ്ജ്, ദൗഹിത്രർ: ഹിമാ ജോർജ്ജ്, റാണാ പി. ജോർജ്ജ്.

വിലാസം: ചീരൻ ഹൗസ്, കിഴക്കേ അങ്ങാടി, പഴഞ്ഞി, തൃശൂർ ജില്ല. 680542
ഫോൺ: 9495603174.

അവതാരിക

ഡോ. ഗീവർഗീസ് യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ

'ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാവത്സരം' ദീർഘനാളത്തെ ആഗ്രഹത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ഫലമാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരണ സജ്ജമാകുന്നതിൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു.

വിശ്വാസികളുടെ അനുദിന ആരാധനാ ജീവിതത്തിൽ സഭയുടെ ആരാധനാ കലണ്ടറിനുള്ള പ്രാധാന്യം ഏറെ വലുതാണ്. ദിവസത്തിന് ഏഴ് യാമങ്ങൾ, ആഴ്ചയ്ക്ക് ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ, വർഷത്തിന് ഏഴ് കാലങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ശാസ്ത്രീയമായി ഏറെ സൂക്ഷ്മതയോടും കൃത്യതയോടും കൂടെ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആരാധനാ സംവിധാനം പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സഭയ്ക്ക് ഉണ്ട് എന്നു മാത്രവുമല്ല മറ്റു പല സഭകളിലും ഇത്ര ഔചിത്യമുള്ളതും ഗൗരവമുള്ളതുമായ ഒരു സംവിധാനം കാണുന്നുമില്ല എന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കണം.

പ്രകൃതിയുടെ അഥവാ സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവു വരെയുള്ള സംഭവങ്ങളെ ഒരു വർഷത്തെ ധ്യാനചിന്തയും ധ്യാനോപാധിയുമാക്കി അതിൻപ്രകാരം സാരവത്തായ ഒരു ജീവിതക്രമം വിശ്വാസിക്ക് നൽകുക എന്നതാണല്ലോ ആരാധന കലണ്ടർ / പഞ്ചാംഗത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യം. ഈ ലക്ഷ്യത്തിനായി സഭാപഞ്ചാംഗം എല്ലാ വർഷവും സഭാകേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു വർഷത്തെ ഒറ്റ പേജിൽ ഒതുക്കി അതും ഒരു ഇടവകയ്ക്ക് ഒരു കോപ്പി മാത്രം ലഭിക്കുകയും അതുകൊണ്ടു തന്നെ സാധാരണവിശ്വാസികളിൽ അപ്രാപ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു എന്ന കുറവു പരിഹരിക്കുവാനാണ് പള്ളികളിലും ഭവനങ്ങളിലും ഒരുപോലെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ഉതകുന്നവിധത്തിൽ ഒരു കലണ്ടർ വിഭാവനം ചെയ്ത് 2014 കൂദസ്ഈത്തോ മുതൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു തുടങ്ങിയത്.

സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം, ഇസ്രായേലിന്റെ വിളിയും തെരഞ്ഞെടുപ്പും സഭയുടെ ആരംഭവും ശുദ്ധീകരണവും പ്രതിഷ്ഠയുമൊക്കെയാണ് കൂദോസ്ഈത്തോ - ഹൂദോസ്ഈത്തോ ആഴ്ചകളുടെ ധ്യാനവിഷയം. തുടർന്ന് പഴയനിയമ സംഭവങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ആവശ്യവും ആയി വിശ്വാസിയുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിലുള്ള സ്ഥാനവുമെല്ലാം വ്യക്തമാകുന്നതാണ് ആരാധനാവത്സരത്തിലെ ഒന്നാം കാലം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനപ്പെരുന്നാളിന് മുമ്പ് 8 ഞായറാഴ്ചകൾ ലഭ്യമാകത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഈ കാലം ക്രമീകരിക്കുന്നത്. എല്ലാ വർഷവും ഒക്ടോബർ 29-ന് ശേഷം വരുന്ന ഞായറാഴ്ചയിൽ ഈ കാലം

തുടങ്ങുന്നു; അപ്പോൾ ഡിസംബർ 25-ന് മുമ്പ് 8 ഞായറാഴ്ചകൾ ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു കാലം ലഭ്യമാകും. വചനത്തിന്റെ ജഡധാരണം വിശ്വാസിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു അനുഭവമായിത്തീരണം എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ 'യൽദോ' നോമ്പും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതുപോലെ തന്നെ ജനനപ്പെരുന്നാൾ മുതൽ ക്രിസ്തുവിൽ വളർന്ന് അവന്റെ ചേലാകർമ്മം, ദേവാലയപ്രവേശനം, മാമ്മോദീസാ എന്നിങ്ങനെ ധ്യാനിച്ച് ശിഷ്യന്മാരെ വിളിച്ച് വേർതിരിച്ച് പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭം വരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ രണ്ടാം കാലത്തിൽ ധ്യാനോപാധിയായിരിക്കുന്നു. അനുതാപത്തിന്റെയും ഒരുക്കത്തിന്റെയും നോമ്പായ നിനുവേ നോമ്പും ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ്.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പരസ്യശുശ്രൂഷാകാലം, കഷ്ടാനുഭവം, കുരിശുമരണം, കബറടക്കം എന്നിവയാണ് വലിയനോമ്പുകാലത്തെ ധ്യാനചിന്ത. ഈ കാലഘട്ടം മുഴുവൻ നോമ്പിന്റെയും ഉപവാസത്തിന്റെയും ദണ്ഡനമസ്കാരങ്ങളുടെയും പൂർണ്ണ അനുതാപത്തിന്റെയും കാലമാണെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു സാക്ഷികളാവുക, ഉത്ഥിത അനുഭവത്തിൽ ജീവിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നിറവിനായി കാത്തിരിക്കുക എന്നതാണ് അടുത്ത കാലം. ഉയിർപ്പു പെരുന്നാൾ മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെയുള്ള ഈ 7 ആഴ്ചകളിൽ നോമ്പുകളോ ഉപവാസമോ കുമ്പിടീലുകളോ ഇല്ല. "മണവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർ ഉപവസിക്കുന്നില്ല."

പെന്തിക്കോസ്തി പെരുന്നാൾ മുതൽ കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ വരെയുള്ള അഞ്ചാം കാലം വി. ശ്ലീഹന്മാരുടെ സുവിശേഷീകരണയാത്രകളും സഭയ്ക്ക് അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടി വന്ന പീഡനങ്ങളും സഭയുടെ ആത്മാവിലുള്ള വളർച്ചയുമൊക്കെ കുറിക്കുന്ന കാലമാണ്. വി. ശ്ലീഹാനോമ്പും ഈ കാലത്ത് വരുന്നു.

കൂടാരപെരുന്നാൾ (ആഗസ്റ്റ് 6) മുതൽ സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ (സെപ്റ്റംബർ 14) വരെയുള്ള 6-ാം കാലം മഹത്വീകരണകാലം അഥവാ തേജസ്ക്കരണകാലം എന്നൊക്കെ അറിയപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിച്ച് ജീവിച്ചവർക്ക്, ക്രിസ്തുവിനായി മരിച്ചവർക്ക് മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം ഉണ്ട് എന്ന് വി. സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വി. മാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പുപെരുന്നാളിനോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ശൂനോയോ നോമ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഈ കാലം ആരംഭിക്കുന്നത്. കഷ്ടതയാൽ മഹത്വീകരണം ഉണ്ട് എന്നതിന്റെ മകുടോദാഹരണമാണല്ലോ വി. മൊർത്ത് മറിയം.

സ്ലീബാപെരുന്നാൾ മുതൽ അടുത്ത കൂദോസ് ഈത്തോ വരെയുള്ള ഏഴാമത്തെയും അവസാനത്തെയും കാലം യുഗാന്ത്യകാലം എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിനെയും മരിച്ചുപോയവരുടെ ഉയിർപ്പിനെയും വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലെ പുതിയ ജീവനെയും നോക്കിപ്പാർക്കുന്ന കാലമായി ഇതിനെ കാണുന്നു.

അങ്ങിനെ

1. കൂദോസ് ഈത്തോ മുതൽ യൽദോ വരെ 'അറിയിപ്പുകാലം' എന്ന ഒന്നാം കാലം.

2. യൽദോ മുതൽ വലിയ നോമ്പുവരെ 'ഉയദകാലം' എന്ന രണ്ടാം കാലം.

3. കൊത്ത്നേ ഞായർ മുതൽ ക്യംതാ വരെ പരസ്യശുശ്രൂഷയുടെ മൂന്നാം കാലം.

4. ക്യംതാ മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെ നാലാം കാലം.

5. പെന്തിക്കോസ്തി മുതൽ കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ വരെ അഞ്ചാം കാലം.

6. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ മുതൽ സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ വരെ ആറാം കാലം.

7. സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ മുതൽ കൂദോസ് ഈത്തോ വരെ ഏഴാം കാലം.

എന്നിങ്ങനെ ആരാധനാവത്സരം ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കാലത്തിലെ ആഴ്ചകളെയും സംഭവങ്ങളെയും ആസ്പദമാക്കി ഉപകാലങ്ങളും ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും കാണാം.

ഏതാണ്ട് ഇതേ ധ്യാനചിന്തയിലാണ് ആഴ്ചയിലെ ദിവസങ്ങളുടെയും ദിവസങ്ങളിലെ യാമങ്ങളുടെയും ക്രമീകരണവും എന്നും ഓർക്കണം.

ഞായറാഴ്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭമായ ഒന്നാം ദിവസമാണ്. അനേകം ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങൾ ഈ ദിവസം നടക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ഉയിർക്കുന്നതും തുടർന്ന് ശിഷ്യന്മാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും ഒക്കെ ഞായറാഴ്ചയിലാണ്. ഉയിർപ്പ് നിത്യസ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അടയാളവും അനുഭവവുമാകയാൽ ഞായറാഴ്ചയെ ഒന്നാം ദിവസത്തോടൊപ്പം നിത്യതയുടെ പ്രതീകമായ എട്ടാംദിവസം/നാൾ ആയും പിതാക്കന്മാർ വിവക്ഷിക്കുന്നതായി കാണാം. എട്ടാംനാളിലെ പരിഛേദനയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നത് ക്രിസ്തുവിലുള്ള സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ നിത്യതയിലാണ് എന്ന് സാരം!

തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ ദിവസങ്ങൾ ഇതേവിധം അനുതാപത്തിന്റെ ദിനങ്ങളായും ബുധനാഴ്ച വി. മാതാവിന്റെയും വ്യാഴം പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ദിവസങ്ങളായും വെള്ളിയാഴ്ച നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം,

കുരിശുമരണം, രക്തസാക്ഷികളുടെ ഓർമ്മ എന്നിവയ്ക്കായും, ശനിയാഴ്ച എല്ലാ വാങ്ങിപ്പോയവരെയും ഓർക്കുന്നതിനായും വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ലാസ്സറിന്റെ ഓർമ്മയും അറിയിപ്പു ശനി, ദുഃഖശനി, രഹസ്യശനി എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്ന ദിവസവും ശനിയാഴ്ചയാണ് വരുന്നത് എന്നും ഓർക്കണം.

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളും മോറാനായ പെരുന്നാളുകളും വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദിവസങ്ങളാണ്. വി. കുർബാന അർപ്പിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു ശനിയാഴ്ചയും ഇല്ല എന്നും, എന്നു മാത്രമല്ല, ശനിയാഴ്ചകളിലെല്ലാം എല്ലാ വാങ്ങിപ്പോയവരെയും ഓർത്ത് വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുന്നത് അഭികാമ്യവുമാണ്.

ഇതുപോലെ ഓരോ യാമങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം ധ്യാനചിന്തകളും വിഷയങ്ങളും ഉണ്ട്. ആദ്യ യാമമായ സന്ധ്യായാമം സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തെ കുറിക്കുന്നു. സൂത്താറാ അനുതാപത്തിന്റേതാണ്. രാത്രിയിൽ വി. ദൈവമാതാവ്, പരിശുദ്ധന്മാർ, വാങ്ങിപ്പോയവർ, കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാര വ്യാപാരകാലം മുഴുവനായും എല്ലാം കടന്നുവരുന്നു. പ്രഭാതം ഉയിർപ്പിന്റെയും പുതുസൃഷ്ടിയുടെയും ഒക്കെ വരവേൽപിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 3-ാം മണിയിൽ അതതു ദിവസത്തിന്റെ ധ്യാനചിന്തയും 6-ാം മണി (ഉച്ചനമസ്കാരം) വി. ദൈവമാതാവിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥവും 9-ാം മണി വാങ്ങിപ്പോയവരുടെ ധന്യസ്മൃതിയുമാണ്.

എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്തതും പറഞ്ഞാൽ തീരാത്തതുമായ ഒട്ടനവധി കാര്യങ്ങൾ ആരാധനാവത്സരത്തെക്കുറിച്ച് പറയുവാനുണ്ട്. അതെല്ലാം ഒരു ലേഖനം കൊണ്ടോ പുസ്തകം കൊണ്ടോ അവതരിപ്പിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കുക ഏറെ ദുഷ്ക്കരമാണ്.

ബ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചൻ ഏറെ ശ്രമകരമായ ഈ ദൗത്യം ശ്രദ്ധയോടെ നിർവഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചനും ബലഹീനനായ ഞാനും കൂടെ ഈ പുസ്തകം എഴുതണമെന്നാണ് ആഗ്രഹിച്ചതെങ്കിലും ആയതിന് എന്റെ ഭാഗത്തുനിന്നും സമയം ഉണ്ടായില്ല എന്നതിനാലും, രണ്ടുപേരുടെ ആശയങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് കോർത്തിണങ്ങുന്നതിലെ പ്രയാസങ്ങൾ ഓർത്തും ഇങ്ങനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഈ വർഷത്തെ കൂദോശ്ഈത്തോ പെരുന്നാളിനു മുമ്പെങ്കിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നതിനാലും ഈ വിധം ഒരുക്കുകയായിരുന്നു.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് നേരത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങളിൽ ലഭ്യമാകുന്നതെല്ലാം നന്നായി പഠിച്ചും അപഗ്രഥിച്ചുമാണ് ബ. അച്ചൻ ഈ ഗ്രന്ഥം ചമച്ചിരിക്കുന്നത്. അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തിരുമേനിയുടെ 'കുരിശും തേജസ്സും' എന്ന പുസ്തകം

ഈ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ അനവധി തവണ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; പഠന വിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒപ്പം ബ. അച്ചന്റെ തനതുശൈലിയിലുള്ള പഠനവും ക്രിയാത്മക വിമർശനവുമൊക്കെ ഈ പുസ്തകത്തെ ആഴമുള്ളതാക്കുന്നുണ്ട്.

എന്തെങ്കിലും കുറവുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അനുവാചകർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ഇനിയും ചേർക്കപ്പെടേണ്ടവ ചേർക്കുകയും കുറയ്ക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ കുറയ്ക്കുകയുമൊക്കെ ചെയ്ത് പുതിയ പതിപ്പുകൾ ഉണ്ടാവുകയും ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ ക്രമമനുസരിച്ചു നടക്കേണ്ട പള്ളി-ഭവന ആരാധനകൾക്കുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശ ഗ്രന്ഥമായി ഈ പുസ്തകം ചരിത്രത്തിൽ നിലനിൽക്കുമെന്നുമാണ് ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

ഒപ്പം ജനുവരി ഒന്നിന് ആരംഭിക്കുന്ന സെക്കുലർ കലണ്ടറിന്റെ ശൈലിയിൽ നിന്നും മാറി കൂദോശ്ഈത്തോ ഞായറാഴ്ച ആരംഭിക്കുന്ന സഭാ കലണ്ടർപ്രകാരം സഭാപഞ്ചാംഗം മാറ്റപ്പെടുകയും അത് എല്ലാ സഭാംഗങ്ങൾക്കും പ്രാപ്യമാവുകയും അതിൻപ്രകാരം നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ആരാധനാജീവിതശൈലി വിശ്വാസികളിൽ രൂഢമൂലമാവുകയും ചെയ്യുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് ഈ പുസ്തകം ഒരു പഠനസഹായിയായി മാറും എന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

അഹമദാബാദ് മെത്രാസനം ആരംഭിച്ച വർഷം മുതൽ കൂദോശ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചയെ മെത്രാസനദിനമായി നവവത്സര ആരംഭമായി ആഘോഷിച്ചു വരുന്നു. ഒപ്പം കഴിഞ്ഞ 3 വർഷങ്ങളായി ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം ഭാഷകളിൽ ആരാധനാവത്സരം പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് എല്ലാ ഭവനങ്ങളിലും എത്തിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ വർഷം 'സഭാജ്യോതിസ്സ്' പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ ദ്വിശതാബ്ദി വർഷത്തിന്റെ സ്മരണയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാവത്സരത്തിന്റെ ആദ്യ പതിപ്പും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

സർവ്വശക്തനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും ഈ സംരംഭത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ച എല്ലാവരോടും നന്ദി അറിയിച്ചുകൊണ്ടും പ്രത്യേകിച്ച് ബ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരനച്ചനോടും, ഡി.റ്റി.പി. പ്രിന്റിംഗ് ജോലികൾ ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടിനോടും സോഫിയാ പ്രിന്റേഴ്സിനോടും കൃതജ്ഞത അറിയിക്കുന്നു. പ. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് തിരുമേനിമാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയിൽ കുന്നംകുളത്തു നിന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്ന എം.ജെ.ഡി. പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ഈ ആരാധനാ ധ്യാനസഹായി അനുവാചകലോകത്തേക്ക് സവിനയം അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

വാങ്മുഖം

ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിസഭയുടെ ആരാധനാവർഷം ആരംഭിക്കുന്നത് കൂദോശ് ഈത്തോ ഞായർ മുതലാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെ മുൻനിർത്തി ഒരു വർഷത്തെ ഏഴു കാലമാക്കി തിരിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു ആരാധനാ സംവത്സര കലണ്ടർ അഹമ്മദബാദ് മെത്രാസനത്തിന്റെ അഭിവന്ദ്യ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ മുഖ്യ നേതൃത്വത്തിൽ 2014–2015–ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. സഭയിൽ ആദ്യമായി നടത്തിയ ഒരു പരീക്ഷണമായിരുന്നു അത് എങ്കിലും വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ഏറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. സഭയുടെ സുറിയാനി പശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള പെരുന്നാളുകൾ, 52 ആഴ്ചകളിലെ രാഗങ്ങൾ, അവിസ്മരണീയരായ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും അവൈദികരുടെയും ഓർമ്മദിനങ്ങൾ, വിവാഹം നടത്തുവാൻ കാനോനികമായ അനുവാദമുള്ള ദിനങ്ങൾ, ഓരോ കാലങ്ങൾക്കും അനുയോജ്യമായ ഐക്കണുകൾ, ഓരോ കാലത്തെയും കുറിച്ച് തയ്യാറാക്കിയ കുറിപ്പുകൾ, ഓരോ ഞായറാഴ്ചകളുടെയും പെരുന്നാളുകളുടെയും വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ എന്നിങ്ങനെ ഒട്ടേറെ കാര്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിച്ച ആ കലണ്ടർ പള്ളികളിൽ മാത്രമല്ല ഭവനങ്ങളിലും ഫലപ്രദമായി വേദവായനകൾ നടത്തുവാൻ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന അറിവ് ഞങ്ങൾക്ക് സന്തോഷം നൽകുന്നു.

2016–2017–ൽ ഈ യത്നം തുടരുന്നതോടൊപ്പം ആരാധനാധിഷ്ഠിതമായി ഈ വാർഷിക കലണ്ടറിനെ ആധാരമാക്കി ഒരു ചെറു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തുനിയുകയാണ്. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയുടെയും വായനകൾ അതത് കാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ബന്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്നത്ര ഞങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്യമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാർ യൂലിയോസ് തിരുമേനിയുടെ സ്നേഹപൂർവ്വമായ പ്രചോദനം ആണ് ഈ പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് ഊർജ്ജവും കരുത്തും പകർന്നത്. എം.ജെ.ഡി. പബ്ലിഷേഴ്സിന്റെ എല്ലാ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളേയും നെഞ്ചേറ്റി ലാളിച്ച സഹൃദയർ ഈ അഭിനവ സംരംഭത്തെയും ആഹ്ലാദപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കുറപ്പുണ്ട്. ഡീക്കൻ ഇയ്യോബ് ഒ.ഐ.സി., ഡോ. പ്രസാദ് ചീരൻ, ശ്രീ. ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് എന്നിവരോടുള്ള നിസ്സീമമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തട്ടെ. രോഗാതുരമായ എന്റെ സപ്തതി വർഷത്തിൽ പുതുമയുള്ള ഈ രചന പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ അനുവദിച്ച 'കൃപ'യെ നമിച്ചുകൊണ്ട് ഈ പുസ്തകം സഭാസ്നേഹികൾക്കു മുമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ

പഴഞ്ഞി

ചിങ്ങം 1, 2015

ഉള്ളടക്കം

അവതാരിക
ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ 6

വാങ്മുഖം
ഗ്രന്ഥകർത്താവ് 12

1. കാലം, കലണ്ടർ, പൊതുമുഖവുര 15
2. ആരാധനയുടെ കാലങ്ങൾ 43
3. അറിയിപ്പുകാലം 50
4. ദനഹാകാലം 73
5. വലിയ നോമ്പ് കാലം 89
6. പുനരുത്ഥാനകാലം 113
7. പെന്തിക്കൊസ്തി കാലം 122
8. തേജസ്കരണ കാലം 129
9. സ്ലീബാ കാലം 133

അനുബന്ധങ്ങൾ

1. സഭാപിതാക്കന്മാർ: ഓർമ്മദിന കുറിപ്പുകൾ 139
2. ആണ്ടിലെ രാഗക്രമം 193
3. വലിയ നോമ്പ്, ഓശാന, ഈസ്റ്റർ മുതലായ
പെരുന്നാളുകളുടെ തീയതി (2010–2042) 196

അദ്ധ്യായം 1

മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ പരിമിതിയിൽ ആദി-മധ്യ-അന്തങ്ങളായി വിഭജിക്കുക സാധ്യമല്ലാത്ത കാലത്തെയും സമയത്തെയും ദിവസം, ആഴ്ച, മാസം, കൊല്ലം, നൂറ്റാണ്ട്, സഹസ്രാബ്ദം തുടങ്ങിയ മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ സാങ്കേതിക ഏകകങ്ങളിലൂടെ യുക്തിസഹമായി വിഭജിച്ച് ചരിത്ര സംഭവങ്ങളെ ഇപ്രകാരമുള്ള കാലനിർണ്ണയത്തിന് വിധേയമായി ക്രമീകരിക്കാനുള്ള യത്നമാണ് കലണ്ടർ നിർമ്മാണത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന ചിന്ത. ലോകസംസ്കാരങ്ങളിൽ പലതിലും സമയ-കാല വിഭജനവും കലണ്ടർ നിർമ്മാണവും നടന്നത് ഒരേ കാലത്തല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രാചീന സംസ്കൃതികൾ തമ്മിൽ കൊടുക്കലും വാങ്ങലും നടന്നിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് അറിയാവുന്നിടത്തോളം അറുപതിന്റെ ഏകകമായി സമയത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തിയത് ബാബിലോൺ നാഗരികതയാണ്. ഒരു വർഷത്തെ ഇന്നത്തെ രീതിയിലേക്ക് മാസങ്ങൾ, ആഴ്ചകൾ, ദിവസങ്ങൾ, മണിക്കൂറുകൾ, മിനിട്ടുകൾ, സെക്കണ്ടുകൾ എന്നീ വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് അപഗ്രഥന വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടെ വിഭജിച്ച് പരിഷ്കരിച്ചതിന്റെ ബഹുമതിയും ബാബേൽ സംസ്കാരത്തിനാണ്. ജലഘടികാരവും സൂര്യഘടികാരവും പ്രചരിപ്പിച്ച് സമയത്തെ ജനകീയമാക്കിയ ബാബിലോണിയയിൽ വാനനിരീക്ഷണം പുരോഗതി പ്രാപിച്ചിരുന്നു.

ബാബിലോണിന്റെ മറ്റൊരു സംഭാവനയാണ് ബാബിലോണിയൻ കലണ്ടർ. സൂര്യൻ, ചന്ദ്രൻ, നക്ഷത്രങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ഗതിയും സസ്യങ്ങളുടെ വളർച്ചയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടുവിധം കാലഗണന ഇവിടെ ആദ്യകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു പോൽ. എഴുത്തുവിദ്യ വികസിച്ചപ്പോൾ നിരീക്ഷണഫലങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തി. അങ്ങനെയാണ് കലണ്ടറുകൾ ഉണ്ടായത്. ബാബിലോൺകാരുടെ അടിസ്ഥാന കാലഗണന പിന്നീട് സൂര്യാസ്തമയം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായി. ഒരു സൂര്യാസ്തമയം മുതൽ അടുത്ത സൂര്യാസ്തമയം വരെ ഒരു ദിവസമായി കണക്കാക്കി. ഒരു ദിനത്തെ ആറായി വിഭജിച്ചു. ആദ്യ മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ രാത്രി; അടുത്ത മൂന്നെണ്ണം പകൽ. അമാവാസി കഴിഞ്ഞ് ചന്ദ്രൻ പുറത്തുവരുന്ന ദിവസം മുതലുള്ള 29-30 ദിവസങ്ങൾ ഒരു മാസമായി കണക്കാക്കി (മനോരമ സപ്ലിമെന്റ്, 1-7-2015).

സാധാരണഗതിയിൽ 28 ദിവസം ദൈർഘ്യമുള്ള ചാന്ദ്രമാസത്തെ നാല് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിച്ച് അവയ്ക്ക് ആഴ്ചകൾ എന്ന് പേർ നൽകിയത് ക്രിസ്തുവിന് മുമ്പ് ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് സെമിറ്റിക് സംസ്കൃതിയായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യ ദേശക്കാരായ ഈ എബ്രായ ജനത ദിവസങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക പേർ നൽകാതെ ഒന്നാം ദിവസം, രണ്ടാം

ദിവസം എന്നിങ്ങനെ പേർ നൽകുകയായിരുന്നു. സുറിയാനി ഉൾപ്പെടെ സെമിറ്റിക് ഭാഷകളിലെല്ലാം ദിവസങ്ങളെ ഈ ശൈലിയിലാണ് ഇന്നും പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സുറിയാനിയിൽ ആയത് ഇപ്രകാരമാണ്.

1. ഹാദ് ബ്ശാഖോ (ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം ദിവസം) ഞായർ (മലയാളത്തിൽ)

2. ത്റേയ്ൻ (ആഴ്ചയുടെ രണ്ടാം ദിവസം) തിങ്കൾ (മലയാളത്തിൽ)

3. ത്ലോസോ (ആഴ്ചയുടെ മൂന്നാം ദിവസം) ചൊവ്വാ (മലയാളത്തിൽ)

4. അർബ്ഓ (ആഴ്ചയുടെ നാലാം ദിവസം) ബുധൻ (മലയാളത്തിൽ)

5. ഹമ്ശോ (ആഴ്ചയുടെ അഞ്ചാം ദിവസം) വ്യാഴം (മലയാളത്തിൽ)

6. ആറുബ്തോ (ആഴ്ചയുടെ ആറാം ദിവസം) വെള്ളി (മലയാളത്തിൽ)

7. ശബത്തോ (ആഴ്ചയുടെ ഏഴാം ദിവസം) ശനി (മലയാളത്തിൽ)

സെമിറ്റിക്, ഈജിപ്ഷ്യൻ, ജർമാനിക്, ജ്യൂയിഷ്, റോമൻ, മലയാളം, ഇംഗ്ലീഷ്, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകളിലെ ദിവസങ്ങളുടെ പേരുകൾ താരതമ്യപഠനത്തിനായി ക്രമമായി താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ഒന്നാം ദിനം, സൺസ്ഡേ, സൺസ്ഡേ, ഒന്നാംദിനം, സണ്ടേ, ഞായർ, സണ്ടേ, രവിവാസരം, സൂര്യൻ.

രണ്ടാം ദിനം, മൂൺസ്ഡേ, മൂൺസ്ഡേ, രണ്ടാംദിനം, മൺഡേ, തിങ്കൾ, മൺഡേ, സോമവാസരം, ചന്ദ്രൻ.

മൂന്നാം ദിനം, മാർസ്ഡേ, ടിവ്സ്ഡേ, മൂന്നാംദിനം, റ്റ്യൂസ്ഡേ, ചൊവ്വ, റ്റ്യൂസ്ഡേ, മംഗളവാസര, മാർസ് (ചൊവ്വ).

നാലാം ദിനം, മെർക്കുറീസ് ഡേ, വോഡൻസ് ഡേ, നാലാംദിനം, വെനസ്ഡേ, ബുദ്ധവാസര, മെർക്കുറി (ബുധൻ).

അഞ്ചാം ദിനം, ജൂപ്പിറ്റേഴ്സ് ഡേ, തേഴ്സ് ഡേ, അഞ്ചാം ദിനം, തേഴ്സ് ഡേ, വ്യാഴം, തേഴ്സ് ഡേ, ഗുരുവാസര, ജൂപ്പിറ്റർ (വ്യാഴം).

ആറാംദിനം, വീനസ് ഡേ, പ്രിജൂസ്ഡേ, പ്രിപ്പറേഷൻഡേ, ഫ്രൈഡേ, വെള്ളി, ഫ്രൈഡേ, ശുക്രവാസര, വീനസ്.

ഏഴാം ദിനം, സാറോൺസ് ഡേ, സാറ്റൂലസ് ഡേ, ശബത് ഡേ, സാറ്റർ ഡേ, ശനി, സാറ്റർഡേ, ശനിവാസര, സാറ്റേൺ (ശനി)

സൂര്യനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും ചന്ദ്രനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയും

കലണ്ടറുകൾ രൂപംപ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ ഭൂമിയ്ക്ക് ഒരു പരിവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ട സമയം 24 മണിക്കൂർ ആണ്. ഭൂമിക്ക് സൂര്യനെ ഒരു തവണ ചുറ്റുവാൻ വേണ്ട സമയം 365 1/4 ദിവസം ആണ്. ഇതാണ് സോളാർ കലണ്ടറുകളുടെ അടിസ്ഥാനസമീപനം.

ജൂലിയസ് സീസർ (100–44 ബി.സി.) ബി. സി. 45–ൽ റോമൻ വർഷ ഗണന പരിഷ്ക്കരിച്ച് നടപ്പിലാക്കി. അദ്ദേഹം ആവിഷ്ക്കരിച്ച കലണ്ടർ മാർച്ച് മാസത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. ആകെ 365 ദിവസം; 12 മാസം. നാലു വർഷം കൂടുമ്പോൾ ഫെബ്രുവരിക്ക് 29 ദിവസം. മറ്റു മാസങ്ങളിൽ ഒന്നി ടവിട്ട് 31–ഉം 30–ഉം ദിവസങ്ങൾ. ബി.സി. 9–ൽ അഗസ്റ്റസ് സീസർ ഈ കലണ്ടർ പരിഷ്ക്കരിച്ചു; വർഷാരംഭം മാർച്ചിൽ നിന്ന് ജനുവരിയിലേക്ക് മാറ്റി. എന്നാലും ജൂലിയൻ കലണ്ടർ എന്ന പേർ മാറിയില്ല.

മറ്റൊരു സോളാർ കലണ്ടർ ആണ് ഈജിപ്ഷ്യൻ കലണ്ടർ. 30 ദിവസം വീതമുള്ള പന്ത്രണ്ട് മാസവും അഞ്ചു ദിവസമുള്ള പതിമൂന്നാം മാസവും. അതാണ് ഈ കലണ്ടറിന്റെ പൊതുഘടന.

പോപ്പ് ഗ്രിഗറി പതിമൂന്നാമൻ (1572–1585) ജൂലിയൻ കലണ്ടർ പരിഷ് ക്കരിച്ചു കൂടുതൽ കൃത്യതയുള്ളതാക്കി. പാശ്ചാത്യ കലണ്ടർ എന്നും ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ എന്നും ഇത് വിളിക്കപ്പെടുന്നു. കൂടുതൽ കൃത്യ തയുള്ള ഈ കലണ്ടർ ലോകമെങ്ങും അംഗീകരിച്ചു. 1752–ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും 1918–ൽ റഷ്യയിലും ഇത് അംഗീകൃതമായി.

വിവിധ പ്രാദേശിക സംസ്കാരങ്ങളെയും ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയും അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ട് വിവിധ വർഷഗണനകളും വിവിധ കലണ്ടറുകൾ പിൻതുടരുന്നു. ക്രിസ്തുവർഷത്തെപ്പോലെ തന്നെ ശകവർഷം, ഹിജറാ വർഷം, യൗനായവർഷം, കലിവർഷം തുടങ്ങിയ വർഷഗണനകൾ നമുക്ക് പരിചിതമാണല്ലോ. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ നമ്മുടെ പരി ഗണനയ്ക്ക് വിഷയമാവുന്നത് ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർപ്രകാരം ക്രിസ്തു വർഷഗണനയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ അനുവർത്തിച്ചുപോരുന്ന വേദ പുസ്തക സംഭവങ്ങൾ ആണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കലണ്ടർ ക്രമീകര ണത്തിന്റെ സമീപനവും സംവിധാനവും മാറുന്നുണ്ട്. ഒരു കാലത്ത് കേര ളത്തിൽ മേടം 1–ാം തീയതി വർഷാരംഭമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നു. നമ്മുടെ വിഷുആഘോഷം അതിന്റെ ബാക്കിപത്രം ആണ്. ഇത് അസ്സീ റിയൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ അനുകരണമാണെന്ന് ശ്രീ. എൻ. വി. കൃഷ്ണ വാരിയർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അസ്സീറിയൻ നാടുകളിൽനിന്ന് വൻതോ തിൽ കേരളത്തിൽ കുടിയേറിപ്പാർത്ത ഒരു ജനത ഇവിടെ ആവിഷ്കരി ച്ചതാണത്രേ മേടമാസത്തിലെ വർഷാരംഭം. ഇന്നും ജ്യോതിഷത്തിലെ ഒന്നാം രാശി മേടം രാശിയാണെന്നത് ഗൗരവാവഹമായ ചിന്തയും

പഠനവും അർഹിക്കുന്നു. അസ്സീറിയൻ ജ്യോതിഷവും കൽപഗണിതവും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതായി കേസരി എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. പുരാണങ്ങളിലെ പല അവതാരങ്ങളുടെയും കാല ഘട്ടം കല്പഗണിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അദ്ദേഹം നിർണ്ണയിച്ചി ട്ടുണ്ട്.

അതുപോലെ അന്ത്യോഖ്യൻ സുറിയാനിസഭയിൽ ഒരു കാലത്ത് എ.ഡി. കാലഗണനയേക്കാൾ പ്രബലമായി നിലവിലിരുന്നത് യൗനായ (ഗ്രീക്ക്) വർഷഗണനയാണ്. സിറിയൻ / മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യ ദേശത്തു നിന്ന് പല കാലങ്ങളിലായി കേരളത്തിലെത്തിയ വിദേശ സഭാദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉപ യോഗിച്ചിരുന്നത് യൗനായ വർഷമാണെന്നതിന് അനിഷേധ്യമായ തെളി വുകളുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിൽ, കേരളത്തിൽ കൊല്ലവർഷം ആരംഭിച്ചതു മുതൽ ആ കലണ്ടർ ആണ് വിശേഷദിവസങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. ആറേഴു പതിറ്റാണ്ടുവരെയും മലങ്കരയിലെ പെരുന്നാളുകൾ താഴെ പറ യുംപ്രകാരം ആയിരുന്നു.

ജനുവരി 1 - ആണ്ടാരംഭം. മകരം 1.

ജനുവരി 6 - ദനഹാ. മകരം 6.

ഫെബ്രുവരി 2 - മായൽത്തോ. കുംഭം 2.

മാർച്ച് 25 - വചനിപ്പ്. മീനം 25.

ജൂൺ 29 - ശ്ലീഹാ നോമ്പ് വീടൽ. മിഥുനം 29.

ജൂലായ് 3 - മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുക്റോനോ. കർക്കിടകം 3.

ആഗസ്റ്റ് 6 - കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ. ചിങ്ങം 6.

ആഗസ്റ്റ് 15 - ശൂനോയോ. ചിങ്ങം 15.

സെപ്റ്റംബർ 14 - സ്ലീബാപ്പെരുന്നാൾ. കന്നി 14

ഡിസംബർ 25 - യൽദാ. ധനു 25.

ഗ്രിഗോറിയൻ കലണ്ടർ സ്വീകരിച്ചതോടെ അതത് ബന്ധപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് മാസത്തിന്റെ അതേ തീയതിയിലേക്ക് പെരുന്നാളുകൾ മാറ്റപ്പെടുകയാ ണുണ്ടായത്.

എന്നാൽ ആരാധനാവർഷം മുൻനിർത്തി ഓർത്തഡോക്സ് സഭ ഒരു കലണ്ടർ സംവിധാനം ചെയ്തിരുന്നില്ല. ആദ്യമായി 2014-2015-ൽ അങ്ങ നെയൊരു സംരംഭം അഹമ്മദബാദ് മെത്രാസനത്തിന്റെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഡോ. ഗീവറുഗീസ് മാർ യൂലിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ

നേതൃത്വത്തിൽ പ്രാവർത്തികമായി. വളരെ ഭാവനാപൂർവ്വം തയ്യാറാക്കിയ ആ കലണ്ടർ സഭയിലെങ്ങും ആവേശപൂർവ്വം സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ആ കലണ്ടറിൽ സൂചനകളായി മാത്രം ധ്വനിപ്പിച്ച ചില സഭാതത്വങ്ങളെ അല്പം വിശദീകരിച്ച് പ്രതിപാദിക്കുവാനുള്ള വിനീത ശ്രമമാണ് ഈ ലഘു ഗ്രന്ഥത്തിൽ നടത്തിയിട്ടുള്ളത്.

വിശുദ്ധ വേദപുസ്തകം നൽകുന്ന അറിവുകൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്ന നിത്യതയുടെ സ്വർഗ്ഗീയാനുഭവം വരെയുള്ള സംഗതികളെ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവിനു മുമ്പുള്ള ചരിത്രസംഭവങ്ങളെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വചനങ്ങളേയും തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ അനുബന്ധമായ വി. സഭയുടെ ചരിത്രത്തെയും ആധാരമാക്കി ഒരു വർഷത്തിൽ ക്രമീകൃതമായി അടുക്കി ആവിഷ്ക്കരിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭയുടെ ആരാധനാ കലണ്ടർ നടത്തുന്നത്. ഒരർത്ഥത്തിൽ സഭയുടെ ശ്രേഷ്ഠ കൂദാശയായ വി. കുർബ്ബാനയുടെ സംവിധാനത്തിലും ഒരു മണിക്കൂർ സമയം കൊണ്ട് നിത്യതയുടെ ഭൂതകാലം മുതൽ നിത്യതയുടെ ഭാവികാലം വരെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. സമുദ്രജലത്തെ ഒരു ചെപ്പിലാക്കുന്ന ചെപ്പടി വിദ്യയാണത്. ഭാഷയും വേഷസംവിധാനങ്ങളും പ്രതീകാത്മകമായ അംഗചലനങ്ങളും വാദ്യവിശേഷങ്ങളും രംഗസജ്ജീകരണങ്ങളുംകൊണ്ട് അതീവ ധ്വന്യാത്മകമായതാണ് ഈ ക്രമീകരണം. പങ്കെടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്ക് നിത്യത മുതൽ നിത്യത വരെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ അതീവ സൂക്ഷ്മമായി അനുഭവിപ്പാൻ അതിൽ അവസരമുണ്ട്. അവയിൽ ഓരോ അംശത്തെയും പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകളാക്കി ആവിഷ്ക്കരിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാന ചാരുതയാണ് കലണ്ടർ ദിനങ്ങളിലെ ആരാധനകളിൽ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം കാസാ-പീലാസാകൾ ഉയർത്തുന്ന ഒരു അനുഷ്ഠാനം മാത്രമാണ് വിശുദ്ധ കുർബാനയിൽ. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണപ്പെരുന്നാളിൽ ആ സംഭവത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന വർണ്ണനകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും സ്ലീബാ ആഘോഷവും വേദവായനയും ഒക്കെയായി ആ സംഭവത്തെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വായിച്ചും വരച്ചും കാട്ടുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയിൽ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളെ അതിസൂക്ഷ്മമായി, ധ്വന്യാത്മകമായി അലിയിച്ചു ചേർത്ത് ആരാധകനെ ഒരുദിവസംകൊണ്ട് ക്രിസ്ത്വനുഭവങ്ങളിൽ പങ്കാളിയാക്കുന്നു. കലണ്ടർ സംവിധാനം ഒരാണ്ടിലെ ആരാധനാജീവിതം കൊണ്ട് വിശ്വാസികളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തോട് ചേർന്ന് ജീവിക്കുവാൻ അവസരമൊരുക്കുന്നു. ദിവസമായാലും വർഷമായാലും അതിന്റെ കേന്ദ്രം ക്രിസ്തു ആയിരിക്കുന്നതിൽ വിശ്വാസികളുടെ

ആത്മീയ വളർച്ചയിൽ വലിയ പങ്കാണുള്ളത്. ക്രിസ്തു ജീവിച്ച കാലഘട്ടത്തിനും സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കും കാലസമ്പൂർണ്ണതയുടെ വിശുദ്ധിയും പരിമളവും ഉണ്ടെന്ന് സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആ വിശുദ്ധിയും പരിമളവും വിശ്വാസി ഏറ്റുവാങ്ങുന്നത് ക്രമാനുസൃതമായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ക്രിസ്തു സംഭവങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം മൂലമാണ്. വർത്തമാനകാലാനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് നമ്മെ അടർത്തിയെടുത്ത് ക്രിസ്തു ജീവിച്ച സാഹചര്യത്തിൽ നമ്മെ പറിച്ചുനടുവാൻ ആവശ്യമായ ആഖ്യാന-ആവിഷ്ക്കാര-അവതരണ തന്ത്രങ്ങൾ കലണ്ടർ ആരാധനകൾക്കുണ്ട്. ഭൂമി ഒരു ദിവസം കൊണ്ട് സ്വന്തം അച്ചുതണ്ടിൽ പ്രദക്ഷിണം പൂർത്തിയാക്കവേ ഒരു വർഷം കൊണ്ട് സൂര്യപ്രദക്ഷിണം നടത്തുന്നതുപോലെയാണിത്. വി. കുർബ്ബാനയിൽ ക്രിസ്തുവിനെ അതിസൂക്ഷ്മമായി അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു വർഷത്തെ കലണ്ടറിൽ ക്രമീകരിച്ച പെരുന്നാളുകളിലൂടെ വർണ്ണാഭമായ ക്രിസ്തുചരിത്രം നമുക്കു മുമ്പിൽ ചുരുൾ വിടരുന്നു.

വേദപുസ്തകം എഴുതപ്പെടാതിരുന്ന കാലങ്ങളിലും അത് ലഭ്യമല്ലാതിരുന്ന കാലങ്ങളിലും യേശുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ ജീവിതസംഭവങ്ങളെ സവിശേഷമായ ആരാധനകളിലൂടെയാണ് അപ്പോസ്തോലിക സഭ സുവിശേഷിച്ചിരുന്നത്. ആ ആരാധനകൾ ആകട്ടെ പ്രതീകാത്മകമായ ക്രിയാംശങ്ങൾ സമൃദ്ധിയായി ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഭാഷയുടെ സഹായം ഇല്ലാതെപോലും ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് കഴിയുംവിധം ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ മാത്രം ആരാധന നടത്തിയിരുന്ന കാലങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാനയിലെ ക്രിയാംശങ്ങളുടെ സംവേദനക്ഷമത മൂലം അവ ഗ്രഹിക്കുവാൻ വലിയ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങളെ, അവയുടെ ഉള്ളടക്കത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഏഴ് ഘട്ടങ്ങൾ ആയി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആഗമനകാലം, ദഹനാകാലം, വലിയ നോമ്പുകാലം, ഉയിർപ്പുകാലം, പെന്തിക്കൊസ്തികാലം, തേജസ്ക്കരണകാലം, സ്ലീബാ കാലം എന്നിവയാണ് ആ ഏഴ് കാലങ്ങൾ. ഓരോ കാലത്തോടും അനുബന്ധിച്ചു നടന്ന സംഭവങ്ങളും ചിന്തകളും ഉൾക്കൊള്ളിക്കുവാൻ ആവശ്യമായത്ര ഞായറാഴ്ചകൾ ഓരോ കാലത്തിലും ആരാധനാകലണ്ടർ ഉൾക്കൊള്ളും. ഓരോ കാലത്തെയും അവയുടെ ഘടനയെയും നമുക്ക് പിന്നീട് വിശദമായി പരിശോധിക്കാം. അതിന് മുമ്പായി ആഴ്ച, ദിവസം, യാമം എന്നിവയുടെ സങ്കല്പങ്ങളെപ്പറ്റി അല്പം പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

മറ്റു കലണ്ടറുകളെപ്പോലെ ആരാധനാകലണ്ടറിലും ഞായർ മുതൽ ശനി ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് ദിവസങ്ങൾ ആണ് ആഴ്ചയിൽ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം ഞായറാഴ്ചയാണെന്ന് വി. വേദപുസ്തകം

സാക്ഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളിൽവച്ച് ഏറ്റവും പ്രധാനവും രക്ഷാകരവുമായ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് അത്ഭുതകരമായി സംഭവിച്ചത് ഞായറാഴ്ചയാണ്. അപ്പോസ്തോലന്മാർക്ക് അഗ്നിനാവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദൃശ്യമായ അവരോഹണം നടന്നത് ഞായറാഴ്ചയാണ്. ഇവയും ഇവയെപ്പോലുള്ള മറ്റു കാരണങ്ങളും ഞായറാഴ്ചയുടെ അതുല്യതയ്ക്ക് നിയാമകമായിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമസഭ അതിപ്രാചീനകാലം മുതൽ ഏഴാം ദിവസം ശബത്ത് ആയി ആചരിക്കുവാൻ കല്പനയുണ്ട്. ശബത്ത് എന്ന സെമിറ്റിക് ഭാഷകളിലെ പദത്തിന് ഏഴ് എന്നാണർത്ഥം. സൃഷ്ടികർമ്മം ആറ് ദിവസംകൊണ്ട് നിർവഹിച്ചശേഷം ഏഴാം ദിവസം യഹോവ വിശ്രമിച്ചു എന്നാണ് ബൈബിൾ വിവരണം. ഏഴാം ദിവസം ശബത്ത് ആണെങ്കിൽ ഒന്നാം ദിവസം ഞായർ എന്ന യുക്തിയിലാണ് ഞായർ ആഴ്ചയുടെ പ്രഥമ ദിനമായി സ്ഥാനം പിടിച്ചത്. യഹൂദാസഭയുടെ പൊതു ആരാധനാദിനവും ആഴ്ചയിലൊരിക്കലുള്ള പ്രബോധനദിനവും ശനിയാഴ്ചകളിൽ ആയിരുന്നു എന്ന് വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്നു. പലപ്പോഴും ശബത്ത് നാളുകളിൽ സിന്നഗോഗ് ആരാധനകളിൽ ക്രിസ്തു പങ്കെടുക്കുകയും പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം ഞായറാഴ്ച സംഭവിച്ചതോടെ ആരാധനയുടെയും കൂടിവരവിന്റെയും ദിനം ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ ആയിത്തീർന്നു. അപ്പോസ്തോലന്മാർ തന്നെയും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ കൂടിവന്നിരുന്നതായി പുതിയനിയമം സാക്ഷിക്കുന്നു. "അപ്പം മുറിക്കൽ" എന്ന പേരിൽ ആദിമസഭ ആചരിച്ചുവന്ന വി. കുർബ്ബാനാർപ്പണവും അതേ ദിവസം ആയിരുന്നു. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാംനാൾ എട്ടാംനാൾ എന്ന പേരിലും അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ എട്ടു ദിവസങ്ങളില്ലാതിരിക്കേ എട്ടാംദിവസം എന്ന് പരാമർശിച്ചിരുന്നത് ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിനെതന്നെയാണ്. അന്ന് അമർത്യതയുടെയും നിത്യതയുടെയും ദിനമെന്ന് സഭ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച കർത്തൃദിനമാണ്. അത് ശബത്തിനെ അനുകരിച്ച് കഴിവതും ഭൗതികവേലകളിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങി ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ആയിരിക്കുന്നതിൽ സഭ ആഹ്ലാദം കണ്ടെത്തുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഊർജ്ജം സംഭരിച്ച് പിന്നീട് വരുന്ന ദിനങ്ങളിലേക്ക് വിശ്വാസി പ്രവേശിക്കുന്നു. ഓരോ ആഴ്ചയിലേക്കും ആവശ്യമായ ആത്മീയ അപ്പം ഞായറാഴ്ചയിലെ ആരാധനയിൽനിന്ന് അവർ കൃപയാൽ സ്വായത്തമാക്കുന്നു. നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാന ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ജീവിതത്തിന്റെ ധ്യാനാത്മകമായ ആവിഷ്ക്കാരമാണ്. ഒരു മണിക്കൂർ സമയംകൊണ്ട് വിശ്വാസി ക്രിസ്തു

സംഭവങ്ങളിലൂടെ പുനർജ്ജീവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം, മാമ്മൂദീസാ, വചനപ്രഘോഷണം, കഷ്ടാനുഭവം, മരണം, ഉയിർപ്പ്, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം, രണ്ടാംവരവ് എന്നിങ്ങനെയുള്ള ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളിലൂടെയുള്ള ആത്മീയ യാത്ര ഒരു വിശ്വാസിയെ മാമ്മൂദീസായിൽ സ്വീകരിച്ച ക്രിസ്തുസ്വഭാവത്തെ പുതുക്കുവാനും വളർത്തുവാനും സഹായിക്കുന്നു. വി. കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിലൂടെ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ആദ്യനാൾ തന്നെ ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് കുരിശിക്കപ്പെടുവാനും ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുവാനും അങ്ങനെ ഞായറാഴ്ചതോറും പുതിയ മനുഷ്യന്റെ നവീകരണം സാധിക്കുവാനും ഇടവരുന്നു. ഏഴു ദിവസം ലൗകിക വൃത്തികളിൽ ജീവിച്ച അവനിൽ പാപമാലിന്യങ്ങൾ പറ്റിപ്പിടിക്കുക സ്വാഭാവികം. 'അപ്പാ ഞാൻ നിന്നോടും സ്വർഗ്ഗത്തോടും പാപം ചെയ്തു' എന്ന് മുടിയനായ പുത്രൻ പിതൃസന്നിധിയിൽ തിരിച്ചുവന്ന അനുതാപത്തോടെ, കണ്ണീരോടെ പിതാവിനോട് ഏറ്റുപറഞ്ഞതുപോലെ ഒരു വിശ്വാസി ഒരാഴ്ചയിലെ പ്രാപഞ്ചിക ജീവിതത്തിൽനിന്ന് നേടിയ പാപവ്രണങ്ങളുടെ നീറ്റലുമായി ഞായറാഴ്ച അദൃശ്യപിതാവിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന ദൃശ്യം എത്രയോ ചേതോഹരമാണ് വി. കുർബ്ബാനയുടെ ആരംഭത്തിൽ പഴമ, ശ്ലീഹാ, ഏവൻഗേലിയോൻ വായനകളിലൂടെ പ്രബോധനത്തിന്റെ അപ്പവും ഒടുവിൽ തടിച്ച കാളക്കുട്ടിയുടെ രുചികരമായി പാകംചെയ്ത അസൂയാവഹമായ മാംസത്തിന് പകരം സ്വർഗ്ഗീയ മാലാഖമാർക്കുപോലും അസൂയ ജനിപ്പിക്കുമാറ് അതിമനോഹരമായി വിരിച്ചൊരുക്കിയ മേശയിൽ തയാറാക്കപ്പെട്ട ദൈവകുമാരന്റെ അനന്യലഭ്യവും സ്വാദിഷ്ടവുമായ മാംസവും രക്തവും നൽകി ആത്മീയവിശപ്പും ആത്മീയദാഹവും തീർത്തുനൽകുന്ന, അവനെ നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് വീണ്ടെടുത്ത് ചളിയും ചതവും കഴുകി സുഖപ്പെടുത്തി പുത്രത്വത്തിലേക്ക് പുനരാനയിക്കുന്ന ചിത്രം എത്രമേൽ ചിന്താമധുരമാണ്. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും 'രാജകീയ സൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാവിന് പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മശോഭ ലഭ്യമാകുന്ന വിരുന്ന് ഒരു വിശ്വാസിയുടെ ആത്മീയജീവിത തീർത്ഥയാത്രയിൽ ഊർജ്ജവും ആവേശവും പ്രചോദനവും പകരുവാൻ എത്രയോ പര്യാപ്തമാണ്!! ക്രിസ്തു മരിച്ച് കബറിന്റെ ബന്ധനത്തെ തകർത്ത് ഉത്ഥാനം ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾ ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും വിശ്വാസിയെ മാമ്മൂദീസായിലെന്നപോലെ മരിച്ച് ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നില്ലേ?

ഞായറാഴ്ചയിലെ ആരാധനയുടെ പൊതുസ്വഭാവമാണ് മുകളിൽ വിവരിച്ചത്. മറ്റ് ചില പ്രത്യേകതകൾ കൂടെ പറയേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും ക്രിസ്തുചരിതത്തിലെ ഓരോ സംഭവം അനുസ്മരി

ക്കുവാൻ നീക്കിവെയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്ന ക്രിസ്തുസംഭവം ഏതാണോ അതിനെ അധികരിച്ച് രചിക്കപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകളും വർണ്ണനകളും പ്രബോധനങ്ങളും ആണ് ആ ഞായറാഴ്ചയിലെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ സംഭവത്തോട് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ അവസരം ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ലക്ഷ്യം. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയിലേയും നമസ്കാരത്തിന്റെ ഘടന സമാനമാണെങ്കിലും ഉള്ളടക്കം പാടേ വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ചകൾക്കു മാത്രമല്ല ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങൾ പ്രധാന ആരാധനാവിഷയമായി വരുന്ന യൽദാ, ദനഹാ തുടങ്ങിയ പെരുന്നാളുകൾക്കും ക്രിസ്തുസഭയിലെ അപ്പോസ്തോലന്മാർ, രക്തസാക്ഷികൾ, വിശുദ്ധവ്യക്തികൾ എന്നിവരുടെ ഓർമ്മദിനങ്ങളിലും അതത് വിഷയത്തെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പൊതുരൂപഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി പ്രാർത്ഥനകളിലൂടെ - പ്രബോധനങ്ങളിലൂടെ ആവിഷ്കരിക്കും. ആ സംഭവത്തെ വിശദമായി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന പ്രസംഗങ്ങളും അന്നത്തെ ഏഴു യാമങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഭാഗമായി വിരചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഞായറാഴ്ച - പെരുന്നാളുകൾ- ദിവസങ്ങളിലേക്ക് വിരചിതമായ പ്രാർത്ഥനാ-പ്രബോധന-വ്യാഖ്യാനസഞ്ചയത്തെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരം എന്നാണ് സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ പറയുക. പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ സ്ലൂസോ, പ്രുമിയോൻ, സെദ്റാ, എത്രോ തുടങ്ങിയ ഗദ്യഭാഗങ്ങൾ ഭാഗ്യസ്മരണാർഹനായ പ. ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ ബാവാ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറേഴു പതിറ്റാണ്ടുകളായി മലങ്കരസഭയിൽ അത് ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നു. സഭയുടെ വിശ്വാസ കാര്യങ്ങളെ പ്പറ്റിയുള്ള ദൈവശാസ്ത്രപരമായ നിലപാടുകൾ അവയിലുള്ളത് നമ്മെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നു. പെങ്കീസാ നമസ്കാരം പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയന്റെ മേൽനോട്ടത്തിൽ മൂന്ന് വാല്യങ്ങളായി സുറിയാനിയിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യൽദോ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നീ പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുന്നാളുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ പെങ്കീസാ നമസ്കാരം പ. ഔഗേൻ ബാവാ രചിച്ചിട്ടുണ്ട് (സുറിയാനിയിൽ രചിച്ച് മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്തത്). പൂർവ്വീകമായ പെങ്കീസാ നമസ്കാരം രചിച്ചതാരെന്നോ എഡിറ്റ് ചെയ്ത് സംഗ്രഹിച്ചതാരെന്നോ കൃത്യമായി അറിവില്ല. എ.ഡി. 449-521 വരെ ജീവിച്ച സെറൂഗിലെ യാക്കോബിന്റെയും എ.ഡി. 306-373 വരെ ജീവിച്ച അപ്രേമിന്റെയും ഗാനങ്ങൾ പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് അവയുടെ രചനയ്ക്ക് നൂറ്റാണ്ടുകളുടെ പഴക്കമുണ്ട് എന്നത് നിർവിവാദമാണ്. ഒരു പക്ഷേ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബർസ്ലീബിയോ, ബാർ എബ്രായയോ ആവാം ഇത് ക്രോഡീകരിച്ചത് എന്ന് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ കിട്ടുന്നതുവരെ വിശ്വസിക്കാം.

ഞായറാഴ്ചകളുടെ ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്ക് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ച ചില കാരണങ്ങളോടൊപ്പം വേറെയും ചില സംഭവങ്ങൾ പണ്ഡിതന്മാർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ വഴിവിളക്കുകളായി പ്രശോഭിക്കുന്ന ഏഴ് ചൂണ്ടുപലകകൾ ആണ് അവ:

1. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം - ഉൽപത്തി 1:3-5. ലോകാരംഭം.

2. മോശയുടെ സാക്ഷിയിൻ കൂടാരം. യോനാ. 20:11. പാപവിമോചനത്തിന് യാഗവും നിയമങ്ങളും നൽകപ്പെടുന്നു.

3. മറിയാമ്മിനോടുള്ള വചനിപ്പ്. ലൂക്കോസ് 1-26. ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ.

4. പുനരുത്ഥാനം. യോഹ. 20:11. ഭാവിയിലെ നിത്യജീവന്റെ തുടക്കം.

5. മാർത്തോമ്മായുടെ പുനരുത്ഥാനാനുഭവം. യോഹ. 20:26. ഉയിർത്ത ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ആരംഭം.

6. പെന്തിക്കോസ്തി. പ്രവൃത്തികൾ. 2:1. ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ ആരംഭം.

7. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവ്. അനന്തതയുടെ യുഗാരംഭം.

ആരാധനാകലണ്ടറിൽ ഈ വിഷയങ്ങൾ ചാക്രിക രീതിയിൽ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ വർഷവും ഈ ചാക്രിക ഗതിയിലുള്ള ആരാധനയിലെ പങ്കാളിത്തം ക്രിസ്തുവുമായി ഏകീഭവിക്കുവാൻ ആവർത്തിച്ച് അവസരം നൽകുന്നു.

'സർവ്വദിനങ്ങളിലും ശ്രേഷ്ഠം ഞായർ നാൾതന്നെ' എന്നാരംഭിക്കുന്ന കൂക്കോയോ രാഗത്തിലുള്ള സുറിയാനി ഗാനത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ഈ സപ്തസംഭവങ്ങളും ഞായറാഴ്ച നടന്നു എന്ന വിശ്വാസമാണ്.

ദിവസത്തിന്റെ ആരംഭം സന്ധ്യയ്ക്കാണെന്ന് വേദപുസ്തകം അവതരിപ്പിക്കുന്ന ക്രമം (സന്ധ്യയായി, ഉഷസുമായി ഒന്നാം ദിവസം) ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി കലണ്ടറും അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ശനിയാഴ്ച അസ്തമിച്ചതിന് ശേഷം വരുന്ന സന്ധ്യയെ ഞായർ സന്ധ്യ എന്ന് വ്യവഹരിക്കുകയും ഞായറാഴ്ചയുടെ സന്ധ്യാനമസ്കാരം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞായറാഴ്ചയുടെയും പെരുന്നാളുകളുടെയും നമസ്കാരം ആഘോഷപൂർവ്വമാക്കുവാൻ പല സജ്ജീകരണങ്ങളും ഏർപ്പാടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന നടത്തുവാൻ പള്ളിയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ വൈദികരും ശെമ്മാശന്മാരും സാധാരണവസ്ത്രങ്ങൾക്കു മുകളിൽ അവരവരുടെ സ്ഥാനമുറയനുസരിച്ച് കറുപ്പ് വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് കുമ്പിടീൽ ഇല്ല. ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഉപവാസം പാടില്ല, വിശ്വാസികൾ ഏവരും വി. കുർബ്ബാ

നയിൽ സംബന്ധിച്ചിരിക്കണം. നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ മദ്ബഹായിൽ ത്രോണോസിൽ തിരി കത്തിച്ച് മറശ്ശീല തുറന്നിടും. ധൂപാർപ്പണം, ഏവൻഗേലിയോൻ വായന എന്നീ കാര്യങ്ങൾ മദ്ബഹായിൽ നിർവഹിക്കുവാൻ ഉള്ളതുകൊണ്ടാണ് തിരികത്തിക്കുന്നതും മദ്ബഹാ തുറന്നിടുന്നതും (ഒന്നിലധികം മദ്ബഹാ ഉള്ള പള്ളികളിൽ ധൂപാർപ്പണം നടത്തുന്ന മദ്ബഹായിൽ മാത്രം തിരി കത്തിച്ചാൽ മതി. മറ്റ് മദ്ബഹാകൾ തുറക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. വി. കുർബ്ബാനാ സമയത്തായാലും കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്ന മദ്ബഹാ മാത്രമേ തുറക്കേണ്ടതുള്ളു).

ഓരോ ഞായറാഴ്ചയുടെയും പ്രമേയം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന സ്ലൂസോ, മസുമുറാകൾ അതത് പ്രമേയത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന വിവിധതരം ഗാനങ്ങൾ (ഏമോദ് കിസോ, എനിയോനോ, കോലോകൾ) എന്നിവ അതത് ദിനത്തിലെ പ്രമേയത്തെ വിശ്വാസിയുടെ മനസ്സിൽ തറപ്പിച്ചു നിർത്തുന്നു. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഗാനരൂപത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് രാഗഭേദമുണ്ട്. സുറിയാനിസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ അവയെ 'നിറ'ങ്ങൾ എന്നോ 'വർണ്ണ'ങ്ങൾ എന്നോ പറയും. ഒറ്റ നിറമുള്ള ഗാനങ്ങളും നിറവ്യത്യാസമുള്ള പാട്ടുകളുമുണ്ട്. ഈ സംഗീതത്തിന് ചിട്ടപ്പെടുത്തിയ ഒരു പ്രമാണഗ്രന്ഥമുണ്ട്. അതിന്റെ പേർ 'പാട്ടുകളുടെ ഭണ്ഡാരം' എന്നാണ്. സാധാരണയായി 'എക്കാറ' എന്ന പേരിൽ ഇതറിയപ്പെടുന്നു. ശരിയായ അഭ്യാസവും പരിശീലനവും നേടിയാലേ ഓരോ പാട്ടും അതത് ദിവസത്തിന്റെ രാഗത്തിൽ ചൊല്ലാനാവൂ. പ്രാർത്ഥനയിൽ ഏകാഗ്രത നില നിറുത്തുവാനും മടുപ്പ് ഒഴിവാക്കുവാനും അർത്ഥബോധത്തോടെ പാട്ടുകൾ ചൊല്ലുവാനും രാഗവ്യത്യാസങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നതായാണ് അനുഭവം. ഞായറാഴ്ച-പെരുന്നാളുകളുടെ സന്ധ്യയുടെ സമാപന കൗമ്മായുടെ (കർത്തൃപ്രാർത്ഥന വരെയുള്ള) ഭാഗം അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിലാണ് ചൊല്ലുക. സന്ധ്യയ്ക്കും പ്രഭാതത്തിലുമായി ഈ ഭാഗത്തിന് പതിനാറ് രാഗങ്ങൾ (8 + 8) ഉണ്ട്. ചില രാഗങ്ങൾക്ക് (ഉദാ. 3, 6, 8) വ്യത്യസ്ത സമാന്തര രാഗങ്ങളുമുണ്ട്. ഓരോ പാട്ടിനും എട്ട് രാഗങ്ങൾ ആണ് ഉള്ളത്. ഓരോ ദിവസത്തെയും രാഗങ്ങൾ കലണ്ടറിൽ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

ഞായറാഴ്ചയിലും പെരുന്നാളുകളിലും സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിനും പ്രഭാതനമസ്കാരത്തിനും ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയുണ്ട്. ആ സമയത്ത് ഒരു കശ്ശീശാ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേശിച്ച് ഏവൻഗേലിയോൻ അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചത് വായിക്കുന്നു.

ഏവൻഗേലിയോൻ മേശ ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയ്ക്കും വേദവ്യാഖ്യാനത്തിനും മാത്രം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള ചെറിയ സിംഹാസന

മാണ്. അവിടെ കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്ത വചനവും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും മാത്രമേ നടത്താവൂ (കശ്ശീശന്മാർക്ക് താഴെയുള്ളവർക്ക് പ്രസംഗിക്കുവാൻ ഏവൻഗേലിയോൻ മേശ അനുവദിക്കുന്നത് അനുചിതമാണ്). പിരിവ് കല്പനകൾ വായിക്കുവാനും സമരാഹ്വാനങ്ങൾ നടത്തുവാനും അനൗൺസ്മെന്റുകൾ നടത്തുവാനും ഒക്കെ ഏവൻഗേലിയോൻ മേശ എന്ന വചനശുശ്രൂഷാപീഠം ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തേണ്ടതല്ലേ?

ഏവൻഗേലിയോൻ കൂടാതെ സന്ധ്യ-സൂത്താറാ നമസ്കാരങ്ങളിലായി വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏഴ് അദ്ധ്യായങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ ക്രമീകരണമുണ്ട്. പ്രുമിയോൻ - സെദ്റാ, എത്രോ, കുക്കിലിയോൻ എന്നിവയുടെ സമയങ്ങളിൽ സുഗന്ധം പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ധൂപം ദേവാലയത്തെ പരിമളപൂരിതമാക്കുന്നു.

എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും എന്നപോലെ ഞായറാഴ്ച പെരുന്നാളുകളിലും പ്രാർത്ഥനകൾ സാധാരണയായി രണ്ട് നേരമായിട്ടാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. ഒമ്പതാംമണി, സന്ധ്യാ, സൂത്താറ എന്നീ മൂന്ന് യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ സന്ധ്യയും, പാതിരാത്രി, പ്രഭാതം, മൂന്നാംമണി, ആറാംമണി എന്നീ നാലു യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ പ്രഭാതത്തിലും നടത്തുന്നു. ഞായറാഴ്ച കുമ്പിടീൽ ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ സന്ധ്യാനമസ്കാരത്തിൽ ആദ്യഭാഗമായി നടത്തുന്ന ശനിയാഴ്ചയുടെ ഒമ്പതാം മണി നമസ്കാരത്തിന്റെ കൗമ്മാകളിൽ സാധാരണഗതിയിൽ കുമ്പിടണം. സന്ധ്യായാമം മുതൽ അതിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ഞായറാഴ്ച-പെരുന്നാളുകളിൽ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥന ഏവൻഗേലിയോൻ വരെ അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയം പ്രാർത്ഥനാ-പ്രബോധനാരൂപത്തിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഏവൻഗേലിയോൻ കഴിഞ്ഞാൽ കുക്കിലിയോന് എക്ബായും കോലോയും സ്ഥിരമായി വാങ്ങിപ്പോയവരെ ഓർക്കുന്ന സ്ഥിരം ഗാനങ്ങൾ അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. ബോവൂസോ വീണ്ടും അതത് ദിവസത്തിന്റെ പ്രമേയം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. സൂത്താറാ പ്രാർത്ഥന അനുതാപത്തിന്റെ ഒരു കോലോയും മാർ ബാലായിയുടെ അപേക്ഷയും നടത്തുന്നു. ഞായറാഴ്ച - പെരുന്നാളുകളിലെ സൂത്താറാ നമസ്കാരം അനുതാപത്തിന്റേതാണ്. ഏത് പ്രമേയം ആരാധനാവിഷയമാകുമ്പോഴും സൂത്താറായുടെ കോലോ, ബോവൂസോ എന്നിവയ്ക്ക് വ്യത്യാസമില്ല. അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ അവ ചൊല്ലും എന്ന് മാത്രം. വിശ്വാസപ്രമാണം കഴിഞ്ഞ് ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും കുക്കിലിയോനുകൾ കഴിഞ്ഞ് ഞായർ-പെരുന്നാൾ ദിനങ്ങളിൽ ആചാര്യന്മാരുടെ കുക്കിലിയോൻ മുതലായവ ധൂപാർപ്പണത്തിലൂടെയും അനുസ്മരിക്കും. മേല്പട്ടക്കാരനും പട്ടക്കാരനും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൗദാശിക

സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാകയാൽ അവരുടെ കരമോ കരത്തിലുള്ള സ്ലീബായോ ചുംബിച്ചു വേണം വിശ്വാസികൾ പിരിഞ്ഞുപോകാൻ. ഞായറാഴ്ചകളിലും പെരുന്നാളുകളിലും ഈ സമയത്ത് (ഹൂത്തോമ്മോ - മുദ്രണം) നടത്തുവാൻ സ്ലീബോസ്ഗീർദോ എന്നാരംഭിക്കുന്ന ആശീർവ്വാദ പ്രാർത്ഥനയുണ്ട്. അത് ചൊല്ലണം. സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ ആ ആശീർവ്വാദത്തിന്റെ അന്ത്യ ഖണ്ഡിക മാത്രം ചൊല്ലിയാൽ മതിയാകും.

രാത്രിനമസ്കാരത്തിന് മറ്റ് ദിവസങ്ങളിലെപ്പോലെ നാലു കൗമ്മാകൾ ഉണ്ട്. ക്രൂബേന്മാരുടെ സ്തുതിയിൽ തുടങ്ങി കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിൽ അവസാനിക്കുന്ന കൗമ്മാകൊണ്ട് ആദ്യത്തെ മൂന്ന് കൗമ്മാകൾ വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ രണ്ടു കൗമ്മാകളിലെയും പ്രാർത്ഥനകൾ അതത് ദിവസത്തെ ധ്യാനചിന്തകളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തയാറാക്കിയ പ്രാർത്ഥനകളാണ്. അവയ്ക്കിടയിൽ അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയത്തിന്റെ ദൈവശാസ്ത്ര വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അടങ്ങിയ പ്രസംഗങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനാരൂപത്തിൽ നിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയാണ് പ്രുമിയോൻ-സെദ്റാകൾ. പിതാക്കന്മാർ രചിച്ച ധ്യാനകീർത്തനങ്ങൾ ഇവയോടൊപ്പം കാണാറുണ്ട്. സൂഗീസോ, മദ്റശ്ത്തോ തുടങ്ങിയ പേരുകളിൽ കൊടുത്ത ഈ ഗാനങ്ങൾക്ക് നിറവ്യത്യാസമില്ല. മറ്റ് ഗാനങ്ങൾ-എക്ബാ, കോലോ, ബോവൂസോ എന്നിവ അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ ആലപിക്കും. എല്ലാ പെരുന്നാളിലേയും മൂന്നാം കൗമ്മാ വാങ്ങിപ്പോയവരും സഭാംഗങ്ങളായി തുടരുന്നവരുമായവർക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അതിലെ ഗാനങ്ങളും അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ ചൊല്ലുന്നു. നാലാം കൗമ്മാ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ത്രോണോസിൽ തിരി കത്തിച്ച് മറ നീക്കുന്നു. ത്രോണോസിൽ ശീലക്കൂട്ടങ്ങൾ വിരിച്ച് കാസാപീലാസാകൾ ക്രമീകരിച്ച് വച്ചിരിക്കും. മറിയാമ്മിന്റെ പാട്ട്, അതത് ദിവസത്തെ മാവുർബാകൾ, കന്യകമറിയാം, വിശുദ്ധന്മാർ തുടങ്ങി വാങ്ങിപ്പോയ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥതയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ലുത്തിനിയാകൾ, സങ്കീർത്തനത്തിലെ ഏതാനും അദ്ധ്യായങ്ങൾ എന്നിവ വി. കുർബാനയുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ചൊല്ലുവാൻ കടപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് ശേഷം ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും മരിച്ചുപോയവരുടെയും ഓർമ്മ കഴിക്കുന്ന ധൂപാർപ്പണമാണ്. ഈ മൂന്ന് വിഭാഗത്തെയും സ്മരിക്കുന്ന മാർ അപ്രേമിന്റെ അപേക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ (ഇവയൊക്കെയും അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിലാണ് ചൊല്ലുന്നത്) ധൂപാർപ്പണത്തോടുകൂടി മാലാഖമാരുടെ സ്തുതിപ്പ് ആലപിക്കും. സമാപന കൗമ്മായും വിശ്വാസപ്രമാണവും കഴിഞ്ഞ് രാത്രിനമസ്കാരം അവസാനിക്കുന്നു. മദ്ബഹാ പ്രവേശനത്തിന് മുമ്പായി വി. കുർബ്ബാന നടത്തുന്ന പട്ടക്കാരൻ പൊതു പ്രുമിയോൻ ചൊല്ലി മദ്ബ

ഹായിൽ കയറി ത്രോണോസു മുത്തി ഇറങ്ങിവരുന്ന ഒരു പതിവ് ഇപ്പോഴും സാമാന്യമായി അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. തൂയോബോയ്ക്കായി പട്ട ക്കാരൻ മദ്ബഹായിൽ ഒരു കാലത്ത് ശുബ്ക്കോനോ ചോദിച്ച് മദ്ബ ഹായിൽ പ്രവേശിച്ചിരുന്നത് ഈ സമയത്താണെന്നും രാത്രിനമസ്കാരം തൊട്ട് ഉച്ചനമസ്കാരം വരെ തുടർച്ചയായി ചൊല്ലുന്ന പതിവാണ് ഒരു കാലത്ത് ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും അഭ്യൂഹിപ്പാൻ ഈ പതിവ് വഴി തരു ന്നുണ്ട്.

(ഒരു കാലത്ത് പാതിരാത്രിയുടെ നമസ്കാരം ആരംഭിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മറ തുറന്ന് ത്രോണോസിൽ തിരി കത്തിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം നിലവിലിരുന്നതായി അഭ്യൂഹിക്കാൻ വഴികാണുന്നുണ്ട്. ആദ്യ കൗമ്മാ കളിലെ പ്രുമിയോൻ വായിക്കുമ്പോൾ ധൂപാർപ്പണം നടത്തേണ്ടതുള്ള തുകൊണ്ടാണ് ഈ അഭ്യൂഹത്തിന് വഴിയുണ്ടാകുന്നത്. ധൂപം അർപ്പി ക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും മദ്ബഹാ തുറന്നിരിക്കണമല്ലോ. പ്രുമി യോൻ വായനയും ധൂപാർപ്പണവും നിലച്ചതോടെ ഈ പതിവ് വ്യത്യാ സപ്പെട്ടതാകാം. ഏതായാലും ഉപരിഗവേഷണം അർഹിക്കുന്ന ഒന്നാണീ വിഷയം.)

പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ലൂസോയും 51-ാം സങ്കീർത്തനവും കഴി ഞ്ഞാൽ ഏഗോ എട്ടോ ഒറ്റനിറമുള്ള എനിയോനാകളും ഗാനങ്ങളുമാ ണ്. ഓരോന്നും കഴിയുമ്പോൾ പഴയ-പുതിയനിയമ വേദഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് സ്ഥിരമായ വായനകൾ ഖണ്ഡിക തിരിച്ച് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഓരോ പാട്ടിന്റേയും ഓരോ പാദങ്ങൾക്കൊടുവിൽ വേദവായനകളുടെ ഓരോ ഖണ്ഡികയും ചേർത്ത് ചൊല്ലത്തക്കവിധമാണ് അവയുടെ സംവിധാനം. മൂലഭാഷയിൽ ഈ സംവിധാനം വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും (സന്ധ്യ യുടെ എനിയോനാകളിലും മസുമുറാകൾ അപ്രകാരമാണ് കൊടുത്തി രിക്കുന്നത്.) ഇവ കഴിഞ്ഞാൽ അതത് ദിവസത്തെ ധ്യാനവിഷയത്തെയും പ്രമേയത്തെയും പുരസ്കരിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും അടങ്ങിയ പ്രുമിയോൻ, സെദ്റാകൾ ആണ്. ധൂപാർപ്പണത്തോടെ ഇവ നിർവഹിക്കും. അതിനുശേഷം അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ കോലോ ഉണ്ട്. എത്രോ കഴിഞ്ഞാലും അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ പാടുന്ന കോലോ ഉണ്ട്. സന്ധ്യയിലും പ്രഭാതത്തിലും ഈ സ്ഥലത്ത് നിബന്ധി ച്ചിട്ടുള്ള കോലോകൾക്ക് മൂന്നോ ചിലപ്പോൾ നാലോ പാദങ്ങൾ കാണും. ആദ്യ പാദങ്ങൾ അന്നേ നാളിലെ പ്രമേയങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനവും വർണ്ണ നയും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ ഒടുവിലത്തെ പാദം മരിച്ചവരെ വിഷയ മാക്കി രചിച്ചതായിരിക്കും.

ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ ആയ ഞായർ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ എട്ടാം ദിവസവും നിത്യതയുടെ മുൻ ആസ്വാദനവും ആകയാൽ വാങ്ങി

പ്പോയവരോടുള്ള സംസർഗ്ഗം പ്രാർത്ഥനകളിൽ അനിവാര്യമാണല്ലോ. ദൈവമാതാവും പരിശുദ്ധന്മാരും മറ്റ് വാങ്ങിപ്പോയവരും ആയി സംസർഗ്ഗം ഞായറാഴ്ച നമസ്കാരത്തിന്റെ അനിവാര്യ പ്രമേയമാകയാൽ പ്രഭാതത്തിലെ ഏവൻഗേലിയോൻ കഴിഞ്ഞാൽ ദൈവമാതാവിന്റെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും വാങ്ങിപ്പോയവരുടെയും കുക്കിലിയോനുകളുടെ ആദ്യപാദം ധൂപാർപ്പണത്തോടെ ആലപിക്കും. അത് കഴിഞ്ഞ് മൂന്ന് വിഷയങ്ങളും കൊരുത്ത മൂന്ന് പാദങ്ങളുള്ള ഗാനമാലികയും അതത് ദിവസത്തെ നിറത്തിൽ ചൊല്ലും. അത് കഴിഞ്ഞ് മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസോ (ദൈവമാതാവിനെയും പരിശുദ്ധന്മാരെയും മരിച്ചുപോയവരെയും പ്രകീർത്തിക്കുന്ന) ചൊല്ലും. പെരുനാളുകളിലും ഞായറാഴ്ചകളിലും സന്ധ്യയിലും പ്രഭാതത്തിലും ചൊല്ലുന്ന ഈ സമയത്തെ മാർ യാക്കോബിന്റെ ബോവൂസോയ്ക്ക് അതത് ദിനത്തിന്റെ രാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നത് കൂടാതെ രണ്ടാംപാദം അതത് രാഗത്തിന്റെ ശുഹ്ലോഫോ (വ്യത്യസ്തതയിൽ) ചൊല്ലും. അത് കഴിഞ്ഞ് സന്ധ്യയിലെപ്പോലെ കൗമ്മായുടെ കർത്തൃപ്രാർത്ഥന വരെയുള്ള ഭാഗം അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ പാടും. സന്ധ്യയ്ക്ക് ഹാലേലുയ്യാ കൂടാതെയും പ്രഭാതത്തിൽ ഹാലേലുയ്യാ ചേർത്തുമാണ് ഈ ഗാനം ആലപിക്കുന്നത് (ഗാനാലാപത്തിനിടയിൽ സന്ധ്യയുടെ ഉപസംഹാര പ്രാർത്ഥന 'മോറാൻ യേശുമശിഹാ'യും പ്രഭാതത്തിലെ 'കർത്താവിനെ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നതും..... ഇത്യാദി രണ്ട് ഗംഭീര പ്രാർത്ഥനകൾ വിട്ടുകളയുന്നത് പുനഃസ്ഥാപിക്കേണ്ടതല്ലേ എന്ന ഒരു ചിന്ത മല്പാന്മാരുടെ ചിന്തയ്ക്കും ചർച്ചയ്ക്കുമായി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.)

ഒന്നിലേറെ യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഒന്നിച്ചു നടത്തുമ്പോൾ ഒരു യാമത്തിന്റെ സമാപനകൗമ്മായും അടുത്ത യാമത്തിന്റെ പ്രാരംഭ കൗമ്മായും ഇങ്ങനെ രണ്ടു കൗമ്മാകൾ ഒന്നിച്ച് ചൊല്ലേണ്ടതായുണ്ട്. ഒന്ന് ചൊല്ലിയാൽ പോരേ എന്ന് സംശയിക്കുന്നവരുണ്ട്. ദേവാലയത്തിൽ ഔപചാരികമായി സഭയിലെ നമസ്കാരം നിർവഹിക്കുമ്പോൾ ഇത്തരം ലാഘവ ചിന്തകൾക്ക് പ്രസക്തിയില്ല. ആവശ്യമെങ്കിൽ 'കൃപ നിറഞ്ഞ മറിയമേ' എന്നത് ഒന്നു മതി എന്ന് വെക്കാം എന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ അഭിപ്രായം.

മൂന്നാംമണി നമസ്കാരത്തിൽ രണ്ടു പാദങ്ങളുള്ള ഒരു കോലോയും മിക്കവാറും മാർ അപ്രേമിന്റെ രാഗത്തിലുള്ള അപേക്ഷയും കാണും. അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയം അവ ധ്യാനവിഷയമാക്കുന്നു. അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ അവ ആലപിക്കുന്നു. പ്രുമിയോൻ-സെദ്റാകൾ ഉള്ളത് പട്ടക്കാരൻ മദ്ബഹായിൽ തൂയോബോയ്ക്കായി പ്രവേശിച്ചതിന് ശേഷമാകയാൽ വായിക്കുക പതിവില്ല. പട്ടക്കാരൻ മദ്ബഹായിൽ പ്രവേ

ശിക്കുന്നുവെങ്കിലും മൂന്നാംമണി-ആറാംമണി നമസ്കാരങ്ങൾ നടത്തുന്നത് മദ്ബഹായ്ക്ക് താഴെ നമസ്കാരമേശയിൽ വച്ചാണ്. ആറാംമണിയുടെ നമസ്കാരം പൊതുവിന്റേതാണ്. മൂന്ന് പാദങ്ങളുള്ള ഒരു കോലോയും മൂന്ന് പാദങ്ങളിൽ സ്മരിക്കപ്പെട്ട ദൈവമാതാവ്, പരിശുദ്ധന്മാർ, മരിച്ചുപോയവർ എന്നിവരെ ഓർത്തുകൊണ്ട് മാർ ബാലായി രചിച്ച ബോവൂസോയും അതത് ദിവസത്തെ രാഗത്തിൽ പാടും. നമസ്കാരങ്ങൾ ഇപ്രകാരം പൂർത്തിയായി വായനക്കാരൻ മദ്ബഹായിൽ കയറി ത്രോണോസും പട്ടക്കാരന്റെ വലതുകരവും മുത്തി താഴെയിറങ്ങി അതത് ദിവസത്തേക്ക് നിർദ്ദിഷ്ടമായ പഴയനിയമ ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നു. ഈ വായനകൾ അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയത്തോട് പ്രത്യക്ഷമായോ പരോക്ഷമായോ ബന്ധപ്പെട്ടതായിരിക്കും. നമസ്കാരം, പ്രുമിയോൻ, സെദ്റാ, വേദവായനകൾ എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്ന നവീനസഭകൾ അതിന്റെ പോരായ്മ പ്രസംഗം നടത്തി പരിഹരിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ ദിവസത്തെയും പ്രാർത്ഥനകൾ, സെദ്റാ വായനകൾ, വേദവായനകൾ എന്നിവ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേൾക്കുന്നവർക്ക് മറ്റൊരു പ്രസംഗം ആവശ്യമില്ല എന്ന യുക്തിയാണ് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾക്കുള്ളത്. സത്യത്തിൽ പ്രുമിയോൻ - സെദ്റാകൾ അതത് ദിവസത്തെ പ്രമേയത്തെ ധ്യാനിച്ച് പിതാക്കന്മാർ രചിച്ച പ്രസംഗങ്ങൾ തന്നെയാണ്. അവയ്ക്ക് പ്രാർത്ഥനയുടെ പരിവേഷം നൽകി കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞ് നടത്തുന്നുവെന്നേയുള്ളു. പ്രമേയത്തെ ചരിത്രപരമായും ദൈവശാസ്ത്രപരമായും പ്രബോധനപരമായും വർത്തമാനകാല സാഹചര്യത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുത്തിയും സെദ്റാകൾ ആഴമേറിയ പ്രബോധനങ്ങൾ വിശ്വാസികളുമായി പങ്കുവെയ്ക്കുന്നു. നവീകരണസഭകളും മറ്റും ഈ ആരാധനയുടെ ഗാനഭാഗങ്ങളും പ്രബോധനഭാഗങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചതോടെ അവരുടെ ആരാധനകൾ നിർജ്ജീവങ്ങളും ശുഷ്ക്കങ്ങളും കേൾക്കാൻ മാത്രമുള്ളതും ആയി. ഇതിന്റെ പോരായ്മയാണ് അവർ പ്രസംഗത്തിലൂടെ പരിഹരിക്കുവാൻ ഒരുവിധം ശ്രമിക്കുന്നത്. പിതാക്കന്മാർ രചിച്ച പ്രാർത്ഥനാഗാനങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് ഇംഗ്ലീഷ്-കർണ്ണാട്ടിക് ശൈലിയിലുള്ള സംഗീതവും നിബന്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആണ്ടടക്കമുള്ള പെങ്കീസാ നമസ്കാരവുമായി എന്ന് മുതലാണ് മലങ്കരസഭ പരിചയപ്പെട്ടത് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന ഒരു രേഖയും നാളിതുവരെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടിട്ടില്ല. 1751-ൽ മലങ്കരയിൽ എത്തിയ ശാക്രള്ളാ മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവരിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് (ചെങ്ങന്നൂരിൽ കബറടങ്ങി) അന്ത്യോഖ്യൻ സഭാംഗം ആണെന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഘം കുറെ പുസ്തകങ്ങൾ ഡച്ചു

സർക്കാരിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലുള്ള കപ്പൽ യാത്രയിൽ മലങ്കരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു എന്നും യാത്രച്ചിലവിനോടൊന്നിച്ച് ആ പുസ്തകങ്ങളുടെ വിലയും മറ്റും ചേർത്താണ് പന്തീരായിരം രൂപ വിദേശസംഘം അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായോട് ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്നും സഭാചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ കാണുന്നുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പെങ്കീസാ നമസ്കാരവും കാണുമായിരിക്കാം. ഏഴാം മാർത്തോമ്മായും (കോലഞ്ചേരിയിൽ കബറടങ്ങി) കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും സെക്രട്ടറിമാരുമായിരുന്നു. അവർ മുഖേന ആയിരിക്കാം പെങ്കീസാ നമസ്കാരം പ്രചരിച്ചത്. അന്ന് മിക്കവാറും പള്ളികളിൽ ഒന്നിലേറെ വൈദികർ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര ഇടവകയിൽ ഒരു ഡസൻ വൈദികരും അതിന്റെ ഉപദേവാലയമായിരുന്ന പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ കാൽ ഡസൻ വൈദികരും ഒരേസമയം സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായി അറിയാം. അക്കാലത്തെ വൈദികരിൽ മിക്കവരും സുറിയാനി ഭാഷയിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യം സമ്പാദിച്ചവരും സുറിയാനി സംഗീതം അറിയാവുന്നവരും ആയിരുന്നു. വൈദികർ ആവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സംഗീതവാസനയുണ്ടോ എന്ന് പരിശോധിച്ചിട്ടാണ് വൈദികപരിശീലനത്തിന് തെരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നത്. തന്മൂലം സുറിയാനി ഭാഷയിലുള്ള പെങ്കീസാ നമസ്കാരം മുറപ്രകാരം നടത്തുവാനും പ്രുമിയോൻ സെദ്റാകൾ തത്സമയ വിവർത്തനം നടത്തി വായിക്കുവാനും അവർക്ക് കഴിഞ്ഞിരുന്നു (സുറിയാനി കൈയെഴുത്തുക്രമം നോക്കി ഏതു പ്രാർത്ഥനയും ആവശ്യമെങ്കിൽ ഗാനവും തത്സമയ വിവർത്തനം നടത്തി ഉപയോഗിക്കുമായിരുന്നു എന്റെ ഗുരുനാഥൻ അഭിവന്ദ്യ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. കുർബ്ബാന തക്സായും ആനീദാ പുസ്തകത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകളും തത്സമയ വിവർത്തനം നടത്തി ഉപയോഗിക്കുന്ന സീനിയർ വൈദികർ ഈ തലമുറയിൽ തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു.) പതിറ്റാണ്ടുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വൈദികരുടെ സുറിയാനിയിലുള്ള വൈദഗ്ദ്ധ്യവും സംഗീതപാടവവും കുറഞ്ഞു. അതോടെ പെങ്കീസാ നമസ്കാരം സെമിനാരികളിലും ദയറാകളിലും മാത്രമായി ചുരുങ്ങി. പള്ളികളിൽ ഏറിയകൂറും നവീകരണക്കാരുടെ കൈവശമായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ ദേവാലയത്തിൽ നടത്തിവന്നിരുന്ന കാനോനിക പ്രാർത്ഥനകളും ധൂപാർപ്പണവും മിക്കവാറും മുടങ്ങി. ഒരു തലമുറയുടെ കാലഘട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പള്ളിയിലെ നമസ്കാരങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമായി; തൽസ്ഥാനത്ത് ചില ഗാനങ്ങളും (കർണ്ണാട്ടിക് രാഗവും ഇംഗ്ലീഷ് രാഗവും) പ്രസംഗങ്ങളും അരങ്ങേറി. 1889-ലെ റോയൽ കോടതിവിധിയെത്തുടർന്നും മറ്റും പള്ളികളിൽനിന്ന് നവീകരണപട്ടക്കാർ പടിയിറങ്ങിയപ്പോൾ വീടുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന പ്രഭാതം, മൂന്നാംമണി, ആറാംമണി ഇവയുടെ ഹ്രസ്വമായ ഗദ്യപ്രാർത്ഥ

നകൾ മാത്രമേ മലയാളത്തിൽ ലഭ്യമായിരുന്നുള്ളു. യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ശവപ്പറമ്പിന് തുല്യമായി ദേവാലയങ്ങൾ. അവയിൽ പൂർവ്വിക ആരാധനകൾ പുനഃക്രമീകരിക്കുവാൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം നടത്തി. ഞായറാഴ്ചകളിൽ പള്ളികളിൽ നടത്തുവാൻ കൃംതായുടെ ഏഴ് യാമങ്ങളിലേയും നമസ്കാരങ്ങൾ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹം അന്നത്തെ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലെ സുറിയാനി മല്പാന്മാരായ കോനാട്ട് മാത്തൻ കത്തനാരെയും വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗീസ് കത്തനാരെയും ചുമതലപ്പെടുത്തി. അതിന്റെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചത് ചാത്തുരുത്തിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പ. പരുമല തിരുമേനി) ആയിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിലെയും കൃംതാ നമസ്കാരത്തിലെയും ഗാനഭാഗങ്ങൾ മുമ്പ് ഗദ്യമായിരുന്നത് സുറിയാനി വൃത്തം തെറ്റാതെ മലയാളത്തിൽ കവനം ചെയ്യുവാൻ പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയും പരുമല തിരുമേനിയും ആഗ്രഹിച്ചു. മല്പാന്മാർ നടത്തിയ ഗദ്യവിവർത്തനം പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി, തന്റെ ആശ്രിതനും മലയാള മനോരമയുടെ സ്ഥാപക പത്രാധിപരും സുറിയാനിഗീത വിവർത്തന സമാഹാരമായ *കീർത്തനമാല*യുടെ കവിയുമായ കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിളയെ തന്റെ ആഗ്രഹനിവർത്തിയ്ക്കായി ഭരമേല്പിച്ചു. ഭാഷാപണ്ഡിതനും കാവ്യവ്യുൽപ്പത്തിയുള്ളവനും സഭാസ്നേഹിയും പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ പുരോഗമനപരമായ ആശയങ്ങളോട് ആഭിമുഖ്യമുള്ളവനും ആയിരുന്ന കണ്ടത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് മാപ്പിള അന്നത്തെ സുപ്രസിദ്ധ കവിയും ഐതിഹ്യമാലാകാരനും തന്റെ പ്രാണസുഹൃത്തുമായ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിയുടെ സഹായത്തോടെ മലയാളത്തിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. മലയാളഭാഷയ്ക്ക് ഏറെ പരിമിതികൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ആ വിവർത്തനം സുറിയാനി വൃത്തങ്ങളിൽ പാടാൻ കഴിയുംവിധം സജ്ജമായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയും പരുമലതിരുമേനിയും വട്ടശ്ശേരിൽ മൽപാനും കോനാട്ട് മൽപാനും മറ്റും ആ വൃത്താനുവൃത്ത ഗീതപരിഭാഷയിൽ സംതൃപ്തി രേഖപ്പെടുത്തി. ആ പുസ്തകം 1903-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ പതിപ്പ് ഈ ലേഖകന്റെ കൈവശമുണ്ട്. മല്പാന്മാരുടെ ആമുഖക്കുറിപ്പ് വായിച്ചാൽ അത് ഒന്നാം പതിപ്പാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ല (എന്നാൽ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഒന്നാം പതിപ്പ് ഏതാനും വർഷം മുമ്പ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതായി പണ്ഡിതനായ ഫാ. ഡോ. ജോൺസ് ഏബ്രഹാം കോനാട്ട് ഒരു ലേഖനത്തിൽ അവകാശപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.) കൃംതായുടെ നമസ്കാരക്രമവും വി. കുർബ്ബാനയുടെ അവശ്യഗാനങ്ങളും മലയാളത്തിലെ രണ്ടു ശ്രേഷ്ഠ കവികൾ രണ്ട് മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരുടെയും രണ്ട് ശ്രേഷ്ഠ മല്പാന്മാരുടെയും മേൽനോട്ടത്തിൽ തയാറാക്കിയതാണ് എന്ന് ഇന്ന് എത്ര പേർക്കറിയാം? അതിലെ

പല ഗാനഭാഗങ്ങളും അർത്ഥഗ്രഹണത്തിന് ഉതകുന്നവയല്ല എന്ന് മുദ്ര കുത്തി അവയെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഭാഷയെപ്പറ്റിയോ കവിതയിലെ വൃത്തം, യതി, പ്രാസം, അലങ്കാരം തുടങ്ങിയ കാവ്യാംഗങ്ങളെപ്പറ്റിയോ വേണ്ടത്ര അവഗാഹമില്ലാത്ത താരതമ്യേന പല്ലവഗ്രാഹികളായ ചില മല്പാന്മാരും കവിമാന്യന്മാരും നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ ദുഃഖം തോന്നുന്നു.

പ്രാംശു ലഭ്യേഫല ലോഭാൽ
ഉദ്ബാഹു: ഇവ വാമന:

എന്ന ആപ്തവാക്യം അനുസ്മരിച്ച് ആ ഭാഗം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ.

('പൗരോഹിത്യം, രാജ്യാപ്രവചനം എന്നിവ നഷ്ടപ്പെട്ട് അല്ലയോ യൂദന്മാരേ നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ യാക്കൂബ് മല്പാൻ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് എഴുതിയ കാവ്യസമാപന പാദം

പൗരോഹിത്യം, രാജ്യം, പ്രവചനമെന്നിവയെന്യേ
യൂദന്മാരേ നിങ്ങടെ ഭവനം സർവ്വം ശൂന്യം' എന്ന ഭാവനാ മധുരവും ധ്വന്യാത്മകവുമായ വരികൾ വേദപുസ്തക ദർശനത്തിന് ഇണങ്ങുന്നവയല്ല എന്ന് കണ്ടുപിടിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് അർത്ഥഗാംഭീര്യമോ ധ്വനനശേഷിയോ കാവ്യഭംഗിയോ ഇല്ലാത്ത രണ്ടു വരികൾ കാണുമ്പോൾ, ചൊല്ലുന്നതു കേൾക്കുമ്പോൾ "ആനപ്പുറത്ത് കയറിയിരുന്ന് കാഷ്ഠിച്ച് ആനയേക്കാൾ പൊക്കം അവകാശപ്പെടുന്ന കാക്ക"യെപ്പറ്റി എം. പി. പോളോ മുണ്ടശ്ശേരി മാസ്റ്ററോ മറ്റോ പറഞ്ഞ താരതമ്യമാണ് ഓർമ്മയിൽ വരുന്നത്.)

ക്യംതാ നമസ്കാരം കുർബ്ബാനക്രമത്തോട് ചേർത്ത് അച്ചടിച്ച് പ്രചരിച്ചതോടെ ദേവാലയങ്ങളിലെ ഞായറാഴ്ച ആരാധനകൾക്ക് വീണ്ടും സജീവത കൈവന്നു. രാഗമുറകൾ ആദ്യകാലത്ത് കൃത്യമായി പാലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് മുമ്പ് നേരത്തെ പറഞ്ഞ വീടുകളിൽ നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഗദ്യപ്രാർത്ഥനകളും ക്യംതാനമസ്കാരത്തിന്റെ വൃത്താനുവൃത്ത വിവർത്തനവും പള്ളികളുടെ സജീവതയെ എത്രമാത്രം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കുട്ടിക്കാലത്ത് വീടിനടുത്തുള്ള തൊഴിയൂർ സഭയുടെ പള്ളിയിൽ ഞായറാഴ്ച ദിവസം ആരാധനയ്ക്ക് പോകുമ്പോൾ ഈ ഗദ്യപ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കും. ഒരു ലീഡർ ചൊല്ലുന്നത് ശേഷംപേർ ഏറ്റുചൊല്ലും. ഇതായിരുന്നു അവിടത്തെ രീതി. ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിൽ ക്യംതാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഗീതങ്ങൾ എല്ലാവരുംകൂടി കർണ്ണമധുരമായി ചൊല്ലും. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനി

യുടെ സ്വപ്നം അങ്ങനെ നിറവേറി. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ക്യംതാ നമസ്കാരം ആണ് ചൊല്ലിയിരുന്നത്. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലെയും പ്രാഥമികമായ പ്രമേയം കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ് ആകകൊണ്ട് അതിനെ വർണ്ണിക്കുകയും വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ക്യംതാനമസ്കാരം എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ അസാംഗത്യം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിയുടെ കാലത്തിനുശേഷം പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനിയും അത് കഴിഞ്ഞ് ഋഷിപ്രഭാവനായ ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കായും സഭാനേതൃത്വത്തിൽ വന്നു. 1950-കളിൽ വട്ടക്കുന്നേൽ മാത്യൂസ് റമ്പാൻ വൈദികസെമിനാരിയുടെ പ്രിൻസിപ്പാളും (പിൽക്കാലത്ത് കാതോലിക്കാ) എൻ. എ. യോഹന്നാൻ കത്തനാർ സെമിനാരി മല്പാനും ആയിരുന്നപ്പോൾ ഒരു പരിഷ്ക്കാര ചിന്ത ശക്തമായി. ഞായറാഴ്ചകളിലല്ലാതെ വരുന്ന പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ പെങ്കീസായുടെ ഘടനയുള്ള ഒരു നമസ്കാരക്രമം വേണമെന്നതായിരുന്നു ആ ചിന്ത. പ്രിൻസിപ്പാളിന്റെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം ഇടദിവസങ്ങളിലെ പെരുനാൾ ദിനങ്ങളിൽ നടത്താൻ കൂടുതൽ ഉചിതം ശ്ഹീമ്മാ ക്രമത്തിലെ ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരമാണെന്ന് മല്പാന്മാർ കണ്ടെത്തി. ആ നമസ്കാരത്തെ പെങ്കീസാ മാതൃകയിലുള്ള രൂപശില്പം നൽകി മല്പാനച്ചൻ പുതിയ ക്രമമാക്കി. സഭാകവി ചാണ്ടിയെക്കൊണ്ട് ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം മലയാളത്തിലേക്ക് വൃത്താനുവൃത്തം തർജ്ജമ ചെയ്തു. നേരത്തെ ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ശുബഹോ പാദങ്ങൾ നരിമറ്റത്തിൽ യോഹന്നാൻ മല്പാൻ മലയാളം ഗദ്യമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിരുന്നു. അതിലെ ബുധനാഴ്ചയുടെ ഗദ്യവിവർത്തനം വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടി വൃത്താനുവൃത്തമായി വിവർത്തനം ചെയ്തു. മല്പാനച്ചൻ സന്ധ്യയിലും ബാക്കി രാത്രിയിലും പ്രഭാതത്തിനും പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തെ അനുവർത്തിച്ച് ചില രൂപപരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾ ഘടനയിൽ വരുത്തി. അത് അച്ചടിച്ച് പ്രിൻസിപ്പാൾ റമ്പാച്ചൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് 'ഉണ്ടിരിക്കുന്ന നായർക്ക് ഒരു വിളി തോന്നി' എന്ന പഴമൊഴിയെ സാധൂകരിക്കുമാറ് പുതിയ രൂപഘടനയിൽ വന്ന ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരത്തിന് സ്ലീബാനമസ്കാരം എന്ന് പേർ വന്നതും സ്ലീബാപെരുനാൾ മുതൽ ക്യംതാവരെയുള്ള ഞായറാഴ്ചകളിൽ അത് നടത്താൻ നിർദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ട് അത് കുർബ്ബാനക്രമത്തിന്റെ ആദ്യ ഭാഗത്ത് ചേർത്തതും. അതോടെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ ക്യംതാ ക്രമം, സ്ലീബാ ക്രമം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു ക്രമം ഔദ്യോഗികമായി നിലവിൽ വന്നു. സ്ലീബാക്രമത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിന്

ഞായറാഴ്ചയുടെ പ്രമേയവുമായി യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. എന്നാലും അതിന്റെ പ്രചാരണം ഔദ്യോഗികമായതിനാൽ നിർബ്ബാധം അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടു പോരുന്നു, അസാംഗത്യവും അനൗചിത്യവും പരിഗണിക്കാതെ.

'തനിക്കു താൻ പോന്നവർ ഒന്നു ചെയ്താൽ
അതിന് കുറ്റം പറയാവതുണ്ടോ?'

എന്ന സ്യമന്തകം തുള്ളലിലെ നമ്പ്യാരുടെ അർത്ഥാന്തരന്യാസത്തെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു സഭയിലെ സമീപകാലത്ത് നടന്ന പല സംഭവങ്ങളും.

പെങ്കീസാ നമസ്കാരം എത്രയുംവേഗം വൃത്താനുവൃത്തം വിവർത്തനം ചെയ്യുകയും ആരാധനയ്ക്കു ഉപയോഗപ്രദമാവുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ 'വിശ്വാമിത്ര സൃഷ്ടികൾ' അപ്രത്യക്ഷമാകുമെന്ന് നാം പ്രതീക്ഷിക്കുക. പെങ്കീസായുടെ നമസ്കാരത്തിൽ പതിവായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന കോലോകളുടെയും മറ്റും നിറങ്ങൾ സണ്ടേസ്കൂളിലോ മറ്റോ പാഠ്യവിഷയമാക്കുവാനുള്ള ഔചിത്യബോധം ബന്ധപ്പെട്ടവർ പ്രകടിപ്പിക്കുമെങ്കിൽ സഭയുടെ ഞായറാഴ്ച ആരാധനകൾ കൂടുതൽ ഫലപ്രദവും ആകർഷകവും ആകും എന്നതിന് ഒരു സംശയവുമില്ല.

52 ഞായറാഴ്ചകളിലെ നമസ്കാരങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു വിശ്വാസി ഒരു വർഷംകൊണ്ട് പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി മുതൽ 'രണ്ടാം വരവി'ന് ശേഷമുള്ള നിത്യജീവിതംവരെ അനുഭവിക്കുന്നു. ആ രീതിയിലാണ് ആരാധനയുടെ വാർഷികചക്രം പിതാക്കന്മാർ ക്രമപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ഒരു വർഷത്തെ ആരാധനാചക്രം. ഓരോ വർഷവും സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിൽനിന്ന് വിശ്വാസ ധ്യാനാത്മകയാത്ര ആരംഭിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനപശ്ചാത്തലത്തിലുള്ള സംഭവങ്ങൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം, എന്നിവയോട് താദാത്മ്യപ്പെട്ട് ക്രിസ്തുവോടൊന്നിച്ച് നാം ആത്മീയമായി വളരുന്നു. അവന്റെ ശിഷ്യത്വം സമ്പാദിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീന വേദവാഖ്യാനങ്ങളിലും രോഗശാന്തി ശുശ്രൂഷകൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഘോഷപൂർവ്വമായ ദേവാലയപ്രവേശനം, അന്ത്യഅത്താഴത്തിലെ വി. കുർബ്ബാന സ്ഥാപനം, കാല്കഴുകൽ, ഗത്സമനയിലെ പ്രാർത്ഥന തുടങ്ങിയവയ്ക്ക് നാം സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബന്ധനം, വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വച്ച് നടന്ന വിസ്താരങ്ങൾ, പീലാത്തോസിന്റെ കൈ കഴുകൽ ഇവയൊക്കെ ആരാധനാ പശ്ചാത്തലത്തിലെ കേൾവിയിലൂടെ നാം അനുഭവിക്കുന്നു. കുരിശ് തോളിൽ വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള യാത്ര, പ്രാവ് കുറുകുംപോലെയുള്ള പ്രിയമാതാവിന്റെ വിലാപം, ക്രൂശാരോഹണം, നിക്കോദിമോസിന്റെയും അരിമത്യാക്കാരൻ യൗസേഫിന്റെയും നേതൃത്വത്തി

ലുള്ള കബറടക്കം ഇവ നെടുവീർപ്പോടെ നാം വീക്ഷിക്കുന്നു. ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ നടന്ന പുനരുത്ഥാനം, തോട്ടക്കാരന്റെ സാദൃശ്യത്തിലുള്ള യേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത, സ്വർഗ്ഗാരോഹണം എന്നീ അവിശ്വസനീയവും ദിവ്യവുമായ അനുഭവങ്ങളിലൂടെ നാം സഞ്ചരിക്കുന്നു. ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മദാനം വർഷിച്ചതും അവർ പാടേ വ്യത്യസ്തരായി ജനമദ്ധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷികളായി പ്രസംഗിച്ച് സഭയെ വളർത്തുന്നതും അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും സഭ ദിഗന്തങ്ങളിലേക്ക് വികസിക്കുന്നതും നാം അനുഭവിക്കുന്നു. ഒടുവിൽ രണ്ടാമത്തെ വരവും സർവരുടെയും പുനരുത്ഥാനവും അന്ത്യന്യായവിധിയും നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ സംഭവിക്കുകയും നാം അവയിൽ പങ്കുകാരാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഓരോ ആരാധനാവർഷവും ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതസംഭവങ്ങളോട് നാം താദാത്മ്യപ്പെടുന്നു. ഈ ഒരു യോഗാത്മക അനുഭവം സാധ്യമാകത്തക്കവിധമാണ് പിതാക്കന്മാർ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളെ ഒരു ആരാധനാവർഷ ചക്രത്തിൽ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഒരു വർഷംകൊണ്ട് സാധിക്കുന്ന ഈ വിചിത്രാനുഭവം അതിന്റെ സൂക്ഷ്മരൂപത്തിൽ ഓരോ ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനകളിലും എന്തിന് ഓരോ യാമത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകളിലും പിതാക്കന്മാർ സജ്ജീകരിക്കുന്നു. യാമപ്രാർത്ഥന, ദിവസപ്രാർത്ഥന, വാർഷിക ആരാധനാചക്രം എന്നീ മൂന്ന് തലങ്ങളിലായി ക്രിസ്തുസദൃശ്യരായി വളരുവാനുള്ള കുറെ ചിന്തകളും ധ്യാനങ്ങളും ദൃശ്യങ്ങളും കേൾവികളും സഭ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.

ആരാധനയിലൂടെ 'ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം വളരുവാൻ' ആവശ്യമായ വിഭവങ്ങൾ ഒരുക്കുകയാണ് ഒരു വർഷത്തെ ആരാധനാചക്രത്തിൽ ഞായറാഴ്ചകളിലൂടെ എന്ന് നാം കണ്ടുവല്ലോ. ഓരോ ഞായറാഴ്ചയിലെയും ദേവാലയാരാധന ഒരു വിശ്വാസിക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നത് മാമ്മൂദീസായുടെ പുതുക്കത്തിന്റെ അനുഭവമാണെന്ന് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും പങ്കാളിത്തം ലഭിച്ച് ക്രിസ്തുവിനെ മാമ്മൂദീസായിൽ ഒരിക്കലായി ധരിച്ചവരായ നാം ഞായറാഴ്ചയിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാകരമായ മരണത്തിലും പുനരുത്ഥാനത്തിലും പങ്കുചേർന്ന് ഒരിക്കൽ ധരിച്ച 'പുതിയ മനുഷ്യ'ന്റെ ആത്മാംശത്തിന് പുതുക്കം നൽകുന്നു. ദേവാലയശില്പത്തിന് നോഹയുടെ കപ്പലിനോട് സാദൃശ്യം ഉണ്ട് എന്ന് പിതാക്കന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചത് അതിന്റെ സവിശേഷമായ ആകൃതിയെ മുൻനിർത്തി മാത്രമല്ല പ്രളയത്തിൽനിന്ന് ഏഴ് ആത്മാക്കളേയും മറ്റ് ജീവജാലങ്ങളേയും സർവനാശം വിതച്ച മഹാപ്രളയത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചതുകൊണ്ടും കൂടിയാണ്. പ്രളയജലത്തിൽ സുരക്ഷിതമായി സഞ്ചരിച്ച പെട്ടകത്തെയും അതിലെ യാത്രക്കാരെയും 'സ്നാനത്തിന് ഒരു മുൻകുറി'യായി വേദപുസ്തകം

വ്യാഖ്യാനിച്ചത് ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ദേവാലയം സമൂഹത്തിന്റെ പ്രളയസമാനമായ ഓളങ്ങളിൽനിന്നും തിരമാലകളിൽനിന്നും അകത്തു കയറുന്നവരെക്രിസ്തുവോടൊന്നിച്ച് മരിക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുവാനും വിശ്വാസികൾക്കും അവസരം നൽകുകയാണല്ലോ ചെയ്യുന്നത്. ആ അർത്ഥത്തിൽ ഓരോ ഞായറാഴ്ച ആരാധനയും ഒരിക്കലായി സ്വീകരിച്ച മാമ്മൂദീസായുടെയും സ്ഥിരീകരണ കൂദാശയായ വി. മൂറോന്റെയും പുതുക്കമാണ് വിശ്വാസികൾക്ക് നൽകുന്നത്. യോർദ്ദാനിൽ സ്നാനമേറ്റ ക്രിസ്തു യോർദ്ദാനിൽ മറഞ്ഞുകിടന്ന മഹാസർപ്പത്തിന്റെ തല ചതച്ചതുപോലെ ഞായറാഴ്ച ആരാധനയിൽ സംഭവിക്കുന്ന സ്നാനപുതുക്കത്തിലും ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മഹാസർപ്പത്തെ തകർത്തുകൊണ്ട് 'പുതിയ മനുഷ്യ'നായ മരുഭൂമിക്കു തുല്യമായ ഭൗതിക ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങളിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന മഹാസർപ്പത്തിന്റെ തല ചതയ്ക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും അത് മരണം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല. ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ നിമിഷത്തിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മുമ്പിൽ എന്നപോലെ ഭക്ഷണമോഹത്തിന്റെ രൂപത്തിലും അധികാരമോഹത്തിന്റെ രൂപത്തിലും ആധിപത്യമോഹത്തിന്റെ രൂപത്തിലും പ്രലോഭനങ്ങൾ വിതച്ചുകൊണ്ട് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഉചിതമായ മറുപടി നൽകി പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനും സാത്താന്യപരീക്ഷകളെ ജയിക്കുവാനും ഞായറാഴ്ചയിലെ യോർദ്ദാൻ അനുഭവം വിശ്വാസിയെ ശക്തിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഞായറാഴ്ചതോറും ഈ ശക്തിസംഭരണം ആവർത്തിക്കുക എന്ന് പറഞ്ഞാൽ സാത്താന്യ പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയിൽ വളരുക എന്നാണർത്ഥം. ഗ്രീക്ക് ഇതിഹാസവീരനായ അക്കിലസിന്റെ ശരീരം മുഴുവൻ ഒരു തരം പായസംകൊണ്ട് ലേപനം ചെയ്തു എന്നും ആ പായസലേപനം നടന്ന ശരീരഭാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തിനെ മുറിവേല്പ്പിക്കുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അജയ്യൻ ആയെന്നും ഗ്രീക്കു പുരാണങ്ങളായ ഇലിയഡ്-ഒഡീസി എന്നീ കൃതികളിൽ ഹോമർ ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ മഹാഭാരതവീരനായ കർണ്ണന് ജന്മായത്തമായി ലഭിച്ച കവചകുണ്ഡലങ്ങളെ പോലെയാണിത്. ശത്രുവാകട്ടെ ഈ പായസലേപനം ശരിയായി നടക്കാത്ത ശരീരഭാഗം നോക്കിയാണ് ആയുധം പ്രയോഗിക്കുന്നത്. കർണ്ണന്റെ കാര്യത്തിലും ദേവേന്ദ്രനെക്കൊണ്ട് കർണ്ണന്റെ ദാനശീലത്തെ ചൂഷണം ചെയ്ത് കവചകുണ്ഡലങ്ങൾ നീക്കം ചെയ്യുകയാണല്ലോ ഉണ്ടായത്. ഞായറാഴ്ചതോറും നടക്കുന്ന ശക്തിസംഭരണം ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ ശത്രു സമർത്ഥമായി ഇടപെടുന്നു. കർത്താവും യോർദ്ദാൻ നദിയിൽനിന്ന് കയറി ശക്തി പ്രാപിച്ച് മരുഭൂമിയിലേക്ക് ഉപവാസപ്രയാണം നടത്തി ക്ഷീണിച്ചപ്പോഴാണല്ലോ പ്രതിയോഗിയുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾ വന്നു പതിച്ചത്.

അതിനാൽ ഞായറാഴ്ച പുതിയ മനുഷ്യനായി ലൗകിക ജീവിതത്തി ലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നവർ നോമ്പ്, ഉപവാസം, പ്രതിദിനപ്രാർത്ഥനകൾ, ധ്യാനം, വേദവായന തുടങ്ങിയ ശക്തിപുതുക്കൽ അലസത കൂടാതെ നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച ഉൾപ്പെടെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളിലേക്കും വേറെ വേറെ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ട്. ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിലും പെരുന്നാളുകളിലും നടത്തേണ്ടുന്ന പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ കാര്യമാണ് നാം ചർച്ച ചെയ്തത്. ശേഷം ആറു ദിവസങ്ങളിലേക്ക് ലക്ഷ്യാധിഷ്ഠിതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ഉണ്ട്. ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരം (സാധാരണ) എന്ന് പേരുള്ള ഈ നമസ്കാരം കാനോനാ പ്രാർത്ഥനകൾ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെ ടുന്നു. ഓരോ ദിവസത്തെ പ്രാർത്ഥനയും ഓരോ യാമത്തിലെ പ്രാർത്ഥ നയും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാവിഷയങ്ങളാണ്. പ്രാർത്ഥനകളുടെ പാദ ങ്ങൾ വളരെ അധികം വരുന്നതിനാൽ അത് വിഭജിച്ച് ശുബഹോക്രമം, മെന്ഓലം ക്രമം എന്നിങ്ങനെ രണ്ടായി വിഭജിച്ചിട്ടുണ്ട്. നാലു പാദങ്ങ ളുള്ള ഗാനസമുച്ചയത്തിൽ ഒന്നും മൂന്നും പാദങ്ങൾ ശുബഹോ ക്രമവും രണ്ടും നാലും പാദങ്ങൾ മെനഓലം ക്രമവും ആയി ഗണിക്കുന്നു. ഒന്നി ടവിട്ട ആഴ്ചകളിൽ ശുബഹോ-മെനഓലം ക്രമങ്ങൾ മാറി മാറി നട ത്തുന്നു. ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരത്തിലെ ഏഴ് യാമങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താ വിന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്റെ ഏഴ് ഘട്ടങ്ങളാണെന്ന് പിതാക്കന്മാർ വ്യാഖ്യാ നിച്ചിരിക്കുന്നു. സന്ധ്യാ, സൂത്താറാ, പാതിരാത്രി, പ്രഭാതം, മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി, ഒമ്പതാം മണി എന്നിങ്ങനെ ഏഴ് യാമങ്ങളായി നമസ്കാ രസമയങ്ങളെ പിതാക്കന്മാർ വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. 1. സന്ധ്യ – കർത്താ വിനെ കുരിശിൽ നിന്നിറക്കി സുഗന്ധം പൂശിയ സമയം, 2. സൂത്താറാ – കർത്താവിന്റെ കബറടക്കം, 3. പാതിരാത്രി – കർത്താവിനെ ബന്ധിച്ച സമയം, 4. പ്രഭാതം – പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിലെ വിസ്താരം. 5. മൂന്നാം മണി – ക്രൂശിക്കുവാൻ വിധി പ്രസ്താവിച്ചു. 6. ആറാം മണി – കർത്താ വിനെ ക്രൂശിച്ചു. 7. ഒമ്പതാം മണി – കർത്താവ് പ്രാണനെ വിട്ടു എന്നി ങ്ങനെയാണ് പിതാക്കന്മാർ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേ റിയോസ് തിരുമേനി ശുശ്രൂഷാസംവിധാനത്തിൽ ഈ യാമവ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂലഭാഷയിലുള്ള ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരത്തിന്റെ ആമു ഖത്തിൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഘടന, ഉള്ളടക്കം, രാഗസംവിധാനം, നിർവ ഹണം എന്നിവയെപ്പറ്റി കൃത്യമായ വിവരണം നൽകിയിട്ടുള്ളത് താഴെ ചേർക്കുന്നു (വിവർത്തനം മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോ ലീത്താ):

"സഭയുടെ പ്രാർത്ഥനാസമയങ്ങൾ സന്ധ്യാ, സൂത്താറാ, രാത്രി, പ്രഭാതം, മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി, ഒമ്പതാം മണി എന്നിങ്ങനെ രാവും

പകലുമായി ഏഴ് ആകുന്നു. അതായത് പ. ഇഗ്നാത്തിയോസ് ബർവാഹി പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ചിന്താഗതിയനുസരിച്ച് ബാഹ്യവും ആന്തരീകവുമായ പത്ത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തേക്ക് പത്ത് പ്രാർത്ഥന (യാമങ്ങളാണ്) കളാണ് ഉള്ളത്. രാത്രിപ്രാർത്ഥനയുടെ നാലു കൗമ്മാകൾ നാല് പ്രാർത്ഥനകളും (യാമങ്ങളും) മറ്റ് ആറ് യാമപ്രാർത്ഥനകളും കൂടി പത്ത് പ്രാർത്ഥനകൾ (യാമങ്ങൾ) എന്ന് കണക്കാക്കുന്നു.

ഒരാഴ്ചയിലെ എല്ലാ സാധാരണ ദിവസങ്ങളിലേയും സന്ധ്യയുടെയും പ്രഭാതത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനകൾ പൊതുവാണ് (പൊതുവായ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനാവിഷയങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചതാണ്). എന്നാൽ തിങ്കൾ, ചൊവ്വ, വ്യാഴം എന്നീ ദിവസങ്ങളിലെ സന്ധ്യയുടെയും പ്രഭാതത്തിന്റെയും ധൂപാനന്തര കോലോയ്ക്ക് ശേഷം വരുന്ന കുക്കിലിയോനും ബോവൂസോയും അനുതാപത്തിന്റേതാണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിലെ സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയിൽ സന്ധ്യയുടെയോ അനുതാപത്തിന്റെയോ പ്രാർത്ഥനയും (വിഷയങ്ങളും) പ്രഭാതപ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രഭാതത്തിന്റെയോ അനുതാപത്തിന്റെയോ പ്രാർത്ഥനകളും (വിഷയങ്ങളും) ചേർത്ത് ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ബുധനാഴ്ച സന്ധ്യയ്ക്കും പ്രഭാതത്തിലും ദൈവമാതാവിന്റെ കുക്കിലിയോനുകളും അന്ത്യത്തിൽ പൊതുവായ ബോവൂസോകളും ആണുള്ളത് (ദൈവമാതാവ്, പരിശുദ്ധന്മാർ, വാങ്ങിപ്പോയവർ തുടങ്ങിയവരെ ഒന്നിച്ച് ഓർക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പൊതുവിന്റെ എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്). വെള്ളിയാഴ്ച സന്ധ്യയുടെ കുക്കിലിയോൻ സഹദേന്മാരുടെയും അന്ത്യത്തിലുള്ള ബോവൂസോ പൊതുവായിട്ടുള്ളതും ആണ്. അന്ന് പ്രഭാതത്തിന്റെ കുക്കിലിയോനും ബോവൂസോയും സ്ലീബായുടേത് ആകുന്നു. ശനിയാഴ്ച സന്ധ്യയുടെ കുക്കിലിയോനും ബോവൂസോയും വാങ്ങിപ്പോയവരുടേയും പ്രഭാതത്തിന്റെ കുക്കിലിയോനും ബോവൂസോയും വാങ്ങിപ്പോയ ആചാര്യന്മാരുടെയും ആണ്. ഓരോ ദിവസത്തെയും കുക്കിലിയോൻ അതത് ദിവസത്തേക്ക് പ്രത്യേകമായി ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാവിഷയങ്ങളുടെ സ്വഭാവം വെളിവാക്കുന്നതാണ്.

അതുപ്രകാരം ഞായറാഴ്ച ഉയിർപ്പിന്റെയും തിങ്കൾ-ചൊവ്വാ ദിനങ്ങൾ അനുതാപത്തിന്റെയും ബുധനാഴ്ച കന്യകമറിയാമിന്റെയും വ്യാഴാഴ്ച ശ്ലീഹന്മാരുടെയും മല്പാന്മാരുടെയും വെള്ളിയാഴ്ച ജീവനുള്ള സ്ലീബായുടെയും സഹദേന്മാരുടെയും പരിശുദ്ധന്മാരുടെയും ദൈവം തന്റെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നും വിരമിച്ച ശനിയാഴ്ച അവന്റെ പരിശുദ്ധന്മാരും പുണ്യവാന്മാരുമായ പുരോഹിതന്മാരുടെയും വിശ്വാസികളായ സകല വാങ്ങിപ്പോയവരുടെയും ദിവസങ്ങളാണെന്ന് പറയാം.

(ആരാധനാ കലണ്ടറിന്റെ ആമുഖ പേജിൽ ഏഴ് ദിവസങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ ഐക്കണുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത് പ്രത്യേകാൽ ശ്രദ്ധേയം. 1. ഞായറാഴ്ച – മഹത്വപൂർണ്ണമായ ഉയിർപ്പിന്റെ ഐക്കൺ. 2. തിങ്കളാഴ്ച – മുടിയനായ പുത്രൻ പിതാവിലേക്ക് പശ്ചാത്താപപൂർവ്വം തിരിച്ചു വരുന്നതിന്റെ ഐക്കൺ (അനുതാപം). 3. ചൊവ്വാഴ്ച – പാപിനിയായ സ്ത്രീ കർത്താവിന്റെ തൃപ്പാദങ്ങൾ കണ്ണീർകൊണ്ട് കഴുകി തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന ഐക്കൺ. 4. ബുധനാഴ്ച – വി. കന്യക മറിയാം യേശുവിനോടൊപ്പം (ദൈവമാതാവ്). 5. വ്യാഴാഴ്ച – കർത്താവ് ശിഷ്യരെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നു (പിതാക്കന്മാർ). 6. വെള്ളിയാഴ്ച – കർത്താവിന്റെ കുരിശാരോഹണം. 7. ശനിയാഴ്ച – കർത്താവിന്റെ ആജ്ഞ കേട്ട്, കല്ലറയിൽനിന്ന് ലാസർ പുറത്തുവരുന്നു (വാങ്ങിപ്പോയവർ).

എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലെയും സൂത്താറാ പ്രാർത്ഥന അനുതാപത്തിന്റേതാണ്.

(സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ) രാത്രിയുടെ പ്രാരംഭ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് പൊതുസ്വഭാവമുണ്ട്. ഒന്നാം കൗമ്മാ ദൈവമാതാവിനെ വിഷയമാക്കുന്നു. എന്നാൽ ക്യംതാ മുതൽ കൂദോശ് ഈത്തോ വരെയുള്ള വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ഒന്നാം കൗമ്മായിലെ പ്രാർത്ഥനകൾ സ്ലീബായുടേതാണ്. കൂദോശ് ഈത്തോ മുതൽ വലിയ നോമ്പുവരെയുള്ള വെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ പ്രമേയം ദൈവമാതാവ് തന്നെ. എല്ലാ ദിവസത്തെയും രാത്രി പ്രാർത്ഥനയുടെ രണ്ടാം കൗമ്മാ പരിശുദ്ധന്മാരുടേതാണ്; വ്യാഴാഴ്ച പ്രത്യേകമായി ശ്ലീഹന്മാരെ വിഷയമാക്കുന്നു. രാത്രിപ്രാർത്ഥനയുടെ മൂന്നാം കൗമ്മാ തിങ്കളാഴ്ചയും ചൊവ്വാഴ്ചയും വ്യാഴാഴ്ചയും അനുതാപത്തിന്റേതാണ്. ബുധൻ, വെള്ളി, ശനി ദിവസങ്ങളിൽ അത് വാങ്ങിപ്പോയവരുടേതാണ്. രാത്രിയുടെ നാലാം കൗമ്മാ, അതായത് 'സഹോദരന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ച് വസിക്കുന്നത്' ഇത്യാദി സങ്കീർത്തനഭാഗവും മാവൂർബോ സ്തുതിപ്പും ഗീതവും മറിയാമ്മിന്റെ ഓർമ്മ എന്ന് തുടങ്ങുന്ന എനിയോനോയും പൊതുവിഷയങ്ങൾ അടങ്ങിയതാണ്. അതിനുശേഷം അതത് പള്ളിയുടെ പ്രത്യേക പരിശുദ്ധന്റെയോ അതത് ദിവസം പ്രത്യേകമായി ഓർക്കുന്ന പരിശുദ്ധന്റെയോ ഓർമ്മ (കുക്കിലിയോൻ, എക്ബോ, കോലോകൾ) എന്നിവ നടത്തുന്നു. രാത്രിപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനത്തെ ബോവൂസോ തിങ്കൾ, ചൊവ്വാ ദിനങ്ങളിൽ അനുതാപത്തിന്റേതും ബുധൻ, വെള്ളി, ശനി ദിനങ്ങളിൽ പൊതുവിന്റേതും ആകുന്നു. വ്യാഴാഴ്ച ശ്ലീഹന്മാരെയും ഏവൻഗേലീസ്ഥന്മാരേയും ഓർക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ച നേടിയ ആത്മീയ നിറവ് കുറഞ്ഞുപോവാതെ സൂക്ഷിക്കുവാനും കുറഞ്ഞുപോയാൽ വീണ്ടെടുക്കുവാനും സഹായകമായ രീതിയിലാണ് ഈ ദിവസങ്ങളിലെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

മുടിയനായ പുത്രൻ, കാണാതെപോയ ആടിനെ തിരയുന്ന ഇടയൻ, നഷ്ട പ്പെട്ട നാണയം അന്വേഷിക്കുന്ന സ്ത്രീ, സൃഷ്ടി സംവിധാനത്തിലെ വൈഭവം, വീഴ്ച സംഭവിച്ച് ഏദനിൽനിന്നും പൗരോഹിത്യ ദാനങ്ങ ളിൽനിന്നും ബഹിഷ്കൃതനായ ആദാം വ്രതനിഷ്ഠയാൽ മഹോന്നത ങ്ങളിലേക്ക് കരേറിപ്പോയ മോശയും ഹാനോക്കും ഏലിയാവും യിസ്രാ യേൽ പാളയത്തിന് ചുറ്റും കോട്ടപോലെ യൗസേപ്പിന്റെ അസ്ഥികൾ നിക്ഷേപിക്കുന്ന മോശ, ദൈവപുത്രന് മാതാവായിത്തീർന്ന വി. കന്യക മറിയാം, കർത്തൃസുവിശേഷത്തെപ്രതി വധമേറ്റ ശ്ലീഹന്മാരും സഹദേ ന്മാരും തലമുറകളിലൂടെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിച്ച് കടന്നുപോയ വാങ്ങി പ്പോയവർ തുടങ്ങിയവർ യാമപ്രാർത്ഥനകളിൽ വിശ്വാസികൾക്ക് സംസർഗ്ഗത്തിനും ധൈര്യത്തിനും മാതൃകയ്ക്കും കൂട്ടായ്മയ്ക്കും പങ്കാ ളികൾ ആകുന്നു. സാക്ഷികളുടെ വലിയ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ താൻ ജീവിക്കുന്നു എന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ മുറുകെപ്പറ്റുന്ന പാപങ്ങ ളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞ് ജീവിപ്പാൻ സഹായിക്കുന്നു. ഞായറാഴ്ച വീണ്ടും കറയില്ലാത്തതും ഊനമില്ലാത്തതും ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടതുമായ സ്വർഗ്ഗീയ കുഞ്ഞാടുമായി സംസർഗ്ഗം പുലർത്തുന്നതോടെ അവന്റെ ജീവിതത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കുറവുകൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് ക്ഷമിക്കപ്പെടു കയും ആത്മീയനിറവിൽ അവൻ വളരുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തു മുപ്പ ത്തിമൂന്നര വർഷം കൊണ്ട് ജീവിച്ച ജീവിതം ഒരു ആരാധനാവർഷം കൊണ്ട് സഭ പ്രതീകാത്മകമായി പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുവനിലെ 'പുതിയ മനുഷ്യ'നെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളെ ഞായ റാഴ്ചകളിലും യൽദാ, ദനഹാ തുടങ്ങിയ പെരുന്നാൾ ദിവസങ്ങളിലു മായി പൊതുആരാധനയിലൂടെയും പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷകളിലൂടെയും കഴി യുന്നത്ര ദൃശ്യവത്ക്കരിക്കുന്നു. നാടകീയമായ ഈ ദൃശ്യാവിഷ്ക്കാരം പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മുഴുവൻ പങ്കാളിത്തം നൽകുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയിൽ കണ്ണും ചെവിയും നാക്കും മൂക്കും ചർമ്മവും പങ്കാളിക ളാകുന്നു. കുർബ്ബാനയിലെ കാഴ്ചകൾ കണ്ണിനെയും, വായനകളും പ്രാർ ത്ഥനകളും പ്രബോധനങ്ങളും ചെവികളേയും, വി. കുർബാനാനുഭവവും ഗാനാലാപവും നാക്കിനേയും, പരിമളധൂപവും പരിമളതൈലവും ഘ്രാണേന്ദ്രിയത്തേയും കൈകസ്തൂരിയും കൈചുംബിക്കലും ത്വക്കി നേയും ആരാധനയിൽ പങ്കാളികളാക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളാണ്. ഒരുപക്ഷേ മറ്റ് എല്ലാ സഭകളുടെ ആരാധനകളേക്കാളും ഓർത്തഡോക്സ് ആരാ ധന വിശിഷ്ടമാകുന്നതും ഹൃദയസ്പൃക്കാകുന്നതും അതിന്റെ ഈവിധ സംവിധാനചാരുത കൊണ്ടാണ് (ഓർത്തഡോക്സ് സഭയെ ഉപേക്ഷിച്ച് വേർപാട് സഭയിൽ ചേർന്ന ഒരു വൃദ്ധൻ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചകളിൽ ഓർത്തഡോക്സ് ദേവാലയത്തിൽ പതിവായി ആരാധനയിൽ പങ്കെടു ത്തിരുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഓർക്കുന്നു. സ്വയം സംസാരിക്കുന്ന ദൃശ്യ

ചാരുതകളുടെ ആവിഷ്കാര സൗന്ദര്യം അദ്ദേഹത്തിന് മറക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്ന് അദ്ദേഹം തുറന്ന് സമ്മതിക്കുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ സണ്ടേസ്കൂളുകളിലും മറ്റും ആരാധനയുടെ ഈദൃശ ചിന്തകളിലേക്ക് കുട്ടികളെ ഉപനയിക്കുവാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ലല്ലോ എന്ന വേദന പലപ്പോഴും കുറ്റബോധമായി മനസ്സിനെ അലട്ടാറുണ്ട്.)

അദ്ധ്യായം 2

ആരാധനയുടെ കാലങ്ങൾ

ക്രിസ്തുവിൽ കേന്ദ്രീകൃതമായ ആരാധനാവർഷത്തെ കാലാനുസൃതമായി പല ഘട്ടങ്ങളായി ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പല സഭകളുടെയും കാലഗണനകൾ പലതാണ്. സഭാവർഷത്തെ ഒമ്പത് കാലങ്ങളായി വിഭജിച്ചിട്ടുള്ള സഭകളുണ്ട്. ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ തന്നെയും കലണ്ടറിലെ കാലഘട്ടവിഭജനത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായക്കാരല്ല. ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ (ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്) എഴുതുന്നു: “വി. കുർബ്ബാനക്രമത്തിൽ (258-ാം പുറം) ആരാധനാവർഷം ആറ് കാലങ്ങളായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതായി പറയുന്നു. കൂദൊശ്ഈത്തോ മുതൽ ഒന്നാം കാലവും യൽദൊ മുതൽ രണ്ടാമത്തേതും കൊത്തിനെ ഞായറാഴ്ച മുതൽ മൂന്നാമത്തേതും ക്യംതാ മുതൽ നാലാമത്തേതും പെന്തിക്കോസ്തി മുതൽ അഞ്ചാമത്തേതും സ്ലീബാ മുതൽ ആറാമത്തേതുമാണ്. സുറിയാനി ആരാധനാ പാരമ്പര്യത്തിൽത്തന്നെ പല ആരാധനാ കാലഗണനകളും നിലവിലുണ്ട്. ... ഏഴ് ആഴ്ചകൾ വീതമുള്ള ഏഴ് കാലങ്ങളായി തിരിച്ച് ആരാധനാവർഷം പുനഃസംവിധാനം ചെയ്യാം. ആരാധനാവർഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകൾ ശുദ്ധീകരണപ്പെരുന്നാളും പ്രതിഷ്ഠാപ്പെരുന്നാളും ആണല്ലോ. ഈ രണ്ട് ആഴ്ചകൾ ആരാധനാവർഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരുക്കകാലമായി കണക്കാക്കാം. ശേഷിക്കുന്ന വർഷത്തെ ഏഴ് ആഴ്ചകൾ വീതമുള്ള ഏഴ് കാലങ്ങളായി തിരിക്കാം. നിലവിലിരിക്കുന്ന കാലഗണനയനുസരിച്ച് അഞ്ചാമത് വരുന്ന പെന്തിക്കോസ്തി മുതൽ സ്ലീബാ വരെയുള്ള പതിനാല് - പതിനഞ്ച് ആഴ്ചകളുള്ള ദീർഘകാലത്തെ പെന്തിക്കോസ്തിക്കാലമെന്നും ശ്ലീഹാക്കാലമെന്നും രണ്ടു കാലങ്ങളാക്കാം. എന്നാൽ ഏഴ് ആഴ്ചകൾ വീതമായി ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുവാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഇതിന് രണ്ടു കാരണങ്ങൾ ആണ്. ഒന്ന്, സ്ലീബാപ്പെരുന്നാളിന് മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള ആഴ്ചകൾ ഏറിയും കുറഞ്ഞും വരുന്നു. രണ്ടാമത്, പരിശുദ്ധാത്മപ്രവർത്തനം ശ്ലീഹന്മാരുടെ ദൗത്യനിർവഹണം എന്നീ രണ്ട് ആശയങ്ങളും ഈ രണ്ട് കാലങ്ങളിലും കലർന്നു വരുന്നുണ്ട്. ആയതിനാൽ ക്ലിപ്തമായ വിഭജനം നൽകാതെ പെന്തിക്കോസ്തി ശ്ലീഹാകാലങ്ങൾ എന്ന് ചേർത്തു പറയാം. ബാക്കിയുള്ള കാലങ്ങൾക്കെല്ലാം ഏതാണ്ട് ഏഴ് ആഴ്ചകൾ വീതം ഉണ്ട്. ഈ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിച്ചുള്ള കാലഗണന താഴെപറയും വിധമായിരിക്കും.

ഒരുക്കകാലം (ശുദ്ധീകരണ-പ്രതിഷ്ഠാകാലം).

സൂബോറോ കാലം.
യൽദാ ദനഹാ കാലം.
വലിയ നോമ്പു കാലം.
ക്യംതാ കാലം.
പെന്തിക്കോസ്തി കാലം.
ശ്ലീഹാ കാലം.
സ്ലീബാ കാലം. (ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, കുരിശും തേജസ്സും, സോഫിയാ ബുക്സ്, കോട്ടയം).”

ഏഴ് എന്ന സംഖ്യയുടെ പ്രാധാന്യത്തോട് നീതികാട്ടുവാൻ ഗ്രന്ഥ കർത്താവ് ഏറെ ഉദ്യമിച്ചിരിക്കുന്നു. ഏഴിന് നിശ്ചയമായും പരിഗണന നൽകണം. പക്ഷേ അതിനുവേണ്ടി ആദ്യത്തെ രണ്ടാഴ്ചകളെ കലണ്ടർ സൈക്കിളിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാവുന്നതല്ല. അവയും കാലപരിധിയിൽ വന്നേ മതിയാവൂ. കാലസങ്കൽപ്പം അൽപം കൂടെ വിശാലമാക്കിയാൽ ഇത് സാധിക്കാവുന്നതേയുള്ളു. അത് പിന്നീട് വ്യക്തമാക്കാം.

മോശ സലാമ റമ്പാൻ

സിറിയൻ സഭയിലെ മോശ സലാമ റമ്പാൻ *ജീവജലം* എന്ന പ്രസം ഗക്കുറിപ്പു പുസ്തകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ - ദൈവത്തിന്റെ - രക്ഷാ പ്രവർത്തനങ്ങളെ പ്രതീകാത്മകമായി ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. (പിന്നീട് മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് മോശ സലാമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയ അദ്ദേഹം റമ്പാനായി മഞ്ഞനിക്കര താമസിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് എഴുതിയ ആണ്ടടക്കമുള്ള പ്രസംഗങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് ‘ജീവജലം.’)

“സഭയുടെ ആണ്ടടക്കമുള്ള ക്രമീകരണം ഒരു ആത്മീയ നോവലി നോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താം. അതിന്റെ സംഗ്രഹം ഇപ്രകാരമാണ്. ഒരു രാജകുമാരൻ ഒരു യുവതിയുമായി പ്രേമബദ്ധനാകുകയും അവളെ വിവാഹം ചെയ്യുകയും അവൾക്ക് താമസിക്കുവാൻ ഒരു നല്ല കൊട്ടാരം പണിത് കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൾക്കാവശ്യമായ ജീവിതസൗക ര്യങ്ങളെല്ലാം അദ്ദേഹം ക്രമീകരിച്ചുകൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ അവർ പര സ്പരബന്ധത്തിൽ ആനന്ദപൂർവ്വം ജീവിച്ചുപോന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരു ശത്രു അവരുടെ മദ്ധ്യേ പ്രവേശിക്കുകയും യുവതി വഞ്ചിതയാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ദുഷ്ടനായ ശത്രു അവളെ മലിനപ്പെടുത്തി പാതിവ്രത്യഭംഗം വരുത്തി. ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ രാജകുമാരൻ ക്ഷുഭിതനാകുകയും അവൾ അനുതപിക്കുന്നതിന് കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് അവളെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന് പിന്നീട് അവളോട് മനസ്സലിവ് തോന്നുകയും അവളെ തിരിയെ കൊണ്ടുവരുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ തീരുമാനത്തെക്കുറിച്ച് അവളെ അറിയിക്കുവാനും

അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും തന്റെ ഭൃത്യന്മാരെ തനിക്കു മുമ്പായി അവളുടെ പക്കൽ അയച്ചു. എങ്കിലും അവൾ അവരെ മിക്കവാറും വിശ്വസിച്ചില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹം തന്നെ ശത്രുവിനോട് പോരാടി അവളെ രക്ഷിക്കേണ്ടതിന് വേഷപ്രച്ഛന്നനായി പുറപ്പെട്ടു. മലകൾ നിറഞ്ഞ ഒരു ദുർഘടപ്രദേശത്ത് അവളെ കണ്ടെത്തുന്നു. താൻ തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ മണവാളൻ എന്ന് പല പ്രകാരത്തിൽ അവളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മലിനപ്പെട്ടുപോയ ആ യുവതിയെ വീണ്ടെടുത്ത് വിശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ താൻ അനവധി പ്രയാസങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും സഹിക്കേണ്ടി വന്നു. വലിയ ത്യാഗങ്ങൾക്ക് ശേഷം അവളെ തൽസ്ഥാനത്തുനിന്ന് രക്ഷിക്കുവാൻ തനിക്ക് സാധിച്ചു. അവളെ സ്വാഗതപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുവാനും പഴയ കൊട്ടാരം അവൾക്ക് കൊടുക്കുവാനും വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്വാനുമായി രാജകുമാരൻ നേരത്തെ തിരിച്ചു. എന്നാൽ വഴിയിൽ അവളെ നയിക്കുവാനും തന്റെ അഭാവത്തിൽ അവളെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും പ്രത്യേകം ഭൃത്യന്മാരെയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെയും അവൻ അവൾക്ക് കൊടുക്കുന്നു. തന്റെ സ്ഥാനാപതിയെ അവൾക്ക് വഴികാട്ടിയായും നിയമിക്കുന്നു. വീണ്ടും കൊട്ടാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ദിവസം സമാഗതമാകും. അപ്പോൾ മണവാളനും മണവാട്ടിയും വീണ്ടും യോജിക്കുന്നു.

ഈ കഥയെ നമുക്ക് ഈ രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കാം: രാജകുമാരൻ അഥവാ മണവാളൻ ദൈവമാണ്. യുവതി അഥവാ മണവാട്ടി മനുഷ്യരാശിയുമാണ്. ശത്രുവായ സാത്താൻ കൊട്ടാരമാകുന്ന ദൈവിക കൂട്ടായ്മയിൽ ഇരുന്ന മനുഷ്യരെ വഞ്ചനയാകുന്ന കൽപനലംഘനത്താൽ വേർപെടുത്തുകയും അശുദ്ധിയിലേക്കും പാപത്തിലേക്കും വഴിനടത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിനാൽ ദൈവം കുപിതമാകുകയും മനുഷ്യരെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും തന്റെ കരുണാബാഹുല്യത്താൽ അവരുടെമേൽ തനിക്ക് മനസ്സലിവ് തോന്നുകയും അവരെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. തന്റെ തീരുമാനം അറിയിക്കുവാനായി ഭൃത്യന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരെ താൻ അവരുടെ അടുക്കലേക്ക് അയച്ചു. എങ്കിലും മനുഷ്യർ അവരെ വിശ്വസിച്ചില്ല. സാത്താനോട് പോരാടി മനുഷ്യരാശിയെ രക്ഷിക്കുവാൻ ജഡധാരണമാകുന്ന വേഷപ്രച്ഛന്നതയോടെ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്നു. പാപപങ്കിലങ്ങളാകുന്ന പ്രദേശത്ത് മനുഷ്യരെ താൻ കണ്ടെത്തി. താൻ ദൈവപുത്രനാണെന്ന് അവരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ചു. കഷ്ടപ്പാടും കുരിശുമരണവും മൂലം അവരെ വീണ്ടെടുത്ത് രക്ഷിച്ചു. അവർക്ക് സ്ഥലമൊരുക്കുവാൻ താൻ അവർക്ക് മുമ്പായി സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു. അവരുടെ യാത്രയിൽ അവരെ നയിക്കുവാനായി വിശുദ്ധ റൂഹായാകുന്ന

കാര്യസ്ഥനെ അയച്ചു. അവരുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായി പുരോഹിതന്മാരെയും ഭക്ഷണവും മറ്റും ആകുന്ന വി. കൂദാശകളും മറ്റു ശുശ്രൂഷകളും അവർക്കായി ഏർപ്പെടുത്തി. വഴികാട്ടിയായ വി. വേദപുസ്തകവും വിശ്വാസപ്രമാണവും അവർക്ക് പ്രദാനം ചെയ്തു.

ഇപ്രകാരം മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രേമമാണ് ക്രിസ്തീയ വർഷത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ ക്രമീകരണവും ഈ ആത്മീയ അർത്ഥവും സുറിയാനി സഭയിൽ മാത്രമുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതയാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വി. യോഹന്നാൻ 3:16-ൽ കാണുന്നപോലെ 'തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവം അവനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു' എന്നുള്ളത് സഭയുടെ ക്രമീകരണത്തിന്റെ കേന്ദ്രലക്ഷ്യമാണ്. ഇങ്ങനെ ആണ്ടിന്റെ ഓരോ ദിവസത്തിനും കർത്താവിന്റെ ജീവിതത്തോട് ബന്ധമുണ്ട്. അതു വളരെ വ്യക്തമായും യുക്തമായും ആണ്ടടക്കമുള്ള ശുശ്രൂഷകളിൽ കാണാം. സർവ്വോപരി ദൈവത്തോടുള്ള ലോകത്തിന്റെ രഞ്ജിപ്പാണ് സഭയുടെ ലക്ഷ്യം. 2 കൊരി. 5:17-21.

വി. സഭയുടെ ഏഴ് യുഗങ്ങൾ. സദൃശവാക്യം 9:1.

ഉല്പത്തിയിലെ ഒന്നാമത്തെ അദ്ധ്യായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ലോകവും കാലവും ഏഴായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. കൂടാതെ സഭയുടെ സംവത്സര ചക്രക്രമീകരണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ വേണ്ടി മേൽ പറഞ്ഞ പ്രേമകഥയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ഏഴ് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാം.

സമയം	ക്രിസ്തു	മനുഷ്യരാശി
1. കൂദൊശ്ഈത്തോ – യൽദാ വരെ	മനുഷ്യരോടുള്ള നിത്യനിയമം	പുതുക്കവും ശുദ്ധീകരണവും
2. യൽദൊ മുതൽ ദനഹാ വരെ	ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം	വീണ്ടും ജനനം
3. ദനഹ – നോമ്പുവരെ	മാനുഷിക വളർച്ച	ആത്മീയ വളർച്ച
4. നോമ്പ് – ഉയിർപ്പുവരെ	പരീക്ഷകൾ, ക്രൂശാരോഹണം	നോമ്പ്, അനുതാപം
5. ഉയിർപ്പ് – പെന്തിക്കോസ്തി	ഉയിർപ്പ്, വാഗ്ദാന നിവൃത്തി	പാപമോചനം
6. പെന്തിക്കോസ്തി – തേജസ്കരണം	ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്ന സഭയുടെ വികസനം	ക്രിസ്തീയ ജീവിതം
7. തേജസ്ക്കരണം – കൂദൊശ് ഈത്തോ	രണ്ടാമത്തെ വാരവ്	നിത്യജീവൻ

വേറൊരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തീയആണ്ട് കൃഷിയുടെ ഏഴ് ഘട്ടങ്ങളോട് താരതമ്യപ്പെടുത്താം. 1 കൊരി. 2-9.

1. വിത്ത്. 2. മുള. 3. നനവും വളർച്ചയും. 4. കതിർ. 5. കൊയ്ത്ത്. 6. ശേഖരണം. 7. പാചകവും ഭക്ഷണവും.

ഏഴ് ദിവസം ചേർന്ന് ഒരാഴ്ചവട്ടം എന്നും ഏഴ് യാമങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒരു ദിവസം എന്നും ഏഴ് കാലങ്ങൾ ചേർത്ത് ഒരു ആരാധനാവർഷ മെന്നും ഒക്കെ വിഭജിക്കുന്നത് ഏഴ് ദിനങ്ങൾകൊണ്ട് സൃഷ്ടിയും വിശ്ര മവും നടന്നു എന്ന ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ വിവരണത്തിന്റെ അടി സ്ഥാനത്തിലാണ്. ഈ പുസ്തകവും അല്പവ്യത്യാസത്തോടെ ഏഴ് കാലം എന്ന വിഭജനത്തെ താഴെ പറയുംപ്രകാരം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

1. ആഗമനകാലം. കൂദൊശ്ഈത്തോ മുതൽ യൽദൊ വരെ.

2. ദനഹാ കാലം. യൽദാ മുതൽ വലിയ നോമ്പു വരെ.

3. നോമ്പുകാലം. കൊത്തിനെ മുതൽ ഉയിർപ്പു വരെ.

4. പുനരുത്ഥാനകാലം. ഉയിർപ്പ് മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തി വരെ.

5. പെന്തിക്കോസ്തി കാലം. പെന്തിക്കോസ്തി മുതൽ തേജസ്കരണം വരെ.

6. തേജസ്കരണകാലം. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ മുതൽ സ്ലീബാപ്പെരുന്നാൾ വരെ.

7. സ്ലീബാകാലം. സ്ലീബാപ്പെരുന്നാൾ മുതൽ അടുത്ത കൂദൊശ് ഈത്തോ വരെ.

കാലസങ്കല്പത്തിന്റെ കാലപരിധി സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണം മുതൽ സ്ലീബാപെരുന്നാൾ വരെയാണെന്ന് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തോന്നാം. എന്നാൽ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി മുതൽ പുതിയ ആകാശവും ഭൂമിയും സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ നിത്യജീവിതം സംസ്ഥാപിതമാകുന്നതു വരെയുള്ള കാലദൈർഘ്യം ഈ ആരാധനാകാലസങ്കല്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതം അതിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ ആരാ ധനാവർഷവും പിന്നിടുമ്പേൾ നാം പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ കാലാതീതമായ ഭൂത -വർത്തമാന-ഭാവി കാലങ്ങളിലൂടെയാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ഓരോ വർ ഷത്തെ സഞ്ചാരവും നമ്മുടെ അനുഭവസീമകളെ ആത്മീയമായി വിക സിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം ജീവിക്കുന്നതിനാൽ ക്രിസ്തുസാദൃ ശ്യത്തിൽ വളരുന്നു. മാമൂദീസായുടെ സാക്ഷ്യം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെ ടുന്നു. ഇതിന് സഹായകമായിട്ടാണ് വേദവായനക്കുറിപ്പ് സംവിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഓരോ കാലത്തിലെ ഞായറാഴ്ചകൾക്കും പെരുന്നാളുകൾക്കും സഭ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾക്ക് അനുയോജ്യമായ വേദപുസ്തകഭാഗ ങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുകയും വി. വേദപുസ്തകവും ഞായർ-പെരുനാളുകളുടെ

ആശയങ്ങളും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മഹനീയ ഉദ്യമമാണ് വേദവായനക്കുറിപ്പിൽ നാം കാണുന്നത്. വി. സഭയുടെ നയത്തെയും സഭാംഗങ്ങളുടെ ആത്മീയ വളർച്ചയെയും ഉന്മേഷത്തെയും ലക്ഷ്യമാക്കി വേദപുസ്തക പാണ്ഡിത്യവും വിശുദ്ധാത്മനിറവും ലോകചരിത്രബോധവും ഉള്ള പ്രശസ്ത പിതാക്കന്മാരാണ് ഇപ്രകാരം വായനക്കുറിപ്പുകൾ ക്രമീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. മറ്റെല്ലാ ആരാധനക്രമങ്ങളുടെമേലും എന്നവണ്ണം വേദവായനക്കുറിപ്പിന്മേലും വി. സഭയ്ക്ക് അധികാരവും നിയന്ത്രാണാധികാരവും ഉണ്ടെങ്കിലും പരിശുദ്ധാത്മനിറവും ലക്ഷ്യബോധവും ആരാധനാകാല സങ്കൽപ്പങ്ങളും ലോകചരിത്രശക്തിയും വേണ്ടത്ര വേദപരിജ്ഞാനവും ഇല്ലാത്ത പിതാക്കന്മാർ വേദവായനക്കുറിപ്പ് പരിഷ്കരിക്കുമ്പോൾ അത് വികലമാകുവാനുള്ള സാധ്യത വളരെ കൂടുതലാണെന്ന് നാം പലപ്പോഴും അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. മലങ്കരസഭയിൽ 1988-ലും 1992-ലും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച പരിഷ്കരിച്ച വേദവായനക്കുറിപ്പിനെതിരെ വിമർശനം ഉയർന്നുവരുവാനുള്ള സാഹചര്യം ഇപ്രകാരം വിലയിരുത്താവുന്നതാണ്. ആഴംകുറഞ്ഞ ലക്ഷ്യങ്ങളും സങ്കുചിതമായ താൽപര്യങ്ങളും വികലമായ വീക്ഷണങ്ങളും മറ്റു പല ആരാധനക്രമങ്ങളുടെ പരിഷ്ക്കാരങ്ങളിലെന്നപോലെ വേദവായനക്കുറിപ്പിന്റെ പരിഷ്ക്കരണത്തിലും സംഭവിച്ചതായി പ്രഗത്ഭമതികളായ വേദപണ്ഡിതർ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. 'പരിഷ്കരിച്ച വേദവായനക്കുറിപ്പിന് ഒരു മുഖവുര' എന്ന് ശീർഷകം നൽകി ഫാ. ഡോ. കെ. ജെ. ഗബ്രിയേൽ (മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്) എഴുതിയ ലേഖനം ശ്രദ്ധേയം.

വേദവായനക്കുറിപ്പ്: ചരിത്രം

ബാബേൽ പ്രവാസകാലത്തും അതിനുശേഷവും സംഘാലയങ്ങളിൽ വേദപാരായണം ചെയ്യുന്നതിനായി യഹൂദപുരോഹിതന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും പഴയനിയമത്തെ പല ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കുകയും പ്രത്യേക അവസരങ്ങളിൽ പ്രത്യേക ഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 1 കൊരി 2-ഉം അപ്പോ. പ്രവൃ. 13-ഉം 16-ഉം അദ്ധ്യായങ്ങൾ കാണുക. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭം മുതൽ ആ ക്രമീകരണം തന്നെ സ്വീകരിക്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ പുതിയനിയമപുസ്തകങ്ങളെ ക്രിസ്തീയസഭ ക്രമീകരിക്കുകയും ക്രമമായി അവരുടെ യോഗങ്ങളിൽ വായിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. വി. യുസ്തിനോസ് (എ.ഡി. 167), തത്തിയാനോസ് (എ.ഡി. 180), വി. പാപ്പിയാസ് (എ.ഡി. 162) എന്നീ പ്രാചീന പിതാക്കന്മാർ ഇതിന് സാക്ഷികളാണ്. എന്നാൽ ചില അവസരങ്ങളിൽ, യോഗങ്ങളിൽ ഒരു ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനം മുഴുവൻ വായിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം 4-ാം നൂറ്റാണ്ട് ആയപ്പോഴേക്കും ഇപ്പോൾ നിലവിലിരിക്കുന്ന വി. വേദവായന

ക്കുറിപ്പ് ഏകദേശം പൂർത്തിയായി. 9-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ദാനിയേൽ റമ്പാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ ഇസഹാക്കു റമ്പാനും കൂടി പരിഷ്കരിച്ചു. അവസാനമായി 1000-ാം ആണ്ടിൽ അന്ത്യോഖ്യായിലെ വി. അത്താനാസ്യോസ് നാലാമൻ സലാനോയോ (986-1003) ഈ വായനക്കുറിപ്പിൽ ചില ഭേദഗതികൾ ചെയ്തു. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം പൊതുവായ ക്രമീകരണങ്ങളാണ്. ചില പ്രദേശങ്ങളിലും ചില പട്ടണങ്ങളിലും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വായനക്കുറിപ്പുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. സിറിയ, മർദ്ദീൻ, മൂസൽ എന്നീ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന വായനക്കുറിപ്പുകളിൽ പല വ്യത്യാസങ്ങളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രമീകരണത്തിന് ഐകരൂപ്യമുണ്ട്.

ക്രമീകരണം

ന്യായപ്രമാണം പുതിയനിയമത്തിന്റെ നിഴൽ ആകയാൽ അത് ആദ്യമായും പ്രവാചകന്മാർ കർത്താവിന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചതുകൊണ്ട് അവരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ രണ്ടാമതായും ജ്ഞാനോപദേശത്തിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ മൂന്നാമതായും വായിച്ചുപോന്നു. പിന്നീട് പ്രവാചകന്മാരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ പൂർത്തിയായി എന്ന് കാണിപ്പാൻ പുതിയനിയമം വായിക്കുന്നു. ആദ്യത്തെ അഞ്ചു പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ വീതവും ചരിത്രപുസ്തകത്തിൽനിന്ന് ഒന്നും പ്രവചനങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒന്നും അതിൽ അധികവും സുവിശേഷങ്ങളിൽ നിന്ന് മൂന്നും കാതോലിക (സാർവത്രിക) ലേഖനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒന്നും വി. പൗലൂസിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒന്നും എന്നുള്ള ക്രമീകരണമാണ് സാധാരണ കാണുന്നത്. ഇപ്രകാരം വർഷത്തിൽ ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കാതലായ ഉള്ളടക്കം കാലങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി സഭയിൽ വായിക്കുന്നു. മക്കാബിയർ, വെളിപാട് പുസ്തകങ്ങൾ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വായിച്ചിരുന്നില്ല.

എബ്രായ പഞ്ചാംഗം അനുസരിച്ചാണ് സഭയിലെ പെരുന്നാളുകളുടെ ക്രമീകരണം. സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണപ്പെരുന്നാൾ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന കൂദൊശ് ഈത്തോയിൽ തുടങ്ങി അടുത്ത കൂദൊശ് ഈത്തോയിൽ ആരാധനാ കലണ്ടറിന്റെ വാർഷികചക്രം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ ദിവസം തന്നെ ഇസ്രായേൽക്കാർക്ക് ആണ്ടാരംഭവും പാപപരിഹാരോത്സവവും ആകുന്നു (കടപ്പാട് 'ജീവജലം').

അദ്ധ്യായം 3

കാലങ്ങൾ (തുടർച്ച)

അറിയിപ്പുകാലം

ഓരോ കാലത്തെയും ആ കാലത്തിൽ വരുന്ന പ്രത്യേക സംഭവങ്ങൾ ആയ നോമ്പ്, പെരുന്നാളുകൾ എന്നിവയെയും ആ ദിവസങ്ങളിലേക്ക് ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ട വായനകളെയും കുറിച്ച് ഇനി പര്യാലോചിക്കാം.

1. അറിയിപ്പു കാലം അഥവാ സുവാർത്താകാലം

കൂദൊശ് ഈത്തോ, ഹൂദൊസ് ഈത്തോ, സ്കറിയായോടുള്ള അറിയിപ്പ്, മറിയാമ്മിനോടുള്ള വചനിപ്പ്, എലിസബേത്തിനെ കാണാൻ മറിയാമിന്റെ യാത്ര, യൂഹാനോൻ മാംദാനയുടെ ജനനം, യൗസേപ്പിന്റെ വെളിപാട്, വംശാവലിയുടെ ഞായർ അഥവാ യൽദായ്ക്കു മുമ്പുള്ള ഞായർ എന്നിങ്ങനെ എട്ട് ഞായറാഴ്ചകൾ അടങ്ങിയതാണ് അറിയിപ്പിന്റെ കാലം (Season of Annunciation). ഒക്ടോബർ 29-ന് ശേഷം വരുന്ന ആദ്യത്തെ ഞായർ ആണ് കൂദൊശ് ഈത്തോ എന്ന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. കൂദൊശ് ഈത്തോ എന്ന സുറിയാനി പദങ്ങൾക്കു സഭയുടെ ശുദ്ധീകരണം എന്നാണ് അർത്ഥം. അറിയിപ്പിന്റെ കാലം എന്ന കാലപശ്ചാത്തലത്തിലാണ് ഇവിടെ വരുന്ന ആഴ്ചകളെയും സംഭവങ്ങളെയും അനുഷ്ഠാനങ്ങളെയും വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ദൈവപുത്രനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്ന സഭ ശുദ്ധീകരണപ്പെരുന്നാളിലൂടെ അതിനുള്ള അർഹത നേടുകയാണ്. ശുദ്ധീകരണം കൂടാതെ ആരും ദൈവത്തെ കാണുകയില്ല എന്നുള്ളത് നിത്യമായ ദൈവികപ്രമാണമാണല്ലോ. സീനായ് പർവ്വതത്തിൽ പത്തു കല്പ്പനകൾ സ്വീകരിക്കുവാൻ കയറിപ്പോകുന്ന മോശയ്ക്ക് യഹോവ നൽകിയ പ്രധാന കല്പ്പന ആദ്യമേ ജനമെല്ലാം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണം എന്നാണല്ലോ. "യഹോവ പിന്നെയും മോശയോട് കല്പിച്ചത്: നീ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന് ഇന്നും നാളെയും അവരെ ശുദ്ധീകരിക്ക. അവർ വസ്ത്രം അലക്കി മൂന്നാം ദിവസത്തേക്ക് ഒരുങ്ങിയിരിക്കട്ടെ. മൂന്നാം ദിവസം യഹോവ സകല ജനവും കാൺകെ സീനായ് പർവ്വതത്തിൽ ഇറങ്ങും. ജനം പർവ്വതത്തിൽ കയറാതെയും അതിന്റെ അടിവാരം തൊടാതെയും ഇരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കേണം എന്ന് പറഞ്ഞു (പുറപ്പാട് 19:10-11).

മറിയാമ്മിൽ കർത്താവ് ഇറങ്ങി വസിച്ചത് തന്റെ കൃപാതിരേകത്താൽ അവളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിന് ശേഷമാണെന്ന് മാർ സേവേറിയോസിന്റെ മാനീസായിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 'തന്റെ കൃപയാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവ

ന്റെയും ജീവനും രക്ഷയ്ക്കും വേണ്ടി വന്ന് വിശുദ്ധിയും മഹത്വവും വെടിപ്പുമുള്ള ദൈവമാതാവായ മറിയാമ്മിൽ നിന്ന് ദേദം കൂടാതെ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും...' ദൈവമാതാവിന് വിശുദ്ധിയും മഹത്വവും വെടിപ്പും ലഭിച്ചത് കൃപയാൽ ആണെന്ന് വി. പിതാക്കന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

വി. കുർബ്ബാനാനുഭവത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുശരീരരക്തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിലൂടെ ക്രിസ്തു നമ്മിൽ ഉൾപ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് വി. കുമ്പസാരത്തിലൂടെ ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണമെന്ന് സഭ കല്പിക്കുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. വിശുദ്ധിയുള്ളവർക്കും വെടിപ്പുള്ളവർക്കും ഈ വിശുദ്ധതകൾ നൽകപ്പെടുന്നു എന്ന വി. കുർബ്ബാനയിലെ പ്രഖ്യാപനം ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്.

കൂദൊശ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചയ്ക്ക് സഭ ക്രമീകരിച്ച വേദഭാഗങ്ങൾ ഈ ആശയത്തിന് അടിവരയിടുന്നുണ്ട്. താഴെ പറയുന്നവയാണ് കൂദൊശ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചയുടെ വായനകൾ.

സന്ധ്യയുടെ പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 78:69. 'താൻ സദാ കാലത്തേക്കും സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂമിയെപ്പോലെയും സ്വർഗ്ഗശക്തികളെപ്പോലെയും അവൻ തന്റെ വിശുദ്ധ മന്ദിരം പണിതു.'

സന്ധ്യ. വി. മർക്കോസ് 8:27-33; വി. യോഹ. 21:15-22.

പ്രഭാതം പുറപ്പാട് 33:7-11; 40:17-38.
ഏശായാ 6:1-8
1 പത്രോസ് 2:1-12;
1 കൊരി. 3:16-17; 6:15-20.
വി. മത്തായി 16:13-23.

പ്രഭാതം പെസ്ഗോമോ 48:8-9. നാം കേട്ടതുപോലെ തന്നെ സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നഗരത്തിൽ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവം അതിനെ സദാകാലത്തേക്കും സ്ഥിരമാക്കുന്നു. ദൈവമേ നിന്റെ മന്ദിരത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഞങ്ങൾ നിന്റെ ദയയെക്കുറിച്ച് കീർത്തിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റ മന്ദിരം എന്ന കേന്ദ്രആശയം പിതാക്കന്മാർ എടുത്തു കാണിക്കുന്നു.

പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു നടത്തുന്ന രണ്ടു വായനകൾ പരസ്പരപൂരകമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യത്തേതിൽ ജനങ്ങളുടെ പ്രതിനിധിയായ മോശയും യഹോവയും പരസ്പരം അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു സമാഗമന കൂടാരം യഹോവയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച് സജ്ജമാക്കുന്നു. അതിൽ മോശ മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാവൂ. ഇവിടെവച്ച്

ദൈവം മോശയോട് സംസാരിക്കുന്നു; മോശ ദൈവത്തോടും. പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിലെ രണ്ടാം വായനയിൽ സമാഗമന കൂടാരത്തിലെ ഉപകരണങ്ങളായി സാക്ഷ്യത്തിന്റെ പെട്ടകം; വിളക്ക് മുതലായവ സ്ഥാപിക്കുന്നു. അഹരോന്റെ പുത്രന്മാരെ പുരോഹിതവസ്ത്രങ്ങൾ അണിയിക്കുന്നു; അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു. പുരോഹിതകർമ്മങ്ങൾക്ക് ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നു. അങ്ങനെ ശുദ്ധീകരണസ്ഥലമായി; ശുദ്ധീകരണ കർമ്മങ്ങളായി, കാർമ്മികരായി പുരോഹിതന്മാരും നിയമിതരായി. യാഗപീഠവും സ്ഥാപിതമായി.

ഏശായ പ്രവാചകന്റെ വായന പ്രവാചകന്റെ ദർശനമാണ്. ആറാറ് ചിറകുകളുള്ള സ്രാപ്പികൾ രണ്ടു കൊണ്ട് മുഖം മൂടി രണ്ടു കൊണ്ട് പാദം മൂടിയാണ് യഹോവയുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ 'കർത്താവ് പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ' എന്ന ത്രൈശുദ്ധ കീർത്തനം പാടുന്നു. യാഗപീഠത്തിൽ ജ്വലിക്കുന്ന തീക്കനൽ ഉണ്ട്. സ്രാപ്പികളിൽ ഒരുവൻ കൊടിൽകൊണ്ട് യാഗപീഠത്തിൽനിന്ന് ഒരു തീക്കനൽ എടുത്ത് പ്രവാചകന്റെ വായിൽ സ്പർശിച്ച് അവനെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. പുറപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ നാം കണ്ട കൂടാരത്തിൽ യാഗപീഠം പ്രവർത്തനക്ഷമമായിരിക്കുന്നു; വി. കുർബ്ബാനയുടെ വ്യക്തമായ സൂചന.

പത്രോസിന്റെ ലേഖനത്തിൽ വിശുദ്ധസഭയെ രാജകീയ പുരോഹിതഗണവും വിശുദ്ധജനവും തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വംശവും ആയി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. യിസ്രായേൽ സഭയിൽ ഈ അവകാശം ലേവി ഗോത്രത്തിന് മാത്രമായി സംവരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രിസ്തുസഭയിൽ വി. മാമോദീസാ ഏറ്റ എല്ലാവരും ഈ വിശേഷണത്തിന് അർഹരാകുന്നു. ഈ വിശേഷണങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ടെങ്കിലും ലേവിഗോത്രത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്ക് പുരോഹിതശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. അത് അഹരോന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാർക്ക് മാത്രമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുസഭയിലെ ഏവർക്കും ഈ വിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും പുരോഹിതശുശ്രൂഷയ്ക് നിയമിക്കപ്പെടുന്ന പ്രത്യേകം സ്ഥാനികൾ ഉണ്ടെന്ന് ഓർക്കുക. വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹായുടെ കൊരിന്ത്യലേഖനം സഭ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാകുന്നു എന്നും വ്യക്തികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിലെ അവയവങ്ങൾ ആകുന്നു എന്നും തന്മൂലം അത് വിശുദ്ധിയിൽ കാത്തുസംരക്ഷിക്കപ്പെടണമെന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ശിരസ്സ്, സഭ ശരീരം – അതാണ് ക്രിസ്തുവുമായി സഭയ്ക്കുള്ള ബന്ധം. ഈ ബന്ധത്തിൽ വി. സഭ സ്ഥാപിതമാകുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് കൂദൊശ് ഈത്തോയുടെ ഏവൻഗേലിയോൻ നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്. 'നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ ക്രിസ്തു ആകുന്നു' എന്ന് ശ്ലൈഹിക സംഘത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തുകൊണ്ട്

പത്രോസ് നൽകിയ ക്രിസ്തുനിർവചനം ആണ് സഭയുടെ അടിസ്ഥാനം. 'വിശ്വാസമാകുന്ന പാറമേൽ സ്ഥാപിതമായ സഭ' എന്ന് ഈ നിർവച നത്തെ മൂല തക്സാകാരൻ വി. യാക്കോബ് ശ്ലീഹാ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരി ക്കുന്നു.

'ശീമോൻ ചൊന്നൊരു വിശ്വാസപ്പാറയിൽ യേശു സഭ പണിതാൽ' എന്ന് പള്ളിക്കൂദാശയുടെ ഒന്നാം ക്രമത്തിൽ സഭ പാടുന്നു. കൂദൊശ് ഈത്തോയുടെ ആരാധനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരെ വിശ്വാസസ്ഥിരതയിൽ നിലനിർത്തി ക്രിസ്തുശരീരത്തിൽ അംഗമായ അവന്റെ വിശുദ്ധിയെപ്പറ്റി ബോധ്യം വരുത്തി വിശുദ്ധിയിൽ ഒരിക്കൽക്കൂടെ ജീവിതം പുനരാരംഭി ക്കുവാൻ അറിയിപ്പുകാലത്തിലെ പ്രഥമ ഞായറാഴ്ച സഭ വിശ്വാസിയെ പര്യാപ്തനാക്കുന്നു; വിളിച്ചു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹത്തിലെ - പുതിയ യിസ്രായേലിലെ - പുരോഹിത-രാജകീയ വംശത്തിലെ സ്വന്ത ക്കാരനാണ് താൻ എന്ന സംശയാതീതമായ ബോധ്യം ആരാധനാവർഷ ത്തിന്റെ ആദ്യ ഞായറിൽ അവന്റെ ബോധ-ഉപബോധ മനസ്സുകളിൽ ആവർത്തിച്ച് രൂഢമൂലമാവുന്നു.

b. ഹൂദൊസ് ഈത്തോ ഞായർ

സഭയുടെ പുതുക്കം, പ്രതിഷ്ഠ എന്നൊക്കെ ആ പദത്തിന് അർത്ഥ വ്യാപ്തിയുണ്ട്. ദേവാലയ സങ്കല്പത്തിന്റെ ആദിരൂപമായ കൂടാരത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങൾക്ക് വ്യക്തതയും സ്ഥാനനിർണ്ണയവും പ്രതിഷ്ഠയും നൽകി അവയുടെ പുതുക്കവും സ്ഥിരീകരണവും നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പി ക്കുന്ന ദിവസമാണിത്. 'ഒരർത്ഥത്തിൽ സ്ഥിരീകരണ കൂദാശയായ വി. മൂറോനഭിഷേകം വി. മാമ്മൂദീസായുടെ അനുബന്ധ കൂദാശയാകുന്ന തുപോലെ ഹൂദൊസ് ഈത്തോ കൂദൊശ് ഈത്തോയുടെ അനുബന്ധ ദിനമാണെന്ന് പറയാം. വിവാഹം, കുർബ്ബാന, തൈലം കൂദാശ, മൂറോൻ കൂദാശ, പള്ളിക്കൂദാശ, പട്ടംകൊട എന്നീ ദിവ്യശുശ്രൂഷകൾക്ക് രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നമുക്ക് ഓർക്കാം. ത്രോണോസും തബിലൈത്തായും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നത് മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലാണ്. ആദ്യഘട്ടത്തിൽ മൂന്ന് ശുശ്രൂ ഷകൾ നടത്തി തൈലം കൂടാതെ പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും വി. റൂഹായുടെയും സ്മരണയിൽ ആ നാമങ്ങൾ പറയാതെ മൂന്ന് റൂശ്മാ കൾ ത്രോണോസിന്റെ വടക്കും മദ്ധ്യത്തിലും തെക്കുഭാഗത്തും വരച്ച് ധൂപാർപ്പണം നടത്തുന്നു. രണ്ടാംഘട്ടത്തിൽ വി. മൂറോൻ ഉപയോഗിച്ച് പ്രത്യേക വാക്യങ്ങൾചൊല്ലി നേരത്തെ വരച്ചിടത്ത് റൂശ്മാ ചെയ്യുന്നു. മൂന്നാംഘട്ടത്തിൽ അതേസ്ഥാനത്ത് ത്രിത്വനാമം ചൊല്ലി റൂശ്മാ വര യ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് ശുദ്ധീകരണം പൂർണ്ണമാകുന്നത്. തൽസദൃ ശമായി മറ്റു പല കൂദാശകളിലും ശുശ്രൂഷകളിലും രണ്ടു ഘട്ടങ്ങളായി

ശുശ്രൂഷകൾ പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. കൂദൊശ് ഈത്തോ – ഹൂദൊസ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചകൾക്ക് ഈ ഒരു ബന്ധം സംഗതമാണെന്ന് തോന്നുന്നു. ഹൂദൊസ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചയുടെ വായനകൾ ഇവയാണ്.

സന്ധ്യ പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 71:2. നിന്റെ നീതി നിമിത്തം എന്നെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊള്ളേണമേ. നിന്റെ ചെവി എങ്കലേക്ക് ചായിച്ച് എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ. രക്ഷിപ്പാൻ വരുന്ന ദൈവം എന്ന് കേന്ദ്ര ആശയം.

സന്ധ്യ വി. ലൂക്കോസ് 19:17–20:8.
പ്രഭാതം വി. മർക്കോസ് 12:41–44.
പുറ. 33:7–11; 1 രാജാ. 8:22–40; ഏശായാ 55:1–13.
അപ്പോ. പ്രവൃത്തി 7:44–53; എബ്രായർ 9:1–14.
വി. യോഹന്നാൻ 10:22–38.

പ്രഭാതം പെസ്ഗോമോ: സങ്കീ. 84:1–2. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവേ തിരുനിവാസം എത്ര മനോഹരം! എന്റെ ഉള്ളം യഹോവയുടെ പ്രാകാരങ്ങളെ വാഞ്ഛിച്ചു മോഹിച്ചു പോകുന്നു. എന്റെ ഹൃദയവും എന്റെ മാംസവും ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ നോക്കി ഘോഷിക്കുന്നു. ദേവാലയ സംസർഗ്ഗം കാംക്ഷിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ദാഹം കേന്ദ്ര ആശയം.

മനുഷ്യവർഗ്ഗ പരിത്രാണനത്തിന് യാഗമായിത്തീരുവാൻ മഹിമകൾ വെടിഞ്ഞ് സ്വർഗ്ഗം ചായിച്ചിറങ്ങിയ ഊനമില്ലാത്ത കുഞ്ഞാടിന്റെ അവതാരവൃത്താന്തത്തിന് പശ്ചാത്തലമാവാൻ സർവഥാ യോഗ്യമാണ് യാഗപീഠം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ സ്ഥാപനവും സജ്ജീകരണവും. പിൽക്കാലത്ത് സ്വന്തമായി സാമ്രാജ്യം സ്ഥിരപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്ഥിരമായ ഒരു ദേവാലയത്തെപ്പറ്റി ദാവീദ് ചിന്തിച്ചു. എങ്കിലും അത് പ്രാവർത്തികമായത് മകൻ ശലോമോന്റെ ഭരണകാലത്താണ്. ജ്ഞാനികളിൽ ജ്ഞാനിയായ ശലോമോൻ യഹോവയുടെ മഹത്വത്തിനും തന്റെ പ്രതാപത്തിനും ഇണങ്ങുന്ന ബൃഹത്തായ ഒരു ദേവാലയം പണിത് അതിനെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണ് ഹൂദൊസ് ഈത്തോയുടെ പ്രധാന പ്രമേയം. ഇന്നും നമ്മുടെ ദേവാലയങ്ങൾ കൂദാശ ചെയ്താൽ പ്രതിഷ്ഠയ്ക്കു ശേഷം ഈ ഭാഗം മേൽപ്പട്ടക്കാരനോ ഒരു പട്ടക്കാരനോ വായിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സമാഗമനകൂടാരത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും പ്രതിഷ്ഠാപകനും ദീർഘദർശിമാരിൽ തലവൻ ആയ മോശ ആയിരുന്നുവെങ്കിൽ സ്ഥിരമായ ദേവാലയത്തിന്റെ സ്ഥാപകനും പ്രതിഷ്ഠാപകനും ശലോമോൻ ആയിരുന്നു. ആദ്യത്തെ ആൾ ലേവി ഗോത്രക്കാരൻ, രണ്ടാമത്തെ ആൾ യഹൂദാ ഗോത്രക്കാരൻ. യഹൂദ ഗോത്രത്തിൽ പിറന്ന യേശുവിലേക്ക് ഇത് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നുണ്ടോ? സമൃദ്ധിയായ

ജീവൻ ഞാൻ നൽകുമെന്ന് ഏശായായുടെ പ്രവചനം നൽകുന്ന ഉറപ്പ് പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ ദേവാലയത്തെ സങ്കടനിവൃത്തിക്കായി അനുതാപപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തോടെ സമീപിക്കണം എന്നാണല്ലോ ശലോമോന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ പ്രബോധനം? മോശയുടെ കാലത്തെ സമാഗമനകൂടാര നിർമ്മിതി മുതൽ ശലോമോൻ പണിത ദേവാലയം വരെ പ്രവൃത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. ഒപ്പം കൈപ്പണി ആയതിൽ ദൈവം വസിക്കുന്നില്ല എന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലൂടെ കൈപ്പണിയായ എല്ലാ ദൈവാലയവും കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരമാക്കാനുള്ള ഉപായങ്ങളാണെന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യവീഴ്ച മുതൽ അവന് നഷ്ടപ്പെട്ട ദൈവസംസർഗ്ഗത്തിലേക്ക് അവനെ പുനരാനയിക്കാനുള്ള രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ വേദിയാണ് ദേവാലയം എന്ന വിശദീകരണം അറിയിപ്പുകാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ധ്യാനിക്കുവാൻ അനുയോജ്യമായ ചിന്ത തന്നെ.

യെരുശലേം ദേവാലയം പിടിച്ചെടുത്ത വിജാതീയർ വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ മ്ലേച്ഛമൃഗങ്ങളെ അറുത്ത് മലിനമാക്കിയതിനുശേഷം മക്കാബി വീരന്മാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അത് വീണ്ടെടുത്ത് ശുദ്ധീകരിച്ച് ശുദ്ധീകരണവും പുനഃപ്രതിഷ്ഠയും നടത്തി. ആണ്ടുതോറും ഈ പ്രതിഷ്ഠോത്സവം യഹൂദന്മാർ ദേവാലയത്തിൽ ആഘോഷിച്ചു വന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഒരു പ്രതിഷ്ഠോത്സവത്തിൽ കർത്താവ് പങ്കെടുക്കുന്നതും ദേവാലയത്തെ മാത്രമല്ല പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ യാഗം കൊണ്ട് ശുദ്ധീകരിച്ച് അതിനെ കറയില്ലാത്ത പ്രപഞ്ചമായി പിതാവിന് സമർപ്പിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയെപ്പറ്റി കർത്താവ് വ്യംഗ്യമധുരമായി സംസാരിക്കുന്നതും മുൻ പ്രവാചകന്മാരോടെന്നപോലെ ക്രിസ്തുവിനോടും കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലുവാനുള്ള രംഗം സൃഷ്ടിക്കുന്നതും വി. യോഹന്നാൻ വിവരിക്കുന്നു. കൂടാരസ്ഥാപനം മുതൽ കർത്താവിന്റെ കാലംവരെ ദിവ്യസന്ദേശവുമായി വന്ന പ്രവാചകന്മാരോട് യിസ്രായേലിന്റെ ഔദ്യോഗിക അദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ചെയ്ത ഹീനമായ കൊലപാതക പരമ്പരകളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ ആ പ്രവാചക പരമ്പരയിലെ കണ്ണിയാവാൻ തന്നെയാണ് താൻ വന്നിരിക്കുന്നതെന്ന ചിന്ത സഭയെ പശ്ചാത്താപത്തിലേക്ക് നയിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. വിതയ്ക്കുന്നതിന് മുമ്പ് നിലം ഒരുക്കേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. കർത്താവിന്റെ ആഗമനത്തിന്റെ മുമ്പായി മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു ഉഴുതുമറിച്ചിൽ അനിവാര്യമാകയാൽ അറിയിപ്പുകാലത്തിന് ഈ ചിന്തകൾ എത്രയും അനുയോജ്യമായിരിക്കുന്നു.

എബ്രായലേഖനത്തിലും കൂടാരസ്ഥാപനത്തെയും അതിലെ ഉപകരണങ്ങളെയും പരാമർശിക്കുന്നു. മോശയുടെ കാലം മുതൽ മനുഷ്യനെ നീതീകരിക്കുവാൻ സമാഗമനകൂടാരത്തിലും ദേവാലയത്തിലും നടന്ന

വിവിധ ബലികളെക്കുറിച്ച് പ്രസ്താവിക്കുന്ന ലേഖനം ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗരക്തത്തിന്റെ അനന്യതയെ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു. യാഗമൃഗമാവാനുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം എന്ന ആശയം കാലത്തോട് ചേർത്തു ധ്യാനിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥപുഷ്ടി വർദ്ധിക്കുന്നു.

ബി.സി. 15-ാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള എട്ടു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ദേവാലയ ചരിത്രവും യാഗചരിത്രവും കൂദൊശ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ച ധ്യാനവിഷയമാക്കുമ്പോൾ ബി.സി. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടു വരെയുള്ള ദേവാലയ-യാഗ വൃത്താന്തങ്ങൾ ഹൂദൊശ് ഈത്തോ ഞായർ ധ്യാനവിഷയമാക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിലെ യിസ്രായേൽ ജനതയുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ പതിനഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനകാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായി രണ്ടാഴ്ചകളിലൂടെ സഭ അർത്ഥപൂർണ്ണമായി പിന്നിടുന്നു. പഴയനിയമചരിത്രത്തിൽ നിന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തിലേയ്ക്ക് ചാരി വച്ച ഗോവണിയായി ഈ ആഴ്ചകളും അവയിലെ വായനകളും ഫലപ്രദമായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവയെ അറിയിപ്പു കാലത്തിന്റെ ആമുഖവും ഭാഗവുമായി ഈ ഒന്നാം കാലത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആദാമിന്റെ കാലം മുതൽ യാഗാർപ്പണവും പൗരോഹിത്യവും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ അതിന്റെ അവിച്ഛിന്നമായ ചരിത്രം ലഭ്യമല്ല. അതുകൊണ്ടാവാം മോശ മുതലുള്ള ചരിത്രപരതയെ വായനക്കുറിപ്പ് അവലംബമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. യിസ്രായേൽ വ്യവസ്ഥാപിതമാകുന്നത് മോശയുടെ നേതൃത്വത്തിലാണല്ലോ.

കൂദൊശ് ഈത്തോ, ഹൂദൊസ് ഈത്തോ എന്നീ ആഴ്ചകളിൽ പള്ളിക്കൂദാശയുടെയും പ്രതിഷ്ഠയുടെയും എഡിറ്റ് ചെയ്ത ചെറിയ ക്രമങ്ങൾ വി. കുർബാനയ്ക്ക് മുമ്പായി എല്ലാ പള്ളികളിലും നടത്തുന്നത് 'കാലോചിത'വും സന്ദർഭോചിതവും ആയിരിക്കും. പള്ളിക്കൂദാശ മാത്രമല്ല തങ്ങൾ കുഞ്ഞുന്നാളിൽ സ്വീകരിച്ച മാമ്മൂദീസായെയും പുനർസ്മരിക്കുവാൻ ഈ അനുഷ്ഠാനം സഹായിക്കും.

c. സ്കറിയായോടുള്ള അറിയിപ്പിന്റെ ഞായർ

മശിഹാ ആഗതനാകും മുമ്പ് ഏലിയാ പ്രത്യക്ഷനാകും എന്ന് യഹൂദർ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. യോഹന്നാൻ സ്നാപകനിൽ ഏലിയാവിനെ കാണാം എന്ന് ക്രിസ്തു വ്യക്തമാക്കുന്നു. പഴയനിയമത്തെയും പുതിയനിയമത്തെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന പാലമാണ് യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ എന്ന് പറയാം. അഹറോന്റെ ക്രമപ്രകാരം പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷ ചെയ്ത സഖറിയാ പുരോഹിതന്റെ മകൻ ആയിരുന്ന യോഹന്നാന് ജന്മായത്തമായി ലഭിച്ചതാണ് അഹറോന്റെ സന്തതിപരമ്പരകൾക്ക് വാഗ്ദത്തം

ചെയ്യപ്പെട്ട പഴയനിയമ പൗരോഹിത്യം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിരസ്സിൽ കരമർപ്പിച്ച് പഴയനിയമ പൗരോഹിത്യം ഗോത്രപരിധിയില്ലാത്ത പൗരോഹിത്യശൃംഖലയ്ക്ക് വഴിമാറുന്നു. പുരോഹിതന്മാരെ സഭ ഓർക്കുന്ന ശനിയാഴ്ച പ്രഭാത പ്രാർത്ഥനയിൽ പൗരോഹിത്യം യോഹന്നാൻ കർത്താവിനും കർത്താവ് നാനാസൃഷ്ടിവിഭാഗങ്ങൾക്കും നൽകിയതായി പിതാക്കന്മാർ ഉപദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. പഴയനിയമത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയാണല്ലോ ക്രിസ്തീയ പൗരോഹിത്യം. അതിന് സ്വർഗ്ഗീയ മുഖവും ഭൗമികമുഖവും ഉണ്ട്. ഭൗമികമുഖമാണ് യോഹന്നാനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച പാരമ്പര്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കർത്താവിന്റെ – മശിഹായുടെ പ്രത്യക്ഷതയ്ക്ക് മുന്നോടിയായി ഏലിയാ പ്രത്യക്ഷനാകും എന്ന വാഗ്ദത്തം നിറവേറൽ ആഗമനകാലത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഭാഗമാണല്ലോ. ചരിത്രത്തെ ബി.സി. എന്നും എ.ഡി. എന്നും വിഭജിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു ചരിത്രത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതിന്റെ ഉദയശോഭ ഈ 'അറിയിപ്പി'ൽ കാണാം. ദീർഘകാലത്തെ – യുഗങ്ങളുടെ കാത്തിരിപ്പിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും മറുപടി ലഭിക്കുന്നു. നീതിയോടെ ജീവിച്ച സ്കറിയാ – ഏലിശ്ബാ ദമ്പതിമാർക്ക് അപ്രതീക്ഷിതവും അവിശ്വസനീയവും ആയ പുത്രോല്പാദന വാർത്ത ധൂപപീഠത്തിന്റെ വലഭാഗത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ദൈവപുരുഷൻ – ഗബ്രിയേൽ – അറിയിക്കുന്നു. ഒരേ സമയം അതൊരു കുടുംബകഥയും ജനതയുടെ കഥയും ആണ്. ഭൂതകാലത്ത് വ്യക്തിയുടെയും സമൂഹത്തിന്റെയും കാത്തിരിപ്പുകളെ സഫലമാക്കിയ ദൈവം വർത്തമാനകാലത്തെ പുനരാഗമനപ്രതീക്ഷയും സഫലമാക്കും എന്ന് ധ്വനിപ്പിക്കുന്നു.

അസംഭവ്യതകളെ സംഭവ്യതകളാക്കി മാറ്റുന്ന ദൈവം വന്ധ്യയായ ഏലിശ്ബായുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ സ്കറിയായ്ക്ക് നൽകിയ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം ഒരു ആൺകുഞ്ഞിനെ നൽകുന്നു. വൃക്ഷത്തിൽനിന്ന് കുഞ്ഞാടിനേയും തീക്കൽപാറയിൽനിന്ന് ജലവും പുറപ്പെടുവിച്ച ദൈവകൃപയെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾക്ക് വിശ്വാസം വരുമാറ് പ്രസംഗിപ്പാൻ ബാദ്ധ്യസ്ഥനായ ആ പുരോഹിതൻ സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ അവിശ്വസനീയമായ അനുഭവം പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അത് വിശ്വസിക്കുവാനോ മനസ്സിലാക്കാൻ പോലുമോ ആവാതെ ചഞ്ചലചിത്തനായി; മൗനിയായിരിക്കുമെന്ന ശിക്ഷയും ലഭിച്ചു. പുത്രോല്പ്പാദനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിയിപ്പിന്റെ പൂർവ്വകഥകൾ യിസ്രായേൽ ചരിത്രത്തിൽ ആദ്യമായിരുന്നില്ല. ആ ഭൂതകാലത്തെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നവയാണ് ഇന്നത്തെ വായനകൾ.

വായനകൾ

സന്ധ്യ വി. മത്തായി 19:3-12, പ്രഭാതം വി. ലൂക്കോസ് 10:38-42.

ദൈവരാജ്യത്തിന് വഴിയൊരുക്കുവാൻ സ്വന്തം ജീവിതത്തെ യാഗ

മായി അർപ്പിച്ച യോഹന്നാനെ ധ്വനിപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം ദൈവരാജ്യ ത്തിനു വേണ്ടി ഒരുങ്ങുവാൻ സന്ധ്യയിലെ ഏവൻഗേലിയോൻ ആഹ്വാനം നൽകുന്നു. കർത്താവിന്റെ പുനരാഗമനവേളയിലാണല്ലോ ദൈവരാജ്യം പൂർണ്ണമായി സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഭൂത-വർത്ത മാന-ഭാവി കാലങ്ങൾ ഇവിടെ ഒന്നിക്കുന്നു. ദൈവരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വധിക്കപ്പെട്ട രക്തസാക്ഷികളെ ആദരപൂർവ്വം ഓർക്കുവാനും അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിക്കുവാനും ഈ വായന ആഹ്വാനം നൽകുന്നു.

ഉല്പത്തി 17:15-22; സംഖ്യ 8:13-20; 1 ശമുവേൽ 1:9-17; ഏശായാ 41:8-15.

2 പത്രോസ് 1:1-15; എഫേസ്യർ 5:21-6:4.

വി. ലൂക്കോസ് 1:26-38.

ദൈവിക അറിയിപ്പിനെ തുടർന്നുണ്ടായ അത്ഭുതപ്പിറവികളുടെ സംഭ വങ്ങളിലൂടെ വർത്തമാനകാലസഭ ഭൂതകാല അനുഭവങ്ങൾക്ക് പങ്കു കാരാകുന്നു. ഉല്പ്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽ നൂറ് വയസ്സായ അബ്രഹാമിന് വാഗ്ദത്ത പുത്രൻ ജനിക്കുമെന്ന യഹോവയുടെ അരുളപ്പാടും സംഖ്യാ പുസ്തകത്തിൽ ലേവിഗോത്രത്തെ ദൈവം തനിക്കായി വേർതിരിച്ചതി നാൽ അവരെ ശുദ്ധീകരിച്ച് വേർതിരിക്കണമെന്ന് മോശയോടു കൽപി ച്ചതും ശമുവേലിന്റെ ഒന്നാം പുസ്തകത്തിൽ, മക്കളില്ലാത്ത ഹന്നായുടെ ദുഃഖവൃത്താന്തം കേട്ട് പുരോഹിതൻ ഏലി ദൈവം അവൾക്ക് ഒരു പുത്രനെ നൽകട്ടെ എന്ന് അനുഗ്രഹിക്കുന്നതും ഏശായ പ്രവചനത്തിൽ ഇസ്രായേൽ ജനതയെ ദൈവം വീര്യംകൊണ്ട് അജയ്യശക്തിയാക്കി ഉയർത്തുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനവും നാം കേൾക്കുന്നു. തന്നിൽ ആശ്രയി ക്കുന്ന ആവശ്യക്കാരെ തന്റെ വഴിയൊരുക്കുവാൻ നിയോഗിക്കുന്ന ദൈവ ത്തിന്റെ പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമാണ് സ്കറിയാ പുരോഹിതൻ കേട്ട ഗബ്രി യേലിന്റെ വാക്കുകളുടെ കാതൽ. വർത്തമാനകാല ജനതയ്ക്ക് അത് പ്രത്യാശ നൽകുന്നു. ഭാവികാലത്തേക്കുള്ള കർത്തവ്യങ്ങളിലേക്ക് അവന്റെ ലക്ഷ്യബോധത്തെ ഉയർത്തുന്നു. മോഹങ്ങൾക്ക് അടിമയാ കാതെ വിശുദ്ധിയിൽ ജീവിപ്പാൻ വി. പത്രോസ് ശ്ലീഹായും കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിൽ വിശുദ്ധിയും അനുസരണവും പാലിപ്പാൻ വി. പൗലൂസും ആഹ്വാനം നൽകുന്നു. കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ അവിശുദ്ധിയോട് പോരാ ടുന്ന ശുശ്രൂഷയിലേക്ക് യോഹന്നാൻ ജീവനെ വകവെയ്ക്കാതെ ഇറ ങ്ങിത്തിരിച്ചത് ഇവിടെ ഓർക്കാം. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ അതിരി ല്ലാത്ത സുഖഭോഗങ്ങളോ ജഡോല്ലാസങ്ങളോ ദൈവം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നി ല്ലെന്നും കുടുംബബന്ധം ദൈവികമായിരിക്കെത്തന്നെ അതിൽ നീതി ബോധവും വിവേകവും പാലിക്കണമെന്നും ഈ മൂല്യങ്ങൾ സഭയിലും സമൂഹത്തിലും പുലരുവാൻ യത്നിക്കണമെന്നും ഈ അറിയിപ്പുകാല

ത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഈ വായനകൾ വിവിധ സംഭവങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വർത്തമാനകാലത്തോട് അറിയിക്കുന്നു.

ഏവൻഗേലിയോന്റെ പെസ്ഗോമോകൾ: 1. സങ്കീ. 89:19; സങ്കീ. 17:15.

'ഞാൻ വീരനായ ഒരുവന് സഹായം നൽകുകയും ജനത്തിൽനിന്ന് ഒരു വ്രതനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു.

'ഞാനോ നീതിയിൽ നിന്റെ മുഖം കാണും. ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ നിന്റെ രൂപം കണ്ട് തൃപ്തനാകും.'

വ്രതസ്ഥനും നീതിയുടെ പ്രഭാഷകനുമായ സ്നാപകന്റെ വൃത്താന്തം സഭാംഗങ്ങളെ ഉയർന്ന മൂല്യബോധങ്ങളിലേക്കും കുടുംബബന്ധങ്ങളിലെ വ്യക്തി വിശുദ്ധിയിലേക്കും പ്രചോദിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തം തന്നെ. സൂര്യോദയത്തിന് മുമ്പ് കിഴക്കുദിക്കുന്ന ഉദയനക്ഷത്രമായിട്ടാണ് സഭാപിതാക്കന്മാർ യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത്. സൂര്യന്റെ ആഗമനത്തെ ഉദയനക്ഷത്രം ഉറപ്പാക്കുകയും വിളിച്ചറിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

D. ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പിന്റെ ഞായർ

ഒന്നാം കാലത്തിലെ കേന്ദ്രപ്രമേയമാണ് ഈ ആഴ്ച സഭ സ്മരിക്കുന്നത്. സുചരിതയായ മറിയാമ്മിന്റെ പ്രാർത്ഥനാവേളയിൽ ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും യേശുവിന്റെ ജനനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിയിപ്പ് – സ്വർഗ്ഗസന്ദേശം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. യഹൂദന്മാരുടെ പ്രതീക്ഷയായിരുന്നുവല്ലോ മശിഹായുടെ പ്രത്യക്ഷത. കന്യക ഗർഭം ധരിച്ച് ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും എന്നത് പ്രവാചക ദർശനമാണ്. അതിലേക്ക് ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത കന്യകയാണ് മറിയാം. കത്തോലിക്കാ ദൈവശാസ്ത്രം അവകാശപ്പെടുംപോലെ മറിയാം അമലോത്ഭവയാണെന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് സഭകൾ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ല. ആദാമ്യപാപം പേറുന്ന ഒരു സ്ത്രീയിലൂടെ ജനിക്കുന്ന യേശുവിലേക്ക് ആദാമ്യപാപം സംക്രമിക്കുമല്ലോ എന്ന ചിന്തയിൽ നിന്നാണ് അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തം ഉത്ഭവിക്കുന്നത്. പൗരസ്ത്യ പിതാക്കന്മാർ ഈ പ്രഹേളികയെ സമീപിക്കുന്നത് കൂടുതൽ യുക്തിസഹമായ വിധത്തിലാണ്. 'കൃപ'യാൽ മറിയാം ആദാമ്യപാപത്തിൽ നിന്നു ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടതായി അവർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ദൈവകൃപയാണല്ലോ മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്ക് നിദാനം. 'കൃപ ലഭിച്ചവളേ' എന്ന ഗബ്രിയേലിന്റെ സംബോധന ഇക്കാര്യം കൂടുതൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു. മറിയാം ദൈവകൃപ നിറഞ്ഞവൾ ആയിരുന്നു. പുരുഷനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത മറിയാം പരിഭ്രാന്തയായി. ഗബ്രിയേൽ നൽകിയ ഉത്തരം അവൾക്ക് മനസ്സിലായി എന്ന് തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും 'ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി;

നിന്റെ വാക്കുപോലെ എനിക്ക് ഭവിക്കട്ടെ' എന്ന് പറയുവാൻ അവളുടെ ദൈവാശ്രയശീലം അവളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗീയ ധനം ഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്ന വ്യാപാരിയെ സംവഹിക്കുന്ന കപ്പൽ ആവാനുള്ള ദൗത്യം വിനയപൂർവ്വം അവൾ ഏറ്റെടുക്കുന്നു. വ്യക്തിഗതമായ സുരക്ഷിതത്വം നഷ്ടപ്പെട്ടാലും മനുഷ്യവർഗ്ഗരക്ഷയ്ക്ക് പ്രഥമസ്ഥാനം നൽകുന്നു. തന്നെത്തന്നെ ത്യജിക്കുന്ന - മറിയാം സമൂഹത്തിന് എക്കാലവും ഒരു മാതൃകാവനിതയും വെല്ലുവിളിയുമാണ്.

കന്യക പുത്രനെ പ്രസവിച്ചു എന്ന വാർത്ത യഹൂദസഭ പരിഹാസ്യമായാണ് വീക്ഷിച്ചത് - അവരുടെ അംഗീകൃത പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്ന് തന്നെ വി. പിതാക്കന്മാർ അതിന് നൽകിയ ചുട്ട ഉത്തരം ബുധനാഴ്ച മൂന്നാംമണി നമസ്കാരത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. വൃക്ഷം കുഞ്ഞാടിനെ ജനിപ്പിച്ചുവല്ലോ; തീക്കൽപ്പാറ കുടിവെള്ളം പുറപ്പെടുവിച്ചുവല്ലോ. അചേതന വസ്തുവായ വൃക്ഷവും പാറയും അത്ഭുതകരമായി കുഞ്ഞാടിനെയും ജലത്തെയും പുറപ്പെടുവിച്ചെങ്കിൽ പ്രവചനനിവൃത്തിയായി മറിയാമ്മിൽ നിന്ന് ദൈവപുത്രൻ അത്ഭുതകരമായി ജനിക്കാം എന്നത് അവർ സമർത്ഥിക്കുന്നു. പ്രകൃതിയുടെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് പ്രകൃതിനിയമങ്ങൾ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുകയില്ലല്ലോ. പണ്ഡിതനും ഭക്തനുമായ മാർ യാക്കോബ് ആ സംഭവത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നതിപ്രകാരമാണ്:

"സൗമ്യരിലല്ലാതെങ്ങമരും ഞാൻ എന്നുര ചെയ്തോൻ
ജാതരിലേറ്റം താഴ്ത്തപ്പെട്ടുള്ളവളിൽ പാർത്താൻ
ആരുമുയർത്തപ്പെട്ടില്ലിതുപോലതിനാൽ സ്പഷ്ടം
മറിയാമെപ്പോലാരും താഴ്ത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല."

സ്വയം വെറുമയാക്കിയ കന്യകയെ സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനത്തിന്റെ മഹിമയെ വെടിഞ്ഞവൻ തന്റെ കൊട്ടാരമാക്കി. സ്ഥലകാലദേശങ്ങൾക്ക് അപരിമിതൻ ആയവൻ സ്ഥലകാലദേശങ്ങൾക്ക് അധീനൻ ആയി കന്യകയിൽ വസിച്ചു. ലോകചരിത്രത്തിൽ അനന്യലഭ്യമായ ചരിത്രമുഹൂർത്തം. തന്നെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർക്ക് ആവശ്യമായ അർഹതകളെക്കുറിച്ച് ചർച്ച ചെയ്യാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സന്ദർഭം ഈ ചരിത്രസംഭവം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 8:16-21; വി. മർക്കോസ് 3:31-35.

ഉല്പത്തി 28:10-12; ന്യായാധിപന്മാർ 13:2-14; സഖറിയാ 2:10-13, 4:1-7, 8:3; ഏശായാ 63:15-64:5, 1 യോഹന്നാൻ 3:2-17, ഗലാത്യർ 4:1-7, വി. ലൂക്കോസ് 1:26-38.

ഉല്പത്തി പുസ്തകത്തിലെ വായനയിൽ യാക്കോബിന്റെ ദർശന

ത്തിൽ കണ്ട ഗോവണി മറിയാമിന്റെ മുൻ ചിത്രമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഗോവണി – സ്വർഗ്ഗം ഭൂമിയിലേക്കിറങ്ങി വരുവാൻ മറിയാം മുഖാന്തിരമായി എന്ന് സൂചന. ചവിട്ടേല്ക്കുവാൻ ഗോവണി വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ദൈവപുത്രൻ മനുഷ്യപുത്രനായി അവതരിച്ചത് മനുഷ്യരെ ദൈവീകരാക്കുവാനെന്ന വി. അത്താനാസ്യോസിന്റെ നിർവചനം സഫലമായി. ശിംശോന്റെ ജനനത്തെപ്പറ്റി മനോഹയുടെ വന്ധ്യയായ ഭാര്യയ്ക്ക് ദൈവദൂതൻ നൽകിയ അറിയിപ്പാണ് ന്യായാധിപന്മാരുടെ പുസ്തകം പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. ഫെലിസ്ത്യരുടെ കൈകളിൽനിന്ന് മോചിക്കാനുള്ള ദൗത്യമായിരുന്നു ശിംശോനെങ്കിൽ മനുഷ്യജാതിയെ മുഴുവൻ സാത്താന്യാധിപത്യത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കാനുള്ള രക്ഷകന്റെ അറിയിപ്പാണ് മറിയാമിന് ലഭിച്ചത്. ബാബിലോൺ പ്രവാസത്തിൽനിന്ന് യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സമയമായതിനാൽ ഉല്ലസിക്കുക എന്ന് സീയോൻ പുത്രിയോട് പറയുന്ന പ്രവചനമാണ് സഖറിയാ പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം നൽകുന്ന സന്ദേശം. രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി നിലവിളിക്കുന്ന ജനതയുടെ പ്രാർത്ഥന ഏശായായുടെ പ്രവചനം നമ്മെ കേൾപ്പിക്കുന്നു (പഴയ വേദവായനക്കുറിപ്പിൽ ഏശായ 41: 8–16 വരെയാണ് കൊടുത്തിരുന്നത്. അറിയിപ്പിന്റെ കാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ആ വേദവായനയ്ക്ക് കൂടുതൽ പ്രസക്തിയുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു.).

ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു എന്ന സന്ദേശം യോഹന്നാന്റെ ലേഖനവും കാലസമ്പൂർണ്ണതയിൽ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയുടെ സന്തതി ആയി അയച്ചു എന്ന് ഗലാത്യലേഖനത്തിൽ വി. പൗലൂസ് ശ്ലീഹായും നമ്മെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

സന്ധ്യയുടെ പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 72:6. ‘കരിഞ്ഞ പുൽപ്പുറത്ത് പെയ്യുന്ന മഴ പോലെയും ഭൂമിയെ നനക്കുന്ന വന്മഴപോലെയും അവൻ ഇറങ്ങിവരട്ടെ.’

ഭൂമിയിൽ പുതുവസന്തം വിടർത്തുന്ന മഴയുടെ ആഗമനം. വിത്തുകൾക്ക് ജീവൻ നൽകുന്ന മഴക്കാലം ആഗതമാകുന്നു.

പ്രഭാത പെസ്ഗോമോ 18:9. ‘അവൻ ആകാശം ചായിച്ചിറങ്ങി. കൂരിരുൾ അവന്റെ കാൽക്കീഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.’

കർത്താവിന്റെ ആഗമനത്തിന് അനുയോജ്യമായ പ്രസ്താവന. അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയോടെ ഇരുട്ട് പഴങ്കഥയായി. പ്രഭാതം, പുതിയ പ്രഭാതം പൊട്ടിവിടരുന്നു. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചും ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും പുതിയ അറിവുകൾ, വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ പ്രഘോഷിക്കുന്ന അറിയിപ്പുകാലം. സ്നാപക യോഹന്നാൻ ആ ഉദയസൂര്യന്റെ മുന്നോടിയായി ഉദിച്ച ശുക്രനക്ഷത്രം.

E. ഏലിശ്ബായുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള യാത്ര

ഏലീശ്ബായുടെ ഗർഭധാരണവൃത്താന്തം ദൈവദൂതനിൽ നിന്നാണ് മറിയാം ഗ്രഹിക്കുന്നത്. ചാർച്ചക്കാരി ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ആഹ്ലാദകാരിയായ ആ വാർത്ത ഏലിശ്ബാ എല്ലാവരിൽനിന്നും മറച്ചുവെച്ചു എന്ന് തോന്നുന്നു. വന്ധ്യയുടെ ഗർഭധാരണം ആറ് മാസമായിട്ടും ഉറപ്പുള്ള ഒരു പരമാർത്ഥമായി പുറത്തുപറയാൻ ഏലിശ്ബാ മടിച്ചിരിക്കാം. തന്നെയുമല്ല തന്റെ ഭർത്താവ് മൗനിയായിരിക്കുന്നു. വിശദീകരണം നൽകാനാവാത്ത വിഷാദം ആ വൃദ്ധ ദമ്പതികൾക്കിടയിൽ തങ്ങിനിന്നു. അപ്പോഴാണ് ചാർച്ചക്കാരിയെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാൻ മറിയാം സന്ദർശകയായി എത്തുന്നത്. രണ്ടു ഗർഭിണികൾ വീർപ്പുമുട്ടിനിൽക്കുന്ന അവിശ്വസനീയ അനുഭവങ്ങൾ പരസ്പരം പങ്കിടുവാൻ ഒത്തുചേരുന്നു. കർത്താവിന്റെ അമ്മയായി മറിയാമ്മിനെ ഏലിശ്ബാ തിരിച്ചറിയുന്നു. തന്റെ മുന്നോടിയും പ്രസംഗകനും ആയവനെ സന്ദർശിക്കുവാൻ മുൻകൈ എടുക്കുന്ന സംരംഭകത്വശൈലി. താൻ കാണാതെപോയ ആടിനെ തെരഞ്ഞു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വന്ന നല്ല ഇടയൻ ആണല്ലോ. അറിയിപ്പുകാലത്തിൽ ദൈവജനനി സ്ത്രീകളിൽനിന്ന് ജനിച്ചവരിൽ ഏറ്റവും മഹാനായ മനുഷ്യനെ ഗർഭശിശുവായിരിക്കേ സന്ദർശിപ്പാൻ ആഗതയാവുന്നു. അവർ തമ്മിൽ എന്തെല്ലാം ആശയവിനിമയം നടന്നിരിക്കാം!! ഏതായാലും മറിയാമ്മിന്റെ സന്ദർശനം ഏലിശ്ബായിൽ പ്രതികരണം ഉണ്ടാക്കി. നിന്റെ വന്ദനശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള ഗർഭത്തിൽ തുള്ളി എന്ന് ഏലിശ്ബാ സാക്ഷിക്കുന്നു. ഗർഭാവസ്ഥയിൽ ശിശുവിന് കേൾക്കാം, തിരിച്ചറിയാം, പ്രതികരിക്കുകയും ചെയ്യാം. നമ്മുടെ മാമ്മൂദീസായുടെ തത്വം മനഃശാസ്ത്രപരമായി എത്ര സ്വീകാര്യം!! രണ്ട് ഗർഭിണികളുടെ സന്ദർശനം എന്ന ശീർഷകത്തേക്കാൾ രണ്ട് ഗർഭസ്ഥശിശുക്കളുടെ സന്ദർശനവും ആശയവിനിമയവും എന്ന ശീർഷകം കൂടുതൽ അനുയോജ്യമല്ലേ എന്ന് തോന്നുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ മഹിമകളെ വെടിഞ്ഞ് കല്ലടാവിൽ അവതരിക്കുവാൻ മാത്രം സ്വയം വെറുമയാക്കിയ ദൈവകുമാരൻ അമ്മയെ അനുകരിക്കുകയായിരുന്നുവോ? അതോ അമ്മ മകനെ അനുകരിക്കുകയായിരുന്നുവോ? ലളിതമായ ആ സന്ദർശനംകൊണ്ട് ഏലിശ്ബായുടെ ഗർഭസ്ഥശിശുവിന് സ്വന്തം ജീവിതദൗത്യം ബോധ്യമായി. യേശുവിന്റെ സാന്നിധ്യം നമുക്ക് ദൗത്യബോധ്യം നൽകുവാൻ പര്യാപ്തമാണ്. നമ്മുടെ ദൗത്യം എന്താണ്? യേശുവിനെയും അമ്മയെയും അഭിമുഖീകരിച്ചാൽ പക്ഷേ നമ്മുടെ ദൗത്യത്തെപ്പറ്റി നമുക്ക് സംശയാതീതമായ ബോധ്യം ഉണ്ടായേക്കാം. സത്യത്തിന്റെ പ്രസംഗകനാകുക; നീതിക്കുവേണ്ടി രക്തസാക്ഷിയാവുക, ഇതായിരുന്നു യോഹന്നാന്റെ ദൗത്യം. ഈ ദൗത്യത്തോട് ഒരിക്കൽപോലും പുറംതിരിഞ്ഞിരിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഈ സന്ദർശനത്തിന്റെ

പ്രചോദനം യോഹന്നാന് ധൈര്യം നൽകിയിരിക്കാം!! പഴയനിയമത്തിന്റെ അവസാനക്കണ്ണിയായ ന്യായപ്രമാണപ്രതീകം പുതിയനിയമപ്രഘോഷകന്റെ ആഘോഷപൂർവ്വമായ ആഗമനത്തിന് വഴിയൊരുക്കിക്കൊണ്ട് ചരിത്രത്തിൽ നിത്യമായി അസ്തമിക്കുന്ന അസുലഭ മുഹൂർത്തമാണ് മലനാട്ടിലെ ആ സമാഗമം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രണ്ടു കപ്പലുകളായി രണ്ടു പേരെയും പിതാക്കന്മാർ ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുപേരും അവരവരുടെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ചു. രണ്ടിലും രണ്ടു വ്യാപാരികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ആൾ വഴിയൊരുക്കലിന്റെ വ്യാപാരത്തിൽ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം നേടി. അപരൻ രക്ഷാവ്യാപാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തിൽ വിജയം കണ്ടു.

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ്. 8:1-3; വി. ലൂക്കോസ് 10:38-42, ഉല്പത്തി 1:24-31, 24:15-38, ന്യായാധിപന്മാർ 4:4-16, 2 രാജാ. 5:1-5, എസ്ഥേർ 4:1-17, സദൃശ. 14:1-19, 1 പത്രോസ് 3:1-7, 1 തിമോ. 2:9-15, 3:11-13, വി. ലൂക്കോസ് 1:39-56.

ശിശുക്കൾക്ക് മാമ്മൂദീസാ നൽകുന്നത് വിഹിതമല്ല എന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നവർ ഏലിശ്ബായുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ച് യോഹന്നാൻ മറിയാമ്മിന്റെ വന്ദനസ്വരത്തോട് പ്രതികരിച്ച സംഭവത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കേണ്ടതാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ധാരണാശേഷിയെപ്പറ്റി മനഃശാസ്ത്രം നൽകുന്ന ഉൾക്കാഴ്ച ഇക്കാര്യത്തിൽ പഠനീയമാണ്. പരിച്ഛേദനയിലും മാമ്മൂദീസായിലും ദൈവകൃപയാണ് മുമ്പിൽനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

(പഴയ വായനക്രമത്തിൽ രണ്ട് വംശത്തലവന്മാരായി ആദ്യം യാക്കോബും പിന്നെ ഏശാവും ഇസഹാക്കിന്റെ മുമ്പിൽ അനുഗ്രഹത്തിനായി തലകുനിക്കുന്ന ഉൽപത്തി 27-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ വായനയാണ് കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. അതായിരുന്നു കൂടുതൽ ഔചിത്യമുള്ള വായന. പുതിയ കുറിപ്പിൽ ദൈവം ആറാം ദിവസം മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ച് അനുഗ്രഹിക്കുന്ന വിവരണമാണ് ഉൽപത്തിയിൽനിന്ന് നൽകിയിരിക്കുന്നത്.)

പഴയ കുറിപ്പിൽ ഏശായ 5:1-11 കൊടുത്തിരിക്കുന്നത് കൂടുതൽ അനുയോജ്യമായ വായനയാണ്. യഹോവ നട്ട മുന്തിരിത്തോട്ടം ശരിയായ ഫലം നൽകിയില്ല. താൻ അതിനെ ഉന്മൂലനാശം വരുത്തും. ന്യായപ്രമാണമായ തോട്ടം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്ന വിഷയമാണ് അവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. പഴയനിയമം ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത് പുതിയ ഉടമ്പടി സ്ഥാപിക്കും എന്ന ചിന്ത കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്. യോഹന്നാൻ പഴയ ന്യായപ്രമാണത്തെയും ക്രിസ്തു പുതിയനിയമത്തെയും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

നയമാന്റെ കുഷ്ഠരോഗം സൗഖ്യമാക്കുന്ന വിഷയമാണ് 2 രാജാക്കന്മാരിലെ വായന ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്. മൂന്ന് ദിവസം ഉപവസിക്കുവാൻ ജനത്തോട് ആവശ്യപ്പെടുന്ന എസ്ഥേറിന്റെ അഭ്യർത്ഥന നാം

കേൾക്കുന്നു. സദൃശ്യവാക്യങ്ങളിലെ വായന പൊതുപ്രബോധനമെന്ന നിലയിൽ കൊള്ളാം. ആഗമനകാല പശ്ചാത്തലത്തോട് വായനകൾ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്ന ചിന്ത വേദവായനക്കുറിപ്പിന്റെ പരിഷ്ക്കർത്താക്കൾ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധിച്ചതായി തോന്നുന്നില്ല.

പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 85:10, 97:8. ദയയും വിശ്വസ്തതയും തമ്മിൽ എതിരേറ്റിരിക്കുന്നു. നീതിയും സമാധാനവും തമ്മിൽ ചുംബിച്ചിരിക്കുന്നു. സീയോൻ കേട്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു; യഹോവേ, നിന്റെ ന്യായവിധികൾ നിമിത്തം യഹൂദാപുത്രിമാർ സന്തോഷിച്ചാനന്ദിക്കുന്നു.

സന്ദർഭോചിതമായ വാക്യങ്ങൾ കാലപശ്ചാത്തലത്തിനും അന്നത്തെ പ്രത്യേക പ്രമേയത്തിനും സമുചിതമാണ് സന്ധ്യയുടെ പെസ്ഗോമോ. യോഹന്നാനെയും ക്രിസ്തുവിനെയും അതോടൊപ്പം ന്യായപ്രമാണത്തെയും പുതിയനിയമ പ്രമാണത്തെയും ആ വാക്യം നിർവചനരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ സമാഗമം - സമാധാനപ്രഭുവായ മശിഹാ തന്റെ ജനത്തെ സന്ദർശിക്കുന്നു എന്ന വാർത്ത യഹൂദസഭയ്ക്ക് ആകമാനം ആഹ്ലാദകാരിയായ അനുഭവം തന്നെ. ഭാവികാലത്തിൽ ക്രിസ്തു സമാധാനത്തിന്റെ രാജാവായി തന്റെ ഭക്തന്മാരെ ചേർത്തുകൊള്ളുവാൻ വീണ്ടും വരുമെന്ന ധ്വനി വായനകളെ അർത്ഥസാന്ദ്രവും 'കാലോ'ചിതവുമാക്കുന്നു.

നോമ്പ്

സഭയുടെ അഞ്ചു കാനോനിക നോമ്പുകളിൽ ഒന്നായ യൽദാ നോമ്പ് (25 നോമ്പ്) ഈ ആഴ്ച ആരംഭിക്കുന്നു. ജഡാഭിലാഷങ്ങളെ പരിത്യജിച്ച് ദൈവപുത്രന്റെ ആഗമനത്തിന് സഭ ഒരുങ്ങുകയാണ്. ഏലിശ്ബായും മറിയാമും വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ കഴിയുന്നു. ലോകരക്ഷകന്റെ സമാധാനദൂത് ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ സഭ വിശുദ്ധിയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. പഴയനിയമസഭ മശിഹായ്ക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ പുതിയനിയമസഭയും പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും ആയ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണം സംഭവിക്കുവാൻ വാഗ്ദാനപ്രകാരം ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാംവരവിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്നു. മണവാളനെ കാത്തിരിക്കുന്ന മണവാട്ടി സഭയ്ക്ക് മണവാളനുമായി സമാഗമം സാധിക്കുന്നതുവരെയും ഈലോകോല്ലാസങ്ങളിൽ മുഴുകുവാൻ കഴിയുകയില്ലല്ലോ. സത്യത്തിന്റെ പ്രഭാഷകൻ സ്നാപകയോഹന്നാനും സ്നേഹസമാധാനങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയായ യേശുവും ഭൂമിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്ന പശ്ചാത്തലം പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ വിശുദ്ധിയോടെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. കൂദൊശ് ഈത്തോയുടെയും ഹൂദൊശ് ഈത്തോയുടെയും സാംഗത്യം കൂടുതൽ വിശദമാക്കുന്നു ഈ നോമ്പുകാലം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം

ഭൂതകാലസംഭവം തന്നെ. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം പ്രത്യക്ഷത ഭാവികാല യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. തന്മൂലം ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ഭൂത വർത്ത മാന ഭാവികാലങ്ങൾ ഏകകാലത്ത് വിശ്വാസികൾ അനുഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുവാൻ സഭ വെട്ടും കിളയും ഇല്ലാതെ കിടന്ന ഉറച്ച ഭൂമിയിൽ വെട്ടും കിളയും നടത്തി സജ്ജമാക്കു കയാണ്; ആഗമനത്തെ സഫലമാക്കുവാൻ.

അനുതാപവും കുമ്പസാരവും ആണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വെട്ടും കിളയും. നോമ്പ് ലംഘനമാണ് ഹവ്വായുടെ ആദിപാപം. മോഹങ്ങളെ അതിജീവിച്ച് രണ്ടാം ഹവ്വ ആയ കന്യകമറിയാമ്മിനോട് നോമ്പിലൂടെ നാം താദാത്മ്യപ്പെടുന്നു. പത്തു കൽപനകൾ ലഭിക്കുന്നതിന്റെ മുന്നോ ടിയായി ഇസ്രായേൽ ജനത നോമ്പിലൂടെ സ്വയം വിശുദ്ധീകരിച്ചതിനെ ഈ നോമ്പ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. പുതിയനിയമത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണം യേശുവാകുന്നുവല്ലോ.

F. യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ജനനം

നോമ്പിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നാം ആദ്യം ആഘോഷിക്കുന്ന ആഗ മനം യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ ജനനമാണ്. ജനനവേളയിൽ തന്നെ പിതാവിന്റെ സംസാരശക്തി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് മുഖാന്തിരമായ യോഹ ന്നാൻ. യോഹന്നാൻ എന്ന പദത്തിന് പ്രാവ് എന്നാണർത്ഥം. അത് നിഷ്കളങ്കതയുടെ ആദിപ്രതീകമാണ്. വ്രതനിഷ്ഠരായ മാതാപിതാക്ക ളുടെ ഏകപുത്രനായി വ്രതനിഷ്ഠയോടെ ജീവിക്കുന്ന യോഹന്നാൻ, അഴി മതിയും അശുദ്ധികളും അനീതിയും അസാന്മാർഗ്ഗികതയും കൊടികു ത്തിവാഴുന്ന ലോകത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ ഉത്ഘോഷകൻ സ്വന്തം പാത വെട്ടിയുണ്ടാക്കി. കുരുടനെ കുരുടൻ വഴികാട്ടുന്നതുകൊണ്ടാണ് സത്യ വഴി വിജനമായി കിടക്കുന്നത്. യോഹന്നാൻ കുരുടൻ അല്ലായിരുന്നു; പ്രലോഭനങ്ങളുടെ അടിമ അല്ലായിരുന്നു; ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ തടവുകാരൻ അല്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ധർമ്മപ്രവാചകനായ അദ്ദേഹത്തിന് രാജ കൊട്ടാരത്തിലെ അധർമ്മത്തെപ്പോലും വെല്ലുവിളിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. കൊട്ടാരത്തിനും സമൂഹത്തിനും നീതിപീഠത്തിനും നടുക്കമുണ്ടാക്കിയ യോഹന്നാൻ ഒരു പുതിയ നീതിയുഗത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ സമകാലലോ കത്തിന് നൽകി. യോർദ്ദാൻ നദിയിലെ സ്നാനപദ്ധതി ഒരു പുതിയ യുഗത്തെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നതായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം അനുയായികൾ ഉണ്ടായി. ജനനവേളയിൽ സഖറിയാ നടത്തിയ നീണ്ട ദീർഘദർശനം യോഹന്നാനെ പുതിയ പ്രവാചകനായി അവതരിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷ്യം ആയിരുന്നു. അധാർമ്മികതകളെ ശാസിക്കുകയും ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ആണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മലക്ഷ്യം എന്ന് സഖറിയാ

വ്യക്തമാക്കുന്നു. മാനസാന്തര സ്നാനത്തിലൂടെ യോഹന്നാൻ പഴയനിയമ ജനതയെ പുതിയനിയമ യുഗത്തിലേക്ക് സംക്രമിപ്പിക്കുന്ന പാലമായിത്തീരുന്നു. യോഹന്നാൻ നിയമങ്ങളുടെ ചരിത്രവഴിയിൽ ഒരു നാഴികക്കല്ലാകുന്നു. മരുഭൂമിയിലെ സന്യാസസംഘത്തോട് ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ച ഋഷിവര്യനാണ് യോഹന്നാൻ. എസ്സീന്യ സമൂഹത്തിലെ അംഗമാണ് അദ്ദേഹമെന്ന് പൊതുവെ കരുതപ്പെടുന്നു.

അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ഉപയോഗിച്ച രക്തരഹിത ബലിയനുഷ്ഠാനം അബ്രഹാമിന്റെ കാലത്ത് മൽകീസദെക് അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നതായി നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. അതുപോലെ പഴയനിയമസഭയിൽ മാമ്മൂദീസായും മാനസാന്തര സൂചകമായി നടത്തപ്പെട്ടിരുന്നു. രണ്ടും പ്രസ്ഥാനങ്ങളായി വളർന്ന് വന്നത് പുതിയനിയമകാലത്താണെന്ന് മാത്രം. ഒന്ന് രക്തസഹിത ബലിയെ നീക്കം ചെയ്തു. അടുത്തത് സ്ത്രീപുരുഷ ഭേദമെന്യേ ഏവർക്കും സഭാംഗത്വം സാധ്യമാക്കി. യുഗപ്പകർച്ചയുടെ വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഉദ്ഘാടകൻ ക്രിസ്തുവാണെങ്കിലും അതിന് വഴിഒരുക്കിയത് യോഹന്നാൻ ആണ്. പല അർത്ഥത്തിലും യോഹന്നാൻ നാഥാൻ പ്രവാചകനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വായനകൾ: വി. മർക്കോസ് 10:13-16, 18:1-15, വി. മത്തായി 11:11-19, ഉൽപ. 21:1-21, പുറപ്പാട് 2:1-10, സങ്കീ. 127:1-5, ഏശായ 62:1-12, 1 യോഹ. 3:1-3, എഫേസ്യ 6:1-4, കൊലോസ്യർ 3:20-21, വി. ലൂക്കോസ് 1:57-80.

ഉല്പത്തിയിലെ വായന ഇന്നത്തെ പ്രമേയത്തിന് സമുചിതമായിരിക്കുന്നു. വന്ധ്യയെന്ന് കരുതിയ സാറ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം അബ്രഹാമിന് ഇസഹാക്ക് എന്ന പുത്രനെ നൽകി. കല്പനപ്രകാരം ഇസഹാക്കിന് പരിച്ഛേദന നടത്തി. പഴയ വായനക്കുറിപ്പിൽ 9 മുതൽ 21 വരെ വാക്യങ്ങളാണ് കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. വാഗ്ദത്തപുത്രൻ ആഗതനായപ്പോൾ ദാസിയുടെ പുത്രൻ യിശ്മായേൽ പുറത്താക്കപ്പെടുന്നതാണ് അതിലെ പ്രധാന പ്രമേയം. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനത്തോടെ പരിച്ഛേദനയും ന്യായപ്രമാണവും അപ്രസക്തമായി എന്ന ആശയം ആ ഭാഗത്തെ പ്രസക്തമാക്കുന്നു.

പുറപ്പാട് 2-ന്റെ 1-10 വാക്യങ്ങളിൽ മോശയുടെ ജനനമാണ് പരമാർശവിഷയം. പഴയ വായനക്കുറിപ്പിൽ 20-ന്റെ 1-10 വാക്യങ്ങളാണ്. അവിടെ പത്ത് കല്പനകൾ ദൈവം നൽകുന്നു. ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവതാരിക. യോഹന്നാൻ ആ ന്യായപ്രമാണകാലത്തിന്റെയും പഴയനിയമ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെയും പ്രതിനിധിയാണല്ലോ. സങ്കീ. 127-ന്റെ 1-5-ൽ (ഈ വായന പഴയ കുറിപ്പിലില്ല) മക്കൾ യഹോവയുടെ ദാനം എന്ന ആശയം യോഹന്നാൻ എന്ന വീരനെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് പ്രമേയവത്ക്ക

രിക്കാം. ഏശായ 62:1-12-ൽ യരുശലേമിനെ ദൈവം യഥാസ്ഥാനത്താക്കുമെന്ന കേന്ദ്രആശയം ഇന്നത്തെ വിഷയത്തിന് അനുയോജ്യം. യോഹന്നാന്റെ ജനനം മൂലം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ സഖറിയായുടെ പ്രസംഗത്തിലും നാം കാണുന്നുവല്ലോ.

മക്കളും കുടുംബനാഥനും തമ്മിലുള്ള അനുസരണവും അവരുടെ പരസ്പര കർത്തവ്യങ്ങളും എഫേസ്യ ലേഖനം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. രണ്ടു ഉടമ്പടിയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന സാറയുടെയും ഹാഗാറിന്റെയും പുത്രന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഗലാത്യലേഖനത്തിലെ വായനയാണ് പഴയ കുറിപ്പിൽ കാണുന്നത്. ആ വായന കാലപശ്ചാത്തലത്തോട് കൂടുതൽ നീതി പുലർത്തുന്നുണ്ട്.

വായനക്കുറിപ്പിന് പുതിയ പരിവേഷം നൽകിയവർ അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം വിസ്മരിച്ചതായി തോന്നുന്നു.

പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 48:11, 17:15. 'നിന്റെ ന്യായവിധികൾ നിമിത്തം സീയോൻ പർവ്വതം സന്തോഷിക്കുകയും യഹൂദാപുത്രിമാർ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തിന് സമുചിതമായ വാക്യം!!

"ഞാനോ, നീതിയിൽ നിന്റെ മുഖം കാണും. ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ നിന്റെ രൂപം കണ്ടു തൃപ്തനാകും.'

വാർദ്ധകൃത്തിൽ ജനിച്ച ഒരു പ്രവാചകശിശുവിന്റെ ലബ്ധിയിൽ കുടുംബവും ജനതയും ഒരുപോലെ തൃപ്തിയടയുന്നു. പിന്നാലെ വരുന്ന പ്രബലന്റെ മുമ്പിൽ വഴിയൊരുക്കുന്നതിൽ, വഴിമാറുന്നതിൽ തൃപ്തി കണ്ടെത്തുന്ന പ്രവാചകന്റെ പിറവിയോടുള്ള പ്രതികരണം.

G. യൗസേഫിന്റെ വെളിപാട്

യോഹന്നാന്റെ ജനനത്തോടെ യിസ്രായേലിൽ അത്ഭുത പിറവികൾ സംഭവിക്കുന്നതിന്റെ ശ്രുതികൾ പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങി. തന്റെ ഭാര്യ ഗർഭിണിയാണെന്ന വാർത്ത യൗസേഫിൽ ഒരേസമയം സന്തോഷവും ദുഃഖവും ഉണ്ടാക്കി. ദൈവപുത്രന്റെ ആഗമനത്തിന് തന്റെ കുടുംബം തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു എന്നത് സന്തോഷ കാരണം; താനുമായി സമാഗമം നടക്കുന്നതിന് മുമ്പ് തന്റെ പ്രിയ ഭാര്യ ഗർഭിണിയായി എന്നത് ദുഃഖകാരണം. യൗസേഫിലെ സത്യസന്ധനായ സമുദായഭക്തനും, നീതിമാനായ പുരുഷനും തമ്മിൽ നിരന്തര സംഘർഷം. യോഹന്നാന്റെ കാര്യത്തിൽ അറിയിപ്പുണ്ടായത് ഭർത്താവായ സഖറിയായ്ക്കാണ്. ഇവിടെ അറിയിപ്പുണ്ടായത് മറിയയ്ക്കാണ്. താൻ അവഗണിക്കപ്പെ

ട്ടുവോ? യൗസേഫിലെ പുരുഷൻ മേൽക്കൈ നേടി. സമൂഹമദ്ധ്യേ തന്റെ ഭാര്യ ആക്ഷേപപാത്രമാവാതിരിക്കുവാൻ അവളെ ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ നീതിമാനായ ആ ഭർത്താവ് തീരുമാനിച്ചു. എങ്കിലും തീരുമാനം ഉടനെ നടപ്പാക്കിയില്ല; അത് പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വിഷയമാക്കി. കോപിപ്പിൻ, പാപം ചെയ്യരുത് എന്ന സങ്കീർത്തനഭാഗം യൗസേഫിന് ഹൃദിസ്ഥമായിരുന്നു. യൗസേഫിന്റെ സംഘർഷ-സമ്മർദ്ദഭരിതമായ ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗം പരിഗണിച്ചു. ഗബ്രിയേൽ മാലാഖ യൗസേഫിന് സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി. മറിയാമിന്റെ നിരപരാധിത്വത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം നൽകി. അവൾ ഗർഭിണിയായത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആണ്. യൗസേഫിന് മാലാഖ ഒരു ചുമതലയും നൽകി. ജനിക്കാനിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞിന് 'യേശു' എന്ന് പേർ വിളിക്കണം. സ്വർഗ്ഗഹിതത്തിന് സന്തോഷത്തോടെ യൗസേഫ് കീഴടങ്ങുന്നു. തന്റെ ഭാര്യയെ അല്പനേരത്തേക്കെങ്കിലും അവിശ്വസിച്ചതിൽ യൗസേഫ് പശ്ചാത്തപിച്ചു. സ്വർഗ്ഗം അംഗീകരിച്ച അവളുടെ വിശുദ്ധിയെ യൗസേഫ് ആദരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അവൾക്കാവശ്യമായ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളും യൗസേഫും മക്കളും സസന്തോഷം ഏറ്റെടുത്തു. മോശയെപ്പോലെ ദിവ്യഹിതത്തിന് എപ്പോഴും കീഴ്പ്പെടുന്ന പ്രകൃതം യൗസേഫിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ മഹത്വമാണ്. നിന്റെ ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും ആകേണമേ എന്ന് പലവട്ടം പ്രാർത്ഥിക്കുമെങ്കിലും സ്വന്തം ഇഷ്ടം മേലും കീഴും നോക്കാതെ പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നവരാണ് അധികവും. അവരുടെ മദ്ധ്യേ 'നിന്റെ രാജ്യം' ഒരിക്കലും വരികയില്ല എന്ന സന്ദേശം ആഗമനകാലത്തെ അടിവരയിട്ടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

വായനകൾ: വി. യൂഹാനോൻ 6:30–46, വി. യോഹ. 30–46, ഉല്പ. 13:1–11, ഏശായ 1:2–9 (45:18–24), 1 പത്രോസ് 2:11–17 (2:1–10), ഗലാത്യർ 1:11–24, വി. മത്തായി 1:18–25.

അബ്രഹാം, ലോത്ത് എന്നിവർ വഴിപിരിയുന്ന സംഭവമാണ് ഉല്പത്തിയിലെ പ്രതിപാദ്യം. തന്റെ ഭാവി ദൈവഹിതത്തിന് വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന അബ്രഹാം ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയൻ. ഭൗമിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ അബ്രഹാം പരിഗണിക്കുന്നില്ല. പ്രകടമായ നന്മയെ ലോത്ത് തെരഞ്ഞെടുത്തപ്പോൾ തന്റെ ഭാവി ദൈവം കാണിച്ചുതരുമെന്ന് അബ്രഹാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വഴിയാണല്ലോ യൗസേഫും തെരഞ്ഞെടുത്തത്. ആഗമനകാലത്തിന് അനുയോജ്യമായ ധ്യാനവിഷയം തന്നെ.

യഹോവായിലുള്ള ആശ്രയം ശ്രേഷ്ഠം; അവിടെയാണ് ബലവും രക്ഷയും എന്ന് ഏശായ പ്രവാചകൻ. നീതിമാൻ ആയ യൗസേഫ് ആ രഹസ്യം ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ കയ്പുള്ളതെങ്കിലും ദീർഘ

വീക്ഷണത്തിൽ അതിന് മധുരം ഉണ്ട് നിശ്ചയം. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രാജകീയ, പുരോഹിതവർഗ്ഗവും സ്വന്തജനവും ആയി തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്ന വിവരം സംശയാതീതമായി അറിയിക്കുന്ന യൗസേഫിന്റെ ദർശനത്തിന്റെ പൊരുളും അതു തന്നെ.

പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 89:19; 17:15. "അന്ന് നീ ദർശനത്തിൽ നിന്റെ ഭക്തന്മാരോട് അരുളിചെയ്തത്: ഞാൻ വീരൻ ആയ ഒരുവന് സഹായം നൽകുകയും ജനത്തിൽനിന്ന് ഒരു വ്രതനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്തു."

ആഗമനകാലത്തെ പ്രസക്തമാക്കുന്ന പ്രവചനം ദർശനത്തിൽ യൗസേഫ് കേട്ട വാക്യങ്ങളിലെ ആശയം താരതമ്യം ചെയ്യാവുന്നതാണ്.

"ഞാനോ നീതിയിൽ നിന്റെ മുഖം കാണും. ഞാൻ ഉണരുമ്പോൾ നിന്റെ രൂപം കണ്ട് തൃപ്തനാകും." ദർശനത്തിന് ശേഷം യൗസേഫിന്റെ ധ്യാനപ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അനുയോജ്യമായ പ്രാർത്ഥന. ഉറങ്ങുവാൻ ഒരുങ്ങുമ്പോൾ ഈ വാക്യങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുന്നത് മനസ്സിനെ ശാന്തമാക്കും. പ്രത്യാശയിലാണല്ലോ മനുഷ്യമനസ്സ് സംതൃപ്തി അടയുന്നത്.

H. ജനനത്തിന് മുമ്പുള്ള ഞായർ

ക്രിസ്തുസംഭവത്തിന് മുമ്പുള്ള ചരിത്രപരമായ സംഭവങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ ആഴ്ച, കൂദൊശ് ഈത്തോ ഞായറാഴ്ചയിലും ഹൂദൊസ് ഈത്തോയിലും നാം സ്മരിച്ച ദേവാലയസ്ഥാപനം, ശുദ്ധീകരണം, പ്രതിഷ്ഠ എന്നിവയുടെ കാലദൈർഘ്യത്തിനും അപ്പുറത്ത് പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി മുതൽ ഉള്ള കാലദൈർഘ്യം ഉൾക്കൊള്ളാനുള്ള ശ്രമമാണ് കാണുന്നത്. യഹൂദന്മാരെ മുഖ്യമായും ഉദ്ദേശിച്ച് സുവിശേഷം രചിച്ച വി. മത്തായി, അബ്രഹാം മുതലുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജാതിയുടെ രക്ഷാപുരുഷനായും സർവ്വ ജനങ്ങൾക്കും വേണ്ടി സുവിശേഷം രചിച്ച വി. ലൂക്കോസ് ആദാം മുതലുള്ള മനുഷ്യസാകല്യത്തിന്റെ രക്ഷാപുരുഷനായും യേശുവിന്റെ ആഗമനത്തെ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ആദാം, അബ്രഹാം, മോശ തുടങ്ങിയവർ മനുഷ്യചരിത്രത്തിലെ നിർണ്ണായക കാലഘട്ടങ്ങളുടെ നാഴികക്കല്ലുകൾ ആകുന്നു. ഇവരുടെയെല്ലാം രക്ഷകൻ ആഗമിക്കുന്നു എന്നാണ് അറിയിപ്പുകാലത്തിന്റെ സന്ദേശം. ഭൂതകാലത്തെ മുഴുവൻ ചരിത്രത്തെയും സംവഹിക്കുന്ന വർത്തമാനകാലം, നരബലി, മൃഗബലി തുടങ്ങിയ പാപപരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെ പരിണമിച്ച് രക്തരഹിത ബലിയിലൂടെയുള്ള പാപപരിഹാരത്തിന്റെ ലോകസ്ഥാപനത്തിന് മുമ്പ് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സ്വർഗ്ഗീയ പദ്ധതിപ്രകാരം 'കൈകൾ കൂടാതെ വെട്ടിയെടുക്കപ്പെട്ട ശില'യായി ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗ പിതാവായ ആദാമിനോട് താദാത്മ്യപ്പെടുവാൻ ചരിത്രത്തിൽ ആഗതനാവുന്നു എന്ന സുവാർത്തയാണല്ലോ ഈ 'കാലം'

ആരാധകർക്ക് നൽകുന്നത്. ന്യായവിധിയ്ക്കായി ഒടുവിൽ മഹത്വത്തോടെ ക്രിസ്തു, രാജാവായി ആഗതനാവുമെന്ന രണ്ടാം വരവിന്റെ സുനിശ്ചിതത്വം ഈ ആഴ്ചകളിലെ വായനകളിൽ വ്യംഗ്യമധുരമായി ധ്വനിക്കുന്നുണ്ട്. കൂദൊശ് ഈത്തോയുടെയും മറ്റും സാംഗത്യം വ്യക്തി ജീവിതത്തിൽ അനിവാര്യമാകുന്നത് ഈ ഭാവികാല ന്യായവിധിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. ത്രികാലങ്ങൾ ഈ ഭൂതകാലചർച്ചയിൽ അപ്രകാരം പ്രസക്തവും ശ്രദ്ധേയവും ആകുന്നു. ആരാധനാവർഷത്തിലെ ആദ്യ 'കാല'ത്തിന് നിർവഹിക്കുവാനുള്ള ദൗത്യം ഈ കാലത്രയവ്യാപിയായ 'രണ്ട്' ആഗമനവൃത്താന്തങ്ങളുടെയും ചിന്ത ആരാധകമനസ്സിൽ ജ്വലിക്കുന്ന അനുഭവമായി നിലനിർത്തുക എന്നത് തന്നെയാണ്.

സ്വന്തത്തിലേക്ക് താൻ വന്നു; സ്വന്തക്കാർ തന്നെ കൈക്കൊണ്ടില്ല എന്നതിലെ 'സ്വന്ത' പദത്തിന് കുറഞ്ഞപക്ഷം ത്രിമാനശോഭയുള്ളത് നാം കാണാതിരുന്നു കൂടാ. മോശയിൽക്കൂടെ താൻ വിളിച്ച ദേവാലയത്തിന്റെ തിരസ്കാരമാണ് ഒരു തലം. മോശയുടെ ദേവാലയവും പൗരോഹിത്യവും യേശുവിനെ നിരസിച്ചുവല്ലോ. അബ്രഹാമിലൂടെ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്ത വിശ്വാസികളെ കൂടുതൽ വ്യാപകമായ അർത്ഥത്തിൽ സ്വന്തക്കാർ എന്ന പദം അർത്ഥമാക്കുന്നു. ദാവീദിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ ബേത്ലഹേം അവന്റെ പിറവിക്ക് ഇടം നൽകാതെ അവനെ നിരാകരിച്ചുവല്ലോ. രണ്ടാമത്തെ തലം അബ്രഹാമിന്റെയും ഇസഹാക്കിന്റെയും യാക്കോബിന്റെയും പുത്രന്മാർ ക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂരമായി തിരസ്ക്കരിച്ചുവല്ലോ. മൂന്നാമത്തെ തലം ആദാം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ തിരസ്ക്കാരമാണ്. ആയത് ഇന്നും തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രക്ഷയുടെ ദാതാവായ മനുഷ്യപുത്രനെ വധിക്കുവാൻ കുരിശുപണിയുന്ന ആദാമിന്റെ മക്കൾ. ഈ സാർവകാലികവും ത്രിമാനപ്രസക്തവുമായ കാലാതീത സന്ദേശം നൽകിയിട്ടേ അറിയിപ്പുകാലം ആഗമനപ്പെരുന്നാളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നുള്ളു.

വായനകൾ: വി. മത്തായി 1:1-18, വി. യോഹ. 1:1-18, ഉൽപ. 46:8-27, 1 രാജാ. 9:3-7, ഏശായാ 7:14-15, 11:1-9, പ്രവൃത്തി 3:16-26, റോമർ 4:13-25, വി. ലൂക്കോസ് 3:23-38.

ക്ഷാമകാലത്ത് മിസ്രയീമിലെത്തിയ യിസ്രായേൽ മക്കളുടെ പേരുകൾ ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം നൽകുന്നു. കൽപനകൾ പ്രമാണിക്കുമെങ്കിൽ യിസ്രായേൽ രാജത്വം സ്ഥിരവും ശാശ്വതവും ആക്കും എന്നും മറിച്ചായാൽ അതിനെ ഉന്മൂലനപ്പെടുമെന്നും ഉള്ള അതിശക്തമായ മുന്നറിയിപ്പ് കാലാതീതമായ മുന്നറിയിപ്പ് ആകുന്നു. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ജാഗ്രതയും അനുസരണവും ദൈവഭയവും വലിയതാകുന്നു. രക്ഷയും നാശവും നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ അതിന് വലിയ പങ്കുണ്ട്. യേശുവിൽ

സർവപ്രവചനങ്ങളും പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവൻ രക്ഷയുടെ വാതിലും രക്ഷാദാതാവുമായി പ്രവാചകന്മാർ വരച്ചുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാപ്രവാചകന്റെ വാക്കു കേൾക്കാത്തവർ ഛേദിക്കപ്പെടും. ഈ സന്ദേശത്തിന് കാലദേശാതിർത്തികളില്ല. അബ്രഹാമിന്റെ വാഗ്ദത്ത സന്തതി എന്നപോലെ രക്ഷ അവിശ്വസനീയമായി പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടും. വിശ്വാസം അനിവാര്യം, അബ്രഹാമിന്റെ പൈതൃകം അതാണ് നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്.

പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 2:7; 110:3. “ഞാൻ ഒരു നിർണ്ണയം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. യഹോവ എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തത്; നീ എന്റെ പുത്രൻ. ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.”

“നിന്റെ യുദ്ധദിവസത്തിൽ നിന്റെ ജനം നിനക്ക് സ്വമേധയാ ഉള്ള അർപ്പണമായിരിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ വസ്ത്രാലങ്കാരത്തോടുകൂടെ ഉഷസിന്റെ ഉദരത്തിൽനിന്ന് യുവാക്കളായ മഞ്ഞ് നിനക്ക് വരുന്നു.”

പോരാട്ടത്തിൽ വീര്യം നിറഞ്ഞ യുവത്വം നിന്നെ സേവിക്കുന്നു. ദിവ്യാഗമനത്തിന്റെ ഫലം!! അബ്രഹാം മുതൽ ക്രിസ്തു വരെ തലമുറകൾ 42 (14 x 3) എന്ന് വി. മത്തായി വിവരിക്കുന്നു.

അബ്രഹാം, ദാവീദ്, ബാബിലോൺ പ്രവാസം, ക്രിസ്തു ഈ നാഴികക്കല്ലുകളും വി. മത്തായി നൽകുന്നു. ആറ് ശബ്ബത് വർഷങ്ങൾ ആണ് ഈ കാലയളവിൽ വി. മത്തായി നൽകുന്നത്.

വി. ലൂക്കോസ് തലമുറകളുടെ എണ്ണം പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അദ്ദേഹം നൽകുന്ന വംശാവലി ആദം ദൈവത്തിന്റെ മകൻ എന്നതിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. അവസാനിക്കുന്നത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മുഴുവൻ പരിത്രാതാവ് ആണ് ക്രിസ്തു എന്ന വിവക്ഷയിലാണ്. ആഗമനകാലം (അറിയിപ്പുകാലം) ആദാം മുതൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം വരെയുള്ള കാലദൈർഘ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന് ഈ വംശാവലി വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഇതിൽ സ്ത്രീകളുണ്ട്, പാപികളുണ്ട്. രക്ഷയിൽ ആരും അന്യരല്ല എന്ന സന്ദേശം ഘോഷിക്കുന്നു ഈ വസ്തുതകൾ.

മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹാ രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ചതിന്റെ പെരുന്നാൾ ഡിസംബർ 21-ന് ആണ്. 18-ന് ശ്ലീഹാ കുന്തം ഏറ്റതായും 21-ന് മരണമടഞ്ഞതായും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അന്നേദിവസം ഇന്ത്യൻ സഭയുടെ സ്ഥാപക സ്മരണയായി ആചരിക്കപ്പെടണം. മറ്റേതൊരു പൂർവിക സഭയെയുംപോലെ ഇന്ത്യൻസഭയുടെ അപ്പോസ്തോലികത ആ പിതാവിൽ നിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. ‘എന്റെ കർത്താവും ദൈവവുമേ’ എന്ന് ശ്ലീഹാ സാക്ഷിച്ച നിർവചനം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് രക്ഷകന്റെ ആഗമനത്തെ വരവേൽക്കാം.

കൂദൊശ് ഈത്തോയിൽ ഒന്നാം രാഗത്തിൽ ആരാധനയുടെ രാഗചക്രം ആരംഭിക്കുന്നു. പിറവിക്കു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ചയിൽ അനുക്രമമായി അത് എട്ടിൽ എത്തുന്നു. അതോടെ രാഗചക്രത്തിന്റെ ഒന്നാംഘട്ടം പൂർത്തിയാവുകയായി. എട്ടാം രാഗം പൊതുവെ അന്തരിച്ചവരെ സ്മരിക്കുന്നതിനായി ക്രമീകരിച്ച രാഗമാണ്. പിറവിക്കു മുമ്പുള്ള ഞായറാഴ്ചയിൽ വംശാവലിയിൽ കൂടെ അന്തരിച്ച പൂർവപിതാക്കന്മാരെ സ്മരിക്കുന്നതിനാൽ അന്നേദിവസം ആരാധനയിൽ എട്ടാം രാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് സവിശേഷമായ സാംഗത്യമുണ്ട്.

അദ്ധ്യായം 4

ദനഹാകാലം

നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ജനനം മുതൽ വലിയ നോമ്പിന്റെ ആരംഭം വരെയുള്ള കാലത്തെ ദനഹാകാലം എന്ന് വിളിക്കുന്നു. ഈ കാലത്തിൽ ഏഴ് ഞായറാഴ്ചകൾ ആണ് ഉള്ളത്. ആദ്യ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ യൽദായും ദനഹായും വ്യതിരിക്ത പെരുനാളുകളായി ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഉദയത്തിന്റെ പെരുനാൾ എന്ന നിലയിൽ രണ്ടും ഒന്നിച്ച് ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതായി വി. മാർ അപ്രേം (4-ാം നൂറ്റാണ്ട്) സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്.

അന്ത്യോഖ്യൻ ആണ്ടുതക്സാ മലങ്കരസഭയിൽ പ്രചരിച്ച 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പ് കണ്ടനാട് പടിയോലയിലൂടെ നാം സ്വീകരിച്ച 'യാക്കോബായ' ആണ്ടുതക്സായിൽ യൽദാപ്പെരുന്നാളിന് ഒരു പ്രത്യേക ശുശ്രൂഷാക്രമം കിടപ്പുണ്ട്. 1950 വരെയും പഴയ തലമുറയിലെ പട്ടക്കാർ അസ്തമിക്കുന്നതുവരെയും പഴയ പള്ളികളിൽ ആ ശുശ്രൂഷാക്രമം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമത്തിൽ കാണുന്ന സ്ലീബാ ആഘോഷമൊന്നും അതിൽ കാണുന്നില്ല. പ്രദക്ഷിണം കഴിഞ്ഞ് അര മണിക്കൂർ നേരം തീജ്വാലക്കുഴിയുടെ പടിഞ്ഞാറുഭാഗത്തു നിന്ന് നടത്തുന്ന ആ ശുശ്രൂഷ ആ ദിവസത്തിന്റെ ആരാധനയെ പ്രസക്തമാക്കുന്നു. തണുപ്പുള്ള പാതിരാത്രിയിൽ കേട്ട സ്വർഗ്ഗീയ സംഗീതവും കിഴക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അതുല്യശോഭയുള്ള നക്ഷത്രവും ഈ ഉദയത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷയിൽ ആരാധകരുടെ മനസ്സിൽ നിറയുന്നു. 'ആ സ്ഥലം നമുക്ക് പോയി കാണാം' എന്ന് പറഞ്ഞ ഇടയന്മാരുടെ യാത്രയിൽ പ്രദക്ഷിണത്തിലൂടെ നാം പങ്കുചേരുന്നു. ആശ്ചര്യകരമായ ഈ ഉദയത്തെപ്പറ്റി പ്രവാചകന്മാർ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പു നടത്തിയ പ്രതീകാത്മകമായ ദീർഘദർശനങ്ങൾ കേൾക്കുന്നു. 'ദൈവമേ, നീ പ്രകാശമാകുന്നു; നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കേണമേ' എന്ന് പട്ടക്കാരൻ മൂന്ന് വട്ടം ചൊല്ലുന്ന പെസ്ഗോമോ ഏറ്റുചൊല്ലി തീജ്വാല ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെ പൊള്ളുന്ന അഗ്നിയായ ശിശുവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തെ മേൽക്കൂരയില്ലാത്ത കല്ലടാവിൽ നാം അനുഭവിച്ചറിയുന്നു. വിദ്വാന്മാരെപ്പോലെ ആ ജ്വാലയെ വലംവെച്ച് കുന്തുരുക്കം കാഴ്ചയായി സമർപ്പിച്ച് ശുശ്രൂഷ അവസാനിക്കുന്നു. തണുപ്പ് അസഹ്യമായതിനാൽ ഈ ശുശ്രൂഷയിലെ മിക്ക ഭാഗങ്ങളും പള്ളിയകത്തു വെച്ച് നടത്തി അതിന്റെ അവസാനഭാഗമായ ശ്ലീഹാവായന മുതലുള്ള ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം പുറത്ത് വെച്ച് നടത്തുവാൻ അന്ത്യോഖ്യൻ സഭ നിശ്ചയിച്ചതുമൂലം അവർ പരിഷ്ക്കരിച്ചതിന്റെ ഭാഗമാകാം ഇന്നത്തെ ക്രമം. ഫലത്തിൽ അത് ഒരു 'തീകായൽ' ക്രമം മാത്രമായിത്തീരുന്നുവോ എന്ന്

അനേകർ സംശയിക്കുന്നുണ്ട്. ഊഷ്മളവും ജ്വലിക്കുന്നതും ഊർജ്ജം നിറഞ്ഞതുമായ ഓർമ്മയായി ഈ ക്രിസ്തുസംഭവം പുതിയ ആരാധനാവർഷത്തെ സജീവ അനുഭവമാക്കി നൽകുന്നു. ചാരം മൂടിക്കിടന്ന അനുഭവത്തെ ഊതി ശോഭയുള്ള കനൽ ആക്കി മാറ്റുന്ന ഈ പെരുന്നാളിന്റെ ദൃശ്യവിസ്മയം അത്ഭുതമായ ദിവ്യജനനത്തെ ഏറ്റുവാങ്ങുവാനും സംവഹിക്കുവാനും പ്രാപ്തി നൽകും.

പെരുന്നാൾ മുറയനുസരിച്ച് ഇന്നത്തെ രാഗം ഒന്ന് ആണ്. രാഗചക്രത്തിന്റെ രണ്ടാംഘട്ടം ഇതോടെ ആരംഭത്തിന് സജ്ജമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ആഗമനത്തോടെ കാലത്തെ പഴയനിയമകാലം എന്നും പുതിയ നിയമകാലം എന്നും വിഭജിക്കുന്നു (ബി.സി., എ.ഡി.). ഒരു പുത്തൻ യുഗം ആരംഭിക്കുന്നതിനാൽ ഇന്നേദിവസം ആരാധനയ്ക്ക് ഒന്നാം രാഗം ക്രമീകരിച്ചതിൽ അർത്ഥഗാംഭീര്യം ധ്വനിക്കുന്നു. ആരാധനാവർഷത്തിന് ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങൾ നിയാമകം ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ പ്രകടമായ ആദ്യത്തെ ക്രിസ്തുസംഭവമായി ആഗമനപ്പെരുന്നാളിന് ഒന്നാം രാഗം ക്രമീകരിച്ചതിലെ ഔചിത്യം അനുക്തസിദ്ധമാണ്.

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 21:1–8. വാഗ്ദത്തപുത്രനായ ഇസഹാക്കിന്റെ ജനനവൃത്താന്തം ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നു.

ഇയ്യോബ് 19:21–20:4. ദൈവത്തെ സ്വന്തം കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുമെന്ന ഇയ്യോബിന്റെ പ്രതീക്ഷ ഇവിടെ കേൾക്കാം.

യോശുവാ 24:21–26. ഞങ്ങൾ യഹോവയെ ആരാധിക്കുമെന്ന ജനഹിതത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി യോശുവാ ഉടമ്പടി തയാറാക്കി.

2 രാജാ. 4:8–11. ശൂനേംകാരിക്ക് ഒരു മകൻ ഏലീശായുടെ പ്രവചന പ്രകാരം ജനിക്കുന്നു.

1 ശമുവേൽ 1:19–23. അത്ഭുതകരമായി ശമുവേൽ ജനിക്കുന്നു.

മീഖാ 5:1–8. മശിഹായുടെ പിറവി ബേത്‌ലഹേമിൽ എന്ന് പ്രവചനം.

സഖറിയാ 2:10–3:10. ‘ഞാൻ നിന്റെ മദ്ധ്യേ വസിക്കും’ എന്ന പ്രവചനം നിവൃത്തിയാവുന്നു.

എറമിയാ 23:5–9. ‘ദാവീദിന് നീതിയുള്ള ശാഖയെ ഉത്ഭവിപ്പിക്കും’ എന്ന പ്രവചനം നിറവേറുന്നു.

ദാനിയേൽ 2:31–47. ദാനിയേലിന്റെ സ്വപ്നവ്യാഖ്യാനം, വലിയ രാജത്വം പ്രത്യക്ഷമാകും.

ഹസ്കിയേൽ 37:15–28. ‘എന്റെ നിവാസം അവരോടുകൂടെയുണ്ടാവും’ എന്ന പ്രവചനം നിറവേറുന്നു.

ഏശായ 9:1–7. 'നമുക്ക് ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന പ്രവചനം നിറവേറുന്നു.

1 യോഹ. 1:1–2:6. ദൈവം വെളിച്ചം ആകുന്നു.

ഗലാത്യർ 3:23–26; 29, 4:1–7; എഫേസ്യർ 3:20–21. കാലസമ്പൂർണ്ണതയിൽ പുത്രൻ സ്ത്രീയിൽ നിന്ന് ജനിച്ചു.

ഏവൻഗേലിയോൻ: സന്ധ്യ. യോഹന്നാൻ 1:1–17.
രാത്രി: വി. ലൂക്കോസ് 2:1–14.
പ്രഭാതം. വി. ലൂക്കോസ് 2:15–28.
വി. മത്തായി 2:1–12.

പെസ്ഗോമോകൾ: സങ്കീ. 2:7, 87:5, 110:3.

'യഹോവ എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തത്: നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്ന് ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.'

യേശുവിന്റെ പിറവിയെപ്പറ്റിയുള്ള ദീർഘദർശനം.

'ഇവനും അവനും അവിടെ ജനിച്ചു എന്ന് സീയോനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന അത്യുന്നതൻ തന്നെ അതിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'നീ മല്ക്കീസദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ ആകുന്നു.'

ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പ് മാർച്ച് 25 എന്ന് സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെട്ടതോടെ ജനപ്പെരുന്നാൾ ഒമ്പത് മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ഡിസംബർ 25 എന്ന് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. എ.ഡി. 407–ൽ സ്വർണ്ണനാവുകാരനായ ഈവാനിയോസ് ആണ് ഡിസംബർ 25–നെപ്പറ്റി ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ച് കാണുന്നത്. പൗരസ്ത്യ സഭയിലും കിഴക്കൻ സഭകളിലും ഈ തീയതിയിലെ ആഘോഷം ആരംഭിച്ചത് പല കാലങ്ങളിലായിട്ടാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം അതിശൈത്യമുള്ള ഒരു രാത്രിയിൽ ആയിരുന്നു. അട്ടിടയന്മാർ അനുഭവിച്ച ആ ശൈത്യം അന്നത്തെ ആരാധനയിലൂടെ നാം അനുഭവിക്കുന്നു. അന്ധകാരയുഗം പ്രകാശത്തെ പ്രസവിച്ചു എന്ന സത്യത്തിന് ഈ ആരാധനയിലൂടെ വിശ്വാസികൾ സാക്ഷികളാകുന്നു.

ദൈവമാതാവിന്റെ പുകഴ്ച

ക്രിസ്തുസഭയിൽ ഒട്ടേറെ ശുദ്ധിമാന്മാരും ശുദ്ധിമതികളും ഉണ്ട്. അവരുടെ നിരയിൽ ഒന്നാം സ്ഥാനം ദൈവമാതാവിനാണ്. ദൈവത്തെ വഹിച്ചവൾ എന്ന ബഹുമതിയാണിതിന് ഹേതു. ആരുടെ നാമത്തിൽ ദേവാലയം സ്ഥാപിച്ചാലും അതിന്റെ മുദ്രണത്തിൽ ദൈവമാതാവിനെ

മദ്ധ്യസ്ഥയായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന പതിവ് നമുക്കുണ്ട്. ഒന്നിലേറെ ത്രോണോസുകളുള്ള പള്ളിയിൽ ഒരു ത്രോണോസ് ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അമലോത്ഭവ സിദ്ധാന്തം നമുക്കില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ അമ്മ എന്ന ന്യൂനീകരണവും നമുക്കില്ല. ദൈവകൃപയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട വചനമാം ദൈവത്തിന് മാതാവായിത്തീർന്നവൾ എന്ന അർത്ഥത്തിൽ 'തെയോടോക്കോസ്' എന്ന ബഹുമതിയാണ് സാർവത്രിക സുന്നഹദോസിന്റെ തീരുമാനപ്രകാരം നാം സ്വീകരിക്കുന്നത്. മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും ദ്രവത്വം കാണാതെ ആ ശരീരം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന വിശുദ്ധ പാരമ്പര്യത്തിന് ഈ വിശ്വാസം നിദാനമായിരിക്കുന്നു. ശ്ലീഹന്മാർ സ്ഥാപിച്ച ആദ്യകാല ദേവാലയങ്ങളെല്ലാം ദൈവമാതാവിന്റെ നാമത്തിലും മദ്ധ്യസ്ഥതയിലും ആയിരുന്നു. മലങ്കരസഭയിൽ അപ്രകാരം പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങരയിൽ സ്ഥാപിച്ച ദേവാലയവും ഈ നാമത്തിൽ തന്നെയായിരുന്നു. വി. കുറിയാക്കോസ് സഹദായുടെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ചാവക്കാട് (പാലയൂർ) പള്ളി മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാ സ്ഥാപിച്ചതല്ല എന്ന് നിരീക്ഷിക്കുവാൻ ഇതാണ് കാരണം. വി. കുറിയാക്കോസ് സഹദാ എ.ഡി. 304-ൽ ആണല്ലോ വധിക്കപ്പെട്ടത്.

ദൈവമാതാവിന്റെ പെരുനാളുകൾക്ക് പൊതുവിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒന്നാം രാഗമാണ് ഈ ദിവസത്തെ രാഗം. കുഞ്ഞിനെ കൈകളിലേന്തുന്ന അമ്മ. ഇതാണ് നാം സ്വീകരിക്കുന്ന മാതാവിന്റെ ഐക്കൺ. തിരുഹൃദയം രേഖപ്പെടുത്തിയ ഐക്കൺ നമുക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. യേശുവിനെ ആത്മീയമായി സംവഹിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണ ഈ പെരുന്നാൾ വിശ്വാസികൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ പോലെ സഹരക്ഷക എന്ന ബഹുമതി മറിയാമിന് നാം നൽകുന്നില്ല. അവളിൽനിന്ന് ദൈവപുത്രൻ ജനിച്ചതിനാൽ സർവ വിശുദ്ധന്മാർക്കും ഉപരിയായ സ്ഥാനം സഭ ആദരപൂർവ്വം നൽകിയിരിക്കുന്നു. സൗമ്യത, താഴ്മ, നിർമ്മലത, സ്വയപരിത്യാഗം തുടങ്ങിയ ദൈവികമൂല്യങ്ങൾ വളർത്തിയെടുക്കുവാൻ മാതാവിനെ സഭ മാതൃകയാക്കുന്നു. ആ മാതൃകയെ പകർത്തുന്നതിലൂടെ നമ്മുടെ ആത്മീയ ജീവിതം കൂടുതൽ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു. ദരിദ്രരോടും സമൂഹത്തിലെ പാർശ്വവത്ക്കരിക്കപ്പെട്ടവരോടും താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുവാനുള്ള പ്രേരണ നൽകുന്നതിൽ പിറവിയുടെ പെരുനാളിനോടൊപ്പം മാതാവിന്റെ പുകഴ്ചയുടെ പെരുനാളും വിശ്വാസികളെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. മറിയാം ദേവാലയത്തിൽ വളർന്നവൾ ആണ് എന്ന കാര്യം ഇവിടെ ഓർക്കാം.

വായനകൾ: പുറപ്പാട് 3:1-10, 1 ശമു. 4:4-8, ഹസ്കിയേൽ 44:1-12, ഏശായ 8:1-10, പ്രക്സിസ് 7:11-29, റോമർ 15:1-13, വി. മത്തായി 2:13-18, വി. മർക്കോസ് 6:1-6, വി. മത്തായി 2:13-18 (വി. ലൂക്കോസ് 8:16-21).

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 45:12, 13; 45:9.

'സോർനിവാസികൾ, ജനത്തിലെ ധനവാന്മാർ തന്നേ, കാഴ്ചവെച്ച് നിന്റെ മുഖപ്രസാദം തേടും; അന്തഃപുരത്തിലെ രാജകുമാരി ശോഭാപരിപൂർണ്ണയാകുന്നു. അവളുടെ വസ്ത്രം പൊൻകസവുകൊണ്ടുള്ളത്.'

'നിന്റെ സ്ത്രീരത്നങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ രാജകുമാരികൾ ഉണ്ട്. നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് രാജ്ഞി ഓഫീർതങ്കം അണിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.'

യേശുവിനെ അർത്ഥപൂർണ്ണമായി ഉൾക്കൊണ്ട് ശോഭിച്ച മറിയം സഭാംഗങ്ങൾക്ക് പ്രചോദനവും വെല്ലുവിളിയും ഉയർത്തുന്ന സ്മരണയായി ദനഹാകാലം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കാലം സഭാംഗങ്ങളോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത് പ്രകാശത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയിലേക്ക് വളരുവാനാണല്ലോ.

ഡിസംബർ 27 – ശിശുവധപ്പെരുനാൾ

യേശുവിനെപ്രതി വധമേറ്റ എണ്ണമറ്റ ശിശുക്കൾ രക്തസാക്ഷികളായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ദൈവരാജ്യത്തെപ്രതി ത്യാഗം സഹിക്കുവാൻ ഈ ശിശുസഹദേന്മാർ നമ്മെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. മോശയുടെ പിറവിയുടെ കാലത്ത് ഈജിപ്തിൽ നടന്ന ശിശുവധം ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്. ശ്രേഷ്ഠമായ കാരണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരണം അടക്കമുള്ള ത്യാഗങ്ങൾ സഹിക്കുവാനുള്ള ശീലം ഒരു ക്രൈസ്തവ മൂല്യമാണ്. നാം നിൽക്കുന്നത് അപ്രകാരമുള്ള എത്രയോ ഭൂതകാല സഹദേന്മാർ ചെയ്ത ത്യാഗത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും ഉറപ്പുള്ള മണ്ണിലാണ്. പുനരുത്ഥാന പ്രതീക്ഷയിൽ വധമേറ്റ സഹദേന്മാർ നമുക്ക് പ്രചോദനമാകണം. എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടയും പെരുനാളുകൾ എന്നപോലെ ശിശുവധപെരുനാളിലും എട്ടാം രാഗം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

വായനകൾ: പുറപ്പാട് 1:1–22, ഏറമിയാ 30:15–25, ഹസ്കിയേൽ 5:5–17, ഏശായ 60:8–15, പ്രക്സീസ് 7:11–29, റോമർ 15:1–13, വി. മത്തായി 2:13–18, വി. മർക്കോസ് 6:1–6, വി. മത്തായി 2:13–18.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 79:2, സങ്കീ. 79:3

"അവരുടെ രക്തം വെള്ളംപോലെ അവർ യെരുശലേമിന് ചുറ്റും ചിന്തിക്കളഞ്ഞു. അവരെ കുഴിച്ചിടുവാൻ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല."

"അവർ നിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ശവങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾക്കും നിന്റെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ മാംസം കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്കും ഇരയാക്കി കൊടുത്തിരിക്കുന്നു."

A. യൽദായ്ക്ക് ശേഷം ഒന്നാം ഞായർ

യേശുവിന്റെ പിറവി നമുക്ക് നൽകിയ പ്രകാശത്തെയും ഊർജ്ജ ത്തെയും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന പരിതോവസ്ഥകളെ വിജയ പൂർവ്വം നേരിടുവാൻ യേശുവിന് എന്നപോലെ സ്വർഗ്ഗീയ കരുതൽ നമുക്കും ലഭിക്കുമെന്ന വിശ്വാസം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ നമുക്ക് ധൈര്യവും ബലവും തരണം. ക്രിസ്തീയജീവിതം അനായാസമായ ഒന്നല്ല എന്ന തിരിച്ചറിവ് യേശുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് പഠിക്കാൻ കഴിയുന്നു. ദുഃഖങ്ങളില്ലായ്മയല്ല, ദുഃഖങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സ്വർഗ്ഗീയ പരി രക്ഷണത്തിൽ വിശ്വാസം അർപ്പിക്കുവാൻ വിശ്വാസി ഈ കാലത്തിലും പരിശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വേട്ടയാടലിന്റെ നിഴലിലൂടെയാണല്ലോ ക്രിസ്തു തന്റെ ബാല്യകാലം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്.

സ്വന്തം സുഖജീവിതത്തെ നോമ്പിലൂടെ ഒരു പരിധിവരെ ത്യജിച്ച് പ്രകാശമക്കളായി – ദൈവമക്കളായിത്തീർന്ന വിശ്വാസികൾക്ക് ഇരുട്ടിന്റെ തിന്മയുടെ ആധിപത്യത്തോടുള്ള പോരാട്ടം വിജയകരമായി തുടരുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ബാല്യകാലാനുഭവങ്ങൾ പ്രേരണ നൽകുന്നു.

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 2:44–52, വി. മർക്കോസ് 6:1, വി. ലൂക്കോസ് 2:39–52.

ഉൽപത്തി 37:13–28, സഖറിയാ 8:3–8, ഏശായ 5:20–30.

പ്രവൃത്തി 16:6–10, 1 കൊരി. 10:1–13, വി. മത്തായി 2:9–15, 19–23.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 72:10. 'തർശീശിലെയും ദ്വീപുകളിലെയും രാജാ ക്കന്മാർ കപ്പം കൊണ്ടുവരട്ടെ; ശേബായിലെയും സെബയിലെയും രാജാ ക്കന്മാർ കാഴ്ചകൾ കൊണ്ടുവരട്ടെ' (പെസ്ഗോമോ).

ദനഹാകാലത്തിലെ ആദ്യ ഞായർ ആയതിനാൽ രാഗചക്രത്തിന്റെ രണ്ടാംഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. നിറം ഒന്ന്.

ജനുവരി 1. ചേലാകർമ്മം, ആണ്ടാരംഭം

മാർ ബസ്സേലിയോസ്, മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് തുടങ്ങി സകല വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെയും മല്പാന്മാരുടെയും ഓർമ്മ.

പിറവിയുടെ പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് കൃത്യം എട്ടാം ദിവസം ആണ് ജനുവരി ഒന്നാം തീയതി. യഹൂദ മതാചാരപ്രകാരം ആൺകുഞ്ഞുങ്ങൾ ഒക്കെയും പരിച്ഛേദന ഏറ്റ് സഭാംഗത്വം സ്വീകരിക്കുന്ന അനുഷ്ഠാനമാ ണത്. ന്യായപ്രമാണത്തെ തന്നിൽ നിറവേറ്റുവാൻ വന്ന ക്രിസ്തു ആ നിയമപ്രകാരം പരിച്ഛേദനയ്ക്ക് വിധേയനാവുന്നു. മതജീവിതത്തിൽ അച്ച

ടക്കത്തിന് വലിയ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. പ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള - പൂർണ്ണതയിലേക്കുള്ള വളർച്ചയിൽ അച്ചടക്കം പരിപാലിക്കുവാൻ പ്രേരണ ലഭിക്കുന്നു. സഭയുടെയും ഭരണകൂടത്തിന്റെയും നിയമങ്ങൾ കർത്താവ് അനുസരിക്കുകയും അവയ്ക്ക് പുതിയതും മനുഷ്യനന്മയ്ക്ക് കൂടുതൽ അനുയോജ്യവുമായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ പ്രകാശത്തിലൂടെയുള്ള വളർച്ചയിൽ പ്രകാശം പരത്തിയ വഴിവിളക്കുകൾ ആണ് മാർഗ്ഗദർശികളായ മല്പാന്മാർ. അവരുടെ മാതൃകകൾ വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീയജീവിതവികാസത്തിന് ധൈര്യവും മാതൃകയും നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളെ യഥോചിതം വ്യാഖ്യാനിച്ചുതന്ന പിതാക്കന്മാർ നമുക്കു മുമ്പേ ഈ പാതയിൽ നടന്നവർ ആണെന്നത് എത്രയോ പ്രചോദനകരം. വി. പിതാക്കന്മാരുടെ പെരുന്നാൾ ആകയാൽ രാഗം എട്ട് ആണ്. അബ്രഹാമിൽ ആരംഭിച്ച വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അടയാളമായിരുന്നുവല്ലോ പരിച്ഛേദന. ക്രിസ്തീയ ജീവിതവും ഒരു ഉടമ്പടിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മുന്നേറുന്നത് എന്ന് ഓർക്കാം.

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 17:9-27, 1 ശമു. 14:27-34, ഏശായ 44:25-30, പ്രക്സീസ് 7:2-10, റോമർ 2:27-3:7, വി. യൂഹാനോൻ 10:1-16, വി. ലൂക്കോസ് 2:20, 4:14-30, വി. യോഹ. 15:8-19.

പെസ്ഗോമോ. 117:24, സങ്കീ. 48:4. 'ഒരു നദി ഉണ്ട്. അതിന്റെ തോടുകൾ ദൈവനഗരത്തെ അത്യുന്നതന്റെ വിശുദ്ധനിവാസത്തെ തന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നു.'

ദനഹാപ്പെരുന്നാൾ

ദനഹാ എന്ന പദത്തിന് ഉദയം എന്നാണർത്ഥം. യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ യേശുവിന്റെ മാമ്മൂദീസാവേളയിൽ വി. ത്രിത്വം പ്രകാശിതമായി. 'സ്ത്രീയുടെ സന്തതി നിന്റെ തല തകർക്കും' എന്ന് ഏദനിൽ വെച്ച് യഹോവയാം ദൈവം സർപ്പത്തിന്മേൽ ചൊരിഞ്ഞ ശാപം യോർദ്ദാനിലെ സ്നാനം മൂലം നിറവേറി. ദനഹായുടെ ശുശ്രൂഷയിലും മാമ്മൂദീസായിലെ വെള്ളത്തിന്മേലുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും ഈ ശാപനിവൃത്തി സ്മരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യശരീര നിർമ്മിതിയിലെ പഞ്ചഘടകങ്ങളിൽ പ്രധാന ഘടകം വെള്ളം ആണ്. മണ്ണ്, തേജസ്സ്, വായു, ആകാശം എന്നിവയാണ് മറ്റ് നാല് ഘടകങ്ങൾ. ഈ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ സാത്താൻ വസിക്കുന്നു എന്നും പാപവാസനയുടെ അടിസ്ഥാനകാരണം അതാണെന്നും മാമ്മൂദീസായിൽ പങ്കാളികൾ ആകുന്നതിലൂടെ ക്രിസ്തു എന്ന പോലെ നാമും സാത്താന്റെ തല - നമ്മിലെ പഞ്ചഭൂതങ്ങളിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന സാത്താന്റെ തല - തകർക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സാത്താൻ തല തകർന്ന നിലയിൽ നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിലും അവന്റെ ബലം കുറഞ്ഞിരി

ക്കുന്നു. മരുഭൂമിയിൽ വച്ച് കർത്താവ് അവന്റെ പരീക്ഷകളെ ജയിച്ചതു പോലെ നമുക്കും സാത്താന്യ പ്രലോഭനങ്ങളെ വിജയകരമായി മറികട ക്കുവാൻ സാധിക്കും. മാമ്മൂദീസായിൽ നിന്ന് നാം പ്രാപിക്കുന്ന ആത്മാ വിൽ നിന്നുള്ള ജനനവും വി. മൂറോൻ അഭിഷേകത്തിന്റെ പടച്ചട്ടയും സാത്താനുമായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ, നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, നമുക്ക് വിജയം നേടാനുള്ള ശക്തിയായ ആയുധങ്ങളാണ്. ദനഹാകാലം ഈ വസ്തുത നമ്മെ നിരന്തരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരി ഞ്ഞുകളഞ്ഞ്, പഴയ മനുഷ്യനെ അവന്റെ ജഡാഭിലാഷങ്ങളോടൊപ്പം കുഴിച്ചിട്ട്, പുതിയ മനുഷ്യനായി ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം തേജോമയമായ വസ്ത്രം ധരിച്ച് വെള്ളത്തിൽനിന്ന് കയറിയവരാണ് നാം എന്ന് ആവർ ത്തിച്ച് ഓർക്കുവാൻ ദനഹാകാലം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു വിനെ ധരിച്ചു എങ്കിലും മരുഭൂമിയിലേക്കുപോയ ക്രിസ്തുവിനെ, തകർന്ന തലയോടുകൂടി സാത്താൻ പിൻതുടർന്ന് പരീക്ഷിച്ചതുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലും പരീക്ഷകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാം. എന്നാൽ നാം പ്രാപിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവിൽ പാകപ്പെടുത്തിയ ഇച്ഛാശക്തിയും മനഃ ശക്തിയും ഉപയോഗിച്ച് അവനെ തോൽപിക്കാമെന്നും നാം ഈ കാലത്ത് ഓർക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പിറവി കഴിഞ്ഞ് മുപ്പത് വർഷം നാം പതിമൂന്ന് ദിവ സങ്ങൾകൊണ്ട് സഞ്ചരിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്പർശം യോർദ്ദാ നിലെ ജലത്തെ പവിത്രീകരിച്ചതോടെ ഏദൻസംഭവം മൂലം പഞ്ചഭൂത ങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച വികലതകൾ, വൈകൃതങ്ങൾ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. മാമ്മൂദീസാ ഏറ്റവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ജീവിതത്തിന്റെ സർവമേഖലക ളെയും ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരണമെന്ന് അന്നേദിവസം നടത്തുന്ന വെള്ളം വാഴ്വിന്റെ ക്രമം നമുക്ക് സന്ദേശം നൽകുന്നു. ഭൂമി യുടെ ഉപ്പും വെളിച്ചവും വിശുദ്ധിയും ആകാൻ, ഒരു പുതിയ ക്രിസ്തു വിന്റെ സാന്നിധ്യമാകാൻ നാം വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന സ്മരണ നമ്മെ കൂടുതൽ ജാഗ്രതയോടെ ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം വളരുവാൻ സഹായിക്കും.

പെരുനാൾ മുറയനുസരിച്ച് ദനഹായുടെ രാഗം രണ്ട് ആണ്. അന്ത്യോ ഖ്യൻ ക്രമം പ്രചരിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മലങ്കരയിൽ പ്രചാരത്തിലിരുന്ന ആണ്ടുതക്സായിലെ ദനഹാ ശുശ്രൂഷയുടെ സംവിധാനം കൂടുതൽ മനോഹരവും പല അംശങ്ങളിലും വി. മൂറോൻ കൂദാശക്രമത്തോട് സദൃ ശവും ആണ്.

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 24:1-29, സംഖ്യ 24:20, 7:15-19, യോശുവാ 4:15-24, 2 ശമുവേൽ 23:13-18, ന്യായാധിപന്മാർ 15:10-20, 2 രാജാ. 2:19-25, 3:13-19, സഖറിയാ 6:9-15, ദാനിയേൽ 12:5-10, ഏറമിയാ 17:5-13, ഹസ്കീ

യേൽ 47:1-9, ഏശായ 12 മുഴുവൻ, പ്രക്സീസ് 8:25, തീത്തോസ് 2:11, 7:3-7, 1 തീമോ. 1:17, വി. മർക്കോസ് 1:1-11, വി. യൂഹാനോൻ 4:4-30, വി. മത്തായി 3:1-17, വി. ലൂക്കോസ് 3:15-22.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 77:16, 114: 6, 36:9.

'ദൈവമേ വെള്ളങ്ങൾ നിന്നെ കണ്ടു, വെള്ളങ്ങൾ നിന്നെക്കണ്ട് ഭ്രമിച്ചു; ആഴികളും വിറച്ചുപോയി.'

'പർവ്വതങ്ങളേ, നിങ്ങൾ മുട്ടാടുകളെപ്പോലെയും കുന്നുകളേ, നിങ്ങൾ കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെയും തുള്ളുന്നത് എന്ത്?'

'നിന്റെ പക്കൽ ജീവന്റെ ഉറവ ഉണ്ടല്ലോ. നിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു.'

പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ വാഴുന്ന ഭോഗേച്ഛകളെ കീഴ്പെടുത്തിയവരാണെന്ന ഓർമ്മപ്പെടുത്തൽ ജീവിതത്തെ തേജോമയമാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. സമൂഹത്തിന് ഇരുട്ടുകളെയും ഇരുട്ടിന്റെ ശക്തികളെയും ചെറുക്കുവാൻ ധൈര്യം നൽകുന്നു. പാപത്തിന് മരിച്ചവനാണ് താനെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിലേക്ക് വീണ്ടും ജനിച്ചവനാണ് താൻ എന്നുമുള്ള സ്വത്വബോധം അവനെ കൂടുതൽ ആഴമുള്ള ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ പ്രാപ്തനാക്കുന്നു.

B. യൽദായ്ക്ക് ശേഷം രണ്ടാം ഞായർ

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 37:1-11, 1 ശമു. 2:18-21, ഏശായ 26:1-12, 1 യോഹ. 3:21-24, എബ്രായർ 11:23-31, വി. യൂഹാനോൻ 1:43-51, വി. യൂഹാനോൻ 1:35-51, വി. മത്തായി 2:19-23.

ഞായറാഴ്ച ക്രമത്തിൽ രാഗം രണ്ട്.

യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ ശിരച്ഛേദം (ജനുവരി 7)

ദനഹാക്കാലം ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടിയും നീതിക്കുവേണ്ടിയും രക്തസാക്ഷിത്വം വരിച്ച നിരവധി വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഓർമ്മകൾ നിറഞ്ഞതാണ്. അത് ഒരേസമയം വിശ്വാസികൾക്ക് ധൈര്യം തരുന്നു; മുന്നറിയിപ്പ് തരുന്നു. നമുക്ക് മുമ്പേ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിൽ ഗമിച്ചവരുടെ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ വളർച്ചയ്ക്കുള്ള വളവും കോട്ടയും ആയിരിക്കുന്നു.

വായനകൾ: 2 രാജാ. 12:11- അദ്ധ്യായം മുഴുവൻ, ഏറമിയാ 37:12 - ശേഷം, ഏശായ 44:3-8, പ്രക്സീസ് 25:1-10, എഫേസ്യർ 3:1-12, വി. ലൂക്കോസ് 3:1-14, 29; വി. മർക്കോസ് 6:14-29; വി. മത്തായി 14:1-12.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 37:30; 31:18.

“നീതിമാന്റെ വായ് ജ്ഞാനം സംസാരിക്കുന്നു; അവന്റെ നാവ് ന്യായം സംസാരിക്കുന്നു.’

‘നീതിമാനെതിരായി ഡംഭത്തോടും നിന്ദയോടും കൂടെ ധാർഷ്ട്യം സംസാരിക്കുന്ന വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങൾ മിണ്ടാതായിപ്പോകട്ടെ.’

സഹദേന്മാരുടെ പെരുനാളുകളുടെ രാഗം - എട്ട്.

സ്തേഫാനോസ് സഹദാ (ജനുവരി 8)

ക്രിസ്തുസഭയിലെ ആദ്യത്തെ രക്തസാക്ഷി. കല്ലേറു കൊള്ളുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പുലർത്തിയ വിശ്വാസദാർഢ്യവും ക്രിസ്തുവിന്റെ മാതൃകയും (ഈ പാപം അവരുടെമേൽ നിറുത്തരുതേ) വിശ്വാസികൾക്ക് മാതൃക. സഹദേന്മാരുടെ ഓർമ്മ - രാഗം 8.

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 4:1-15, ഏശായ 37:8-20, ബാറാസീറാ 50:1-20, പ്രവൃത്തി 7:51-8:2, റോമർ 8:35-39, വി. മർക്കോസ് 12:1-12, വി. യോഹന്നാൻ 8:34-59, വി. മത്തായി 23:34-39.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 24:5; സങ്കീ. 31:18.

‘അവൻ യഹോവയിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹവും തന്റെ രക്ഷയുടെ ദൈവത്തിൽനിന്ന് നീതിയും പ്രാപിക്കും.’

‘നീതിമാനെതിരായി ഡംഭത്തോടും നിന്ദയോടും കൂടെ ധാർഷ്ട്യം സംസാരിക്കുന്ന വ്യാജമുള്ള അധരങ്ങൾ മിണ്ടാതായിപ്പോകട്ടെ.’

C. ദനഹായ്ക്ക് ശേഷം ഒന്നാം ഞായർ

ദനഹാ കാലത്തിലെ ഓരോ ഞായറാഴ്ചയും ഓരോ പെരുനാളും വിശ്വാസികൾ സ്വീകരിച്ച മാമ്മൂദീസായുടെ അനുഭവത്തെ പുതുക്കുവാൻ സഹായകമായ സന്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നു. മാമ്മൂദീസായിലൂടെ ശിഷ്യത്വത്തിലേക്ക് വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യരെ ആദായപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ദൗത്യം ഭരമേൽപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സഭയോടു ചേർന്നുനിന്നുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ മാനസാന്തരപ്പെടുവീൻ എന്ന സന്ദേശം സമൂഹത്തിൽ പ്രതിധ്വനിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ദിവസങ്ങൾ നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

വായനകൾ: ഉല്പത്തി 25:19 - അവസാനം വരെ, 2 രാജാ. 3:13-20, 5:8-15, ഏശായ 49:7-13, പ്രക്സീസ് 2:37-47, എഫേസ്യർ 1:3-14, വി. മർക്കോസ് 1:14-34, വി. യൂഹാനോൻ 1:18-28, വി. മത്തായി 4:12-22.

പെസ്ഗോമോ. ദനഹാപ്പെരുന്നാൾ നോക്കുക. ആഴ്ചക്കണക്കിൽ രാഗം 3.

D. ദനഹായ്ക്ക് ശേഷം രണ്ടാം ഞായർ

ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ഓർമ്മയും ഉത്തരവാദിത്തവും പുതുക്കപ്പെടുന്നു.

വായനകൾ: ലേവി 22:25 – അവസാനം വരെ, സദൃശ. 8:22–9:10, മീഖാ 4:15–5:8, ഏശായ 51:1–8, 1 പത്രോസ് 3:7–15, എബ്രാ. 1:2–4, വി. യൂഹാനോൻ 1:25–34, വി. യൂഹാനോൻ 1:35–42, വി. യൂഹാനോൻ 1:43–51.

ആഴ്ചക്കണക്കിൽ രാഗം 4.

E. ദനഹായ്ക്ക് ശേഷം മൂന്നാം ഞായർ

വീണ്ടും ജനനത്തെപ്പറ്റി നീക്കോദിമോസും കർത്താവും തമ്മിലുള്ള സംവാദം ആണ് ഇന്നത്തെ വിഷയം. അമ്മയുടെ ഉദരംപോലെ സഭയുടെ ഉദരമാണ് മാമ്മൂദീസാതൊട്ടി. അതിലെ വെള്ളം ഗർഭാശയ സമാനം. പട്ടക്കാരൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കൈ ആവസിപ്പിക്കുമ്പോൾ വെള്ളത്തിന്മേൽ പ. റൂഹാ ഇറങ്ങി ആവസിക്കുന്നു. തൊട്ടിയിൽ വെള്ളവും ആത്മാവും സജ്ജം. ഇതിൽ ശിശു മാമ്മോദീസാ ഏൽക്കുമ്പോൾ വെള്ളത്തിൽനിന്നും ആത്മാവിൽനിന്നും വീണ്ടുംജനനം പ്രാപിക്കുന്നു. എല്ലാ കൂദാശകളിലും എന്നപോലെ ഇതെങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്ന് വിവരിക്കുവാൻ നാം അപ്രാപ്തരാണ്. ദൈവകൃപയുടെ വ്യാപാരം അപ്പവീഞ്ഞുകളെ ശരീരരക്തങ്ങൾ ആക്കുന്നതുപോലെ ദൈവകൃപയാൽ പ. റൂഹാ വെള്ളത്തിൽ ആവസിച്ച് അതിനെ വീണ്ടുംജനനത്തിന്റെ പ്രത്യുല്പ്പാദനശേഷി നൽകുന്നു. ഈ പുതിയ ജനനം ആദ്യത്തെ ശാരീരിക ജനനത്തേക്കാൾ ഉപരി ആത്മാവിന്റെ മക്കൾ ആക്കിത്തീർക്കുന്നു. ദൈവകൃപയുടെ വ്യാപാരമത്രേ ഇതിൽ പ്രധാനം. വെള്ളവും മറ്റെല്ലാ ഭൗതികസാഹചര്യങ്ങളും മുഖാന്തിരങ്ങൾ മാത്രം. ചെങ്കടലിൽ കൂടെയുള്ള യിസ്രായേൽ ജനതയുടെ പ്രയാണത്തെയും പെട്ടകത്തിൽക്കൂടി നോഹയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എട്ടുപേർ രക്ഷപെട്ടതിനെയും സ്നാനത്തിന്റെ മുൻകുറികളായി വി. വേദപുസ്തകം വിശദീകരിച്ചിട്ടുള്ളത് ഓർക്കുക. മാമ്മൂദീസാ ഏൽക്കുന്ന ആളിന്റെ പ്രായം ഏതുമാകാം. മുങ്ങൽ ആകാം, കഴുകൽ ആകാം, തളിക്കലുമാകാം. ഇതെല്ലാം സഭയുടെ വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ സഭ പരീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. വിശ്വാസം സ്വയം ഏറ്റുപറയാം. മദ്ധ്യസ്ഥർ മുഖേന ഏറ്റുപറയാം. ഇത് രണ്ടും സ്വീകാര്യം. എട്ടാം ദിവസത്തെ പരിച്ഛേദന യഹൂദമത പ്രവേശനകർമ്മമായി അബ്രഹാമിന്റെ കാലം മുതൽ പഴയനിയമസഭ നടപ്പിലാക്കി. പരിച്ഛേദനയിലായാലും ദൈവകൃപയുടെ വ്യാപാരം ആണ് മുന്നിട്ടുനിന്ന് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച മാമ്മൂദീസായെപ്പറ്റി തിരിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ ദനഹാകാലത്തിലെ ആരാധനകൾ പ്രചോദനം നൽകുന്നു.

വായനകൾ: വി. യോഹ. 3:22-4:3, വി. യോഹന്നാൻ 5:30-47, വി. യോഹന്നാൻ 3:1-12, യോവേൽ 2: 21-3:8, യിരമ്യാവ് 31:1-12, 1 പത്രോസ് 2:1-10, 1 കൊരി. 3:16-4:5.

പെസ്ഗോമോ. ദനഹായുടെ പെസ്ഗോമോകൾ നോക്കുക. രാഗം 5.

F. ദനഹായ്ക്ക് ശേഷം നാലാം ഞായർ

മൂന്നു നോമ്പിന്റെ പേത്തൂർത്തോ.

ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ വിലയിരുത്തേണ്ടത് യുക്തി വിചാരം കൊണ്ടല്ല. സ്വന്തം ഭവനക്കാർ ആണെങ്കിൽപ്പോലും സംശയ മനസ്കരായ ആളുകൾക്ക് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം സ്വീകരിക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. മാമ്മൂദീസാ മൂലം പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ സ്വീക രിച്ചത് തുടക്കമേ ആകുന്നുള്ളു. തുടർന്നുള്ള ഓട്ടത്തിൽ വിശ്വാസം കൈവിട്ടു പോകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധ വേണം. മാമ്മൂദീസാ എന്നാൽ രക്ഷ കിട്ടി എന്ന പ്രചാരണം നമുക്ക് സ്വീകാര്യമല്ല. അത് രക്ഷയുടെ പ്രവേശ നമുഖമാണ്. അതിലേ ബഹുദൂരം പതറാതെ സഞ്ചരിച്ചാലേ രക്ഷയുടെ തുറമുഖത്ത് എത്തിച്ചേരുവാൻ ദൈവകൃപയാൽ സാധ്യമാവൂ. പല തുട ക്കക്കാരും യാത്ര പൂർത്തിയാക്കാനാവാതെ വീണുപോയതിനെതിരെ ജാഗ്രത പാലിക്കാൻ ഈ കാലഘട്ടം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഓട്ടക്കളത്തിലെ സ്ഥിരോത്സാഹവും ജാഗ്രതയും ലക്ഷ്യബോധവും ഈ കാലത്തെ ആരാ ധനകൾ നമ്മെ ആവർത്തിച്ച് ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 7:18-35, വി. മർക്കോസ് 12:28-37, വി. മർക്കോസ് 6:1-6.

പെസ്ഗോമോ. ദനഹായുടെ പെസ്ഗോമോകൾ നോക്കുക. രാഗം 6.

നിനുവാ നോമ്പ് - മൂന്ന് നോമ്പ്

സാംസ്കാരികമായി ഔന്നത്യം പ്രാപിച്ച നാഗരിക സംസ്കാരമായി രുന്നു നിനുവയിലേത്. നിനുവായ്ക്ക് ഭാരതീയ പുരാണങ്ങളിൽ 'ശോണി തപുരം' എന്നായിരുന്നു പേർ. മലയാളത്തിൽ രക്തനഗരം എന്നർത്ഥം. യുദ്ധം അവർക്ക് വിനോദമായിരുന്നു; ധർമ്മം മറന്ന ജനത. ആധുനിക ഇറാക്കിലെ ഈ സംസ്കാരകേന്ദ്രം നശിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവം നിശ്ചയിച്ച വിവരം യോനാ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തിരം ദൈവം പ്രഖ്യാപിച്ചു. നിനു വാപുരി നാല്പതുനാൾ കഠിനമായി ഉപവസിച്ചു. ശിക്ഷ പിൻവലിക്ക പ്പെടുകയും ചെയ്തു. പിൽക്കാലത്ത് നിനുവാ വീണ്ടും അധർമ്മ കേന്ദ്ര മായി എന്നും മുന്നറിയിപ്പില്ലാതെ ആ നഗരം തകർക്കപ്പെട്ടു എന്നും ചരിത്രം പറയുന്നു. ഭാരതവുമായി കൊള്ളക്കൊടുക്കകൾ ഉണ്ടായിരുന്ന

ആ ജനതയുടെ ഒരു ഭാഗം ഇന്ത്യയിൽ കുടിയേറി താമസിച്ചതായും അവർ പുരാണങ്ങളിൽ അസുരന്മാർ എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടതായും പുരാണങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

നിനുവായുടെ പാഠം വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ ഒരു ഓർമ്മപ്പെടുത്തലാണ്. ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്ന അധർമ്മം ശിക്ഷിക്കപ്പെടുക തന്നെ ചെയ്യും. അനുതാപം ശിക്ഷയെ ഒഴിവാക്കും. ഇതെല്ലാം നിനുവാ നോമ്പിൽ ധ്യാനിക്കാൻ പറ്റിയ സന്ദേശങ്ങൾ ആണ്. യോനയുടെ പുസ്തകം ഈ ചരിത്രത്തെ വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. നിനുവാ നോമ്പ് ഉപവാസ നോമ്പാണ്. മൂന്ന് ദിവസത്തെയും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാക്രമങ്ങൾ ഉണ്ട്. ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന് 40 കുമ്പിടീൽ ഉണ്ട്. തിങ്കൾ ചൊവ്വ, ദിനങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നില്ല.

വായനകൾ: തിങ്കൾ.

വി. മത്തായി 12:31-41, വി. മത്തായി 7:1-12, സംഖ്യാ 5:5-11, യോനാ 1:1-2:1, ഏശായ 19:17-22, പ്രവൃത്തി 7:37-43, കൊലോ. 1:3-13,

ചൊവ്വ: വി. ലൂക്കോസ് 4:24-32, വി. മത്തായി 24:16-46.

മീഖാ 1:1-16, യോനാ 4:5-11, ഏശായ 57:13-19.

പ്രവൃത്തി 8:9-25, റോമർ 15:14-25.

ബുധൻ: യോനാ പ്രവാചകന്റെ ഓർമ്മ

വി. ലൂക്കോസ് 11:5-13, 29-32, വി. ലൂക്കോസ് 11:27-36, വി. മത്തായി 12:38-50, സെഫന്യാവ് 1:11-2:4, യോന 2:2-3:5, ഏശായ 41:17-26, യാക്കോബ് 1:13-27, റോമർ 15:24-43.

ബുധനാഴ്ച വി. കുർബ്ബാനയുണ്ട്. എന്നാൽ ഉപവാസദിനമാകയാൽ അന്നത്തെ നമസ്കാരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി നടത്തിയതിന് ശേഷമാവണം അത് നടത്തേണ്ടത്.

വ്യാഴാഴ്ച. നോമ്പ് വീടൽ

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 12:54-13:9, ഉല്പത്തി 18:23-33, യോശുവാ 7:6-13, യോനാ 1:1-2, 3:10-4:11, യാക്കോബ് 4:7-17, എഫേസ്യർ 5:3-11.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 32:6, 38:1.

'പെരുവെള്ളം കവിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ അത് അവന്റെ അടുക്കലോളം എത്തുകയില്ല.'

'യഹോവേ, ക്രോധത്തോടെ എന്നെ ശിക്ഷിക്കരുതേ, ഉഗ്രനീരസത്തോടെ എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയുമരുതേ.'

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിലെ അനുതാപത്തിന്റെ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും മൂന്ന് നോമ്പ് വിശ്വാസിയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു. ഒപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ പാതാളപ്രവേശനത്തെ അത് മുന്നറിയിക്കുന്നു.

G. മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ടക്കാരുടെയും ഞായർ രാഗം 7/3

ഓട്ടം തികച്ച് ജീവന്റെ കിരീടത്തിന് അർഹരായ പൂർവിക പിതാക്കന്മാർ വിശ്വാസപൈതൃകത്തിന്റെ ഭാഗമാണെന്നും അവർ നടത്തിയ മാതൃകാപരമായ പോരാട്ടം വർത്തമാനകാലത്ത് നാം തുടരുകയാണെന്നും പോരാട്ടമില്ലാതെ കിരീടധാരണമില്ല എന്ന ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മൗലികതത്വം ആവർത്തിച്ച് സ്മരിക്കുവാനും ഈ ധ്യാനവിഷയം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

മോശയും ഏലിയായും നമ്മുടെ കർത്താവും 40 നാൾ നോമ്പ് നോറ്റതായി നാം പാടുന്നു. അവരെ തുടർന്ന് നാളിതുവരെ എല്ലാ തലമുറകളും നോമ്പാൽ ശക്തിയും തേജസും പ്രാപിച്ചു. ആ നോമ്പിന്റെ ആത്മതപനത്തിലേക്ക്, ആത്മനിയന്ത്രണത്തിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കുന്നത് വലിയ ഭൂതകാല നേതൃത്വത്തിന്റെ കണ്ണികൾ എന്ന നിലയിലാണ്. പുതുക്കത്തിന്റെ വഴിയിൽ ജീവിച്ച പിതാക്കന്മാരോട് നാം അണിചേരുകയാണ്. ഒന്നാം കാലത്തിലെ ശുദ്ധീകരണം വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ അന്വർത്ഥമാക്കുവാൻ ഉപവാസത്തോടെ നടത്തുന്ന വലിയ നോമ്പിലേക്ക് സഭ അതിന്റെ സമ്പന്നമായ പൈതൃകത്തോടെ പ്രവേശിക്കാനൊരുങ്ങുന്നു.

ഏല്പിക്കപ്പെട്ട വിഭവങ്ങൾ വിശ്വസ്തതയോടെ വ്യാപാരം ചെയ്ത് ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യവിചാരകന്മാരായി ഒരു വിശ്വാസി പരിണമിക്കണമെന്ന വളർച്ചയിലേക്കാണ് ഈ ദിവസത്തെ ആരാധന വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത്. മാമ്മൂദീസായിൽ പ്രാപിച്ച വിഭവങ്ങൾ വിശ്വസ്തമായി വ്യാപാരം ചെയ്യുവാൻ ഈ ദനഹാകാലം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.

വായനകൾ:

വി. മത്തായി 25:13-30, വി. ലൂക്കോസ് 19:11-27, വി. മത്തായി 24:42-51, സംഖ്യാ 20:23-29, ഇയ്യോബ് 14:7-22, ബാറാസീറാ 4:7-16, ഏശായ 65:13-20, പ്രവൃത്തി 20:26-38, 1 തെസ്സലോനിക്യർ 4:13-5:11

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 132:9

“നിന്റെ പുരോഹിതന്മാർ നീതി ധരിക്കുകയും നിന്റെ ഭക്തന്മാർ ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.”

H. സകല വാങ്ങിപ്പോയവരുടെയും ഓർമ്മ രാഗം 8/4

സാക്ഷികളുടെ വലിയ സമൂഹത്തിന്റെ വർത്തമാനക്കണ്ണിയാണ് ഇന്നത്തെ ആരാധകർ. മുൻതലമുറകൾ ഭക്തിപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിച്ച ഉപവാസത്തിലേക്ക് വർത്തമാനകാല തലമുറയെ അവർ ഉപനയിക്കുകയാണ്. വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ആത്മതപനവും ഉപവാസവും അപരിത്യാജ്യമാണ്. മാമ്മൂദീസായോട് സത്യസന്ധത പുലർത്തുവാൻ മാമ്മൂദീസായുടെ മക്കൾ എല്ലാവരും 'പെട്ടക'ത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. വീട്ടമ്മമാർ പാത്രം തേച്ച് കഴുകി തിളക്കം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആത്മാവിന്റെ ഉദയശോഭ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ചൂളയിലേക്കുള്ള ഉൾപ്രവേശം അനിവാര്യമായിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധസാഹചര്യത്തിൽ സൈനികരെ മുഴുവൻ അണിനിരത്തി ശത്രുവിനെ നേരിടുവാൻ സജ്ജരാക്കുക എന്ന ശൈലി ഈ അനുസ്മരണം അനാവരണം ചെയ്യുന്നു. ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ നാം ആ വലിയ സമൂഹത്തോട് ചേരേണ്ടവർ ആണെന്ന ബോധം നൽകുന്ന വിനയവും പക്വതയും ജാഗ്രതയും ദനഹാകാലം നമുക്ക് നൽകുന്ന വളർച്ചയുടെ വലിയ പാഠങ്ങൾ തന്നെ.

വായനകൾ: വി. മത്തായി 25:31-46, വി. യോഹന്നാൻ 5:19-29, വി. ലൂക്കോസ് 12:32-49, ആവർത്തനം 34:1-12, യോശുവാ 24:29-33, ഏശായ 38:10-20, യാക്കോബ് 4:6-5:6, 1 കൊരി. 15:20-28

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 88:10, സങ്കീർത്തനം 6:6.

"നീ മരിച്ചവർക്ക് അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുമോ? മൃതന്മാർ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ!"

"എന്റെ ഞരക്കംകൊണ്ട് ഞാൻ തകർന്നിരിക്കുന്നു. കണ്ണുനീർകൊണ്ട് ഞാൻ എന്റെ കട്ടിലിനെ നനക്കുന്നു."

വി. ത്രിത്വത്തിൽ രണ്ടാമൻ ആയ യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വജീവിതത്തിൽ രക്തസാക്ഷിത്വം കൊണ്ടോ, വൈദികശുശ്രൂഷകൊണ്ടോ വിശ്വാസപരിപാലനം കൊണ്ടോ സാക്ഷിച്ച് ജീവിതത്തെ പ്രശോഭിപ്പിച്ച ശ്രേഷ്ഠവ്യക്തിത്വങ്ങളെ ഈ കാലം നിരന്തരം ആരാധനയിൽ സ്മരിക്കുന്നു. വർത്തമാനകാല തലമുറയ്ക്ക് പ്രചോദനമേകുന്നു.

മായൽത്തോ - ഫെബ്രുവരി 2 (ദേവാലയ പ്രവേശനം)

ഈ കാലത്ത് ഫെബ്രുവരി 2-ന് മായൽത്തോ പെരുനാൾ കൊണ്ടാടുന്നു. രാഗം 3. ദനഹാകാലം ഫെബ്രുവരി 2-ന് ഈ പെരുനാൾ സ്ഥിരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ജനനപ്പെരുന്നാളിന് ശേഷം 40-ാം ദിവസം ആണ്

മായൽത്തോ. യഹൂദമതാചാര വിധിപ്രകാരം ആൺകുഞ്ഞിനെ ദേവാലയത്തിൽ 40-ാം ദിവസം സമർപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു. ദേവാലയത്തിൽ പാർക്കുന്ന ശെമവൂനും ഹന്നായും ഈ ശിശുവിനെ വരുവാനുള്ള മശിഹാ ആയി തിരിച്ചറിയുന്നു. അക്കാര്യം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 2:22-35, വി. ലൂക്കോസ് 2:22-40, ലേവ്യ 12:1-8, 2 ശമു. 5:1-6, 17-21, ഏശായ 10:33-11:10, പ്രവൃത്തി 24:10-23; എഫേ. 3:13-21.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 118:123, സങ്കീർത്തനം 66:13.

'എന്റെ കണ്ണുകൾ നിന്റെ രക്ഷയും നിന്റെ നീതിയുടെ വചനവും കാത്തിരുന്ന് ക്ഷീണിക്കുന്നു.'

'ഞാൻ ഹോമയാഗങ്ങൾകൊണ്ട് നിന്റെ ആലയത്തിലേക്ക് വരും. എന്റെ നേർച്ചകൾ നിനക്ക് ഞാൻ അർപ്പിക്കും.'

അദ്ധ്യായം 5

വലിയ നോമ്പ് കാലം

മനുഷ്യാവതാരക്രിയകളിലൂടെ ക്രിസ്തു സാധിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗ രക്ഷയെ പൊതുവായി പ്രസംഗിക്കുന്നവയാണ് സഭയുടെ എല്ലാ ആരാധനകളും. വലിയ നോമ്പിലെ ആരാധനകൾ ആകട്ടെ രക്ഷണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളെ സവിശേഷമായി പ്രസംഗിക്കുന്നു. ഉപമകൾ, അടയാളങ്ങൾ, പ്രതീകങ്ങൾ, പഞ്ചഭൂതങ്ങളിന്മേലുള്ള ഇടപെടലുകൾ, കഷ്ടാനുഭവങ്ങൾ, മരണം, മരണത്തിന്മേലുള്ള വിജയം എന്നിങ്ങനെ നിരവധി രക്ഷാപദ്ധതികൾ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ധ്യാനത്തിന് വിഷയീഭവിക്കുന്നു. ഏഴ് ഞായറാഴ്ചകളിലൂടെ ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം വളരുവാനുള്ള ക്രിസ്ത്വനുകരണത്തിന്റെ പാതയിലേക്ക് നാം പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ശരീരത്തെയും ആത്മാവിനെയും പ്രപഞ്ചത്തെയും സൗഖ്യത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്ന രക്ഷാപദ്ധതിയുടെ ധ്യാനം വിശ്വാസികളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിന്റെ പങ്കാളിത്തത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. അവനോടുകൂടെ മാമ്മൂദീസായിൽ നാം കുരിശിക്കപ്പെട്ട് കബറടക്കപ്പെട്ട് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. ഈ കൗദാശികാനുഭവത്തെ ഭൗതിക സംഭവങ്ങളിലൂടെ വരച്ചുകാട്ടുവാൻ ഈ ആഴ്ചകളിലെ ആരാധനകൾ യത്നിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിന് രൂപാന്തരം നൽകി വീഞ്ഞാക്കുകയാണ് ആദ്യ ആഴ്ചയിൽ. ആദാമിൽ ആരംഭിച്ച പാപവീഴ്ചയുടെ വൈകല്യത്തെ പാടേ സുഖപ്പെടുത്തുന്ന വൈദ്യൻ. രക്ഷയുടെ ലക്ഷ്യം മനുഷ്യർ മാത്രമല്ല, പ്രപഞ്ചം മുഴുവനുമാണ്. അവിടെ തുടങ്ങി സാത്താനേ നീ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുത് എന്ന് പറഞ്ഞ് സാത്താന്റെ മേൽ വിജയംകൊണ്ട 40–ാം വെള്ളിയാഴ്ചയും മരണത്തെ തോൽപിച്ച ലാസറിന്റെ ശനിയാഴ്ചയും കഴിയുമ്പോൾ നാം രക്ഷയുടെ വിശേഷമായ ലോകത്ത് സാത്താനെയും രോഗത്തെയും മരണത്തെയും വിജയകരമായി അതിജീവിച്ച ലോകത്ത് എത്തിച്ചേരുന്നു.

ഈ സവിശേഷമായ ധ്യാനാനുഭവത്തിലേക്ക് നയിക്കുന്നവിധം ഈ ദിവസങ്ങളിലേക്ക് ഉപവാസം ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആഴ്ചയിൽ അഞ്ചു ദിനങ്ങൾ ഉപവാസത്തിന്റെയും നോമ്പിന്റെയും ദിനങ്ങൾ ആണ്. ഈ ദിവസങ്ങളിലേക്ക് സഭ പ്രത്യേക നമസ്കാരക്രമം തയാറാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഏഴ് ആഴ്ചയിലേക്കുമായി 35 ദിവസത്തേക്ക് വെവ്വേറെ നമസ്കാരങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിൽ കാണുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്ന് അഞ്ചുദിവസത്തെ നമസ്കാരങ്ങൾ യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സഭാകവി സി. പി. ചാണ്ടി അത് വൃത്താനുവൃത്തം പദ്യവത്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് നാം ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഹാശാ ആഴ്ചയിലേക്കും പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാക്രമമുണ്ട്. അതും യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ഗദ്യമായും സഭാകവി പദ്യമായും വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വലിയ നോമ്പിന്റെ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന് 40 കുമ്പിടീൽ സവിശേഷമായി നടത്തുന്നു. ഭക്ഷണവർജ്ജനവും ആത്മതപനവും ഇക്കാലത്തെ സവിശേഷതകൾ ആണ്.

നോമ്പിന്റെ ചരിത്രം ഏദനിൽനിന്ന് ആരംഭിക്കുന്നു. നിയന്ത്രണമില്ലാത്ത ജീവിതത്തിൽ ശക്തി സംഭരണം സാധ്യമല്ല തന്നെ. പ്രവാചകന്മാർ 40 നാൾ നോമ്പുനോറ്റ സംഭവങ്ങൾ വി. വേദത്തിൽ ധാരാളം കാണാം. ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിന് വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അപരിത്യാജ്യമാണ്. ശാരീരിക പ്രലോഭനങ്ങൾ നമ്മെ കീഴടക്കാതിരിപ്പാൻ ഇത് തോൽക്കാത്ത ആയുധമാണ്. നോമ്പുകാലം ആത്മതപനത്തിന്റേതെന്നപോലെ അനുതാപത്തിന്റെയും കാലമാകണം. സത്യകുമ്പസാരം ശരീരത്തിന്റെയും ആത്മാവിന്റെയും ചികിത്സയാണ് (ശരിയായ ഒരുക്കവും അനുതാപവും പാപബോധവും ഏറ്റുപറച്ചിലും ഇല്ലാതെ അടുത്ത കാലത്ത് പകർച്ചവ്യാധിപോലെ പടർന്നുപിടിച്ചിട്ടുള്ള 'ഹൂസോയോ' രോഗം ഇടവകയുടെ വളർച്ചയെയല്ല തളർച്ചയെയാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. നവീകരണസഭകളിലെ കുമ്പസാരമില്ലായ്മയിലേക്കുള്ള വഴിയിലാണ് നാമിപ്പോൾ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. കുമ്പസാരത്തിന്റെ സമയം, സമ്പ്രദായം എന്നീ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പുനരാലോചനയും ആരോഗ്യകരമായ പരിഷ്കാരങ്ങളും പ്രാവർത്തികമാക്കുവാൻ വൈകിയിരിക്കുന്നു.).

ഏഴു യാമങ്ങളിലെ നമസ്കാരം സാധാരണ ദിവസങ്ങളിൽ സന്ധ്യയിലും പ്രഭാതത്തിലുമായി നടത്തുമ്പോൾ വലിയ നോമ്പിൽ അത് ഉച്ചയിലും കൂടെയായി മൂന്ന് നേരമായി നടത്തുന്നു. ഉപവാസദിനങ്ങൾ ആകയാൽ തിങ്കൾ തൊട്ട് വെള്ളി വരെ ദിവസങ്ങളിൽ വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലുന്നില്ല. സഭയുടെ ആദ്യഘട്ടത്തിൽ ഈ നോമ്പുകാലം വിശ്വാസപരിശീലന കാലഘട്ടമായിരുന്നു. വിശ്വാസപഠനം തൃപ്തികരമായി പൂർത്തിയാക്കിയ സ്നാനാർത്ഥികൾ പള്ളിയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പായെയോ കശ്ശീശായെയോ വിശ്വാസം ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കണം. തൃപ്തികരമായി വിശ്വാസസംഹിതകൾ ചൊല്ലി കേൾപ്പിക്കുന്നവർക്ക് ക്യംതായുടെ തൊട്ടുമുമ്പുള്ള ശനിയാഴ്ച മാമ്മൂദീസാ നൽകും. അന്ന് സഭയിൽ മാമ്മൂദീസാ ദിനമാകയാൽ എല്ലാവർക്കും ആത്മീയ മാതാവായ തൊട്ടിയെ വന്ദിക്കുവാനായി അത് തുറന്നു വെയ്ക്കണമെന്ന് കാനോനിൽ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. നോമ്പിൽ രണ്ട് ആഴ്ചകൾക്ക് ശേഷം മാമ്മൂദീസാ പാടില്ല എന്ന പാരമ്പര്യം രൂപം കൊണ്ടത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്. വിശ്വാസം പഠിപ്പിക്കാൻ ആവ

ശ്യമില്ലെങ്കിലും അനുതാപികൾക്ക് ശരിയായി കുമ്പസാരം നടത്തുവാൻ വലിയ നോമ്പിൽ പട്ടക്കാർ പള്ളിയിൽ കാലത്ത് ആറു മണി മുതൽ സന്ധ്യക്ക് എട്ടുവരെ ഉണ്ടായിരിക്കുവാൻ, ചുമതലപ്പെട്ടവർ നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണെന്ന് തോന്നുന്നു. സഭയിലെ സകല ആത്മീയ സംഘടനകളിലെയും അംഗങ്ങൾ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ നിശ്ചിത പ്രോഗ്രാം അനുസരിച്ച് വ്യക്തിഗത കുമ്പസാരം നടത്തുവാൻ ക്രമീകരണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതാണ് (അങ്ങനെ വന്നാൽ പെസഹാ കുമ്പസാരവും പൊതുയോഗ കുമ്പസാരവും ഒക്കെ ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. വി. കുർബ്ബാനയില്ലാത്ത ദിവസങ്ങൾ ആയതിനാൽ ആവശ്യാനുസരണം സമയം എടുത്ത് കുമ്പസാരിക്കുവാൻ കഴിയുമല്ലോ. കുമ്പസാരസ്ഥലവും സജ്ജീകരണങ്ങളും പ്രത്യേകം ക്രമീകരിക്കണം.).

A. നോമ്പിലെ ഒന്നാം ഞായർ. കൊത്തിനെ.

പേത്തുർത്തോ – 1/5

സ്വഭാവത്തിലെ മാധുര്യം ക്രിസ്തീയതയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടമാണ്. ആത്മസമർപ്പണം കൊണ്ട് ഈ മാധുര്യം ദൈവത്തിൽ നിന്ന് പ്രാപിക്കുവാൻ വലിയ നോമ്പുകാലം നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. മധുരമായ ഇടപെടൽ കൊണ്ട് സമൂഹത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാമൂഹിക പ്രതിബദ്ധതയിലേക്ക് വലിയ നോമ്പുകാലം നമ്മെ ഉദ്ബുദ്ധരാക്കുന്നു. ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ പുതിയ സൃഷ്ടിയാകുന്നു. പഴയത് കഴിഞ്ഞുപോയി. ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വേദപ്രസ്താവനകൾ ഈ 'കാലം' സാക്ഷാത്ക്കരിക്കുന്നു. എ.ഡി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന് മുമ്പേ സഭയിൽ ആരംഭിച്ച വലിയ നോമ്പിന്റെ ആരംഭം മാമ്മൂദീസായിലെ പുതിയ സൃഷ്ടിയെ പുനരവതരിപ്പിക്കുന്നു എന്നത് ശ്രദ്ധേയം.

വായനകൾ: വി. യോഹന്നാൻ 2:1-11, വി. ലൂക്കോസ് 16:1-18, വി. യൂഹാനോൻ 2:1-11, ഉല്പത്തി 9:12-21, പുറപ്പാട് 20:7-22, 1 രാജാ. 18:29-46, യോവേൽ 2:12-20, ഏശയാ 58:6-14, പ്രവൃത്തി 11:19-26, എഫേസ്യർ 4:17-32.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 77:14, സങ്കീ. 46:7.

'നീ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ആകുന്നു, നിന്റെ ബലം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നീ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.'

'സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ നമ്മോടു കൂടെയുണ്ട്. യാക്കോബിന്റെ ദൈവം നമ്മുടെ ദുർഗ്ഗം ആകുന്നു.'

നോമ്പിലെ ഒന്നാം തിങ്കളാഴ്ച

വലിയ നോമ്പാരംഭിക്കുന്ന ദിവസം വിശ്വാസികൾ പള്ളിയിൽ ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന് ഹാജരാകുകയും തൽസമയം പട്ടക്കാർ കന്തീലായുടെ ക്രമപ്രകാരം സൈത്ത് വാഴ്ത്തി തങ്ങളെയും ജനത്തെയും പൂശുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. അനുതാപത്തിന്റെ ക്രമമായ കന്തീലാ അനുതാപപ്രധാനമായ നോമ്പിന്റെ പ്രവേശനസമയത്ത് നടത്തുന്നത് സമുചിതമാണെങ്കിലും 1875-ൽ മലങ്കര സന്ദർശിച്ച അന്ത്യോഖ്യയുടെ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് അത് നിർത്തലാക്കുകയും ദുഃഖശനിയാഴ്ച വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് ശേഷം നടത്തുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശുബ്ക്കോനോയുടെ ക്രമം തൽസ്ഥാനത്ത് നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂമിയെയും രമ്യമാക്കിയ സമാധാന സന്ദേശം ഉയിർപ്പിന്റേതാണ്. അതിന്റെ ഒരുക്കമായി ശനിയാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞ് നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷയായ ശുബ്ക്കോനോ നടത്തുന്നത് പ്രസക്തമാണ്. പഴയരീതിയിൽ മേല്പട്ടക്കാരെപ്പോലെ പട്ടക്കാർ സൈത്ത് റൂശ്മാ ചെയ്യുന്നു എന്നതാവാം മേല്പട്ടസ്ഥാനിയായ പാത്രിയർക്കീസിനെ പ്രകോപിപ്പിച്ചത്. അപ്രസക്തമായ ആ ക്രമം നാം ഇന്നും നോമ്പാരംഭത്തിൽ ചുമക്കുന്നു.

(ഞായറാഴ്ച നാലു മണിയോടുകൂടി വലിയനോമ്പിലെ തിങ്കളാഴ്ചയുടെ സന്ധ്യാ സൂത്താറാ നമസ്കാരങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി കന്തീലായുടെ ക്രമപ്രകാരം സൈത്ത് കൂദാശ ചെയ്ത് എല്ലാവരെയും പൂശുന്നപക്ഷം കൂടുതൽ പേർക്ക് അതിൽ സംബന്ധിക്കാനാവും. പ്രധാന പള്ളിയിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുകയും അയൽപള്ളികളിലെ വൈദികരും ജനങ്ങളും അതിൽ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്താൽ ശുശ്രൂഷയുടെ ഗൗരവവും മനോഹാരിതയും വർദ്ധിക്കുന്നു. അധികൃതർ ഈ നിർദ്ദേശം പരിഗണിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നു.)

ശുബ്ക്കോനോ

വായനകൾ: 1 യോഹ. 4:11-21, 1 കൊരി. 13:4-10, വി. മത്തായി 18:12-35.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 32:1: 'ലംഘനം ക്ഷമിച്ചും പാപം മറച്ചും കിട്ടിയവൻ ഭാഗ്യവാൻ.'

പ്രഭാതം. ഉല്പത്തി 1:1-12, 1 രാജാ. 3:5-12, ബാറാസീറാ 7:7-21, ഏശായ 29:15-24, യാക്കോബ് 1:2-12, റോമർ 1:18-25, വി. മത്തായി 4:1-11.

നോമ്പിലെ ഒന്നാം ചൊവ്വ

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 4:1-13, വി. മത്തായി 6:1-6, യെറമിയ 11:1-8,

ഹോശയാ 14:2–10, എസക്കിയേൽ 20:5–14, ഏശായ 30:1–4, യാക്കോബ് 1:13–23, എഫേ. 4:32–5:4, 15–21.

നോമ്പിലെ ഒന്നാം ബുധൻ

വി. മത്തായി 6:19–24, വി. ലൂക്കോസ് 16:14–18, വി. മത്തായി 6:25–34, ഉല്പത്തി 1:14–18, 1 രാജാ. 18:1–10, ഏശായ 13:6–13, യാക്കോബ് 1:22–2:5, റോമർ 2:7–24.

നോമ്പിലെ ഒന്നാം വ്യാഴം

വി. മത്തായി 7:1–12, 7:13–27, ഇയ്യോബ് 8:1–22, 1 രാജാ. 18:16–24, ഏശായ 36:1–7, 37:1–7, യാക്കോബ് 2:14–26, റോമർ 2:28–3:8, വി. മത്തായി 7:13–27.

നോമ്പിലെ ഒന്നാം വെള്ളി

വി. മത്തായി 5:17–26, യെഹസ്കിയേൽ 18:20–32, ഹോശയാ 4:1–11, ഏശായ 1:1–9, യാക്കോബ് 3:13–4:5, റോമർ 3:9–26, വി. മത്തായി 5:27–37.

നോമ്പിലെ ഒന്നാം ശനിയാഴ്ച
മാർ അപ്രേം മാർ തേവോദോറോസ് ഓർമ്മ (രാഗം 8)

വി. മത്തായി 10:24–38, വി. യോഹന്നാൻ 15:17–16:3, വി. യോഹന്നാൻ 4:46–54, ഉല്പത്തി 2:8–25, സഖറിയാ 7:8–14, ഏശായ 1:24–31, പ്രവൃത്തി 12:1–24, റോമർ 12:10–21.

B. നോമ്പിലെ രണ്ടാം ഞായർ (ഗർബോ) 2/6

കുഷ്ഠരോഗിയുടെ നൊമ്പരം രണ്ടാണ്. ഒന്ന് ശാരീരിക വ്രണങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന വേദന. രണ്ട്, സഭയും സമൂഹവും അവന്റെമേൽ ആരോപിക്കുന്ന അശുദ്ധി മൂലമുള്ള മാനസികവേദന.

വൈയക്തികവും സാമൂഹികവും ആയ എല്ലാ അശുദ്ധികളും നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുവാൻ വന്ന സ്വർഗ്ഗീയ വൈദ്യനായ ക്രിസ്തു എല്ലാ തലങ്ങളിലും അവന് പൂർണ്ണ സൗഖ്യം നൽകുന്നു. കുഷ്ഠത്തെപ്പോലെ അസൂയ, ദുഷ്കാമം, അസഹിഷ്ണുത, സ്വാർത്ഥത തുടങ്ങിയ മാനസിക രോഗങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ വ്യക്തിത്വത്തെ വിരൂപമാക്കുന്ന കുഷ്ഠരോഗങ്ങൾ തന്നെ. പുതിയ മനുഷ്യനാകുവാൻ ഈവക ആത്മീയ രോഗങ്ങളിൽനിന്ന് വിമുക്തി നേടണം. നോമ്പുകാലത്തെ ആരാധന നമ്മുടെ ആഭ്യന്തരവും ബാഹ്യവുമായ രോഗങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധ്യം വരുത്തുന്നു; ശുദ്ധനാക്കുവാൻ കുമ്പസാരത്തിലൂടെ കൈ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

വായനകൾ: വി. മർക്കോസ് 1:32–45, വി. മത്തായി 7:28–8:13, വി.

ലൂക്കോസ് 5:12–16, 4:40–41, ഉല്പത്തി 7:6–19, യിരമ്യാവ് 15:15–21, ഏശായ 33:2–9, പ്രവൃത്തി 9:22–31, റോമർ 3:27–4:5

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 72:13, 14, സങ്കീ. 144:9

'എളിയവനോടും ദരിദ്രനോടും അവൻ ദയ കാണിക്കും; ദരിദ്രന്മാരുടെ ജീവനെ അവൻ രക്ഷിക്കും.'

'ദൈവമേ ഞാൻ നിനക്ക് ഒരു പുതിയ പാട്ടു പാടും. പത്തു കമ്പിയുള്ള കിന്നരം കൊണ്ട് ഞാൻ നിനക്ക് കീർത്തനം ചെയ്യും.'

നോമ്പിലെ രണ്ടാം തിങ്കൾ

ഉല്പത്തി 34:25–35, 2 ശമു. 16:5–12, ഹോശയാ 2:21–3:5, യാക്കോബ് 4:7–5:6, 1 തീമോത്തി. 2:1–15, വി. ലൂക്കോസ് 6:27–36.

നോമ്പിലെ രണ്ടാം ചൊവ്വ

വി. ലൂക്കോസ് 6:37–49, വി. മർക്കോസ് 4:2–34, പുറപ്പാട് 16:17–27, 2 രാജാ. 7: 1–10, ഏശായ 33:1–6, പ്രവൃത്തി 10:25–33, 1 കൊരി. 6:1–11.

നോമ്പിലെ രണ്ടാം ബുധൻ

വി. മത്തായി 18:1–11, വി. ലൂക്കോസ് 11:1–13, പുറപ്പാട് 14:1–17, സദൃശ. 7:1–11, സഖറിയാ 8:18, 1 യോഹന്നാൻ 1:1–15, 1 കൊരി. 8:1–13.

നോമ്പിലെ രണ്ടാം വ്യാഴം

വി. ലൂക്കോസ് 16:1–13, വി. ലൂക്കോസ് 18:1–8 + വി. മത്തായി 18:18–20, സംഖ്യ 16:1–10, 1 രാജാ. 1:1–14, ഏശായ 22:20–25, പ്രവൃത്തി 10:34–48, 1 കൊരി. 9:1–12.

നോമ്പിലെ രണ്ടാം വെള്ളി

വി. മത്തായി 16:21–28, വി. മത്തായി 5:38–48, പുറപ്പാട് 21:21–26, ഇയ്യോബ് 25:1–6, സങ്കീർത്തനം 94:1–23, പ്രവൃത്തി 11:1–18, റോമർ 1:13–25.

നോമ്പിലെ രണ്ടാം ശനി

ആവർത്തനം 30:1–7, 1 ശമു. 12:19–25, ഏശായ 25:1–10, പ്രവൃത്തി 13:40–52, 2 കൊരി. 8:1–8, വി. മർക്കോസ് 1:21–28.

C. നോമ്പിലെ മൂന്നാം ഞായർ. മ്ശറിയോ 3/7

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ വളർച്ചയിൽ തളർന്നുപോകുന്ന അവസ്ഥകൾ ഉണ്ടാകാം. അവർ ക്രിസ്തു മാർഗ്ഗ

ത്തിലേക്ക് ഉപനയിക്കപ്പെടണം. സൗഖ്യമാക്കുന്ന ശബ്ദം, സ്പർശം തുടങ്ങിയവ ഊർജ്ജം പകരുന്ന സ്രോതസ്സുകൾ ആണ്. തളർന്നവൻ നിരാശനാകേണ്ടതില്ല; ദൈവസന്നിധിയിൽ അവന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ട്. വിശ്വാസത്തിൽ തളർന്നവനെ സഹവിശ്വാസികൾ ധൈര്യപ്പെടുത്തണം. അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും കൂട്ടായ്മ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ വി. പൗലൂസ് പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത് ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം മനസ്സിലാക്കുവാൻ.

വി. ലൂക്കോസ് 5:17-26, വി. യോഹന്നാൻ 5:1-18, വി. മർക്കോസ് 2:1-12, 2 ദിനവൃത്താന്തം 1:12-18, ആവർത്തനം 31:19-30, ഏശായ 5:20-25, പ്രവൃത്തി 28:17-28, റോമർ 5:1-11.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം. 145:8, 9, സങ്കീ. 107:20.

'യഹോവ കൃപയും കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും ഉള്ളവൻ ആകുന്നു.'

'അവൻ തന്റെ വചനം അയച്ച് അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. അവരുടെ നാശത്തിൽനിന്ന് അവരെ വിടുവിച്ചു.'

നോമ്പിലെ മൂന്നാം തിങ്കൾ

ഉല്പത്തി 18:20-33, ന്യായാധി. 6:11-21, സങ്കീ. 67:1-7, പ്രവൃത്തി 28:1-10, 1 തീമോത്തി. 6:1-12, വി. മർക്കോസ് 2:13-22.

നോമ്പിലെ മൂന്നാം ചൊവ്വ

വി. മർക്കോസ് 10:17-27, വി. മർക്കോസ് 4:1-20, പുറപ്പാട് 20:1-19, ഇയ്യോബ് 3:1-15, സദൃശ. 3:1-12, യാക്കോബ് 1:27-2:13, എഫേസ്യർ 2:4-18.

നോമ്പിലെ മൂന്നാം ബുധൻ

വി. ലൂക്കോസ് 9:44-50, 57-62, വി. ലൂക്കോസ് 12:32-40, ലേവ്യ 25:35-46, 1 ശമുവേൽ 9:18-27, ഏശായ 65:16-25, യാക്കോബ് 2:14-26, എഫേസ്യർ 6:1-9.

നോമ്പിലെ മൂന്നാം വ്യാഴം

വി. ലൂക്കോസ് 13:18-30, വി. മർക്കോസ് 9:30-42, സംഖ്യ 12:1-10, 2 ദിവൃത്താന്തം 26:11-21, മീഖാ 6:1-8, യാക്കോബ് 4:1-17, ഫിലിപ്യർ 1:1-11.

നോമ്പിലെ മൂന്നാം വെള്ളി

വി. മത്തായി 6:5-15, വി. യാക്കോബ് 11:24-55, വി. ലൂക്കോസ് 18:9-17,

ഇയ്യോബ് 22:13–20, 2 ദിനവൃത്താന്തം 18:18–27, ഏശായ 1:10–20, 1 പത്രോസ്. 3:7–15, റോമർ 2:2–13.

നോമ്പിലെ മൂന്നാം ശനി

പുറപ്പാട് 16:4–10, 2 രാജാ. 4:38–44, ഹോശയാ 2:18–23, 1 പത്രോസ് 2:1–10, ഫിലിപ്യർ 2:12–30, വി. മർക്കോസ് 8:1–10.

D. നോമ്പിലെ നാലാം ഞായർ. ക്നാനൈത്തോ 4/8

ക്രിസ്തീയ വളർച്ചയുടെ പരിപൂർണ്ണതയ്ക്ക് മാനസികാരോഗ്യവും ആവശ്യം. കർത്താവിന്റെ കൈ മാത്രമല്ല വചനംപോലും സൗഖ്യദായകമാണ്. മുട്ടുക, യാചിക്കുക, അന്വേഷിക്കുക ഇവയുടെ നൈരന്തര്യം ഫലപ്രാപ്തി നൽകുന്നു. ക്ഷമയോടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പരിശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭൂതബാധയിൽനിന്ന് സമൂഹത്തെ ക്രിസ്തു വീണ്ടെടുക്കുവാൻ സഭയെ ഉപകരണമാക്കി വച്ചിരിക്കുന്നു. നോമ്പുകാലത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തികൾ നിരന്തരമായ ഉപാസനയിലൂടെ ആവാഹിച്ചെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ആത്യന്തിക വിശകലനത്തിൽ സ്വജാതികൾ, പുറജാതികൾ എന്ന വിവേചനം അസ്വീകാര്യമെന്ന പക്വതയിലേക്ക് നോമ്പുകാലാരാധന അവനെ വളർത്തുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ ഏക മനുഷ്യസങ്കല്പത്തിലേക്കാണ് അവൻ വളരേണ്ടത്. ആദാം മുതലുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയുടെയും പരിത്രാണനത്തിന്റെയും പ്രതീകാത്മക ചരിത്രമാണ് നോമ്പുകാലത്തെ ആരാധന അനാവരണം ചെയ്യുന്നത്.

വായനകൾ: വി. മർക്കോസ് 7:24–37, വി. ലൂക്കോസ് 7:1–10, വി. മത്തായി 15:21–31, 1 ശമുവേൽ 7:10–17, ഹഗ്ഗായി 1:7–11, ഏശായ 56:2–5, പ്രവൃത്തി 20:22–32, റോമർ 7:14–25

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 69:33, സങ്കീർത്തനം 34:6

'യഹോവ ദരിദ്രന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ നിന്ദിക്കുന്നതുമില്ല.'

'ഈ എളിയവൻ നിലവിളിച്ചു. യഹോവ കേട്ടു. അവന്റെ സകല കഷ്ടതകളിൽനിന്നും അവനെ രക്ഷിച്ചു.'

നോമ്പിലെ നാലാം തിങ്കൾ

ലേവ്യ 16:2–10, ഇയ്യോബ് 24:1–17, ആമോസ് 6:1–19, പ്രവൃത്തി 14:19–5:3, 2 കൊരി. 11:1–15, വി. മർക്കോസ് 12:35–44.

നോമ്പിലെ നാലാം ചൊവ്വ

വി. മത്തായി 20:1-16, വി. മത്തായി 11:25-12:8, സംഖ്യ 28:1-8, 1 ശമുവേൽ 21:1-7, യിരമ്യാവ് 6:16-21, പ്രവൃത്തി 15:13-22, 1 കൊരി. 16:13-24.

പാതിനോമ്പ്. നോമ്പിലെ നാലാം ബുധൻ

പള്ളിയകത്ത് തലേ സന്ധ്യയിൽ പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം നാട്ടിയ ഗോഗുൽത്തായിൽ, വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ കുരിശെടുത്ത് ആഘോഷിച്ച് പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. ബലിപീഠം ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ. ഇമ്മാനുവേൽ എന്ന പദം കൂടുതൽ അന്വർത്ഥം. രക്ഷാകരമായ ബലിയർപ്പണ ചിന്തകളിലേക്ക് സഭ ഉയരുന്നു. മോശയുടെ പിത്തളസർപ്പം പഴയനിയമസൂചകം. ത്രോണോസിന്റെ ബഹുമതി ഗോഗുൽത്തായ്ക്ക് കൊടുക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ജനകീയ ഇടപെടലുകൾ, ജനകീയ പ്രതികരണങ്ങൾ, ജനകീയ രോഷം. വിശ്വാസികളെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന കാലം. വി. കുർബാനയുണ്ടെങ്കിലും നമസ്കാരങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും നോമ്പിന്റേതു തന്നെ. മറിച്ച് ചിലർ എഴുതിയിട്ടുള്ളത് കാനോനികമാണെന്ന് തോന്നുന്നില്ല.

വി. മത്തായി 17:22-27, വി. യോഹന്നാൻ 7:14-15, 3:13-21, വി. യൂഹാനോൻ 7:14-15, 3:13-21, സംഖ്യാ 21:4-9, 1 ശമുവേൽ 7:5-12, സദൃശ. 30:1-17, പ്രവൃത്തി 15:23-33, 2 കൊരി. 9:1-15.

നോമ്പിലെ നാലാം വ്യാഴാഴ്ച

വി. ലൂക്കോസ് 15:11-32, വി. മത്തായി 19:16-26, ആവർത്തനം 5:6-22, സങ്കീർത്തനം 41:1-13, ദാനിയേൽ 4:24-37, പ്രവൃത്തി 15:35-41, 2 കൊരി. 1:13-22.

നോമ്പിലെ നാലാം വെള്ളി

വി. ലൂക്കോസ് 16:19-31, വി. ലൂക്കോസ് 17:1-10, ലേവ്യ 19:9-20, ഇയ്യോബ് 27:1-10, ദാനിയേൽ 9:1-11, പ്രവൃത്തി 16:1-7, 2 കൊരി. 12:19-13:13

നോമ്പിലെ നാലാം ശനിയാഴ്ച

ഉല്പത്തി 18:1-15, 2 ശമുവേൽ 9:1-8, ഏശായ 55:1-11, പ്രവൃത്തി 16:8-15, 1 കൊരി. 9:14-27, വി. ലൂക്കോസ് 9:10-17.

E. നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ഞായർ (ക്ഫിഫ്ത്തോ) 5/1

ഭൗമികവും ഭൗതികവും മാത്രമായ കാര്യങ്ങളിൽ ജീവിതചക്രവാളം പരിമിതപ്പെടുത്തുന്ന ക്രൈസ്തവ വീക്ഷണം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് അനുയോജ്യമല്ല. ആത്മീയവും അലൗകികവുമായ വിഷയങ്ങളെ ജീവിത

ചക്രവാളത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുത്തുവാൻ ക്രിസ്തീയത നമ്മോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സമഷ്ടിയെ സംവഹിക്കുവാനുള്ള ജീവിതപദ്ധതിയാണ് ക്രിസ്തീയത. കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയിലെ ബഹുവചന പ്രയോഗത്തിൽ ഇതാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. സങ്കോചിച്ചുപോയ വീക്ഷണചക്രവാളത്തെ വികസ്വരമാക്കുവാനുള്ള പരിശീലനം നോമ്പുകാലം നൽകുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 10:25–37, വി. ലൂക്കോസ് 7:11–17, യിരമ്യാവ് 51:1–9, ബാറാസീറാ 51:17–39, ഏശായ 49:25– 5:5, 1 പത്രോസ് 3:8–16, റോമർ 12:1–15, വി. ലൂക്കോസ് 13:10–17.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 92:5, സങ്കീർത്തനം 144:14.

‘യഹോവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എത്ര വലുതാകുന്നു. നിന്റെ വിചാരങ്ങൾ അത്യന്തം അഗാധമായവ തന്നെ.’

‘ഞങ്ങളുടെ കാളകൾ ചുമട് ചുമക്കട്ടെ. മതിൽ തകർക്കുന്നതും പടയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതും ഞങ്ങളുടെ തെരുവീഥികളിൽ നിലവിളിയും ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ.’

നോമ്പിലെ അഞ്ചാം തിങ്കൾ

ഉല്പത്തി 20:8–18, 2 രാജാ. 19–25, യിരമ്യാവ് 33:6–11, പ്രവൃത്തി 19:13–22, റോമർ 9:14–21, വി. ലൂക്കോസ് 4:31–41.

നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ചൊവ്വ

വി. മർക്കോസ് 3:1–12, വി. മർക്കോസ് 5:2–20, പുറപ്പാട് 14:21–31, യോശുവാ 8:18–27, ഏശായ 40:12–24, പ്രവൃത്തി 18:19–28, റോമർ 1:26–32.

നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ബുധൻ

വി. മർക്കോസ് 6:30–46, വി. മത്തായി 14:14–23, ആവർത്തനം 31:16–23, 2 ശമുവേൽ 19:24–30, ഏശായ 41:8–17, പ്രവൃത്തി 20:29–38, 1 കൊരിന്ത്യർ 10:1–13.

വലിയ നോമ്പിലെ അഞ്ചാം വ്യാഴം

വി. മത്തായി 14:24–36, വി. മർക്കോസ് 6:47–56, ഉല്പത്തി 50:14–22, സഭാപ്രസംഗി 5:1–9, ഏശായ 12:1–9, പ്രവൃത്തി 19:8–12, കൊലോസ്യർ 3:1–17.

നോമ്പിലെ അഞ്ചാം വെള്ളി

വി. മർക്കോസ് 5:21–48, വി. മത്തായി 9:18–31, ആവർത്തനം 27:16–28,

2 രാജാക്കന്മാർ 4:32–37, ഹോശയാ 6:1–6, പ്രവൃത്തി 16:27–40, 1 തീമോത്തി. 1:1–20.

നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ശനി

ആവർത്തനം 30:1–7, സങ്കീർത്തനം 78:1–22, സദൃശ. 28:16–28, യെഹസ്കിയേൽ 15:1–8, പ്രവൃത്തി. 5:33–42, 1 തെസ്സലോനിക്യർ 2:13–20, വി. ലൂക്കോസ് 6:1–12.

F. നോമ്പിലെ ആറാം ഞായർ (സമിയോ) സഭാദിനം 6/2

സ്വാർത്ഥകാര്യങ്ങളിൽ കാഴ്ച പരിമിതപ്പെട്ടവർ, ഭൗതികവും ഭൗമികവും ആയ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രം നോക്കി ശീലിച്ചവർ എന്നിങ്ങനെ മനുഷ്യർ നാനാവിധ അന്ധതകളുടെ അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് കഴിയുന്നത്. ഹ്രസ്വവീക്ഷണമുള്ള അവർക്ക് അലൗകിക കാര്യങ്ങളെ കാണുവാൻ കഴിയുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവിശ്വാസി ഈ ജീവിതത്തിൽ സ്വാർത്ഥരഹിത വീക്ഷണമുള്ളവനും പരകാര്യങ്ങളോട് ദയാലുവും മരണാനന്തരകാര്യങ്ങൾ വിശ്വാസക്കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുവാൻ പ്രാപ്തനുമായിരിക്കണം. വീക്ഷണചക്രവാളത്തിന്റെ ഈ വികാസം നോമ്പുകാലത്തെ പരിശീലനമാണ്. ഈ കാഴ്ചപ്പാടിലേക്ക് വളർന്നാലേ ക്രിസ്തുവിന്റെ പല പ്രബോധനങ്ങളെയും അവയുടെ ധ്വന്യാർത്ഥങ്ങളെയും ഗ്രഹിക്കാനാവൂ. പിറവിക്കുരുടനും തുപ്പലും മണ്ണുതേക്കലും ശീലോഹോം കുളത്തിലെ കഴുകലും എല്ലാം പ്രതീകാത്മകമായി വിലയിരുത്തുവാൻ നോമ്പുകാലത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. വിശ്വാസപരിശീലനത്തിന്റെ ഈ കാലം ദർശനവ്യാപ്തി, ഉൾക്കാഴ്ചയെ ആഴപ്പെടുത്തൽ, ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമന പ്രത്യാശ എന്നിവയുടെ പുതുക്കത്തിന് ഉതകുംവിധം ധ്യാനചിന്തകളെ വളർത്തിയെടുക്കണം. സഭാദിനം എന്ന നിലയിൽ സഭയുടെ പ്രവർത്തനസരണികളെ ലക്ഷ്യോന്മുഖമായി പുനഃക്രമീകരിക്കുവാനും പരാജയങ്ങളെയും അന്ധതകളെയും കുറിച്ച് അനുതപിക്കുവാനും ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവരെ മുൻനിര പ്രവർത്തകരാക്കി പ്രവർത്തനം പുനഃസംഘടിപ്പിക്കുവാനും കഴിയണം. സഭയിൽ നിന്നുള്ള ചോർച്ച തടയാൻ ഈ വഴിക്കുള്ള ശ്രമം അപരിത്യാജ്യമാണ്.

വി. മത്തായി 9:32–35, വി. ലൂക്കോസ് 10:46–52, വി. മത്തായി 20:29–34, 12:22–28, ആവർത്തനം 25:13–26:5, ഇയ്യോബ് 42:1–8, യിരമ്യാവ് 51:10–19, 1 പത്രോസ് 4:12–19, റോമർ 14:10–23, വി. യോഹന്നാൻ 9:1–41.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 40:5, സങ്കീർത്തനം 117:16–17.

'എന്റെ ദൈവമായ യഹോവേ, നീ ചെയ്ത അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിന്റെ വിചാരങ്ങളും വളരെയാകുന്നു. നിന്നോട് സദൃശൻ ആരുമില്ല.'

'യഹോവയുടെ വലംകൈ ഉയർന്നിരിക്കുന്നു. യഹോവയുടെ വലംകൈ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.'

നോമ്പിലെ ആറാം തിങ്കൾ (ഊശാന തിങ്കൾ)

ഉല്പത്തി 49:8–12, 2 ശമുവേൽ 17:18–29, യിരമ്യാവ് 35:1–11, പ്രവൃത്തി 2:37–47, 1 തെസ്സലോനിക്യർ 4:1–12, വി. ലൂക്കോസ് 18:31–34, 19:1–10.

നോമ്പിലെ ആറാം ചൊവ്വാ (ഊശാന ചൊവ്വ)

വി. ലൂക്കോസ് 9:18–27, വി. മർക്കോസ് 10:32–45, ഉല്പത്തി 41:1–7, 28–34, 1 ശമു. 17:34–51, സഖറിയാ 9:9–17, പ്രവൃത്തി 21:1–12, റോമർ 8:12–27.

നോമ്പിലെ ആറാം ബുധൻ (ഊശാന ബുധൻ)

വി. മത്തായി 8:23–9:1, വി. മർക്കോസ് 4:35–41 + വി. മത്തായി 9:2–8, ഉല്പത്തി 45:1–7, 28–34, 2 ദിനവൃത്താന്തം 20:1–10, ഏശായ 63:7–19, പ്രവൃത്തി 14:7–19, ഗലാത്യർ 5:13–26.

നോമ്പിലെ ആറാം വ്യാഴം (ഊശാന വ്യാഴം)

വി. ലൂക്കോസ് 4:33–41, വി. മർക്കോസ് 8:22–27 + വി. മത്തായി 20:17–19 + വി. ലൂക്കോസ് 18:34–43, പുറപ്പാട് 15:1–21, 2 ദിനവൃത്താന്തം 14:8–15, ഏശായ 51:1–8, പ്രവൃത്തി 16:16–26, 2 കൊരിന്ത്യർ 6:1–10.

നോമ്പിലെ ആറാം വെള്ളി (40–ാം വെള്ളി)

വി. കുർബാനയുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന നോമ്പിന്റേതാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ 40 നോമ്പ് ഇന്ന് അവസാനിക്കുന്നു. ശിഷ്ട ദിനങ്ങൾ കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയുടേതാണ്.

വി. മത്തായി 4:1–11, വി. ലൂക്കോസ് 4:1–13, വി. മത്തായി 4:1–11, ആവർത്തനം 1:3–14, 2 ശമുവേൽ 24:18–25, ഏശായ 58:1–8, 1 പത്രോസ് 1:12–22, റോമർ 13:11–14:9.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 91:11, 12.

'നിന്റെ എല്ലാ വഴികളിലും നിന്നെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കേണ്ടതിന് അവൻ നിന്നെക്കുറിച്ച് തന്റെ ദൂതന്മാരോട് കല്പിക്കും.'

'നിന്റെ കാൽ കല്ലിൽ തട്ടിപ്പോകാതിരിക്കാൻ അവർ നിന്നെ കൈകളിൽ വഹിച്ചുകൊള്ളും.'

ഉച്ചനമസ്കാരത്തിന്റെ 40 കുമ്പിടീൽ ഇന്ന് അവസാനിക്കുന്നു. 40 ദിവസത്തെ നോമ്പും ഉപവാസവും കൊണ്ട് നേടിയ ആത്മീയ തപഃശ

ക്തിയും ആത്മനിയന്ത്രണവും കൊണ്ട് സാകല്യമായ ത്രിവിധ പ്രലോഭനങ്ങളെ അതിജീവിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ വിശ്വാസി കരുത്താർജ്ജിക്കുന്നു. വിശ്വാസപരിശീലനവും ധ്യാനവും കുമ്പസാരവും ആത്മതപനവും അവനെ പുതിയ മനുഷ്യനാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഓശാന ശനിയാഴ്ച ലാസറിന്റെ ശനിയാഴ്ച

മൃതമായ ജീവിതത്തെ ജീവനിലേയ്ക്ക് പുനരാനയിക്കുന്ന ക്രിസ്തു സാന്നിദ്ധ്യം അനുഭവിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു എന്നും വെളിച്ചം മൃത്യുഭയത്തെ ഇല്ലാതാക്കുന്നു. ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നത് ലാഭവും ആകുന്നു എന്ന് പറയാൻ ശക്തി ഈ കാലത്ത് വിശ്വാസി സംഭരിക്കുന്നു. മരണത്തെ മധുരീകരിക്കുന്ന പ്രത്യാശ അവനെ അടി മുതൽ മുടി വരെയും ഭരിക്കുന്നു.

വി. യോഹന്നാൻ 11:1-27, വി. യോഹന്നാൻ 11:28-46, വി. യോഹന്നാൻ 11:1-46.

സംഖ്യ 16:42-48, 2 രാജാ. 20:1-11, ഏശായ 61:1-9
1 പത്രോസ് 2:6-10, എഫേസ്യർ 1:15-2:6.

പെസ്ഗോമോ സങ്കീ. 75:7, സങ്കീ. 104:29.

'ദൈവം ന്യായാധിപതി ആകുന്നു. അവൻ ഒരുവനെ താഴ്ത്തുകയും മറ്റൊരുവനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.'

'തിരുമുഖം മറയ്ക്കുമ്പോൾ അവ ഭ്രമിച്ചു പോകുന്നു. നീ അവയുടെ ശ്വാസം എടുക്കുമ്പോൾ അവ ചത്ത് പൊടിയിലേക്ക് തിരികെ ചേരുന്നു.'

മാർച്ച് 25 ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പ്. രാഗം 4.

(നവംബറിലെ സൂബോറോയുടെ വായന നടത്തുക. തീയതിപ്രകാരം ഈ പെരുനാൾ വലിയ നോമ്പിൽ വരുന്നു. വി. കുർബ്ബാന ഇല്ലാത്ത വലിയനോമ്പിലെ ദിവസമായാലും അന്ന് പെരുനാൾ മുറയനുസരിച്ച് വി. കുർബ്ബാന ചൊല്ലും. മാർച്ച് 25 മുതൽ ഡിസംബർ 25 വരെ ഒമ്പത് മാസത്തെ)

ഓശാന ഞായർ 7/3

ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് പെസഹാപെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുവാൻ നാമും യെരുശലേം ദേവാലയത്തിലേക്ക് പോകുന്നു. അവന് ഓശാന പാടുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെയും കുട്ടികളുടെയും കൂട്ടത്തിൽ നാം പങ്കുകാരാവുന്നു. രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് നടന്ന ആ ക്രിസ്തുസംഭവത്തിൽ വർത്തമാനകാല തലമുറ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ നഗരപ്രയാണത്തെ

അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന പള്ളിപ്രദക്ഷിണവും ഒലിവിന്റെയും ഈന്തപ്പനയുടെയും ശാഖകൾക്കു പകരം കുരുത്തോലയും ദാവീദിന്റെ പുത്രന് ഓശാന എന്ന സ്വാഗത സ്തുതിഗീതവും സഭ ക്രമീകരിക്കുന്നു. അന്നത്തെ സംഭവത്തെ ദൃശ്യവത്ക്കരിക്കുന്നതോടൊപ്പം പ്രദക്ഷിണമദ്ധ്യേയുള്ള ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയിലൂടെ വാചികമായി സംവേദനം ചെയ്യുവാനും സഭ മറന്നിട്ടില്ല (എത്യോപ്യൻ സഭയിൽ പ്രദക്ഷിണത്തിന് കഴുതക്കുട്ടിയെയും ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് അനുഭവസ്ഥർ പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്). ഊർശ്ലേം യുവാക്കൾക്ക് സഖാക്കളായി വർത്തമാനകാല തലമുറ ഊർശ്ലേം പ്രവേശനം അനുഭവിക്കുന്നു. ദനഹാപ്പെരുന്നാളിൽ കർത്താവ് മാമ്മൂദീസായ്ക്കായി സ്വീകരിച്ച വെള്ളം വാഴ്ത്തി ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതുപോലെ കർത്താവിന്റെ ഊർശ്ലേം പ്രവേശനത്തിന്റെ എതിരേല്പിന് ആഘോഷമാകുവാൻ പങ്കുവഹിച്ച കുരുത്തോലകളെ വാഴ്ത്തി ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഒരു ശുശ്രൂഷ അന്നത്തെ ആരാധനയുടെ ഭാഗമാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം വെള്ളത്തെയും സകല സസ്യവൃക്ഷലതാദികളെയും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രതീകാത്മകമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് ആ ശുശ്രൂഷ. വാഴ്ത്തപ്പെട്ട കുരുത്തോല അനുഗ്രഹത്തിനായി വീട്ടിൽ വെടിപ്പോടെ സൂക്ഷിക്കുന്ന പതിവ് ശ്രദ്ധേയം. ഓശാനപ്പെരുനാളിലെ ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കെടുത്തു കഴിയുമ്പോൾ ഏതൊക്കെയോ സംഭവ പരമ്പരകളിലേക്ക് നാം പ്രവേശിച്ചു എന്ന തോന്നൽ മനസ്സിൽ അവശേഷിക്കത്തക്കവിധം ആണ് ആരാധനയുടെ സംവിധാനം. ക്രിസ്തുവിനോടൊപ്പം നാം ഊർശ്ലേം ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

(ഓല വാഴ്വിന്റെ ക്രമം അതിൽ തന്നെ പൂർണ്ണതയുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷാക്രമം ആയതിനാൽ അത് ശനിയാഴ്ച വൈകിട്ട് സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയോട് ചേർത്ത് നടത്തുന്നത് ഞായറാഴ്ചയിലെ സമയപ്രശ്നം ഒരു പരിധിവരെ ഒഴിവാക്കുവാൻ സഹായിച്ചേക്കും.)

വായനകൾ: വി. ലൂക്കോസ് 19:28–40, രാത്രി. വി. മത്തായി 21:1–22, പ്രഭാതം. വി. മർക്കോസ് 11:1–26.

പ്രദക്ഷിണം. വി. ലൂക്കോസ് 19:28–40, വി. കുർബ്ബാന. വി. യൂഹാനോൻ 12:12–19.

ഉല്പത്തി 49:8–15, യോവേൽ 3:16–21, മീഖാ 4:1–5, ഹോശയ 8:14–9:7, ഏശായ 52:7–12, 1 യോഹന്നാൻ 2:7–17, റോമർ 1:13–24.

ഓല വാഴ്വ്. ഉല്പത്തി 49:8–12, സഖറിയാ 9:9–12, ഏശായ 51:9–11.

1 യോഹന്നാൻ 2:7–14, റോമർ 11:13–24, വി. മർക്കോസ് 11:1–8.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 8:2, സങ്കീ. 118:26, സങ്കീ. 8:1-2, സങ്കീ. 52:8.

'നിന്റെ വൈരികൾ നിമിത്തം ശത്രുവിനെയും പ്രതികാരകനേയും മിണ്ടാതാക്കുവാൻ തന്നേ; നീ ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ നിന്ന് ബലം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'യഹോവയുടെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ഞങ്ങൾ യഹോവയുടെ ആലയത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു.'

'നിന്റെ വൈരികൾ നിമിത്തം, ശത്രുവിനെയും പകയനെയും മിണ്ടാതാക്കുവാൻ തന്നേ, നീ ശിശുക്കളുടെയും മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽനിന്നു ബലം നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.'

'ഞാനോ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ തഴച്ചിരിക്കുന്ന ഒലിവ് വൃക്ഷം പോലെ ആകുന്നു. ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ ദയയിൽ എന്നും എന്നേക്കും ആശ്രയിക്കുന്നു.'

(ബഹു. മാറാശ്ശേരി ഇട്ടീരാ (അബ്രഹാം) മല്പാൻ ഇവിടെ 'മരണത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും കാലം' എന്ന ഒരു കാലം നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ അത് സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ഹാശാ ദിനങ്ങൾ നോമ്പുകാലത്തിലും ഉയിർപ്പ് മുതൽ ആഴ്ചകൾ ഉയിർപ്പുകാലത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ.)

ഹാശാ ആഴ്ച

ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുന്ന ഈ ആഴ്ചയിൽ കഷ്ടതകളുടെ പ്രതീകമായ ഗോഗുൽത്താ നമസ്കാര മേശയുടെ കിഴക്കുവശത്ത് സ്ഥാപിക്കുന്നു. അതിന്റെ വസ്ത്രം കറുപ്പ് നിറമായിരിക്കും. നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് മദ്ബഹാ തുറക്കുന്നില്ല. ഏവൻഗേലിയോൻ നമസ്കാര മേശയുടെ തെക്കുഭാഗത്ത് വച്ച് വായിക്കുന്നു. തിരി കത്തിക്കലും ധൂപാർപ്പണവും ഒക്കെ ത്രോണോസിന് എന്നവണ്ണം ഗോഗുൽത്തായുടെ മുമ്പിൽ നടത്തിയാൽ മതി. ഔപചാരികമായ കൈമുത്തലുകളോ മദ്ധ്യസ്ഥതകളോ ഒഴിവാക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസങ്ങൾക്കും ചിലപ്പോൾ ഓരോ യാമങ്ങൾക്കും പ്രത്യേക കൗമ്മാകൾ ഉണ്ട്. പെസഹായുടെയും അറിയിപ്പിന്റെ ശനിയാഴ്ചയുടെയും വി. കുർബ്ബാനയ്ക്ക് അതത് നിർദ്ദിഷ്ട കൗമ്മാകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് വർണ്ണാഭമായ രാഗങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നില്ല. മിക്ക ഗീതങ്ങൾക്കും ഹാശായിൽ പ്രത്യേക ഗാനശൈലികൾ ഉള്ളത് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഏവൻഗേലിയോൻ വായനയിലും മറ്റും ശ്ലോമ്മോ ആശംസിക്കുന്നില്ല. കുർബ്ബാനയുള്ളപ്പോൾ പട്ടക്കാരൻ പ്രവേശിക്കുന്ന നേരത്ത് മറ തുറന്ന് അടയ്ക്കും. കുർബ്ബാനയ്ക്ക്

പതിവുപോലെ തുറക്കും. കൗമ്മാകൾക്ക് എന്നപോലെ പ്രുമിയോൻ വായനകൾക്കും ധ്യാനപൂർവ്വം കുമ്പിടുന്നു. നമസ്കാരങ്ങൾ അതത് യാമങ്ങളിൽ നടത്തുന്ന പതിവാണുള്ളത്. വലിയ നോമ്പ് എന്നപോലെ ഹാശാ ദിനങ്ങളും ഉപവാസദിനങ്ങളാണ്. സന്ധ്യ തൊട്ട് സന്ധ്യ വരെയാണ് പൂർണ്ണ ഉപവാസം. ഉച്ച വരെയെങ്കിലും ഉപവസിക്കണമെന്നത് നിർബ്ബന്ധം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പങ്കപ്പാടുകളിൽ നാം പങ്കുചേരത്തക്കവിധമാണ് ആരാധനയുടെ ക്രമീകരണം. നാം വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് മൂല്യവത്തായ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളും വീരമൃത്യുവും മുഖേനയാണെന്ന് ആവർത്തിച്ച് സ്മരിക്കാനും തദവസരം ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കുവാനും ഈ വലിയനോമ്പ് കാലത്തിന്റെ പരമകാഷ്ഠയായ ഹാശാനാളുകൾ നമ്മെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു. കഴിയുന്നത്ര സമയം ദേവാലയത്തിൽ ചെലവിടുവാനും കഷ്ടാനുഭവ സൂചകമായ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ധ്യാനിക്കുവാനും ഹാശായുടെ സൂഗീസാകളും മദ്‌റശ്ത്താകളും ധ്യാനപൂർവ്വം ചൊല്ലുവാനും വിശ്വാസികളെ പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. ഓരോ ദിവസവും സന്ധ്യാപ്രാർത്ഥനയോടൊന്നിച്ച് ധ്യാനയോഗങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുന്നതും ഓരോ ദിവസവും കർത്താവ് വിധേയനായ കഷ്ടപ്പാടുകളെ ധ്യാനവിഷയമാക്കുന്നതും അഭിലഷണീയം. ഉയിർപ്പിന്റെയും തേജസ്സിന്റെയും ലക്ഷ്യത്തിലെത്താനുള്ള അനിവാര്യമായ മാർഗ്ഗമാണ് കുരിശിന്റെ മാർഗ്ഗമെന്ന് തിരിച്ചറിയുവാൻ ഈ കാലം സഹായിക്കും.

ഹാശായുടെ തിങ്കൾ

മഹത്വപൂർണ്ണമായ യെരുശലേം ദൈവാലയ പ്രവേശനത്തിനുശേഷം പ്രാർത്ഥനാലയമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ആലയം കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയായി തീർന്ന അവസ്ഥയിൽ യേശു ഹൃദയം നൊന്തു കരയുകയും അനഭിലഷണീയമായ കുടിപാർപ്പുകാരെ ഓടിച്ച് ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും മഹാപുരോഹിതന്മാർ അതിൽ പ്രകോപിതരായി അവനെ ചോദ്യം ചെയ്തതും യേശുവിന്റെ ചോദ്യത്തിന് മറുപടി പറയാനാവാതെ അവർ പിൻവാങ്ങിയതും ഒക്കെ നാം കൺമുമ്പിൽ കാണുന്നു. മൂന്നര വർഷത്തെ പഠിപ്പിക്കൽ അതിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലേക്ക് നീങ്ങുന്നു. അധർമ്മത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രവാചകന്റെ മുഖവും ശബ്ദവും സമീപനവും ക്രിസ്തുവിൽ നിന്ന് ഏറ്റുവാങ്ങുവാൻ കഴിയുംവിധമാണ് പ്രാർത്ഥനകൾ. കാട്ടുമുന്തിരിങ്ങാകൾ കായ്ച്ച തോട്ടം നശിപ്പിച്ച് തൽസ്ഥാനത്ത് മധുരമുള്ള ഫലം നൽകുന്ന പുതിയനിയമസഭയെ സ്ഥാപിക്കുന്ന തോട്ടക്കാരൻ നമ്മുടെ അനുദിനജീവിതത്തിൽ പല സന്ദേശങ്ങളും നൽകുന്നു. നമ്മുടെ വീട്ടിൽ, ഇടവകയിൽ, തൊഴിൽസ്ഥലത്ത് പൊളിച്ചെഴുത്ത് ആവശ്യമെങ്കിൽ അതിന് ത്യാഗപൂർവ്വം നേതൃത്വം നൽകുന്ന പ്രവാചക സാന്നിധ്യമാവാൻ നമുക്ക് ഈ ആരാധനകൾ പ്രചോദനമേകുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 19:4-20:8, വി. മർക്കോസ് 12:1 + വി. മത്തായി 21:33-46, വി. ലൂക്കോസ് 14:12-24.

വാദെദൽമീനൊ. വി. മത്തായി 22:1-14.

ഉല്പത്തി. 22:1-14, 2 രാജാ. 17:7-15, ന്യായാധിപന്മാർ 11:30-40, ഏശായ 28:5-13യ

പ്രവൃത്തി 25:6-12, എബ്രായർ 1:6-2:4, വി. മത്തായി 21:23-32 + 17:10-13.

മൂന്നാം മണി. വി. മത്തായി. 19:1-12 + വി. ലൂക്കോസ് 9:43-45.

ആറാം മണി. വി. മത്തായി 22:41-23:12.

ഒമ്പതാം മണി. വി. മത്തായി 23:13-39.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 38:17, സങ്കീർത്തനം 83:3, സങ്കീർത്തനം 2:2, സങ്കീർത്തനം 117:19.

ഹാശാ ചൊവ്വാ

പുനരുത്ഥാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ വ്യാഖ്യാനം, ഏറ്റവും വലിയ കല്പനയെപ്പറ്റി ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശദീകരണം തുടങ്ങിയ ആധികാരിക വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനങ്ങൾ നമുക്കും പഠിക്കുവാനുള്ളവയാണ്. ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ സഹായകവും സഭയിലും സമൂഹത്തിലും നാം നിലനിർത്തിപ്പോരുന്ന അഹന്തകളുടെ കൊടിപ്പടം പിച്ചിച്ചീന്തുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നവീനമായ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ സഹായിച്ചേക്കും.

വി. മത്തായി 22:15-33, രാത്രി. വി. മത്തായി 13:38-45, വി. ലൂക്കോസ് 22:2 + 11:53-55, വി. യോഹന്നാൻ 2:12-25 + 3:13-21.

വി. യോഹന്നാൻ 8:28-59, ആവർത്തനം 31:16-20, സെഫന്യാവ് 1:11-18, ഏശായ 55:4-11.

1 യോഹന്നാൻ 1:1-9, എബ്രായർ 2:5-18, വി. യോഹന്നാൻ 8:28-59.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 41:6, സങ്കീ. 73:9, സങ്കീ. 38:20.

മൂന്നാം മണി. വി. യോഹന്നാൻ 7:45-52 + 8:12-20.

ആറാം മണി. വി. ലൂക്കോസ് 11:37-54.

ഒമ്പതാം മണി. വി. ലൂക്കോസ് 17:1-3, വി. യോഹന്നാൻ 6:30 + 80:21-27.

പെസ്ഗോമോ. സന്ധ്യാ. സങ്കീ. 73:8, സങ്കീ. 14:1, സങ്കീ. 53:1, 143:11

ഹാശാ ബുധൻ

യേശുവിനെ പിടികൂടി വധിക്കുവാൻ യഹൂദാസഭയിലെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ ശ്രമം ഊർജ്ജിതമാക്കുന്നു. സത്യത്തെ കുരിശിക്കുവാനോ ഒറ്റിക്കൊടുക്കുവാനോ കൂട്ടുനിൽക്കുന്ന പ്രവണതയെ പശ്ചാത്താപപൂർവ്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞ് മനസ്സാക്ഷിയെ വെടിപ്പാക്കുവാൻ വിശ്വാസികൾക്ക് ഈ കാലം സഹായിക്കണം. നമ്മുടെ ആരാധനയിലും നിലപാടുകളിലും കാപട്യം ഇല്ല എന്നും നീതിമാനെ കുരിശിക്കാനുള്ള സമകാലയത്ന

ങ്ങളിൽ നമുക്ക് പങ്കില്ല എന്നും ഉറപ്പുവരുത്തുവാൻ ഇന്നത്തെ വായനകളുടെ ധ്യാനം സഹായിക്കും.

വി. യോഹന്നാൻ 11:47-12:2, 9-11, രാത്രി. വി. യോഹന്നാൻ 10:15-38, വി. യോഹന്നാൻ 12:19-33, വി. യോഹന്നാൻ 12:34-50.

ലേവ്യ 6:24-7:7, യെഹസ്കിയേൽ 21:20-22:3, 1 ശമുവേൽ 16:1-13, ദാനിയേൽ 14:26-41, ഏശായ 5:1-7.

പ്രവൃത്തി 9:2-20, കൊലോസ്യർ 1:9-15, വി. യോഹന്നാൻ 6:63-7:13, യോഹന്നാൻ 7:14-27, യോഹന്നാൻ 7:28-39.

ഒമ്പതാം മണി. വി. ലൂക്കോസ് 13:31-33 + വി. മർക്കോസ് 8:38 + ലൂക്കോസ് 12:50, 13:17, മർക്കോസ് 3:6, 6:3, 10:39-40.

ഹാശാ വ്യാഴം - രഹസ്യങ്ങളുടെ വ്യാഴം

(കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ, വി. മൂറോൻ കൂദാശ, കർത്താവിന്റെ പെസഹാ ഭോജനം, വി. കുർബ്ബാനയുടെ സ്ഥാപനം എന്നിങ്ങനെ രഹസ്യപൂർണ്ണമായ ഒട്ടേറെ ശുശ്രൂഷകൾ നിർവഹിക്കുന്ന ദിവസമാണിത്. ഇതിൽ പ്രായോഗികമായ കാരണങ്ങളാൽ വി. മൂറോൻ കൂദാശ 40-ാം വെള്ളിയാഴ്ചയിലേക്ക് മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ മേൽപട്ടക്കാർ മാത്രം നടത്തിയാൽ മതി എന്ന് ക്രമീകരണമുണ്ട്. കത്തോലിക്കാസഭയിലും നമുക്ക് കുർബ്ബാനബന്ധമുള്ള പല ഓർത്തഡോക്സ് സഭകളിലും കശ്ശീശന്മാർ കാലുകഴുകൾ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതായി അറിയാം. കോനാട്ടു മല്പാൻ അപ്രകാരം നടത്തിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.)

കർത്താവ് തന്നെത്തന്നെ കൂദാശാപരമായി സഭയെ ഏല്പിച്ച പെരുനാൾ എന്ന നിലയിൽ ഏവരും വി. കുർബാനാനുഭവം നടത്തുവാൻ കടപ്പെട്ട ദിവസം. കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ ലക്ഷ്യവും സ്വഭാവവും കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷയിൽ അനാവരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ആദാമ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ മാലിന്യങ്ങളെ കഴുകി വെടിപ്പാക്കുവാൻ പുത്രൻ തമ്പുരാൻ സ്വർഗ്ഗമഹിമകളെ വെടിഞ്ഞ് താണിറങ്ങി മനുഷ്യന്റെ മുമ്പിൽ കുമ്പിട്ട് അവരുടെ മലിനത നീക്കം ചെയ്തു. മഹത്വം വെടിഞ്ഞതിന്റെ പ്രതീകമായി പുറംകുപ്പായം മാറ്റുമ്പോഴും ഭാവവേഷത്തിന്റെ ഭാഗമായി അരയിൽ തൂവാല കെട്ടുമ്പോഴും ത്രിത്വത്തിലെ രണ്ടാമൻ എന്ന ദാസ്യത്തിന്റെ സഹജഭാവത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ശിരോലങ്കാരം വെടിയുന്നില്ല. നാടകീയമായ ആ ശുശ്രൂഷ മനുഷ്യാവതാര വൃത്താന്തത്തിന്റെ സംക്ഷേപമാണ്. മറ്റു ശുശ്രൂഷകൾ എന്നപോലെ ഈ ദൃശ്യവിരുന്ന് മനുഷ്യനെ - വിശ്വാസിയെ - വിനയത്തിന്റെ ക്രിസ്തുസംഭവത്തെ അനുകരിക്കുന്നവരായും പഴയനിയമത്തെ കർത്താവ് സ്വമേനിയിൽ പൂർത്തിയാക്കി പുതിയനിയമം സ്വമേനിയിൽ ആരംഭിച്ചു. ന്യായപ്രമാണത്തെ കവിയുന്ന

നീതിബോധവും മൂല്യബോധവും ഈ പെസഹാദർശനം നമ്മിൽ ഏല്പിക്കുന്നു. അതെ, നാം കൂടുതൽ ക്രിസ്തുസദൃശരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.

വായനകൾ: വി. യോഹ. 7:37–52, 8:12–20.

വി. മത്തായി 26:17–30, വി. യോഹ. 6:24–40, വി. യോഹ. 6:41–63.

വി. ലൂക്കോസ് 22:1–12, വി. മത്താ. 26:19.

മൂന്നാം മണി. വി. യോഹ. 12:23–36, വി. മർക്കോസ് 14:1–2 + വി. ലൂക്കോസ് 7:36–50.

പുറപ്പാട് 12:1–11, ലേവ്യർ 16:3–10, ആമോസ് 2:4–7, ഏശായ 24:16–18, 50:4–18.

പ്രവൃത്തി 1:15–30, 1 കൊരി. 11:23–34, വി. ലൂക്കോസ് 22:14–30

വി. മത്തായി 26:1–19.

കാലുകഴുകൽ ശുശ്രൂഷ

പുറപ്പാട് 34:18–26, 2 രാജാ. 23:24–25, ഏശായ 50:4–10.

1 പത്രോസ് 3:17–22, എബ്രാ. 10:21–29, വി. യോഹന്നാൻ 13:1–20.

പെസ്ഗോമോ.

സന്ധ്യാ. സങ്കീർത്തനം 41:7. 'എന്നെ വെറുക്കുന്നവർ ഒക്കെയും എനിക്കെതിരെ പരസ്പരം മന്ത്രിക്കുന്നു. അവർ എനിക്ക് ദോഷം ചിന്തിക്കുന്നു.'

പ്രഭാതം. സങ്കീർത്തനം 36:1. 'ദുഷ്ടന്റെ ഹൃദയാന്തർഭാഗത്ത് പാപം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ദൈവഭയമില്ല.'

മൂന്നാം മണി. സങ്കീ. 41:5. 'അവൻ എപ്പോൾ മരിച്ച് അവന്റെ പേർ നശിക്കും? എന്ന് എന്റെ ശത്രുക്കൾ എന്നെക്കുറിച്ച് ദോഷം പറയുന്നു.'

കാലുകഴുകൽ. സങ്കീ. 51:2. 'എന്നെ നന്നായി കഴുകി എന്റെ അകൃത്യം പോക്കേണമേ. എന്റെ പാപം നീക്കി എന്നെ വെടിപ്പാക്കേണമേ.'

മൂറോൻ കൂദാശ. സങ്കീ. 92:10–11. 'എന്റെ കൊമ്പ് നീ കാട്ടുപോത്തിന്റെ കൊമ്പുപോലെ ഉയർത്തും. പുതിയ എണ്ണ എനിക്ക് പുരട്ടുന്നു.'

ഹാശാ വെള്ളി (വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച)

പ്രഭാതം, മൂന്നാം മണി, ആറാം മണി, ഒമ്പതാം മണി എന്നിങ്ങനെ നാല് യാമപ്രാർത്ഥനകളും സ്കീപ്പൂസായുടെ ക്രമവും കബറടക്കത്തിന്റെ ക്രമവും അടങ്ങിയതാണ് ഈ ദിവസത്തെ പരസ്യാരാധന. ഹൃദയ

സ്പൃക്കായ സംവിധാനം കർത്താവിനെ ഗോഗുൽത്തായിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതും മൃതശരീരം അടക്കം ചെയ്യാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നതുമായ രണ്ടു പ്രദക്ഷിണങ്ങൾ ഉണ്ട്. വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളിൽ വർത്തമാനകാല തലമുറയും പങ്കുകാരാകുന്നു. സ്ലീബാ ആഘോഷവും കബറടക്കവും ഒഴിച്ചുള്ള ആരാധനകൾ എല്ലാം നമസ്കാരമേശയിൽ വച്ച് നടത്തുന്നു. ജനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ക്രിസ്തു സഹിച്ച പങ്കപ്പാടുകളാണല്ലോ അന്നത്തെ ആരാധനാവിഷയം. ഒമ്പത് മണിക്കു തുടങ്ങുന്ന ആരാധന ഉദ്ദേശം നാല് മണിയോടെ സമാപിക്കുന്നു. എല്ലാവരും കുരിശു മുത്തുന്ന സമ്പ്രദായം ഈയിടെ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളത് ആരാധനയുടെ പിരിമുറുക്കം നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും സമയം ദീർഘിപ്പിക്കുവാനും വില കുറഞ്ഞ വികാരങ്ങളെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുവാനും മാത്രമേ ഉതകൂ. വലിയ പള്ളികളിലെങ്കിലും അത് നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. പള്ളിയിൽ ഔദ്യോഗികമായി എല്ലാവർക്കും കയ്പു പാനീയം വിതരണം ചെയ്യുമ്പോൾ പുറത്ത് മധുര പാനീയങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്യുന്നതിലെ വൈരുദ്ധ്യം ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. സുദീർഘമായ ആരാധന ആരിലും മടുപ്പുളവാക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരും പുസ്തകം ഉപയോഗിച്ച് പാടുന്നതാവാം കാരണം. ഒരു മരണവീട്ടിൽ നിന്നെന്നപോലെയാണ് എല്ലാവരും ആരാധന കഴിഞ്ഞ് പുറത്തുവരുന്നത്. ഒരു കാലത്ത് ശനിയാഴ്ചയുടെ സന്ധ്യാനമസ്കാരവും കൂടി കഴിഞ്ഞേ ആളുകൾ പിരിഞ്ഞിരുന്നുള്ളു. മനുഷ്യവർഗ്ഗ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി ദൈവപുത്രൻ മരണം വരിച്ച സംഭവം ആഴത്തിൽ പതിയത്തക്കവിധം ആണ് അന്നത്തെ ദൃശ്യവും ശ്രാവ്യവും ആയ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ സംവിധാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. കർത്താവിനെ കുരിശിച്ച ഗോഗുൽത്തായിലെ കുരിശിന്റെ പ്രതീകമാണ് അന്ന് നാം ആഘോഷിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുരിശ് എന്ന ചിന്ത വിസ്മരിക്കുവാൻ പാടില്ല; കുരിശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകം എന്നും പറയാം.

ഓരോ യാമങ്ങളിലെയും കൗമ്മാകൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. ചില യാമങ്ങളിലെ കൗമ്മാകൾ ആരംഭത്തിലും അന്ത്യത്തിലും വ്യത്യസ്തമാണ്. കുരിശാരോഹണ സമയത്ത് സൂര്യൻ അന്ധകാരപ്പെട്ട് ഇരുട്ടുണ്ടായി എന്നു കാണിക്കാനാണ് പള്ളിയകം കുന്തുരുക്കപ്പുകകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുന്നത്. പിന്നീട് മറയിട്ട് വീണ്ടും ഇരുട്ട് സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലെ ആവർത്തനം ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്. ആരാധന ദൃശ്യവത്ക്കരിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി 'സൊഗദീനാൻ' ചൊല്ലുന്നതു മുതൽ കുരിശ് കിടത്തുന്നതിന് ഔചിത്യം കൂടും. ദീർഘശുശ്രൂഷ ആയതിനാൽ വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ പ്രോഗ്രാം നോട്ടീസ് ബോർഡിലും മറ്റും പരസ്യപ്പെടുത്തുന്നത് അഭിലഷണീയം. അനുവദിക്കുന്ന ഇടവേളയിൽ ആരാധനയുടെ അന്തരീക്ഷം നഷ്ടപ്പെ

ടാതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. നോമ്പുകാലം നൽകുന്ന ആത്മീയ വളർച്ച ഈ ദിവസത്തെ ആരാധനയിൽ നിന്ന് പ്രാപിക്കുവാൻ കഴിയണം. ആളുകൾക്ക് കുടിക്കുവാൻ നൽകുന്ന പാനീയം ചൊറുക്കായും ചെന്നിനായകവും മറ്റും ചേർത്ത മിശ്രിതമാണ്. അത് നേരത്തെ തയാറാക്കണം. കുരിശിൽ നിന്നുള്ള അനുഗ്രഹത്തിന്റെ പ്രതീകമാണ് അത്. അതിനെ നിസ്സാരമായി കാണാൻ പാടുള്ളതല്ല.

(ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ആരാധനയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ പുലർത്തുന്ന അവധാനത കണ്ട് എല്ലാ കൊല്ലവും നമ്മുടെ ആരാധനയിൽ രഹസ്യമായി പങ്കെടുക്കുന്ന ഒരു ബ്രദർ മിഷൻ സുവിശേഷകനെ അറിയാം, ഉപദേശപരമായി വിയോജിപ്പുണ്ടെങ്കിലും ആരാധനയുടെ മികവുകൊണ്ട് ഓർത്തഡോക്സ് സഭ തന്നെ കീഴ്പ്പെടുത്തുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹം സാക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച ആരാധനയിൽ ഹാജർനില വർദ്ധിക്കുന്നതും ഇതുകൊണ്ടു തന്നെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശാരോഹണം മനുഷ്യമനസ്സാക്ഷിയെ ഞെട്ടിച്ച സംഭവം ആണ് എന്ന് മലയാളത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട പ്രസിദ്ധ കവികളുടെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച കവിതകൾ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു (ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ആദ്യമെഴുതിയത് കവിതയാണ്. മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പതിപ്പിൽ അത് 1965-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. അതിന്റെ വിഷയം 'ദുഃഖവെള്ളി' ആയിരുന്നു.).

വെള്ളിയാഴ്ച മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ച; വെള്ളിയാഴ്ച വീഴ്ചയുടെ പരിഹാരം, വെള്ളിയാഴ്ച അതിന്റെ അനുസ്മരണം. മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ബർസ്ലീബി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പേ രചിച്ച പ്രുമിയോനുകളിൽ അന്തർഭവിച്ച വേദവ്യാഖ്യാനപാടവം അതിസൂക്ഷ്മവും ഭക്തിയെ തൊട്ടുണർത്തുന്നതുമായി നാം അനുഭവിക്കുന്നു. നോമ്പുകാലത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ അനുഭവം വലിയ വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ആരാധനയായി മനസ്സിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശാരോഹണത്തിന് ഏറെക്കുറെ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽത്തന്നെ നാം ദൃക്സാക്ഷികൾ ആവുകയാണ്. വേദപുസ്തകവായനയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതികൾ അന്നത്തെ ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതിയോട് തട്ടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ എത്രയോ ശുഷ്കം.

വായനകൾ: സന്ധ്യ. വി. ലൂക്കോസ് 22:1-30, രാത്രി. ഒന്നാം കൗമ്മാ. വി. മത്തായി 26:31-46. രണ്ടാം കൗമ്മാ. വി. മത്തായി 24:48 + വി. മർക്കോസ് 14:27-52. മൂന്നാം കൗമ്മാ. വി. യൂഹാനോൻ 18:12-15 + വി. മർക്കോസ് 22:31-62.

ലേവ്യ 4:1-7, സംഖ്യ 19:1-11, സഖറിയാ 13:7-14:5, ഹബക്കൂക്ക് 1:1-12, എസക്കിയേൽ 13:17-22, 2 രാജാ. 19:20-29.

പ്രവൃത്തി 22:30–23:16, 1 കൊരി. 1:18–31, വി. മത്തായി 27:1–14 + വി. മർക്കോസ് 15:1–10 + വി. ലൂക്കോസ് 22:66–71, യോഹന്നാൻ 18:28–40.

വി. മത്തായി 27:26–30 + വി. മർക്കോസ് 15:21–22 + വി. ലൂക്കോസ് 23:26–29 + വി. യോഹന്നാൻ 19:15–22.

വി. മത്തായി 27:38–44 + വി. മർക്കോസ് 15:29–32 + വി. ലൂക്കോസ് 23:34–43 + വി. യൂഹാനോൻ 19:15–22.

വി. മത്തായി 27:45–56, വി. മർക്കോസ് 15:33–41 + വി. ലൂക്കോസ് 23:44–49 + വി. യൂഹാനോൻ 19:23–30.

സ്ലീബാ വന്ദനവ്

ഉല്പത്തി 22:1–14, പുറപ്പാട് 17:8–16, യോശുവാ 8:18–25, യെഹസ്കിയേൽ 24:1–17, ഏശായ 52:13–53:8.

1 പത്രോസ് 2:19–25, ഗലാത്യർ 2:21–3:14 + 6:1–18.

വി. ലൂക്കോസ് 23:24–45 + വി. മത്തായി 27:51–54, വി. യോഹന്നാൻ 19:23–42, വി. മത്തായി 27:27–60.

പെസ്ഗോമോ.

സങ്കീ. 22:12. 'അനേകം കാളകൾ എന്നെ വളഞ്ഞു. കരുത്തുള്ള ബാശാൻ കാളകൾ എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു.'

പാ. സങ്കീ. 22:16. "നായ്ക്കൾ എന്നെ വളഞ്ഞു. ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൂട്ടം എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നു. അവർ എന്റെ കൈകളും കാലുകളും തുളച്ചു.'

പ്രഭാതം. സങ്കീ. 38:11. "എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും കൂട്ടുകാരും എന്റെ ബാധ കണ്ട് മാറിനിൽക്കുന്നു; എന്റെ ബന്ധുക്കളും അകന്നു നിൽക്കുന്നു.'

മൂന്നാം മണി. സങ്കീ. 60:8. 'മോവാബ് എനിക്കു കഴുകുവാനുള്ള പാത്രം, ഏദോമിന്മേൽ ഞാനെന്റെ ചെരിപ്പ് എറിയും. ഫെലിസ്ത്യദേശത്തിന്മേൽ ഞാൻ ജയഭേരി മുഴക്കും.'

ഉച്ച. സങ്കീ. 69:21. 'അവർ എനിക്ക് ഭക്ഷിക്കുവാൻ കയ്പു തന്നു; എന്റെ ദാഹത്തിന് അവർ എനിക്ക് ചൊറുക്കാ കുടിക്കുവാൻ തന്നു.'

ഒമ്പതാം മണി. സങ്കീ. 22:7. 'എന്നെ കാണുന്നവരൊക്കെയും എന്നെ പരിഹസിക്കുന്നു; അവർ അധരം മലർത്തി തല കുലുക്കുന്നു.'

സ്ലീബാ വന്ദനവ്. സങ്കീ. 22:18. 'എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു. എന്റെ അങ്കിക്കായി അവർ ചീട്ടിടുന്നു.'

(മാർച്ച് 25-ന് വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച വന്നാൽ അത് സൂബോറോ

ആയതുകൊണ്ട് പെരുന്നാൾ മുറയിൽ വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കണം. നമസ്കാരങ്ങൾക്ക് പെങ്കീസായുടെ ക്രമമോ മറ്റോ നാലാം നിറത്തിൽ ഉപയോഗിക്കണം. പരസ്യമായി സൂബോറോയുടെ നമസ്കാരം വായിക്കണം. അതിനുശേഷം പട്ടക്കാരും ശെമ്മാശന്മാരും രഹസ്യമായി വലിയ വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ നമസ്കാരം ഹാശാ ശൈലിയിൽ പൂർത്തീകരിക്കണം. കാലത്ത് പെരുന്നാൾ മുറയിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അര മണിക്കൂറോ ഒരു മണിക്കൂറോ കഴിഞ്ഞ് വലിയ വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമവും സ്ലീബാ ആരാധനയും കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയും നടത്തണം. പതിവുപോലെയുള്ള കുമ്പിടീലും നടത്തണം. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സൂബോറോ വന്നാൽ പെരുന്നാൾമുറയിൽ വി. കുർബ്ബാനയും മറ്റും അനുഷ്ഠിക്കണമെന്നല്ലാതെ ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയുടെ നമസ്കാരവും കുമ്പിടീലുകളും പ്രുമിയോൻ വായനയും നടത്തുവാൻ പാടില്ലെന്ന് മല്പാന്മാരും പിതാക്കന്മാരും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലാണ് ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ ഇവിടെ സ്വീകരിക്കുന്നത്. ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ശുശ്രൂഷകൾക്ക് നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന പട്ടക്കാർക്ക് അന്നത്തെ അരാധനാന്തരീക്ഷത്തിൽ പൂർണ്ണമായി മുഴുകുവാൻ സന്ധ്യയിലെ നമസ്കാരവും പ്രുമിയോനും ഏവൻഗേലിയോനും മറ്റും അപരിത്യാജ്യമാണെന്ന് ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ കരുതുന്നു. നിയമദൃഷ്ട്യാ സൂബോറോയ്ക്ക് പ്രാധാന്യം വരുമെങ്കിലും അനുഷ്ഠാനദൃഷ്ട്യാ വലിയ വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ആരാധനയ്ക്ക് തന്നെയാണ് പ്രാധാന്യം. ആരാധനാവർഷത്തിൽ നവംബർ മാസത്തിൽ സൂബോറോ നാം ആഘോഷിച്ചതാണ്. വലിയ വെള്ളിയാഴ്ച ആരാധനാവർഷത്തിൽ ഒരിക്കലേ ഉള്ളൂ എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങളും ഇതോടുചേർത്ത് പരിഗണിക്കേണ്ട വസ്തുതകൾ ആണ്.)

അറിയിപ്പിന്റെ ശനി

പരേതരുടെ ഓർമ്മദിവസം കൂടെയാണിത്. കർത്താവ് പാതാളത്തിൽ മൃതരോട് സുവിശേഷിച്ചതാണിതിന്റെ പശ്ചാത്തലം. വാങ്ങിപ്പോയവരുടെ അവസ്ഥ പഠിക്കാൻ അനുയോജ്യമായ ദിവസം. മരണഭയത്തിൽനിന്ന് വിമുക്തരാകുവാൻ സഹായിക്കുന്നു. ശവക്കുഴിക്കപ്പുറമുള്ള ജീവിതത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യാശ നാം പ്രാപിക്കുന്നു. ഈ പ്രത്യാശയിലാണ് സഹദേന്മാരും മറ്റും നിർഭയമായി മരണം വരിച്ചത്. വലിയ വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ ദീർഘാരാധനയുടെ ക്ഷീണം മൂലം ശനിയാഴ്ചയിലെ ആരാധന 'ശ്ലോക'ത്തിൽ കഴിക്കാൻ പാടില്ല. കുർബ്ബാനയോടെ ഹാശായുടെ മുറകൾ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു. ശുബ്ക്കോനോ ശുശ്രൂഷയുടെ ദിവസം ഇതാണ്.

വി. മത്തായി 27:57–61 + വി. മർക്കോസ് 15:42–16:1 + വി. ലൂക്കോസ് 23:50–24:12 + വി. യോഹന്നാൻ 19:31–42, വി. മത്തായി 27:62–66.

ഉല്പത്തി 8:1-12, സഖറിയാ 12:11-13:13, ആമോസ് 6:8-14, ന്യായാധിപന്മാർ 7:9-15, ഏശായ 59:13-18.

പ്രവൃത്തി 3:11-21, റോമർ 6:1-11, എബ്രായർ 13:20-21.

വി. മത്തായി 27:57-61, വി. മർക്കോസ് 15:42-16:1 + ലൂക്കോസ് 23:50-24:12 + യൂഹാനോൻ 19:31-42.

ശുബ്ക്കോനോ. വി. മത്തായി 18:12-22.

ഒമ്പതാം മണി നമസ്കാരം ഉൾപ്പെടെ പൂർത്തിയാക്കിയതിനു ശേഷമാണ് വി. കുർബ്ബാന അനുഷ്ഠിക്കുന്നത്. ഹാശായുടെ മുറയിലാണ് കുർബ്ബാനാർപ്പണം.

പെസ്ഗോമോ.

സ. സങ്കീ. 88:5. 'ശവക്കുഴിയിൽ കിടക്കുന്ന ഹതന്മാരെപ്പോലെ എന്നെ മരിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. ....'

പാ. പ്രഭാതം. 88:3-4. 'എന്റെ പ്രാണൻ കഷ്ടതകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്റെ ജീവൻ പാതാളത്തോട് സമീപിക്കുന്നു; കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെ എണ്ണിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ ബലമില്ലാത്ത മനുഷ്യനെപ്പോലെയാകുന്നു.'

3, 6, 9. സങ്കീ. 88:10-11, 'നീ മരിച്ചവർക്ക് അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊടുക്കുമോ? മൃതന്മാർ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നെ സ്തുതിക്കുമോ? ശവക്കുഴിയിൽ നിന്റെ ദയയെയും വിധാനത്തിൽ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെയും വർണ്ണിക്കുമോ?'

കുർബ്ബാന. സങ്കീ. 68:1. 'ദൈവം എഴുന്നേൽക്കട്ടെ. അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ചിതറിപ്പോകട്ടെ. അവനെ വെറുക്കുന്നവരും അവന്റെ മുമ്പിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകട്ടെ.'

വി. കുർബ്ബാന കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നീട് ഉടനെ നടത്തുന്ന ശുബ്ക്കോനോ ശുശ്രൂഷയിലും മറ്റും ഹാശാ ശുശ്രൂഷകൾ പാലിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

അദ്ധ്യായം 6

പുനരുത്ഥാനകാലം

രാഗം 8/1

A. ഉയിർപ്പ് ഞായർ

കർത്താവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ മുഖ്യമർമ്മം ഉയിർപ്പ് പെരുനാൾ ആകുന്നു. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്മേൽ കൊടികുത്തി വാണിരുന്ന സർവ സംഹാരാത്മകമായ മരണത്തിന്മേൽ, 'മരണമേ നിന്റെ ജയം എവിടെ? പാതാളമേ നിന്റെ വിഷമുള്ളെവിടെ' എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു വിജയം നേടി. മനുഷ്യവർഗ്ഗം മുഴുവനും ഒരിക്കൽ അനുഭവിപ്പാനുള്ള ഉയിർപ്പിന്റെ മഹത്വകരമായ മുന്നാസ്വാദനമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പ്. പാപത്തെയും മരണത്തെയും ജയിച്ച ജയാളിയായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് പ്രത്യാശയും മരണഭയത്തിൽനിന്ന് മോചനവും നൽകി. മരണം ജീവിതത്തിന്റെ പരമമായ അന്ത്യമല്ലെന്നും അതൊരു ഇടവേള മാത്രമാണെന്നും അതിനുശേഷം നിത്യതയിലേക്ക് നാം ഉയിർക്കുമെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം മനുഷ്യജീവിതത്തിന് നവീനമായ ഒരു ഉൾക്കാഴ്ച നൽകി. ഒന്നാം ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരണത്തിന്റെ അവകാശികളായി; രണ്ടാം ആദാമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പു മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗം നിത്യമായ ജീവന്റെ അവകാശികളായി. രക്ഷാപദ്ധതിയിൽ അതാണ് ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രാധാന്യം. വലിയനോമ്പുകാലത്തെ ഒരു നീണ്ട കപ്പൽയാത്രയായും ഉയിർപ്പു പെരുനാളിനെ ആ യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യമായ തുറമുഖമായും വി. പിതാക്കന്മാർ ഉപമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രത്തിൽ മുമ്പോ പിമ്പോ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത ഉയിർപ്പ് സംഭവമാണ് ക്രിസ്തുസഭയുടെ ആവിർഭാവത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും അടിത്തറ പാകിയത്. 40-ാം നാൾ കർത്താവ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തുവെങ്കിലും താൻ സഭയിൽ സ്ഥാപിച്ച് ശിഷ്യരിലൂടെ നൽകിയ കൗദാശികാനുഭവം മൂലം നമ്മോടുകൂടെയിരുന്നു രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിൽ നമ്മെ നയിക്കുന്നു. ഉയിർപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള സംശയാതീതമായ ബോധ്യം ശിഷ്യന്മാരെ അടിമുടി വ്യത്യസ്തരാക്കി. മരണഭയം മൂലം ചിതറിപ്പോയിരുന്ന അവർ മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ സന്നദ്ധരായി. ഈ പരിവർത്തനത്തിന് ഉയിർപ്പുകാലത്തെ ആരാധന നമ്മെ സഹായിക്കണം.

ഉയിർപ്പു പെരുന്നാളിന്റെ സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പ് സഭയിലെ ഏറ്റവും വലിയ പെരുനാൾ ആഘോഷിക്കുവാൻ പള്ളിയെയും മദ്ബഹായെയും അലങ്കരിച്ച് ഒരുക്കുന്നു.

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിന്റെ കല്ലറ സുഗന്ധം പൂശുവാൻ പോയ സ്ത്രീകൾ കാണുന്നത് ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ ആണ്. ആ സമയം അനുഭവിക്കുവാൻ അന്നത്തെ ആരാധനകൾ രാത്രിയിൽ നടത്തുന്നത് സഹായിക്കുന്നു. പാതിരാത്രിയുടെ മൂന്നാം കൗമ്മാ കഴിഞ്ഞ് ഉയിർപ്പിന്റെ ഔപചാരികമായ പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നു. കർത്താവ് തന്റെ മനുഷ്യാവതാരം കൊണ്ട്, പാപം മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തോട് കോപിച്ചിരുന്ന പിതാവാം ദൈവത്തെ നിരപ്പാക്കി എന്ന ദൈവശാസ്ത്രസത്യം പ്രഘോഷിച്ചുകൊണ്ട് സഭ ശ്ലോമ്മോയുടെ ശുശ്രൂഷ നടത്തുന്നു. മറിയയെപ്പോലെ നാം രാത്രിയുടെ അവ്യക്തതയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിന് സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. ഉയിർപ്പിന്റെ സാക്ഷികൾ ആകുവാനുള്ള ദൗത്യം കൈയേൽക്കുന്നു. ബലിക്കു മുമ്പായി സഹോദരനോട് അനുരഞ്ജനപ്പെടണം എന്ന കർത്തൃകല്പന അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന സമാധാനചുംബനം ഔപചാരിക ശുശ്രൂഷയായി എല്ലാവരും ചേർന്നു നടത്തുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവിൽനിന്ന് പ്രവഹിക്കുന്ന സമാധാനം പട്ടക്കാർ വഴി സഭയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗാരോഹണം വരെയും മദ്ബഹായുടെ വടക്കുഭാഗത്ത് ഗോഗുൽത്തായിൽ സ്ലീബാ സ്വർഗ്ഗാരോഹണം വരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു. തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്ക് ആവർത്തിച്ച് കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതും അവരെ സ്ഥിരതയുള്ളവരാക്കുന്നതും തനിക്കുശേഷം അവരെ സഭാദൗത്യങ്ങൾ നിർവഹിക്കുവാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തുന്നതും മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥന്റെ ആഗമനത്തിനായി കാത്തിരിപ്പാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങൾ ഈ ആഴ്ചകളിൽ കേൾക്കുമ്പോൾ ആരാധകരുടെ വിശ്വാസം കൂടുതൽ സ്ഥിരപ്പെടുകയും ശ്ലൈഹിക പതാക വഹിക്കുവാൻ അവരെ പ്രാപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സഭയുടെ ചാക്രികാരാധനയിൽ രക്ഷയുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വി. ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമന്റെ പ്രവേശനത്തെ സ്വീകരിക്കുവാനുള്ള പരിശീലനഘട്ടമാണിവിടെ – കർത്താവിന്റെ – ദൃശ്യമായ സാന്നിധ്യത്തിൽനിന്ന് പ. റൂഹായുടെ അദൃശ്യമായ ആളത്വത്തെ സ്വാംശീകരിക്കുവാനുള്ള പരിശീലനം നാം നേടുന്നു.

ഉയിർപ്പിന് ശേഷം ആദ്യത്തെ ഞായറാഴ്ച പുതുഞായറാഴ്ച എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ, പുതിയ പ്രത്യാശ, പുതിയ വിശ്വാസങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ആ പേരിന്റെ കാരണം. ആ ദിവസങ്ങൾക്ക് ഹേവോറെ നാളുകൾ എന്ന് പേരുണ്ട്. ഹേവോറെ എന്നാൽ വെളുത്ത എന്നർത്ഥം. അറിയിപ്പിന്റെ ശനിയാഴ്ച സമൂഹമായി മാമ്മൂദീസാ ഏറ്റവർ ഞായറാഴ്ച മുതൽ ഒരാഴ്ചക്കാലം വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച് പള്ളിയിൽ വന്ന് വി. കുർബ്ബാന അനുഭവിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് ആ പേർ വന്നത്. ആ ആഴ്ചയിൽ എല്ലാ ദിവസവും ക്യംതായുടെ പ്രാർത്ഥനാക്രമമാണ്

ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ആ ആഴ്ചയിൽ നോമ്പോ ഉപവാസമോ ഇല്ല. ആഴ്ചയിലെ ഏത് ദിവസവും വിവാഹകൂദാശ നടത്തുവാൻ അനുവാദമുണ്ട്. ക്യംതായുടെ രാത്രി പ്രാർത്ഥനയുടെ രണ്ടാം കൗമ്മാ വരെ എട്ടാം രാഗവും അത് കഴിഞ്ഞ് ഒന്നാം രാഗവും ആരംഭിക്കുന്നു. പുതിയ യുഗോദയത്തിന് ചേർന്ന രാഗസംവിധാനം.

അന്യാദൃശവും അതുല്യവും ചരിത്രത്തിൽ വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നതുമായ ഈ സംഭവം സഭയുടെ കൂടിവരവ് ഞായറാഴ്ചയിലേക്ക് വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി. ശബത്ത്നാളിലെ ആരാധനകൾ അപ്രസക്തമായി, ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രതീക്ഷ ഈ കാലം ആരാധകന്റെ ജീവിതവീക്ഷണത്തെ അടിമുടി വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്നു.

വി. മത്തായി 28:1-20, രാത്രി. വി. ലൂക്കോസ് 24:1-12, പ്രഭാതം വി. യോഹന്നാൻ 20:1-18.

സ്ലീബാ ആഘോഷം. ലേവ്യ 23:26-32, മീഖാ 7:8-13, യിരമ്യാവ് 57:19-20, 60:17-22, 1 പത്രോസ് 5:5-14, റോമർ 8:5-11.

വി. യോഹന്നാൻ 13:34-35, 14:27, 15:11-15, 17-19, 17:1, 11-17, 24-26.

പുറപ്പാട് 40:17-23, സംഖ്യ 10:1-10, 1 ശമുവേൽ 21:2-7, ന്യായാധിപന്മാർ 6:11-16, യോവേൽ 2:21-32, നഹൂം 2:1-8, ഏശായ 60:1-16, 61:10-62:5.

പ്രവൃത്തികൾ 2:22-43, 1 കൊരി. 15:20-28, വി. മർക്കോസ് 16:1-8.

പെസ്ഗോമോ

സ. സങ്കീ. 12:5. 'എളിയവരുടെ പീഡയും ദരിദ്രന്മാരുടെ നെടുവീർപ്പും നിമിത്തം ഇപ്പോൾ ഞാൻ എഴുന്നേൽക്കും. രക്ഷക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നവനെ ഞാൻ അതിലാക്കും എന്ന് യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.'

പാതിര. സങ്കീ. 78:65. 'അപ്പോൾ യഹോവ ഉറക്കം ഉണർന്നവനെപ്പോലെയും വീഞ്ഞുകുടിച്ച് അട്ടഹസിക്കുന്ന വീരനെപ്പോലെയും ഉണർന്നു.'

പ്രഭാതം. സ്ലീബാ ആഘോഷം. സങ്കീ. 96:11. 'ആകാശം സന്തോഷിക്കുകയും ഭൂമി ആനന്ദിക്കുകയും സമുദ്രവും അതിന്റെ നിറവും മുഴങ്ങുകയും ചെയ്യട്ടെ.'

ഹേവോറെ ദിനങ്ങൾ

തിങ്കൾ - വി. ലൂക്കോസ് 24:13-35, വി. മത്തായി 28:11-20, വി. ലൂക്കോസ് 24:13-35.

ഉല്പത്തി 41:41-46, സംഖ്യ 7:84-89, 1 രാജാ. 18:36-40, ഏശായ 40:9-15.

1 പത്രോസ് 2:19-25, റോമർ 6:12-23.

ചൊവ്വ – വി. മർക്കോസ് 15:37–16:8, വി. മർക്കോസ് 16:9–18, വി. മത്തായി 28:11–20.

പുറപ്പാട് 14:26–31, യോശുവാ 6:9–16, ബാറാസീറാ 1:1–8, ഏശായ 63:8–14, പ്രവൃത്തി 13:26–39, എഫേസ്യർ 6:10–24.

ബുധനാഴ്ച – വി. ലൂക്കോസ് 23:46–24:12, വി. ലൂക്കോസ് 24:12–24, വി. ലൂക്കോസ് 24:1–12.

പുറപ്പാട് 40:1–16, യോശുവാ 2:1–6, ഹോശയ 8:1–8, ഏശായ 65:1–7, പ്രവൃത്തി 4:8–21, എബ്രായർ 3:1–13.

വ്യാഴം – വി. യോഹന്നാൻ 19:30–20:2, വി. യൂഹാനോൻ 20:3–18, വി. യൂഹാനോൻ 20:11–18.

പുറപ്പാട് 34:4–12, 1 രാജാ. 20:28–30, മീഖാ 4:1–7, ഏശായ 37:8–17, 1 യോഹന്നാൻ 4:19–5:15, എബ്രായർ 11:3–6.

വെള്ളി – വി. യോഹന്നാൻ 20:18–23, വി. മത്തായി 27:50–61, വി. മത്തായി 28:1–10.

ആവർത്തനം 16:1–8, യോശുവാ 8:30–38, സദൃശവാക്യങ്ങൾ 9:1–11, യോവേൽ 3:16–21, ഏശായ 26:1–8.

1 പത്രോസ് 3:17–22, എബ്രായർ 11:32–40.

ശനി – വി. ലൂക്കോസ് 24:25–44, വി. മത്തായി 27:62–28:20, വി. മത്തായി 28:11–20.

യോശുവാ 1:5–9, 1 രാജാ. 17:17–22, ഏശായ 44:23–28, പ്രവൃത്തി 26:19–25, ഫിലിപ്യർ 2:1–11.

B. പുതുഞായറാഴ്ച 8/1–5

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പ് ചരിത്രഗതിയെയും ചരിത്രവീക്ഷണത്തെയും നവീനമാക്കി. ഈ നവീന ദർശനമാണ് ഉയിർപ്പ് കാലത്തെ ആരാധനകൾ നമുക്ക് നൽകേണ്ടത്. ജീവിതത്തിന്റെ ഏത് സമസ്യകളെയും പ്രഹേളികകളേയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം നൽകുന്ന നവീന വീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സമീപിക്കുവാൻ നാം സജ്ജരാകുന്നു. ക്രിസ്തുവെന്ന തലയോളം വളരുന്നതിന് ഈ പുതിയ വളർച്ച അനിവാര്യമത്രേ. അതാണ് ഈ കാലത്തിന്റെ സന്ദേശം. ഉയിർപ്പും പുതുഞായറാഴ്ചയും ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ എട്ടാംനാളും ഒന്നാംനാളും തമ്മിലുള്ള മേളനസ്ഥാനമാണ്. വാങ്ങിപ്പോയവരും (ഭൂതകാലവും) വർത്തമാന കാലവും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും ഭാവികാലവും പിറവിയെടുക്കുന്നവരും എല്ലാം ഉൾപ്പെടുന്ന നിത്യതയുടെ മഹാസന്തോഷത്തെ ഈ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളിലും പ്രതീകാത്മകമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പുതിയ ആകാശവും

പുതിയ ഭൂമിയും ഭാവിയിലെ പ്രതീക്ഷയാണെങ്കിൽ അതിന്റെ മുന്നാസ്വാദനമാണ് മറ്റു ഞായറാഴ്ചകളേക്കാൾ ഉപരി ഈ രണ്ടു ഞായറാഴ്ചകളും.

ഉയിർപ്പു ഞായർ മുതൽ ഒരാഴ്ചക്കാലം നിത്യവും അതത് ദിവസത്തേക്കുള്ള പെങ്കീസാ നമസ്കാരമോ കൃംതാ നമസ്കാരമോ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്ന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ. പുതുഞായറാഴ്ച കഴിഞ്ഞ് ശ്ഹീമ്മോ നമസ്കാരം പുനരാരംഭിക്കുന്നു. ഉയിർപ്പു മുതൽ പെന്തിക്കോസ്തിപ്പെരുന്നാൾ വരെ അമ്പത് ദിവസം ആരാധനയിൽ മുട്ടുകുത്തൽ ഇല്ല.

ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറ കണ്ടു എങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉയിർപ്പിൽ ശിഷ്യരുടെ വിശ്വാസം ഉറച്ചതായിരുന്നില്ല. അവരെ ഉറപ്പിക്കുന്ന അനുഭവങ്ങൾ 40 ദിവസങ്ങളിലായി അവർക്ക് കർത്താവ് നൽകുന്നു. സംശയം ശിഷ്യന്മാർക്ക് മാത്രമല്ല. അവിശ്വസനീയമായ ആ സംഭവത്തിൽ എക്കാലവും സംശയിക്കുന്നവരുണ്ട്. ഭയപരവശരായി ഒളിച്ചിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർക്കു കർത്താവ് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവർക്ക് സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നു. തോമ്മായോട് വിലാപ്പുറത്തെ മുറിവിൽ വിരൽ വെച്ച് സംശയം നീക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തു പാപമോചനാധികാരം പന്തിരുവർക്ക് നൽകുന്നു. പെസഹാനാളിൽ വി. കുർബ്ബാന അർപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരം പോലെ കുമ്പസാരിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരവും ക്രിസ്തു നൽകിയത് പന്തിരുവർക്കാണ്. ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പ്പ് ഒരു മായയല്ല; ഉയിർത്ത കർത്താവിന് ദൃശ്യവും സ്പർശനയോഗ്യവും ആയ ശരീരമുണ്ട്.

വി. യോഹന്നാൻ 20:19–31, വി. യോഹന്നാൻ 20:19–31, വി. യോഹന്നാൻ 20:19–29.

ഹേവോറെ തിങ്കളാഴ്ച വായനകൾ

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 18:10, സങ്കീ. 119:27

'അവർ കെരൂബിനെ വാഹനമാക്കി പറന്നു; അവൻ കാറ്റിന്റെ ചിറകിലിരുന്ന് പറപ്പിച്ചു.'

'നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളുടെ വഴി എന്നെ ഗ്രഹിപ്പിക്കേണമേ. എന്നാൽ ഞാൻ നിന്റെ അത്ഭുതങ്ങളെ ധ്യാനിക്കും.'

B. പുതുഞായറാഴ്ചക്കുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ 2/6

യേശു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്ന സത്യം അനുഭവപ്പെട്ടു എങ്കിലും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ജീവിതം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ ശ്ലീഹന്മാർ

മടിച്ചു. പത്രോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മീൻപിടുത്തത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അവരെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത കർത്താവ് അവിടെ അവർക്ക് അത്ഭുതകരമായി പ്രത്യക്ഷനായി. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തു എന്ന സന്ദേശത്തോട് ഉണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്ന പ്രതികരണം ഇന്നെന്നപോലെ അന്നും മനുഷ്യരെ ഭീരുക്കളാക്കി. വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ ചാഞ്ചല്യം എത്രയോ സ്വാഭാവികം. തന്റെ മനുഷ്യസ്നേഹം അവർക്ക് സ്ഥിരത നൽകുന്നു. തീബേറിയോസ് കടൽത്തീരം വിശ്വാസചാഞ്ചല്യത്തിൽ നിന്ന് വിശ്വാസ സ്ഥിരത കണ്ടെത്തുന്നു. വിശ്വാസ ചാഞ്ചല്യത്തിലും അവരെ കരുതുന്ന സ്നേഹം അവർ അനുഭവിച്ചു. ആ അനുഭവം നമ്മെയും ധൈര്യപ്പെടുത്തണം.

വി. യോഹന്നാൻ 21:1–14, വി. യോഹന്നാൻ 21:15–25, വി. യോഹന്നാൻ 21:1–14.

ഹേവോറെ ചൊവ്വാഴ്ചയിലെ വായന കാണുക.

C. പുതുഞായറാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ 3/7

'ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രേ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു' എന്ന് ഗലാതൃരോട് അവകാശപ്പെട്ട അനുഭവത്തിലേക്കാണ് ഉയിർപ്പുകാലത്തിലെ ആരാധനകൾ നമ്മെ വളർത്തേണ്ടത്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി വലിയ നോമ്പുകാലം നമ്മുടെ വിശ്വാസക്കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിൽ വരച്ചു കാട്ടി. ഇനിയും നമ്മെ ക്ഷുദ്രം ചെയ്തു മയക്കുവാൻ ആരെങ്കിലും ശ്രമിച്ചാൽ അതിനെ വിഫലമാക്കുവാനുള്ള ഊർജ്ജം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധ്യം നമുക്ക് നൽകുന്നു. വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലെ പുതിയ ജീവനായി നോക്കിപ്പാർത്തിരിക്കുന്ന പ്രത്യാശ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണവും ലക്ഷ്യപൂർണ്ണവുമാക്കുന്നു.

വി. യോഹന്നാൻ 6:16–29, വി. മത്തായി 14:22–33, വി. മർക്കോസ് 2:13–22.

ഹേവോറെ ബുധനാഴ്ചയുടെ വായനകൾ കാണുക.

മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ ഉച്ചനീചത്വങ്ങളുടെ അതിർവരമ്പുകൾ ക്രിസ്തു നിഷേധിക്കുന്നു. യാതൊരു കാരണത്താലും മനുഷ്യനെ അധഃസ്ഥിതനെന്ന് മുദ്ര കുത്തുവാൻ സമ്മതിക്കാത്ത ക്രിസ്തുമതദർശനം നാം സമൂഹത്തിന് നൽകണം. 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിൾ വിവർത്തനത്തിലൂടെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ, കായംകുളം പീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ തുടങ്ങിയവർ ഈ ദർശനമാണ് മലയാളിക്ക് നൽകിയത്. കേരളം വായിച്ച ആദ്യത്തെ ദർശനസംഹിതയായിരുന്നു ബൈബിൾ പുതിയ നിയമം. അനിവാര്യമായും അത് കേരളത്തെ അനിഷേധ്യമായ നവോ

ത്ഥാന പദ്ധതിയിലേക്ക് ഉപനയിച്ചു. കേരളത്തിലെ എല്ലാ നവോത്ഥാന സംരംഭങ്ങളും 1811-ന് ശേഷം ആരംഭിച്ചവയാണ്. സമസ്ത മേഖലകളിലേക്കും വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ബൈബിൾ ദർശനം നമ്മിലൂടെയാണ് സമകാല തലമുറ ഗ്രഹിക്കേണ്ടത്. പൂർണ്ണമായ ഒരു പൊളിച്ചെഴുത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ നയിച്ചുണർത്തുവാൻ ഉയിർപ്പിന്റെ സന്ദേശത്തിന് കഴിയും.

D. പുതുഞായറാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം മൂന്നാം ഞായർ. 4/8

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി ജീവിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് സമകാല ജീവിതത്തോട് ക്രിസ്തുവിനുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ധാരാളം കർത്തവ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. നാം ജീവിക്കുന്ന സമസ്തമേഖലകളിലും ശുദ്ധീകരണ -രക്ഷാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ലോകാവസാനംവരെ തുടരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അത് ക്രിസ്തുവിൽ തുടങ്ങി. നമ്മിൽ ജീവിക്കുന്നത് ക്രിസ്തു ആകയാൽ കാലാതീതമായ ആ ദൗത്യം ഏറ്റെടുക്കുക ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ചുമതലയും ബാധ്യതയുമാണ്. ഉയിർപ്പുകാലാരാധനകൾ അതിന് നമ്മെ സജ്ജരാക്കുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 5:27-39, വി. മർക്കോസ് 2:13-22 (വി. യൂഹാനോൻ 3:10-21), വി. യൂഹാനോൻ 4:31-38.

ഹേവോറെ വ്യാഴാഴ്ചയിലെ വായന കാണുക.

E. പുതുഞായറാഴ്ചയ്ക്കുശേഷം നാലാം ഞായർ 5/1

വി. യോഹന്നാൻ 14:1-14, വി. യോഹന്നാൻ 16:16-30, വി. ലൂക്കോസ് 9:51-62.

ഹേവോറെ വെള്ളിയാഴ്ചയിലെ വായനകൾ കാണുക.

വ്യവസ്ഥകളോടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം അവകാശപ്പെടുന്നവരാണ് പലരും. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യത്വം നിരുപാധികം സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. നാളെ ഞാൻ അനുതപിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് നിത്യവും നിശ്ചയിക്കുന്ന ഒരു സ്വഭാവക്കാരനെ ശ്ഹീമ്മാ നമസ്കാരം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പിടിയിലുള്ളത് വർത്തമാനകാലം മാത്രം. ആ കാലം ചുമതലകൾ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ ഈ കാലം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു. ആരാധനാവർഷത്തിലെ പ്രധാന ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങൾ പിന്നിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് വളർച്ചയുടെ പൂർത്തിയായി വളരെ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളെ കാത്തിരിക്കാറില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ സഭയെ നയിക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാർ പ്രാപ്തരാക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നമ്മിലും രൂപാന്തരം സംഭവിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗാരോഹണം. രാഗം 5

വി. ലൂക്കോസ് 24:36–53, വി. മർക്കോസ് 16:14–20.
ആവർത്തനം 9:26–10:5, 1 ശമുവേൽ 9:15–10:1, ഏശായ 48:20–49:4.
പ്രവൃത്തി 1:1–11, എഫേസ്യർ 4:1–16 + 1 തീമോ. 3:16.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 68:18, സങ്കീ. 24:9

'നീ ഉയരത്തിലേക്ക് കയറി, തടവുകാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. യാഹ് എന്ന ദൈവം അവിടെ വസിക്കേണ്ടതിന് നീ മനുഷ്യരോട്, മത്സരികളോടു തന്നേ, കാഴ്ച വാങ്ങിയിരിക്കുന്നു.'

'വാതിലുകളേ, നിങ്ങൾ തലകൾ ഉയർത്തുവീൻ, പണ്ടേയുള്ള കതകുകളേ, ഉയർന്നിരിക്കുവിൻ. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് പ്രവേശിക്കട്ടെ.'

ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നതുപോലെ സുനിശ്ചിതമായ വേദസത്യമാണ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം. ശിഷ്യന്മാർ സാക്ഷികൾ ആണ്. വീണ്ടും വരുമെന്ന പ്രത്യാശാനിർഭരമായ വാക്കുകൾ അവർ കേട്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനവും എല്ലാവരുടെയും ഉയിർപ്പും ന്യായവിധിയും പുതിയ ലോകത്തിലെ പുതിയ ജീവനും നമ്മുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനത്തെ അർത്ഥപൂർണ്ണമാക്കുന്ന പ്രത്യാശയാണ്. ഈ പ്രത്യാശയിൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ ബന്ധിക്കുവാനുള്ള വിശ്വാസം ഇന്നത്തെ ആരാധന നൽകുന്നു. ഉയരത്തിൽനിന്ന് ശക്തി പ്രാപിക്കുവോളം നഗരത്തിൽ അവർ പാർത്തത് അവർക്ക് ഇന്ന് കിട്ടിയ നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ്. അത് വ്യർത്ഥമായില്ല എന്ന് പിന്നീടുള്ള അനുഭവം തെളിയിച്ചു.

F. പെന്തിക്കോസ്തിക്കു മുമ്പുള്ള ഞായർ 6/2

അപ്പോസ്തോലന്മാർ 'മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനു' വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുന്ന പത്ത് ദിവസങ്ങളാണിത്. ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വിവാഹം നടത്താറില്ല. പ്രഖ്യാപിത നോമ്പില്ല എങ്കിലും നോമ്പിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഈ ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. മാമ്മൂദീസായിൽ ഒരിക്കലായി വി. റൂഹായെ പ്രാപിച്ചവർ അതിന്റെ ശക്തിയും ഊർജ്ജവും ചൈതന്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സംവിധാനവും ആസൂത്രണവും ആവശ്യമായ പദ്ധതികൾക്ക് വ്യക്തതയും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശവും ലഭിക്കുവാൻ പരിശുദ്ധാത്മവ്യാപാരം അനിവാര്യമത്രേ. ക്രിസ്തുവില്ലാത്ത ഒരു സംഘമായി ലോകത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുവാൻ ശ്ലീഹന്മാർക്ക് ആവശ്യമായ ശക്തിയും ദർശനവും ലഭിച്ചത് ഈ കാര്യസ്ഥനിൽ നിന്നാണ്. തളർന്നു എന്നു തോന്നുമ്പോൾ ഒക്കെയും ഈ ശക്തിസമാഹരണം ഒരു ജീവിതശൈലിയാക്കാവുന്നതാണ്. യാതൊരു കോലാഹലവും ആരവങ്ങളും കൂടാതെ ശാന്തമായി നടക്കപ്പെട്ട സെഹ്യോൻ മാളികയിലെ

കാത്തിരിപ്പ് എക്കാലത്തെയും കാത്തിരിപ്പ് സംഘങ്ങൾക്ക് മാതൃകയാവേണ്ടതാണ്. ഭീരുക്കളും പഠിപ്പില്ലാത്തവരുമായ ഒരു സംഘം ആളുകൾ ലോകത്തെ കീഴ്മേൽ മറിക്കുവാൻ ആവശ്യമായ മാനസികബലം പ്രാപിക്കുവാൻ പണിപ്പുരയിൽ ഒരുങ്ങുകയാണ്. ഒരുപാട് നൽവരങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അവർ അതിനായി കാത്തിരിക്കുന്നു.

1877-ൽ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയോടു യാത്ര പിരിഞ്ഞ ശേഷം അദ്ദേഹം മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകിയ ആറു പേരും വെട്ടിക്കൽ ദയറായിൽ സമ്മേളിച്ച് ഉപവസിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ച് ശക്തി സംഭരിച്ച സഭാചരിത്ര സംഭവം ഇവിടെ ഓർക്കാവുന്നതാണ്.

മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്താ സഭാതേജസ്സ് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമന്റെ കണ്ഠകോടാലികളാകുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട പുതിയ ആറു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരും മലങ്കരമെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കണ്ഠാഭരണങ്ങളായി മാറിയത് വെട്ടിക്കൽ ഉപവാസത്തിന് ശേഷമാണ്.

വി. യോഹന്നാൻ 16:31-17:12, വി. യോഹന്നാൻ 17:13-26, വി. യോഹന്നാൻ 13:31-36.

ഹേവോറെ ശനിയാഴ്ചയിലെ വായനകൾ കാണുക.

അദ്ധ്യായം 7

പെന്തിക്കോസ്തി കാലം

A. പെന്തിക്കോസ്തി (അമ്പതാം പെരുനാൾ) 7/3

ആശ്വാസദാതാവും കാര്യസ്ഥനുമായി വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ആളത്വമായ വിശുദ്ധ റൂഹാ ഉയിർപ്പിനുശേഷം അമ്പതാം ദിവസം ആഘോഷപൂർവ്വം ദൃശ്യമായി ആവസിച്ച ദിനമാണ് പെന്തിക്കോസ്തി പെരുനാൾ. യഹൂദന്മാരുടെ പ്രധാന ഉത്സവം. പെസഹായും കൂടാരപ്പെരുനാളുമാണ് മറ്റു രണ്ട് ആഘോഷങ്ങൾ. പെന്തിക്കോസ്തി അവരുടെ കൊയ്ത്തുത്സവം കൂടെ ആയിരുന്നു. ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള യഹൂദന്മാർ യെരുശലേമിൽ സമ്മേളിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിവസം. ക്രിസ്തുസഭയിലെ ആദ്യഫലങ്ങളായ ശ്ലീഹന്മാരെ വിശുദ്ധാത്മദാനത്തിലൂടെ സഭക്കായി വിളവെടുപ്പ് നടത്തിയത് യഹൂദർ ആദ്യഫലങ്ങളെ യെരുശലേം ദേവാലയത്തിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന ദിവസമായിരുന്നു എന്നത് സമുചിതമായിരിക്കുന്നു. അന്ന് മൂവായിരത്തോളം പേർ പുതിയ സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വസിച്ച് സ്നാനം ഏറ്റ് സഭയുടെ വികസനം ആരംഭിച്ചു എന്നതും സഭയുടെ ഉദ്ഘാടനത്തിന്റെ പ്രതീതിയാണുണർത്തുന്നത്. തൊട്ടാവാടികളെപ്പോലെ ഭീരുക്കൾ ആയിരുന്ന ശ്ലീഹന്മാരെ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തെപ്രതി പീഡനങ്ങളും മരണംപോലും പുഞ്ചിരിയോടെ നേരിടുവാൻ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയ രഹസ്യമാണ് മാളികയിൽ വെച്ചുണ്ടായത്. മാളികയുടെ ഇളക്കവും ഭൂകമ്പവും അഗ്നിനാവുമൊക്കെ റൂഹായുടെ അവരോഹണത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ അടയാളങ്ങളായി. ആവർത്തിക്കാൻ ആവശ്യമില്ലാത്ത അടയാളങ്ങൾ. ഭാഷാവരം ഉൾപ്പെടെയുള്ള നൽവരങ്ങൾ അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടു. മാളിക ഒരർത്ഥത്തിൽ രണ്ടാം ബാബേൽ ആയി. സഭയുടെ സുവിശേഷീകരണം അതോടെ ആരംഭിക്കുകയായി. ഇസ്രായേലിൽ നിന്ന് കാണാതെപോയവരോടും സർവലോകത്തോടും സുവിശേഷമറിയിക്കുവാൻ അവർ അവിടെനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു. പണ്ട് മേഘസ്തംഭത്തിന്റെയും അഗ്നിസ്തംഭത്തിന്റെയും ആകൃതിയിൽ പൂർവികരെ വഴിനടത്തിയ ദൈവം തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപ മൂലം തങ്ങളെ വഴിനടത്തുന്നതായി ശ്ലീഹന്മാർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. 'ഞാനോ ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടു കൂടെയുണ്ട്' എന്ന വാഗ്ദാനം നിറവേറുന്നതായി അവർക്കനുഭവപ്പെട്ടു.

മുട്ടുകുത്തലിന്റെ ശുശ്രൂഷ എന്ന് പേരുള്ള മൂന്ന് ശുശ്രൂഷകൾ വി. കുർബ്ബാനമദ്ധ്യേ അന്ന് നടത്തുന്നു. ഓരോ ശുശ്രൂഷയുടെയും അന്ത്യത്തിൽ പട്ടക്കാരന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സഭ മുഴുവൻ നിലത്തു മുട്ടുകുത്തി

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാവരം തങ്ങളിൽ ജ്വലിപ്പിക്കേണമേ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനാലും ഉയിർപ്പിന് ശേഷം നമസ്കാരങ്ങളിലും മറ്റുമുള്ള മുട്ടുകുത്തൽ ഔപചാരികമായി അന്ന് ആരംഭിക്കുന്നതിനാലും മുട്ടുകുത്തൽ ശുശ്രൂഷ എന്ന പദപ്രയോഗത്തിന് പ്രത്യേക ഔചിത്യമുണ്ട്. മുട്ടുകുത്തിയുള്ള അപേക്ഷ കഴിഞ്ഞാൽ മൂന്ന് ശുശ്രൂഷയിലും പട്ടക്കാരും ശുശ്രൂഷകരും വി. മദ്ബഹായിൽ നിന്നിറങ്ങി പള്ളിയകത്ത് പ്രദക്ഷിണം നടത്തും. ശിഷ്യന്മാർ ശക്തിപ്രാപിച്ച് മാളികയിൽ നിന്നിറങ്ങി ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കും സുവിശേഷദൂതുമായി ഇറങ്ങിച്ചെന്ന സഭാ വികസന കാലഘട്ടത്തെയും വി. പൗലൂസിന്റെ മൂന്ന് മിഷനറി യാത്രകളെയും ഇത് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. മൂന്ന് ശുശ്രൂഷകളുടെയും ഘടന സമാനമാണ്. ആദ്യത്തേത് പിതാവിനെയും രണ്ടാമത്തേത് പുത്രനെയും മൂന്നാമത്തേത് റൂഹായെയും സംബോധന ചെയ്യുന്നു. ത്രിത്വത്തിലെ ആളത്വങ്ങളെ നിർവചനസ്വഭാവത്തോടുകൂടി രചിക്കപ്പെട്ട പ്രുമിയോൻ സെദ്റാകൾ മികച്ച പ്രഭാഷണങ്ങൾ കൂടെയാണ്. ഓരോ പ്രദക്ഷിണത്തിനും വെള്ളം തളിക്കുന്ന പതിവ് 1876-ലെ പത്രോസ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ സന്ദർശനത്തോടെ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിന് മുമ്പ് മലങ്കരയിൽ മറ്റു പല ആണ്ടുതക്സാ ക്രമങ്ങളും എന്നപോലെ പെന്തിക്കോസ്തിയുടെ ക്രമവും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു (മനോഹരമായ ആ ശുശ്രൂഷക്രമം മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും. പുതിയ അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങൾ അച്ചടിച്ച് പ്രചരിച്ചതോടെ പഴയ എഴുത്തുക്രമങ്ങൾ ആ തലമുറയിലെ വൈദികരോടൊപ്പം അപ്രത്യക്ഷമായി. കണ്ടനാട് പടിയോലയുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം സഭ തീരുമാനിച്ച് നടപ്പിലാക്കിയ ക്രമമാണ് നമുക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടത്.).

വി. കുർബ്ബാനയിലും പട്ടംകൊടയിലും മൂറോൻ കൂദാശയിലുമെന്നപോലെ പ്രധാന കാർമ്മികന്റെ ആഘോഷപൂർവ്വമായ കൈവെപ്പു മൂലം വെള്ളത്തിൽ അവരോഹണം ചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധ റൂഹായിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലായി വീണ്ടും ജനനം പ്രാപിച്ചവരാണ് നാം. ശിഷ്യന്മാരുടെ കാലത്തും സ്നാനാർത്ഥികളുടെ മേൽ അവർ കൈവെക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മദാനം സിദ്ധിച്ചിരുന്നു.

പെന്തിക്കോസ്തിക്കാലത്തിലെ ആരാധന നാം പ്രാപിച്ച വിശുദ്ധാത്മ നൽവരത്തെ ഉജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ സഹായകമാവണം.

വി. യോഹന്നാൻ 14:15-31, വി. യോഹ. 15:1-14, വി. യോഹ. 16:5-15.

പുറപ്പാട് 19:1-11, സംഖ്യ 11:16-17, 24-29, യെഹസ്കിയേൽ 11:17-20, ഏശായ 42:6-16.

പ്രവൃത്തി 2:1-11, 1 കൊരി. 12:1-11 + 2 കൊരി. 13:11-13.

ഒന്നാം ക്രമം. ഉല്പത്തി 11:1-9, ന്യായാധിപന്മാർ 13:24-47, പ്രവൃത്തി 19:1-6, 1 കൊരി. 14:20-25, വി. യോഹ. 14:13-24.

രണ്ടാം ക്രമം. 2 രാജാ. 2:14-17, യോവേൽ 2:25-32, പ്രവൃത്തി 19:8-12, 1 കൊരി. 14:26-33, വി. യോഹ. 4:13-23.

മൂന്നാം ക്രമം. സംഖ്യ 11:16-35, 1 ശമുവേൽ 10:9-15, പ്രവൃത്തി 2:1-21, 1 കൊരി. 12:1-27, വി. യോഹ. 14:25-27 + 16:1-15.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 104:30, 51:10, മുട്ടുകുത്തൽ സങ്കീ. 142:10.

'നീ നിന്റെ ശ്വാസം അയയ്ക്കുമ്പോൾ അവ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നു. നീ ഭൂമിയുടെ മുഖത്തെ പുതുക്കുന്നു.'

'ദൈവമേ നിർമ്മലമായ ഒരു ഹൃദയം എന്നിൽ സൃഷ്ടിച്ച് സ്ഥിരമായ ഒരാത്മാവിനെ എന്നിൽ പുതുക്കേണമേ.'

'നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുവാൻ എന്നെ പഠിപ്പിക്കേണമേ. നീ എന്റെ ദൈവമാകുന്നുവല്ലോ. നിന്റെ നല്ല ആത്മാവ് എന്നെ നീതിയുള്ള നിലത്തേക്ക് നടത്തുമാറാകട്ടെ.'

സ്വർണ്ണ വെള്ളിയാഴ്ച (പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ആദ്യവെള്ളി)

അപ്പോസ്തോലന്മാർ അത്ഭുതം പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

വി. മത്തായി 19:23-30, വി. മത്തായി 9:36-10:15, വി. ലൂക്കോസ് 22:24-30.
ഉല്പത്തി 12:1-9, യിരമ്യാവ് 16:16-21, ഏശായ 43:1-14.
പ്രവൃത്തി 3:1-10, 1 കൊരി. 12:28-13:10.

B. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ഒന്നാം ഞായർ 8/4

ആരാധനയുടെ ആവർത്തിച്ചുള്ള പങ്കാളിത്തം അലസതയിലേക്ക് നയിക്കാനിടയാവരുത്. നല്ല നിലത്ത് വീണ നല്ല വിത്ത് - അതിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ആരാധനാനുഭവം നമ്മിൽ ഫലപ്രദമാകണം. ആത്മദാനങ്ങൾ അലസതയിലേക്കല്ല ജാഗ്രതയിലേക്കാണ് നയിക്കേണ്ടത്. ആത്മാവ് സഹയാത്രികനായുണ്ട്. ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ നമ്മിൽനിന്ന് പുറപ്പെടണം. മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവർക്ക് ആവശ്യമായ സ്ഥിരോത്സാഹവും ജാഗ്രതയും നിലനിർത്തുകയും വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം. പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കച്ചവടച്ചരക്കാക്കുന്ന നവീനസഭകളെപ്പറ്റി എപ്പോഴും ജാഗ്രത പുലർത്തണം. അതിനുള്ള വിവേചനാശക്തിയും ആത്മബലവും ഈ കാലം നമുക്ക് നൽകുന്നു.

വി. ലൂക്കോസ് 8:4-15, വി. മത്തായി 11:20-30, വി. ലൂക്കോസ് 7:27-35.
ഉല്പത്തി 41:38-49, പുറപ്പാട് 12:31-40, യിരമ്യാവ് 29:10-16, പ്രവൃത്തി 17:10-15, 2 കൊരി. 5:14-6:9.

C. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാം ഞായർ 1/5

ക്രിസ്തീയജീവിതം ഒരു മുഴുവൻസമയ ജീവിതചര്യയാണ്. ദുഃഖരഹിതമായ ഒരു ജീവിതം ക്രിസ്തു വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നില്ല. കുരിശുകളെ സഹനംകൊണ്ടു നേരിടണം. കിരീട പ്രതീക്ഷയിൽ കുരിശിന്റെ ഭാരം ലഘുവാക്കിത്തീർക്കണം. നോമ്പും ഉപവാസവും ഒക്കെ അതിനുള്ള പരിശീലനമായി മാറണം.

വി. മത്തായി 6:12–23, വി. മർക്കോസ് 3:7–19, 4:21–23, വി. മത്തായി 10:34–11:1

ലേവ്യർ 19:1–8, 2 ശമുവേൽ 5:1–10, ഏശായ 61:10–11.

പ്രവൃത്തി 4:24–28, എഫേസ്യർ 2:11–18.

D. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് മൂന്നാം ഞായർ 2/6

ഭൗതിക ജീവിതാവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാനുള്ള പരക്കംപാച്ചിലിൽ നിത്യതയുടെ അപ്പത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വിശപ്പ് മനുഷ്യർ അവഗണിക്കുന്നു. അതൊരു ആത്മീയരോഗമാണ്. ക്രിസ്തുവാണ് ആ രോഗത്തിന്റെ ഔഷധം. കൂദാശാപരമായി ക്രിസ്തുവിനെ ഭക്ഷിക്കുന്നവർ നിത്യതയുടെ ആഹാരം സ്വന്തമാക്കുകയാണെന്ന് ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പ്രചോദനം ഈ കാലത്ത് ആർജ്ജിക്കുന്നു.

വി. മത്തായി 6:4–13, വി. ലൂക്കോസ് 9:1–11, വി. യോഹന്നാൻ 6:35–46.

ഉല്പത്തി 42:18–25, യിരമ്യാവ് 2:35–3:5, ദാനിയേൽ 3:21–23.

പ്രവൃത്തി 13:26–29, ഗലാത്യർ 6:10–16.

E. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് നാലാം ഞായർ 3/7

ആത്മീയാഹാരം പോലെ ലൗകികാഹാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും മറ്റുള്ളവരെക്കുറിച്ചുള്ള കരുതൽ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ ആവശ്യമാണ്. പങ്കിടലിന്റെ തത്വശാസ്ത്രം ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ പരമപ്രധാനമാണ്. വിഭവങ്ങളുടെ കൈകാര്യകർത്താവ് എന്ന ആശയം ഈ ദിവസങ്ങളിലെ വായനകളിൽനിന്ന് പരിശീലിക്കണം.

വി. ലൂക്കോസ് 10:1–16, വി. ലൂക്കോസ് 10:17–24, വി. മത്തായി 14:14–23.

ആവർത്തനം 33:23–29, യോശുവാ 6:14–18, ഏശായ 65:1–12.

പ്രവൃത്തി 6:1–7, 1 കൊരി. 10:14–18.

F. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചാം ഞായർ 4/8

ഏതു സമൂഹത്തിലും ആരാണ് വലിയവൻ എന്ന തർക്കം സ്വാഭാവികം. അരയിൽ തൂവാല കെട്ടി സ്വശിഷ്യരുടെ പാദം കഴുകിയ കർത്താവാണ് മാതൃക. ലൗകിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ അസ്വീകാര്യം.

വി. മർക്കോസ്. 9:30–41, വി. മത്തായി 20:17–28, വി. മർക്കോസ് 9:33–41.
പുറപ്പാട് 23:14–19, ഹോശയാ 14:6–10, ഏശായ 40:27–31.
പ്രവൃത്തി 9:1–15, 2 കൊരി. 5:14–20.

G. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ആറാം ഞായർ 5/1

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒന്നാമത്തെ ഫലം ആണ് സ്നേഹം. അതിൽ നിന്ന് വേണം ക്രിസ്തീയ പ്രതികരണങ്ങൾ മുള പൊട്ടുവാൻ. പരിശുദ്ധാത്മ പ്രവർത്തനത്തെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് പ്രതിരോധിക്കുന്നത് അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണ്. ഒരാളിന്റെ ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത് ആത്മാവിന് വിരുദ്ധമായ അനീതിയാണ്. പരിശുദ്ധാത്മഹിതത്തിന് ഏവരും കീഴ്പ്പെടുകയാണ് വേണ്ടത്.

വി. ലൂക്കോസ് 17:1–10, വി. മർക്കോസ് 6:30–46, വി. ലൂക്കോസ് 13:22–35.
പുറപ്പാട് 30:34–38, 2 ശമുവേൽ 3:17–21, ഏശായ 14:22–27.
പ്രവൃത്തി 1:15–18, 1 കൊരി. 8:1–8.

H. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ഏഴാം ഞായർ 6/2

വി. മത്തായി 12:30–37, വി. മത്തായി 12:38–50, വി. മർക്കോസ് 3:20–30.

പ. റൂഹാ ത്രിത്വത്തിലെ മൂന്നാമൻ ആകുന്നു. റൂഹായുടെ വ്യാപാരത്തിന് കീഴ്പ്പെടുവാൻ പരിശീലിക്കണം. ലോകാവസാനംവരെ മനുഷ്യനെ വഴിനടത്തുന്ന ദൈവസാന്നിധ്യം ആകുന്നു റൂഹാ. അനന്യാസും സഫീറയും പ. റൂഹായെ വഞ്ചിച്ചു. ഫലം അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. കാഴ്ചയിൽ വ്യത്യാസമില്ലെങ്കിലും അനുഭവത്തിൽ റൂഹായുടെ ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവർ ആകാൻ ഈ കാലം നമ്മോടാവശ്യപ്പെടുന്നു.

ലേവ്യർ 16:29–34, 1 ശമുവേൽ 4:18–22, ഏശായ 57:15–19.
പ്രവൃത്തി 4:24–31, എഫേസ്യർ 2:11–18.

I. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് എട്ടാം ഞായർ 7/3

വി. മർക്കോസ് 4:1–23, വി. മത്തായി 13:10–23, വി. മർക്കോസ് 4:1–20.
പുറപ്പാട് 3:9–15, യിരമ്യാവ് 7:21–25, ഏശായ 52:1–8.

നല്ല മണ്ണിലേ വിത്ത് നല്ല ഫലം നൽകൂ. പ്രാർത്ഥന, അനുതാപം,

വേദവായന, ധ്യാനം തുടങ്ങിയവ മനസ്സിനെ ഒരുക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആണ്. അപ്രകാരമുള്ള വയലിൽ വേണം വിത്തു വിതയ്ക്കാൻ. സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഇത് പ്രധാനമാണ്.

J. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് ഒമ്പതാം ഞായർ 8/4

വി. മത്തായി 13:24–35, വി. മത്തായി 13:36–42, വി. ലൂക്കോസ് 14:7–11.
ആവർത്തനം 4:1–6, സദൃശ. 13:1–7, ഏശായ 24:1–5.
പ്രവൃത്തി 28:11–22, 1 കൊരി. 6:1–11.

കലഹകാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണ് സ്ഥാനമാനങ്ങളെ ചൊല്ലിയുള്ള തർക്കം. ഏറ്റവും ഒടുവിലത്തെ സ്ഥാനം കാംക്ഷിക്കുക. തർക്കം ഉത്ഭവിക്കാതിരിക്കാൻ അതാണ് മാർഗ്ഗം. 'താഴ്മ താനഭ്യുന്നതി' എന്ന് കവിയും പാടുന്നു. ദൈവം നിഗളികളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുന്നു. എളിയവരെ താൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. അതാണ് ആത്മാവിന്റെ പാഠം.

K. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് പത്താം ഞായർ 1/5

വി. ലൂക്കോസ് 9:12–17, വി. മത്തായി 16:13–20, വി. മത്തായി 18:1–14.

സൗമ്യത, വിനയം, താഴ്മ, ആത്മനിയന്ത്രണം എന്നിവയൊക്കെ ആത്മാവിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആണ്; നാം വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടവ.

പുറപ്പാട് 15:23–27, ഇയ്യോബ് 42:9–17, സങ്കീ. 112:23–31.
പ്രവൃത്തി 28:23–31, റോമർ 10:5–21.

L. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് പതിനൊന്നാം ഞായർ 2/6

വി. മത്തായി 18:15–22, വി. മർക്കോസ് 9:33–50, വി. മർക്കോസ് 6:7–13.
ലേവ്യർ 19:13–18, യോശുവാ 23:7–14, മലാഖി 4:1–6.

സുവിശേഷ വേലക്കാർക്കുള്ള ഉപദേശം. ഒരുപാട് കരുതൽ വേണ്ട. ദൈവം നോക്കിക്കൊള്ളും. നിങ്ങൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുഗ്രഹമായിത്തീരും. എണ്ണ പൂശി രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ ശിഷ്യന്മാർ വിജയപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുന്നു.

M. പെന്തിക്കോസ്തി കഴിഞ്ഞ് പന്ത്രണ്ടാം ഞായർ 3/7

വി. ലൂക്കോസ് 7:11–17, വി. യോഹന്നാൻ 14:19–26, വി. യോഹ. 16:7–15.
പുറപ്പാട് 35:30–36:7, യഹസ്ക്കിയേൽ 39:25–29, യിരമ്യാവ് 3:14–25.
പ്രവൃത്തി 8:14–24, റോമർ 14:13–23.

റൂഹായുടെ വരവിനെപ്പറ്റി യേശു ശിഷ്യന്മാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു. ത്രിത്വത്തിലെ ആളത്വങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

റൂഹായുടെ അവരോഹണത്തിന്റെ അനിവാര്യത ശിഷ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

ശ്ലീഹാ നോമ്പുവീടൽ (ജൂൺ 29)

മാർ പത്രോസ്, മാർ പൗലൂസ് ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മ. രാഗം 5

വി. മത്തായി 16:13–20, വി. മത്തായി 19:27–30, വി. മത്തായി 16:13–28.
ഉല്പത്തി 12:1–9, 1 രാജാ. 8:1–6, ഏശായ 43:1–14.
പ്രവൃത്തി 1:12–26, 1 കൊരി. 12:28–13:10.

വിശ്വാസദാർഢ്യം ശിഷ്യരിൽ തലവന്മാരെ നയിച്ചു എന്ന് അറിഞ്ഞ് അവരെ അനുകരിക്കുന്നു. പരീക്ഷണങ്ങളിൽ പതറുന്നില്ല.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 19:4, 92:13–14.

'ഭൂമിയിൽ എല്ലാടവും അതിന്റെ അളവുനൂലും ഭൂതലത്തിന്റെ അറ്റത്തോളം അതിന്റെ വചനങ്ങളും ചെല്ലുന്നു. അവിടെ അവർ സൂര്യന് ഒരു കൂടാരം അടിച്ചിരിക്കും.'

'വാർദ്ധകൃത്തിലും അവർ ഫലം കായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അവർ പുഷ്ടിവെച്ചും പച്ചപിടിച്ചുമിരിക്കും.'

പന്ത്രണ്ടു ശ്ലീഹന്മാരുടെ ഓർമ്മ (ജൂൺ 30) രാഗം 8

വി. മത്തായി 9:36–10:5, വി. യൂഹാനോൻ 21:15–25, വി. ലൂക്കോസ് 6:12–23.

ഉല്പത്തി 12:1–9, യിരമ്യാവ് 16:16–21, ഏശായ 43:1–14.

പ്രവൃത്തി 2:37–47, ഗലാത്യർ 2:1–10.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 19:4, 92:134.

മുൻ പെസ്ഗോമോ കാണുക.

അദ്ധ്യായം 8

തേജസ്കരണ കാലം

തന്റെ ശിഷ്യപ്രമുഖരായ പത്രോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരെ കൂട്ടി ക്രിസ്തു തന്റെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന് മുമ്പ് താബോർ മലയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ കയറിപ്പോയി. അവിടെവച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖം തേജോമയമായി. ആ തേജസ് ശിഷ്യർ കണ്ടു. സമീപത്ത് മോശയും ഏലിയാവും കാണപ്പെട്ടു. 'ഇവൻ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ' എന്ന പിതാവിന്റെ ശബ്ദം ആകാശത്തിൽനിന്ന് അവർ കേട്ടു. തേജോമയമായ ഒരു മേഘം പ. റൂഹായുടെ സാന്നിധ്യം സൂചിപ്പിച്ചു. താൻ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ കാണപ്പെട്ട ദൈവപുത്രനാണെന്ന് ശിഷ്യർക്ക് ബോധ്യമായി. വരുവാനുള്ള ലോകത്തിലെ പുതിയ ജീവന്റെ അവസ്ഥ ശിഷ്യർക്ക് ഗ്രഹിക്കുമാറായി. വർത്തമാനകാലത്ത് ക്രിസ്തുവിനെപ്രതി പീഡനങ്ങൾ സഹിക്കുമ്പോൾ പിതാക്കന്മാരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നത് ഈ ദർശനമാണ്. ഈ തേജോമയമായ നിത്യജീവനിലേക്കാണ് ക്രിസ്തു മാമ്മൂദീസായിലൂടെ തങ്ങളെ വിളിച്ചതെന്ന തിരിച്ചറിവ് ഈ കാലത്തെ ആരാധനയിൽ ആരാധകർക്ക് സഹനശക്തി നൽകുന്നു. ഈ ക്രിസ്തുസംഭവം സഭാജീവിതത്തിന് തേജസ്സിന്റെ പരിവേഷം നൽകുന്നു.

കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ രാഗം 6

വി. മത്തായി 16:27–17:13, വി. മർക്കോസ് 8:38–9:13, വി. ലൂക്കോസ് 9:27–36.

ആവർത്തനം 16:13–15, പുറപ്പാട് 19:24–20:6, ഏശായ 60:12–15, 61:1–3.

1 യോഹ. 2:23–3:15, റോമർ 11:25–36.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 89:12–13, സങ്കീ. 78:54

'ദക്ഷിണോത്തരദിക്കുകൾ നീ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. താബോറും ഹെർമ്മോനും നിന്റെ നാമത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു.......'

'അവർ അവരെ തന്റെ വിശുദ്ധ ദേശത്തിലേക്കും തന്റെ വലങ്കൈ സമ്പാദിച്ച ഉപപർവ്വതത്തിലേക്കും കൊണ്ടുവന്നു.'

A. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് ഒന്നാം ഞായർ 3/7

വി. മർക്കോസ് 4:21–34, വി. മത്തായി 13:44–52, വി. മത്തായി 21:28–32.

ആവർത്തനം 25:13–16, 1 ശമുവേൽ 2:31–36, യെഹസ്കിയേൽ 7:1–4.

യാക്കോബ് 4:7–5:6, ഫിലിപ്യർ 4:8–20.

വാക്കു കൊണ്ടല്ല, പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നത് പ്രവൃത്തികൊണ്ടത്രേ. ശിഷ്യത്വത്തിന്റെ ചർച്ചയിൽ ഇത് സർവപ്രധാനം. ആദ്യത്തേത് പ്രകടനപരമായി മനോഹരം. രണ്ടാമത്തേതിനാണ് അകത്തെ സൗന്ദര്യം. നിങ്ങൾ എന്നെ അധരം കൊണ്ട് സേവിക്കുന്നു എന്നുള്ളത് വേദപുസ്തകം നടത്തുന്ന നിരന്തര വിമർശനമത്രേ. അധരസേവ എക്കാലത്തും എല്ലാ ജനതയും കാണിക്കുന്ന ഒരു ആഴമില്ലാത്ത ഭക്തിയാണ്. അകമേ യഹൂദനാണ് യഹൂദൻ; അകമേ ക്രിസ്ത്യാനിയാണ് ക്രിസ്ത്യാനി. ഈ സന്ദേശമാണ് ഈ 'കാല'ത്തെ ആരാധന നമുക്ക് നൽകുന്നത്.

B. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ കഴിഞ്ഞ് രണ്ടാം ഞായർ 4/8

ദാനത്തിന്റെ അളവും വണ്ണവും തൂക്കവും അല്ല, നൽകുന്ന ആളിന്റെ മനോഭാവമാണ് ദാനത്തെ വിശിഷ്ടമാക്കുന്നത്. മഹാഭാരതയുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് യുധിഷ്ഠിരന്റെ കിരീടധാരണത്തിന്റെ ഭാഗമായി ബ്രാഹ്മണർക്കും മറ്റും വേണ്ടുവോളം ധനവും ധാന്യവും സംഭാവന ചെയ്ത പാണ്ഡവന്മാരുടെ ദാനമാഹാത്മ്യം കേട്ട് വന്നെത്തിയ ഒരു കീരി പറഞ്ഞ കഥ ശ്രദ്ധേയം. ആ കീരിയുടെ പാതി മെയ് സ്വർണ്ണമായിരുന്നു. തനിക്കും കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കും ഭക്ഷണത്തിന് അവശേഷിച്ച ധാന്യം ഭിക്ഷ യാചിച്ചെത്തിയവർക്കു പൂർണ്ണമായി നൽകിയ ബ്രാഹ്മണന്റെ ദാനമഹോത്സവം നടന്ന മുറ്റത്ത് തൂവിപ്പോയ ധാന്യപ്പൊടികളിൽ ഉരുണ്ടപ്പോൾ ആണ് അതിന്റെ പാതി മെയ് സ്വർണ്ണമായത്. ഇന്ദ്രപ്രസ്ഥത്തിൽ പാണ്ഡവരുടെ ദാനമഹോത്സവത്തിന്റെ ദാനഭൂമിയിൽ കിടന്ന് ഉരുണ്ട കീരിയുടെ ശരീരത്തിന്റെ മറുഭാഗം സ്വർണ്ണമായില്ല. ഈ കോലാഹലം കൂടി നടത്തിയ ദാനസത്രത്തിന് സാധുബ്രാഹ്മണൻ ചെയ്ത ആത്മത്യാഗത്തിന്റെ പുണ്യമില്ല എന്നാണ് കീരി യുധിഷ്ഠിരനോട് പറഞ്ഞത്. വിധവയുടെ ചില്ലിക്കാശ് ഈ തത്വത്തിന്റെ മറ്റൊരു പാഠം. ആത്മത്യാഗത്തിന്റെ സ്പർശത്തിനേ തേജസ് അവകാശിക്കുവാനാവൂ.

വി. ലൂക്കോസ് 14:15-24, വി. മർക്കോസ് 10:28-34, വി. മർക്കോസ് 12:38-44.

പുറപ്പാട് 23:20-27, യോശുവാ. 1:6-16, ഹോശയാ 11:1-5.

1 പത്രോസ് 5:1-9, 1 കൊരിന്ത്യർ 10:8-13.

ശൂനോയോ (ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് പെരുന്നാൾ) രാഗം 7

സാധാരണ സ്ത്രീയായി ജനിച്ച്, ദൈവകൃപയാൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട് ദൈവകുമാരന്റെ മാതാവാകുവാൻ കൃപ ലഭിച്ച മറിയം ദൈവമാതാവ് എന്ന ബഹുമതി ആർജ്ജിച്ചു. ആദാമ്യ വംശജ എന്ന നിലയിൽ അവൾ മരിച്ച് സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു എങ്കിലും ആ ശരീരത്തെ ദ്രവത്വം കാണുവാൻ പുത്രൻതമ്പുരാൻ അനുവദിച്ചില്ല. അവൾ മരണാനന്തരം സ്വർഗ്ഗ

ത്തിലേക്ക് എടുക്കപ്പെട്ടു എന്ന് സഭ പരമ്പരയായി വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രബലമായ ഈ വിശ്വാസപാരമ്പര്യമാണ് ഈ പെരുനാളിന് ആധാരം. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ കർത്തൃദാസർക്ക് ലഭിക്കുന്ന പദവി മാതാവിന് നേരത്തെ ലഭിച്ചു എന്നേ പറയാനുള്ളൂ.

വി. മർക്കോസ് 3:28–35 + വി. മത്തായി 12:43–45 + വി. ലൂക്കോസ് 11:27–32.

വി. ലൂക്കോസ് 2:32–51 + വി. മത്തായി 12:46–50, വി. ലൂക്കോസ് 11:27–36.
പുറപ്പാട് 19:16–23, യോശുവാ 4:4–10, ഏശായ 45:14–19.
പ്രവൃത്തി 7:44–53, എബ്രായർ 9:3–12.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീ. 45:9–10, സങ്കീ. 45:9–10.

'അല്ലയോ കുമാരി കേൾക്കുക, നോക്കുക, ചെവി ചായിക്കുക, സ്വജനത്തെയും നിന്റെ പിതൃഭവനത്തെയും മറക്കുക.'

C. ശൂനോയോയ്ക്ക് ശേഷം ഒന്നാം ഞായർ 5/1

വി. ലൂക്കോസ് 14:25–35, വി. ലൂക്കോസ് 15:1–10, വി. മർക്കോസ് 10:35–45.
പുറപ്പാട് 14:21–29, 1 ശമുവേൽ 8:4–10, ഏശായ 43:1–5.
1 യോഹന്നാൻ 2:22–29, എഫേസ്യർ 6:10–17.

തേജോമയമായ ജീവാവസാനം ലക്ഷ്യമാകണം. നല്ല ഒരു അന്ത്യത്തിന് ഞങ്ങളെ അർഹരാക്കേണമേ എന്നാണ് പ്രാർത്ഥന. തേച്ചുമിനുക്കി പ്രഭ ചൊരിയുന്ന, അനുകരണാർഹമായ ജീവാവസാനം നമുക്ക് പ്രാപിക്കാനാവൂ.

D. ശൂനോയോയ്ക്ക് ശേഷം രണ്ടാം ഞായർ 6/2

വി. ലൂക്കോസ് 17:22–34, വി. ലൂക്കോസ് 18:9–17, വി. ലൂക്കോസ് 11:9–20.
ഉല്പത്തി 6:3–12, സഭാപ്രസംഗി 7:1–35, സങ്കീർത്തനം 12:1–9.
2 പത്രോസ് 3:8–14, 1 തെസലോനിക്യർ 5:1–6.

ദൈവത്തോട് നിരന്തരം ചേർന്നുനിന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുക. നിശ്ചയമായും തേജസ്കരിക്കപ്പെടും.

E. ശൂനോയോയ്ക്ക് ശേഷം മൂന്നാം ഞായർ 7/3

വി. മത്തായി 19:1–12, വി. ലൂക്കോസ് 19:11–27, വി. മത്തായി 17:22–27.
പുറപ്പാട് 24:12–17:1, 1 ശമുവേൽ 3:16–21, യെഹസ്കിയേൽ 18:21–24.
യാക്കോബ് 5:1–6, 2 കോരി. 10:1–7.

F. ശൂനോയോയ്ക്ക് ശേഷം നാലാം ഞായർ 8/4

വി. മത്തായി 18:1-11, വി. മത്തായി 18:12-22, വി. മർക്കോസ് 6:1-6.
പുറപ്പാട് 3:1-2, 11-14, ഇയ്യോബ് 1:1-5, ഏശായ 1:16-20.
1 പത്രോസ് 2:1-55, 1 കൊരിന്ത്യർ 3:16-23.

G. ശൂനോയോയ്ക്ക് ശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ 1/5

വി. മർക്കോസ് 7:1-13, വി. മർക്കോസ് 7:14-23, വി. ലൂക്കോസ് 11:33-41.
ലേവി 18:1-5, യോശുവാ 22:4-6, യെഹസ്കിയേൽ 34:1-6.
പ്രവൃത്തി 14:2-10, റോമർ 2:28-3:8.

അദ്ധ്യായം 9

സ്ലീബാ കാലം

സ്ലീബാ കാലത്തിന് ചരിത്രപരവും പ്രതീകാത്മകവും സാമൂഹിക വുമായ വിവിധ മാനങ്ങൾ ഉണ്ട്. എ.ഡി. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ കുസ്ത ന്തീൻ രാജാവ് ആകാശത്തിൽ കണ്ട സ്ലീബായുടെ അടയാളം മൂലം യുദ്ധത്തിൽ ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചു. നിരോധിത മതമായ ക്രിസ്തുമതവും കുരിശും അതോടെ റോമ്മാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക മതമായി. രാജാമാതാവ് ഹെലനി യെരുശലേമിൽ ചെന്ന് കർത്താവിന്റെ കുരിശി നെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു. മൂന്ന് കുരിശുകൾ കണ്ടെത്തി. മരിച്ചവർക്ക് ജീവൻ നൽകുക വഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ കുരിശ് തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അത് ആഘോഷ പൂർവ്വം, ബഹുമതിപൂർവ്വം ആഘോഷിച്ചു. സെപ്തംബർ 14-ാം തീയതി അതിന്റെ പെരുനാൾ മാറാനായ ബഹുമതിയോടെ നാം ആഘോഷി ക്കുന്നു.

സ്ലീബാ ഒരു ഭാഷ ആകുന്നു. അനുഗ്രഹം നൽകുകയും സ്വീകരി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് സ്ലീബായുടെ ഭാഷയിലാണ്. സ്ലീബാ സ്വയമേവ വിശുദ്ധമാകയാൽ അതിന് കൂദാശയില്ല, ആഘോഷപൂർവ്വമായ പ്രതി ഷ്ഠയേ ഉള്ളൂ. ഒരു കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ പ്രതീകമായി സ്ലീബായെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. രണ്ടായിരത്തോളം ആണ്ടുകൾക്കപ്പുറ ത്തുണ്ടായ മഹാത്യാഗത്തെ മൂകമാണെങ്കിലും ഉച്ചത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്ന പ്രതീകമാണ് കുരിശ് എന്ന് കവികൾ പാടിയിട്ടുണ്ട്. കിരീടത്തിലേക്കുള്ള പാതയെ കുരിശ് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. കുരിശ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകം കൂടെയാണ്. ത്യാഗത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും സമാധാ നത്തിന്റെയും വിജയത്തിന്റെയും ചിഹ്നമായി കുരിശിനെ നാം ആദരി ക്കുന്നു. ലോകാവസാനത്തിൽ ക്രിസ്തു സ്ഥാപിക്കുന്ന പുതിയ ഭരണ സംവിധാനത്തിന്റെ ചിഹ്നമാണ് കുരിശ്. സ്ലീബായുടെ അടയാളം അതിനെ ആദരിക്കുന്നവർക്ക് കോട്ടയാകുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് പതാകയിലും ദേവാലയ ഉപകരണങ്ങളിലും സ്ലീബായുടെ അടയാളം അങ്കനം ചെയ്യുന്നത്. കർത്താവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണം, ഉയിർപ്പ് തുട ങ്ങിയ ക്രിസ്തുസംഭവങ്ങളിൽ കുരിശ് ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതീകമായി ആരാധനാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദനഹാ, ഓശാന, മൂറോൻ കൂദാശ എന്നീ ശുശ്രൂഷകളിൽ കർത്താവ് ലോക രക്ഷ പൂർത്തിയാക്കിയ സന്ദേശം കുരിശാകൃതിയിലുള്ള ആഘോഷം മുഖേനയാണ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്. പറുദീസായുടെ വാതിൽ തുറക്കുവാ നുള്ള താക്കോലാണ് സ്ലീബാ എന്ന് പിതാക്കന്മാർ സ്ലീബായെ വിശേ ഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതം പരി

പൂർണ്ണത കൈവരിക്കുന്നത് സ്ലീബായുടെ സന്ദേശങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമൂലമാണ്. സ്ലീബാകാലത്ത് നാം ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം വളരുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തീയജീവിതം കുരിശിന്റെ പാതയിലെത്തുമ്പോൾ അത് പൂർണ്ണമാവുന്നു; ലക്ഷ്യം നേടുന്നു. ഒരു ആരാധനാവർഷത്തിലെ ആരാധനയിലെ പങ്കാളിത്തംകൊണ്ട് സംസിദ്ധമാകേണ്ടുന്ന ജീവിതസാഫല്യം അതാണ്. ഓരോ വർഷവും ഈ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര തുടരുന്നു. അങ്ങനെ സ്ലീബാകാലം ആരാധനാവർഷത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടമായിത്തീരുന്നു.

സ്ലീബാ പെരുന്നാൾ രാഗം 8

വി. മത്തായി 24:1–35, വി. മർക്കോസ് 13:1–33, വി. ലൂക്കോസ് 31:5–38.
ഉല്പത്തി 48:13–20, 1 ശമുവേൽ 17:37–53, ഏശായ 65:1–7.
പ്രവൃത്തി 13:26–39, ഗലാത്യർ 2:17–3:14.

പെസ്ഗോമോ. സങ്കീർത്തനം 44:5, 44:6.

'നിന്നാൽ ഞങ്ങൾ ശത്രുക്കളെ തള്ളിയിടും. ഞങ്ങളോട് എതിർക്കുന്നവരെ നിന്റെ നാമത്തിൽ ചവിട്ടിക്കളയും.'

'ഞാൻ എന്റെ വില്ലിൽ ആശ്രയിക്കുകയില്ല, എന്റെ വാൾ എന്നെ രക്ഷിക്കുകയുമില്ല.'

A. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ഒന്നാം ഞായർ 1/5

വി. ലൂക്കോസ് 17:20–37, വി. മത്തായി 24:36–51, വി. മർക്കോസ് 13:30–37.
ഉല്പത്തി 42:1–8, ഹോശയ 5:1–5, ഏശായ 57:14–20.
പ്രവൃത്തി 3:22–36, 1 കൊരിന്ത്യർ 2:10–13.

ലോകാവസാനം ഒരു മിഥ്യയല്ല, സത്യമാണ്. അത് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും സംഭവിക്കാവുന്നതുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിൽ ജാഗ്രത പാലിക്കണം. നമുക്ക് ഒരു കണക്ക് പരിശോധകൻ ഉണ്ട്. അദ്ദേഹം നീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ ആണ്. മനസാ-വാചാ-കർമ്മണാ ചെയ്ത എല്ലാ വ്യാപാരങ്ങളും അതിനിശിതമായി പരിശോധിക്കപ്പെടും. തന്മൂലം നിത്യജീവിതത്തിൽ അതീവ ജാഗ്രത പുലർത്തിയേ മതിയാവൂ. നാം നമ്മുടെ യജമാനന്മാരല്ല; യജമാനൻ വരുമ്പോൾ നിയമിച്ചാക്കിയ ജോലിയിൽ വിശ്വസ്തതയോടെ ജോലി ചെയ്യുന്നവരായി കാണപ്പെടുന്നവർക്ക് ഭാഗ്യം.

B. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം രണ്ടാം ഞായർ 2/6

വി. മത്തായി 14:34–15:11, വി. മത്തായി 15:12–20, 16:1–4, വി. മത്തായി 16:5–12.

ഉല്പത്തി 42:9-17, 1 രാജാ. 3:5-9, ഏശായ 48:12-16.
പ്രവൃത്തി 5:33-42, 1 കൊരിന്ത്യർ 2:14-3:3.

ആകർഷകമായും യുക്തിഭദ്രമായും തോന്നാവുന്ന തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിക്കുമ്പോൾ അവ ക്രിസ്തീയ ധാർമ്മിക വീക്ഷണത്തെ മലിനമാക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധയും ജാഗ്രതയും ആവശ്യം. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതൻ വന്ന് പറഞ്ഞാൽ പോലും ഞങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചതൊഴികെ മറ്റൊരു പദേശം സ്വീകരിക്കരുതെന്ന് ഭാഗ്യവാനായ പൗലൂസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞത് നിരന്തരം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. യുക്തിവാദം, മതമില്ലായ്മ, മതേതരത്വം, കപടമതവാദങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയ തത്വസംഹിതകൾ, സമുദായ സമവാക്യങ്ങൾ തുടങ്ങിയ നിരവധി ഉപദേശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം മലിനമോ നഷ്ടപ്രായമോ ആകാതെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ നാം കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ മേന്മ ജീവിതംകൊണ്ട് തൊട്ടറിയുവാൻ അവസരം ഒരുക്കണം.

C. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം മൂന്നാം ഞായർ 3/7

വി. മത്തായി 18:23-35, വി. ലൂക്കോസ് 16:1-12, വി. ലൂക്കോസ് 16:1-13.
ഉല്പത്തി 42:18-21, യിരമ്യാവ് 31:7-9, ഏശായ 54:1-4.
പ്രവൃത്തി 7:2-5, റോമർ 8:9-17.

ദൈവവും ധനവും പലപ്പോഴും വിരുദ്ധ ധ്രുവങ്ങളാണ്. ധനാർത്തി മനുഷ്യനെ ദൈവത്തിൽ നിന്നകറ്റും. ധനത്തിൽ ആശ്രയിച്ചാൽ അത് ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനം കവരും. എല്ലാ കലഹങ്ങൾക്കും മൂലകാരണങ്ങളിലൊന്ന് 'കനകം' ആണെന്ന് കവികൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധനസമ്പാദനം ജീവിതലക്ഷ്യമാക്കരുത്.

D. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം നാലാം ഞായർ 4/8

വി. മർക്കോസ് 10:1-16, വി. ലൂക്കോസ് 9:37-45, വി. ലൂക്കോസ് 12:13-21.
സംഖ്യ 29:35-30:1, 1 രാജാ. 8:27-30, ഏശായ 54:5-8.
പ്രവൃത്തി 18:24-28, കൊലോസ്യർ 1:21-26.

ഭാവിയെപ്പറ്റി ആസൂത്രണം ആകാമെങ്കിലും ഭാവിയെപ്പറ്റി വിചാരപ്പെടുന്നത് വ്യർത്ഥം. മരണം ആർക്കും പ്രവചിക്കാനാവുകയില്ല. തന്മൂലം സമ്പാദ്യം നീതിയെ മറന്നുകൊണ്ടും സഹോദരനെ മറന്നുകൊണ്ടും ദൈവത്തെ അഗണ്യമാക്കിയും ആകരുത്. നിക്ഷേപമുള്ള ഇടത്ത് ഹൃദയം ഇരിക്കും. ദൈവമാകട്ടെ നിക്ഷേപം. മറ്റെല്ലാം നശ്വരമാണ്. പണമുള്ളവന് മാന്യത എന്നത് ഈ ലോകത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വിലയിരുത്തലിൽ ചിലപ്പോൾ ദരിദ്രനായ ലാസർ ആയിരിക്കും ജീവിതത്തിലെ വിജയി. ചുങ്കക്കാരന്റെയും പരീശന്റെയും പ്രാർത്ഥന

പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കർത്താവ് വിലമതിക്കുന്നത് വിധവയുടെ ചില്ലിക്കാശിനെയാകാം. മൂല്യവത്തായ പ്രവൃത്തികൾ ആണ് യഥാർത്ഥ സമ്പാദ്യം. അതിനുവേണ്ടി കുറെ ധനം ചെലവിട്ടാലും ദോഷമില്ല. ദൈവയിഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എന്റെ സഹോദരനും മാതാവും ആകുന്നു എന്ന് ക്രിസ്തു പഠിപ്പിച്ചത് ഓർക്കാം. ഏഴ് കാലങ്ങളിലൂടെ ആരാധനാ സംസ്കാരത്തിന്റെ പാകതയും വളർച്ചയും നേടിയ ഒരാൾ സമ്പത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ മാനദണ്ഡം സ്വീകരിക്കണം. നമ്മുടെ പൗരത്വം സ്വർഗ്ഗത്തിലത്രേ എന്നുള്ളത് വേദപ്രമാണമാണ്.

E. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ 5/1

വി. ലൂക്കോസ് 20:27-40, വി. മത്തായി 22:34-46 + വി. ലൂക്കോസ് 20:45-57, വി. മത്തായി 23:1-12.

ലേവ്യ 2:1-3, 2 ശമുവേൽ 3:17-21, ഏശായ 40:27-31.

പ്രവൃത്തി 22:22-29, 1 തീമോത്തിയോസ് 6:13-21.

മതങ്ങളും തത്വശാസ്ത്രങ്ങളും പ്രകടനപരതയിലും കാപട്യങ്ങളിലും മതത്തെ ഒതുക്കുന്നു. ആ പ്രവണത അനുകരിപ്പാൻ പാടില്ല. കുരിശിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ വ്യക്തിത്വം ഏകമുഖത്തിന്റേതാണ്. നോമ്പും ഉപവാസവും കൂദാശാനുഷ്ഠാനവുമെല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന് മാത്രമായി പകിട്ടേറിയതാക്കുമ്പോൾ അതിൽ ആത്മാവ് നഷ്ടപ്പെട്ടേക്കും. പല മതങ്ങളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ക്ഷയോന്മുഖമായത് ഈ പ്രകടനപരതയുടെ ആധിക്യം കൊണ്ടാണ്. കുരിശ് ആർഭാടങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. ലോകാവസാനത്തെ എപ്പോഴും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. ത്യാഗാധിഷ്ഠിതമായ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിന് എപ്പോഴും ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു.

F. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ആറാം ഞായർ 6/2

വി. മത്തായി 19:13-26, വി. മർക്കോസ് 10:17-27, വി. ലൂക്കോസ് 18:18-27.

ഉല്പത്തി 42:29-36, യോശുവാ 10:28-36, ഏശായ 43:16-25.

പ്രവൃത്തി 28:23-24, 1 കൊരിന്ത്യർ 5:6-13.

വ്യവസ്ഥകളോടെ ക്രിസ്തീയ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിക്കാനാവില്ല. അത് അമൂല്യം എന്ന് ബോധ്യമായാൽ മൂല്യം കുറഞ്ഞവയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പോലും തയാറാകണം. കുരിശിന്റെ പാത ഞെരുക്കമുള്ള പാതയാണ്; വിസ്താരമുള്ള പാതയല്ല. എങ്കിലും ദൈവകൃപ അതിലേയുള്ള യാത്ര സുഗമമാക്കുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെ അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങൾ നമുക്ക് മുമ്പിലുണ്ട്. ആരാധനാവർഷം അവസാനിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നു കിടക്കുന്നത് വിശുദ്ധന്മാർ യാത്ര ചെയ്ത കുരിശിന്റെ വഴിയാണ്. ആ

വഴി നമ്മെ ജീവനിലേക്ക് നയിക്കുമെന്ന തിരിച്ചറിവുണ്ടാകണം. ജീവകരം-മൃതികരം എന്നീ രണ്ടു വഴികളേ നമ്മുടെ മുമ്പിലുള്ളു. കുരിശിന്റെ വഴി ദുർഘടമാർഗ്ഗമാണ്; പക്ഷേ ആ വഴിയിൽ പോകുന്നവനെ കർത്താവ് അനുഗമിക്കും. ഈ രണ്ടു വഴികളെപ്പറ്റി ഡിഡാക്കേയും ബുധനാഴ്ചയിലെ പ്രഭാത നമസ്കാരവും നമ്മെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുന്നു.

G. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം ഏഴാം ഞായർ 7/3

വി. ലൂക്കോസ് 12:13-21, വി. ലൂക്കോസ് 12:49-59, വി. മത്തായി 5:21-26.
പുറപ്പാട് 12:43-47:51, യെഹസ്കിയേൽ 10:18-22, ഏശായ 52:1-16.
പ്രവൃത്തികൾ 28:25-31, 1 കൊരിന്ത്യർ 6:9-11.

ഏതു പാപത്തിനും മൂന്ന് തലങ്ങൾ ഉണ്ട്. ചിന്താതലം, വാക്തലം, കർമ്മതലം. ഇതിൽ കർമ്മതലത്തെയാണ് ന്യായപ്രമാണം പാപം എന്ന് മുഖ്യമായും വ്യവഹരിച്ചിരുന്നത്. കുരിശിന്റെ മാർഗ്ഗം സുതാര്യമാണ്. അത് ചിന്താതലത്തെയും വാക്തലത്തെയും പാപപരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. ചിന്ത കൂടാതെ വാക്കോ പ്രവൃത്തിയോ ഇല്ല. ഹൃദയ വിശുദ്ധിയെയാണ് കുരിശ് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കാപട്യത്തിന്റെയും അഭിനയത്തിന്റെയും വഴികളെ കുരിശ് നിരാകരിക്കുന്നു. ആത്യന്തികമായ കുരിശ് ക്രിസ്തു തന്നെ. സ്ലീബാകാലം നമ്മെ ചിന്തയിലും വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തോട് അനുരൂപരാക്കുന്നു. ക്രിസ്തു എന്ന തലയോളം നാം വളരുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പൂർണ്ണമായും അതിൽ വിജയിച്ചെന്ന് വരികയില്ല. ആയുഷ്ക്കാലത്തിലെ ഓരോ ആരാധനാവർഷത്തിലും ഈ വളരാനുള്ള ശ്രമം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നത് തന്നെ അഭികാമ്യമാണ്.

H. സ്ലീബാ പെരുന്നാളിനു ശേഷം എട്ടാം ഞായർ 8/4

വി. മർക്കോസ് 9:33-50, വി. ലൂക്കോസ് 21:29-38, വി. യോഹന്നാൻ 17:13-26.

ലേവ്യ 17:1-7, ഏശായ 65:1-6, യാക്കോബ് 2:14-18, 1 കൊരിന്ത്യർ 14:34-40.

ക്രിസ്തുസംഘത്തിലെ പ്രമുഖ സ്ഥാനീയർ പോലും നിർണ്ണായക ഘട്ടങ്ങളിൽ ക്രിസ്തുവിനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പത്രോസ് തന്നെ മികച്ച ഉദാഹരണം. പുറത്തെ വാതിൽക്കലിരുന്നു ഗുരോ എനിക്ക് വാതിൽ തുറന്നു തരേണമേ എന്ന് ശീമോൻ വിലപിക്കുന്ന ചിത്രം തിങ്കളാഴ്ച രാത്രി നമസ്കാരത്തിലുണ്ട്. ആരാധനാവർഷത്തിന്റെ ഏഴ് കാലം കഴിഞ്ഞാലും പൂർണ്ണത ഏറെ ദൂരെയാണ്. ഓരോ ആരാധനാവർഷം കഴിയുന്തോറും പൂർണ്ണത എന്ന ലക്ഷ്യത്തോട് അല്പമെങ്കിലും അടുക്കു

വാൻ കഴിഞ്ഞാൽ തന്നെ ആരാധനയുടെ ലക്ഷ്യം സഫലമായി. ഈ സാക്ഷ്യം അനുഭവിക്കുവാൻ ഓരോ ആരാധനാ വർഷത്തിലും ദൈവാത്മാവ് നമ്മെ തുണയ്ക്കട്ടെ.

അനുബന്ധം 1

സഭാപിതാക്കന്മാർ: ഓർമ്മദിനക്കുറിപ്പുകൾ

നവംബർ 2

വി. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പരുമല) (1848-1902)

മുളന്തുരുത്തി പള്ളത്തിട്ട ചാത്തുരുത്തിൽ കൊച്ചുമത്തായി -മറിയ ദമ്പതികളുടെ മകൻ. ജനനം 15-6-1848. ആശാൻ ഓണക്കാവിൽ അയ്പ്പാ, മാണി എന്നിവരിൽ നിന്നും പിതൃവ്യൻ പള്ളത്തിട്ട ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാനിൽ നിന്നും പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസവും സുറിയാനി ഭാഷാജ്ഞാനവും നേടി. കൊച്ചയ്പോരാ എന്നായിരുന്നു പേർ. 1857-ൽ സ്ലീബാപെരുന്നാളിന് കരിങ്ങാശ്ര പള്ളിയിൽ വച്ച് പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് കോറൂയോ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. കോനാട്ട് യോഹന്നാൻ മല്പാൻ, യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് എന്നിവരിൽ നിന്ന് ഉപരിവിദ്യ നേടി. 1861-ൽ ശെമ്മാശുസ്ഥാനവും 1865-ൽ കശ്ശീശാ-കോറി സ്ഥാനങ്ങളും യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് നൽകി. 1872 ഏപ്രിൽ 7-ന് ഗുരുവായ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മുളന്തുരുത്തിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി താൻ സ്ഥാപിച്ച വെട്ടിക്കൽ ദയറായുടെ അധിപനായി നിയമിച്ചു. 1875-ൽ വന്ന പത്രോസ് തൃതീയൻ പരുമല സെമിനാരി മല്പാനായ റമ്പാനെ ദ്വിഭാഷിയാക്കി. 10-12-1876 ന് വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കി നിരണത്തിന്റെ ചുമതല നല്കി. മലങ്കര മെത്രാന്റെ വിശ്വസ്ത അനുയായി ആയി പരുമലയിൽ താമസിച്ചു. പരുമല അസോസ്യേഷൻ, മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസ്, മൂറോൻ കൂദാശ, മെത്രാൻ വാഴ്ച എന്നിവയിൽ പങ്കെടുത്തു. സന്ദിഗ്ദാവസ്ഥയിൽ, ശേഷം മെത്രാന്മാരെ മലങ്കര മെത്രാന്റെ കീഴിൽ അണിനിരത്തി. സിലോണിൽ വച്ച് 1892 ഇടവം 14-ന് റിനി വിലാത്തി തീമോത്തിയോസിനെ മെത്രാനാക്കുന്നതിൽ സഹകാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകൾ സ്ഥാപിച്ചു. 1902 നവംബർ 2-ന് 54-ാം വയസ്സിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി കാലം ചെയ്തു. പരുമലയിൽ കബറടക്കി. 1896 മകരത്തിൽ നടത്തിയ വിശുദ്ധനാട് സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി *ഊർശ്ലേം യാത്രാവിവരണം* എന്ന യാത്രാവിവരണ ഗ്രന്ഥമെഴുതി. മലയാള ഭായിലെ ലക്ഷണമൊത്ത പ്രഥമ യാത്രാവിവരണ ഗ്രന്ഥമാണിത്. 1947 നവം. 2-ന് അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധനായി സിനഡ് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ലോകമെങ്ങും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിൽ പള്ളികൾ വർദ്ധിച്ചു വരുന്നു.

പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (കടവിൽ വലിയ തിരുമേനി)
ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി
(1833–1907)

വടക്കൻപറവൂർ കടവിൽ കൂരൻ അവിരാ വർക്കിയുടെ മകൻ. 1833 വൃശ്ചികം 19 ന് ജനനം. ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 1846 കുംഭം 10 ന് ശെമ്മാശുപട്ടവും യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസ് 1854 മകരം 6 ന് കശ്ശീശാ പട്ടവും നൽകി. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ മല്പാൻ. 1876 ഡിസം. 3-ന് വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് പത്രോസ് III പാത്രിയർക്കീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ച് കോട്ടയത്തിന്റെ ചുമതല നല്കി. 1891 മാർച്ച് മുതൽ അങ്കമാലിയുടെ ചുമതലയും ലഭിച്ചു. 1907-ൽ ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു. ഗീവറുഗീസ് I കാതോലിക്കാ, ഗീവറുഗീസ് II കാതോലിക്കാ, ഔഗേൻ I കാതോലിക്കാ, പാമ്പാടി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നിവർക്ക് കശ്ശീശാപട്ടം നല്കി. മക്കാബിയർ, രൂത്ത്, തൂബിത്ത്, മസുമൂർ എന്നീ വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്തു. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് II മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലിക്കമ്മറ്റിയുടെ അധ്യക്ഷൻ ആയിരുന്നു. 1907 നവം. 2-ന് അന്തരിച്ചു. ആലുവ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ കബറടങ്ങി. കാരുചിറ ഗീവർഗീസ് റമ്പാൻ (രണ്ടാം കാതോലിക്കാ) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നു.

നവംബർ 5
സ്തേഫാനോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ് (ഭിലായ്)
(1924–2007)

കോട്ടയം പാത്താമുട്ടം കയ്യാലത്ത് ചാക്കോ കുരിയൻ-മറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ 5-ാമത്തെ പുത്രൻ. ജനനം 2-10-1924. ജെയ്പൂർ സി. എ. ജെയിൻ കോളജിൽ നിന്ന് ബി. എ., ജബൽപ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എം. എ., ന്യൂയോർക്ക് ജനറൽ എപ്പിസ്കോപ്പൽ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് ബി. ഡി., കോണറ്റ് ബർക്കിലി ഡിവിനിറ്റി സ്കൂളിൽ നിന്ന് എസ്. റ്റി. എം. എന്നീ ബിരുദങ്ങൾ നേടി.

1946-ൽ ഗീവറുഗീസ് II കാതോലിക്കാ ശെമ്മാശപ്പട്ടവും 1947-ൽ കശ്ശീശാപട്ടവും നൽകി. പാച്ചിറ, വാകത്താനം, പള്ളം, താഴത്തങ്ങാടി, ജബൽപ്പൂർ, ദാദർ, മലയാ, സിങ്കപ്പൂർ, ബഹറീൻ, ദോഹ, അബുദാബി, ദുബായ്, ഭിലായ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വികാരി.

1974-ലെ നിരണം അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1975 ഫെബ്രു. 15-ന് പുത്തൻകാവിൽ വച്ച് ദാനിയേൽ മാർ

പീലക്സീനോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 1975 ഫെബ്രു. 16-ന് നിരണ ത്തുവച്ച് ഔഗേൻ കാതോലിക്കാ, മാർ തേവോദോസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാന നാമത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. 1976-79 വരെ മദ്രാസ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചു. 1979 മുതൽ കൽക്കട്ടാ മെത്രാസന ത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ തുടരുന്നു. 1991-ൽ ന്യൂയോർക്കിലെ യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി ഓണററി ഡോക്ടറേറ്റ് നൽകി.

ഭിലായ് സെന്റ് തോമസ് മിഷൻ ഡയറക്ടർ, ഭിലായ് സെന്റ് തോമസ് കോളജിന്റെയും മറ്റ് വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളുടെയും മാനേജർ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ച അദ്ദേഹമാണ് നാഗപ്പൂർ വൈദിക സെമിനാരിയുടെ മുഖ്യ സംഘാടകൻ. മക്കോഡിയ മിഷൻ, ഭിലായ് മിഷൻ സെന്റർ, ആശ്രമം, ആശുപത്രികൾ, സ്കൂളുകൾ എന്നിവയ്ക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയ ഇദ്ദേഹം സഭയുടെ ഉത്തരേന്ത്യൻ മിഷൻ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും സഭാ വികാസത്തിനും നൽകിയ മികച്ച സേവനം പ്രശംസനീയമാണ്. 2007 നവം. 8-ന് മസ്ക്കറ്റിൽ വച്ച് കാലംചെയ്തു. 10-ന് ഭിലായി സെന്റ് തോമസ് ആശ്രമത്തിൽ കബറടക്കി. ഉത്തരേന്ത്യൻ മണ്ണിനെയും മനുഷ്യരെയും സ്നേഹിക്കുകയും സേവിക്കുകയും ചെയ്ത 'പ്രവാസികളുടെ ഇടയൻ' അങ്ങനെ കേരളത്തിന് വെളിയിൽ കബറടക്കപ്പെടുന്ന മലയാളിയായ മല ങ്കരസഭയിലെ ആദ്യ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി.

നവംബർ 6

ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (വയലിപ്പറമ്പിൽ)
ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി
(1889-1966)

അങ്കമാലി നെടുമ്പാശ്ശേരിൽ പൈനാടത്ത് വയലിപ്പറമ്പിൽ തോമസ് -ശോശാമ്മ ദമ്പതികളുടെ ദ്വിതീയ പുത്രൻ. ജനനം 17-7-1889. ആലുവാ യു.സി. കോളജിൽ നിന്ന് ബി. എ. കൊല്ലവർഷം 1107-ൽ ഏലിയാസ് തൃതീയൻ ബാവാ ശെമ്മാശനാക്കി. 1109-ൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാ സ്യോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. നെടുമ്പാശ്ശേരി ഹൈസ്ക്കൂൾ ഹെഡ്മാ സ്റ്റർ ആയിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ 1946 കർക്കിടകം 22-ന് ഹോംസിലെ പാത്രി യർക്കാ ദേവാലയത്തിൽ വച്ച് അപ്രേം പ്രഥമൻ പാത്രിയർക്കീസ് ഗ്രീഗോ റിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. അങ്കമാലി യുടെ അസിസ്റ്റന്റ് ആയ ഇദ്ദേഹം 1953 ജനുവരി 27-ന് അങ്കമാലിയുടെ പൂർണ്ണ ചുമതലയേറ്റു. സഭാചന്ദ്രിക മാസിക ഇദ്ദേഹമാണ് ആരംഭിച്ചത്. 1958-ലെ സുപ്രീംകോടതി വിധിയെത്തുടർന്നു സഭയിൽ സമാധാനമു ണ്ടായപ്പോൾ കാതോലിക്കേറ്റിൽ ചേർന്നു. 1959-ൽ കാതോലിക്കാ ഇദ്ദേ ഹത്തെ അങ്കമാലി മെത്രാനായി യോജിച്ച സഭയിൽ നിയമിച്ചു. അന്ത്യം വരെ കാതോലിക്കേറ്റിൽ ഉറച്ചു നിന്നു. 1966 നവം. 6-ന് അന്തരിച്ചു. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

നവംബർ 8
മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ
കോട്ടയം ദേവലോകം അരമന
(1907–1996)

അഞ്ചാം കാതോലിക്കാ. കോട്ടയം വടക്കൻമണ്ണൂർ വട്ടക്കുന്നേൽ കുരിയൻ കത്തനാർ–മറിയാമ്മ ദമ്പതിമാരുടെ ഇളയപുത്രൻ. ജനനം 1907 മാർച്ച് 27. തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസ് കോളജിലും കൽക്കട്ട ബിഷപ്പ്സ് കോളജിലും പഠിച്ചു. 1945 ആഗസ്റ്റ് 18 ന് മ്സമ്രോനോ – ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി. ആഗസ്റ്റ് 19. പൂർണ്ണ ശെമ്മാശൻ (ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1946 ഒക്ടോ. 27. കശീശാ (ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1951 മെയ് 17 എം.ഡി. അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1951 സെപ്തം. 21. റമ്പാൻ (പഴയസെമിനാരി). 1953 മെയ് 15. മാർ അത്താനാസ്യോസ് എപ്പിസ്കോപ്പാ (ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1959 ജൂലൈ 12–ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ (പഴയസെമിനാരി). 1960 ബാഹ്യ കേരള ഭദ്രാസനാധിപൻ. 1970 ഡിസം. 31. എം.ഡി. അസോസ്യേഷൻ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1975 സെപ്തം. 24. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. 1975 ഒക്ടോ. 27. പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് സിനഡ് വാഴിച്ചു.

1977 ഏപ്രിൽ 1–ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും 1988 മാർച്ച് 25–ന് ദേവലോകത്തും വി. മൂറോൻ കൂദാശകൾ നിർവ്വഹിച്ചു. 1978 മെയ് 15–ന് യാക്കോബ് മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്, സഖറിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ്, യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ് എന്നീ അഞ്ചു പേരെയും 1985 മെയ് 15–ന് മാത്യൂസ് മാർ എപ്പിപ്പാനിയോസ്, ഫീലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്, തോമസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ഗീവർഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, പൗലോസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് എന്നീ അഞ്ചുപേരെയും എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരായി വാഴിച്ചു. 1981 ഫെബ്രു. 28–ന് ആദ്യ ബാച്ചിലെ നാലുപേരെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരായി ഉയർത്തി. ഒന്നും രണ്ടും കാതോലിക്കാമാരുടെ കബറിടങ്ങൾ ആധുനികരീതിയിൽ നിർമ്മിച്ചു. അൽവാറിസ് മാർ യൂലിയോസിന്റെ ഭൗതികാവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തി അവ സമാഹരിച്ച് കബർ ഗോവാ പള്ളിയിൽ ക്രമീകരിച്ചു. ദേവലോകം അരമനയുടെ പണി പൂർത്തിയാക്കി.

റഷ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ് *ദി ഓർഡർ ഓഫ് സെന്റ് വ്ളാഡിമർ*, റഷ്യയിലെ ലെനിൻഗ്രാഡ് തിയോളജിക്കൽ സെമിനാരി *അക്കാദമി ഫെല്ലോ*, ജോർജ്ജിയൻ കാതോലിക്കാ *ദി ഓർഡർ ഓഫ് സെന്റ് ജോർജ്ജ്*, അമേരിക്കയിലെ നോബിൾ കാനോനിയൻ ഓഫ് ദി സ്വാൻ, *ഗ്രാൻഡ് പ്രിലേറ്റ്,*

ഗ്രാൻഡ് കോളർ എന്നീ ബഹുമതികൾ നൽകി. *കൂദാശകൾ* എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചു. സെറാമ്പൂർ സർവ്വകലാശാല മധുരയിൽ വച്ച് ഡോക്ടറേറ്റ് നൽകി ആദരിച്ചു. റഷ്യാ, റുമേനിയ, അർമ്മീനിയ, ബൾഗേറിയ, അമേരിക്ക, റോം, വത്തിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ക്രൈസ്തവകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. സംഘാടകൻ, മികച്ച ഭരണകർത്താവ്, കാനോൻ വിദഗ്ദ്ധൻ, സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ, വർക്കിംഗ് കമ്മറ്റി ഉപാധ്യക്ഷൻ, കാതോലിക്കേറ്റ് സ്കൂൾ ബോർഡ് പ്രസിഡണ്ട്, കാതോലിക്കേറ്റ് ആൻഡ് എം.ഡി. സ്കൂൾ മാനേജർ, 1977-ലെ റഷ്യയിലെ അഖിലലോക സർവ മതസമ്മേളനത്തിന്റെ രക്ഷാധികാരി, മോസ്കോയിൽ വച്ചു നടന്ന നിരായുധീകരണ സമ്മേളനത്തിന്റെ അധ്യക്ഷൻ എന്നിങ്ങനെ നിരവധി സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് മദ്രാസ്, ബോംബെ, ഡൽഹി, കൽക്കട്ട, അമേരിക്ക, കുന്നംകുളം, ചെങ്ങന്നൂർ, തിരുവനന്തപുരം, സുൽത്താൻബത്തേരി എന്നീ പുതിയ ഭദ്രാസനങ്ങൾ ഉണ്ടായതും സെമിനാരിയിലെ *ദിവ്യബോധന* പദ്ധതി, ലിറ്റർജിക്കൽ മ്യൂസിക് സ്കൂൾ ആയ ശ്രുതി എന്നിവ ആരംഭിച്ചതും. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർ പാപ്പായുമായി ആദ്യം പാപ്പായുടെ ആസ്ഥാനത്തുവച്ചും പിന്നീട് കാതോലിക്കായുടെ കത്തീഡ്രൽ ആയ കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ചും നടന്ന സൗഹൃദ സംഭാഷണങ്ങൾ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമാണ്. സഭാകവി വെണ്ണിക്കുളം സി. പി. ചാണ്ടിയുടെ സഹായത്തോടെ ദുഃഖവെള്ളി നമസ്ക്കാരം, പെരുന്നാൾ ശുശ്രൂഷാക്രമങ്ങൾ, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ, കന്തീല, കഹനൈത്താ ക്രമങ്ങൾ, കുർബ്ബാനയുടെ അതത് ദിവസത്തെ ഗീതങ്ങൾ, ബുധനാഴ്ച നമസ്കാരം എന്നിവ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത് ആരാധനാസാഹിത്യത്തിന് മികച്ച മുതൽക്കൂട്ടായി. എൻ.സി.സി., കെ.സി.സി. എന്നിവയിൽ ഇക്കാലത്ത് സഭ അംഗത്വമെടുത്തു. എൻ. സി. സി. യിൽ ബഹുമതി നേടി. ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, തമിഴ് ആരാധനാക്രമങ്ങൾ സുന്നഹദോസ് അംഗീകാരത്തോടെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ബാലിക-ബാല സമാജങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. 1991 ഏപ്രിൽ 27-ന് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. 1996 നവം. 8-ന് കാലം ചെയ്തു. ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമനചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

നവംബർ 10

കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാൻ, കണ്ണങ്കോട്
(.....-1811)

ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുറിയാനിപ്പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങിയിരിക്കുന്ന മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ ശിഷ്യൻ. ഗുരു ഇദ്ദേഹത്തേയും 7-ാം മാർത്തോമ്മായെയും ഒന്നിച്ച് റമ്പാന്മാരാക്കി. ഡോ. ബുക്കാനൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് ആറാം മാർത്തോമ്മാ വേദപുസ്തക പരിഭാഷയ്ക്കായി

വടക്ക് നിന്ന് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും തെക്കുനിന്ന് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും നിയമിച്ചു. ഇരുവരും ചേർന്നാണ് 1811-ലെ മലയാളം ബൈബിളിന്റെ പരിഭാഷ നിർവഹിച്ചത്. കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസിന്റെ നിശ്ചയപ്രകാരം ഇരുവരും 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഔദ്യോഗിക ഉപദേഷ്ടാക്കളായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. പകലോമറ്റം കുടുംബവാഴ്ചയ്ക്കെതിരെ പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാനും ഇദ്ദേഹവും ശക്തമായി പ്രതികരിക്കുകയും കേണൽ മൺറോ ഉൾപ്പെടെയുള്ള നേതാക്കളെ സന്ദർശിച്ച് ഔദ്യോഗികമായി പരാതി ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിനെ തുടർന്നാണ് പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിൽ നിന്നു മാത്രം മലങ്കര മെത്രാന്മാരെ വാഴിക്കുന്ന 1665 മുതലുള്ള പതിവിന് മാറ്റമുണ്ടായത്. പല മല്പാൻ ഗൃഹങ്ങളിലും രണ്ട് റമ്പാന്മാരും സഞ്ചരിച്ച് പഠിപ്പിച്ചുവന്നു. കോട്ടയം സെമിനാരി നിർമ്മാണത്തിന് മുമ്പ് 1811 തുലാം 28-ന് ഇദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു. അടൂർ കണ്ണങ്കോട് പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. നിര്യാണത്തിൽ അനുശോചിച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ (പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകൻ) സുറിയാനി കൂക്കോയോ രാഗത്തിൽ ഒരു വിലാപ കാവ്യം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

നവംബർ 20

ഇയ്യോബ് മാർ പീലക്സിനോസ്
പത്തനാപുരം ദയറാ
(1939-2011)

1939-ൽ തിരുവല്ലാ മേപ്രാലിൽ ജനനം. പത്തനാപുരം താബോർ ദയറാ അംഗം. 1972-ൽ വൈദികൻ. പത്തനാപുരം സെന്റ് സ്റ്റീഫൻസ് കോളജിൽ അധ്യാപകൻ, പ്രിൻസിപ്പൽ, മേപ്രാൽ സെന്റ് ജോൺസ് ഇടവക വികാരി. 1989 ഡിസം. 28-ന് മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1991 ഏപ്രിൽ 30-ന് പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് മേല്പട്ടക്കാരനായി അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഡൽഹിയുടെ സഹായമെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. 1996-ൽ ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അന്തരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് ഡൽഹി മെത്രാസനാധിപൻ. 2011 നവം. 20-ന് കാലം ചെയ്തു. പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറായിൽ കബറടക്കി.

നവംബർ 24

1. പ. ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (പുലിക്കോട്ടിൽ I)
കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി
(1740-1816)

പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര ആർത്താറ്റ് ഇടവകയിൽ കുന്നംകുളം അങ്ങാടിയിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ചുമ്മാർ-ഏലിശ്ബാ ദമ്പതികളുടെ

പുത്രൻ. 1740 നവം. 25-ന് ജനിച്ചു. ഇട്ടൂപ്പ് (ഇട്ടി + യൗസേപ്പ്) എന്ന് വിളിക്കപ്പെട്ടു. കുന്നംകുളം തെക്കേക്കര പൈലപ്പൻ ആശാൻ, കാണിപ്പയ്യൂർ നമ്പൂതിരി എന്നിവരിൽ നിന്ന് സാമാന്യ വിജ്ഞാനവും തച്ചുശാസ്ത്രവിദ്യയും പരിശീലിച്ച ഇട്ടൂപ്പ് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിലെ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ സുറിയാനി അഭ്യസിച്ചു. വൈദികപഠനകാലത്ത് കുർബ്ബാനക്രമവും സങ്കീർത്തനപുസ്തകവും സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി. 1751-ൽ മലങ്കരയിലെത്തി കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസമാക്കിയ ശാക്രുള്ള മഫ്രിയാന ഇട്ടൂപ്പിന് ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി. മുളന്തുരുത്തിയിലെ മല്പാൻ പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഉപരിപഠനങ്ങൾ പരിശീലിച്ചു. ശാക്രുള്ള മഫ്രിയാനയിൽ നിന്ന് (?) കശ്ശീശാസ്ഥാനമേറ്റ നവ വൈദികൻ കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ ഒരു മല്പാൻ പാഠശാല ക്രമീകരിച്ച് വൈദികവിദ്യാർത്ഥികളെ പഠിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാൻ ആയി. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസ് തിരു-കൊച്ചിയിൽ നിന്ന് നാടുകടത്തപ്പെട്ടപ്പോൾ മല്പാൻ ആ സംഘത്തെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ആദ്യം കുന്നംകുളത്തും പിന്നീട് തൊഴിയൂരിലും അഭയം കൊടുത്തു. തൊഴിയൂർ പള്ളിയും നാലുകെട്ട് മാതൃകയിൽ ആസ്ഥാനവും 1774-ൽ മല്പാൻ പണിയിച്ചു.

1789-ൽ ടിപ്പു സുൽത്താൻ ആർത്താറ്റ് – പാലൂർ ദേവാലയം അഗ്നിക്കിരയാക്കി. ആളുകളെ മതംമാറ്റത്തിന് നിർബന്ധിച്ചു. വഴങ്ങാത്തവരെ ആർത്താറ്റ് വൃക്ഷശിഖരങ്ങളിൽ തൂക്കിക്കൊന്നു. ആർത്താറ്റ് നിന്ന് സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചിതറി ഓടി. മല്പാൻ അവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി കുന്നംകുളത്തും പഴഞ്ഞിയിലും യഹൂദ മാതൃകയിൽ നഗരവും അങ്ങാടിയും സംവിധാനം ചെയ്ത് അവിടെ പാർപ്പിക്കുകയും രണ്ടിടത്തും ഉണ്ടായിരുന്ന പള്ളികൾ പുനർനിർമ്മിക്കുകയും ചെയ്തു. 1800-ൽ കുന്നംകുളം സന്ദർശിച്ച ഡോ. ഫ്രാൻസിസ് ബുക്കാനൻ, തന്നെ ശിഷ്യസമേതം സന്ദർശിച്ച അവിവാഹിതനും സസ്യഭുക്കുമായ മല്പാനെ കുറിച്ചെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. വലിയങ്ങാടിയിൽ പടിഞ്ഞാറും തെക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന അന്തിമാളൻകാവുകൾ മണക്കുളം രാജാവും കൊച്ചിയുടെ ശക്തൻതമ്പുരാനും സുറിയാനിക്കാർക്ക് നൽകിയത് മല്പാൻ സ്വീകരിച്ച് ആരാധനാ സൗകര്യമൊരുക്കി. മേല്പുരകത്തി വർഷങ്ങളോളം തർക്കത്തിലിരുന്ന ആർത്താറ്റ് പള്ളി ശക്തൻ തമ്പുരാന്റെ സഹായത്തോടെ നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ വീണ്ടെടുക്കുകയും പള്ളി പുനർനിർമ്മാണം ചെയ്ത് ആരാധനായോഗ്യമാക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമിയായ മല്പാൻ 'ആർത്താറ്റ് പടിയോല' എന്ന സഭാസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ മാഗ്നാക്കാർട്ടാ ചെമ്പുതകിടിൽ വട്ടെഴുത്തിൽ എഴുതിച്ച് 1806-ൽ ആറാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും ശക്തൻ തമ്പുരാനും

നല്കി. ഡോ. ക്ലോഡിയസ് ബുക്കാനന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം മല്പാനും കായംകുളത്ത് പീലിപ്പോസ് റമ്പാനും ചേർന്ന് സുറിയാനിയിൽ നിന്ന് വിവർത്തനം ചെയ്ത മലയാളം ബൈബിൾ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിന് തയാറാക്കി. ഇതിൽ പ്രീതനായ ബുക്കാനൻ ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ ഒരു വലിയ സ്വർണ്ണ പത്താക്ക് സമ്മാനമായി സമർപ്പിച്ചു. 7-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷം 1809-ൽ കണ്ടനാട് പടിയോല അദ്ദേഹം തയ്യാറാക്കിയത് കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് അംഗീകരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ രണ്ട് ഉപദേശകരിലൊരാളായി നിയമിച്ചു. 1809 ചിങ്ങം 15-ന് മല്പാൻ 8-ാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് കണ്ടനാട് തീരുമാന പ്രകാരം റമ്പാൻ സ്ഥാനമേറ്റു.

ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടും തിരുവിതാംകൂർ റാണിയുമായി സൗഹൃദം നേടിയ റമ്പാൻ അവരുടെ സഹായത്തോടെ കോട്ടയത്ത് നാലുകെട്ടിന്റെ മാതൃകയിൽ വൈദികസെമിനാരി നിർമ്മിക്കുകയും 1815-ൽ 25 വിദ്യാർത്ഥികളെ പ്രവേശിപ്പിച്ച് പ്രവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തു. റമ്പാൻ, സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പൽ ആയി. റവ. തോമസ് നോർട്ടനെ അധ്യാപകനായി നിയമിച്ചു. സെമിനാരിപ്പണിക്ക് വട്ടിപ്പണത്തിന്റെ പലിശ സർക്കാർ റമ്പാന് നൽകിയിരുന്നു. ഇതിന്റെ സാങ്കേതിക തടസം പരിഹരിക്കുവാൻ റമ്പാൻ തന്റെ ആത്മമാതാവായ പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസിൽ നിന്ന് 1815 മാർച്ച് 21-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. 1816 ജനുവരി 10-ന് അദ്ദേഹത്തിന് അനുകൂലമായി തിരുവിതാംകൂർ -കൊച്ചി രാജാക്കന്മാർ രാജകീയ വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 8-ാം മാർത്തോമ്മാ അധികാരത്തിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കൃതനായി. പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയെ വൈദികപരിശീലന കേന്ദ്രത്തോടൊപ്പം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനവും, സഭയുടെ സെക്രട്ടറിയേറ്റും ആക്കിത്തീർത്തു. സെമിനാരിയുടെ ഭരണത്തിനും കൈവശത്തിനും കേണൽ മൺറോയുടെ സഹായത്തോടെ ശ്രമിച്ച മിഷണറിമാർ നിരാശരായി. ബൈബിൾ 1811-ൽ ബോംബെ കൊറിയർ പ്രസിൽ അച്ചടിച്ചത് ബുക്കാനൻ അയച്ചത് മെത്രാപ്പോലീത്താ എല്ലാ പള്ളികൾക്കുമായി വിതരണം ചെയ്തു. ബൈബിൾ പഴയനിയമം മുഴുവൻ മിഷണറിമാരുടെ ആഗ്രഹപ്രകാരം അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തുവെങ്കിലും അത് ഭാഷാശുദ്ധി പോരെന്ന കാരണത്താൽ അച്ചടിക്കപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ആരംഭിച്ച ചാപ്പൽ നിർമ്മാണം അദ്ദേഹത്തിന് പൂർത്തീകരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 8-ാം മാർത്തോമ്മാ അനധികൃതമായി നിയമിച്ച ഒമ്പതാം മാർത്തോമ്മായെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി സ്ഥാനചിഹ്നങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങി. ഹൈന്ദവക്ഷേത്രങ്ങളിൽ

ഉത്സവങ്ങൾക്കും മറ്റും സൗജന്യമായി ഊഴിയവേല ചെയ്യുവാനുള്ള ബാധ്യതയിൽ നിന്ന് നിയമം മൂലം സുറിയാനിക്കാർ ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതും ഞായറാഴ്ച ഒഴിവുദിവസമായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടതും, സർക്കാർ ഓഫീസുകളിൽ ആദ്യമായി ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് നിയമനം ലഭിച്ചതും 1816-ൽ എല്ലാ സിവിൽ കോടതികളിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യൻ ജഡ്ജിയെ നിയമിക്കുവാൻ ഭരണപരിഷ്ക്കാരമേർപ്പെടുത്തിയതും പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സർക്കാരിൽ ചെലുത്തിയ സ്വാധീനത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ്. 1813-ൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സ്ഥിതിയെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കുവാൻ നിയമിതനായ കമ്മീഷന്റെ ശുപാർശയെ തുടർന്ന് അന്നുണ്ടായിരുന്ന 52 പള്ളികളോടും ചേർത്തു ഓരോ സ്കൂൾ ആരംഭിക്കുവാൻ ഉത്തരവുണ്ടായതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. സന്യാസ വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ അന്ത്യംവരെയും സത്യസന്ധത പുലർത്തിയ ഇദ്ദേഹം 1816-ൽ തന്റെ വികാരി ജനറൽ ആയി പുന്നത്ര ജോർജ് കത്തനാരെ നിയമിച്ചു. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാരുടെ കുടുംബവാഴ്ച അവസാനിപ്പിച്ച ഈ വിശുദ്ധൻ 1816 നവംബർ 24-ന് ദിവംഗതനായി. 25-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ രചിച്ചു.

2. ഡോ. പൗലോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്
കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി
(1922–1996)

തൃപ്പൂണിത്തുറ തടിയ്ക്കൽ പൈലി-ഏലി ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 9-8-1922. ഇൻഡ്യാനയിൽ നിന്ന് ബി. എ., ഓക്‌ലോമ-ലിസ്റ്റൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ പഠിച്ച് എം. ഡിവും യേൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എസ്. റ്റി. എം. ബിരുദവും നേടി. ഓക്സ്ഫോർഡ്, ജർമ്മനിയിലെ ഗ്രിഗറി ഓഫ് നിസ്സാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് എന്നിവയിൽ ഗവേഷണം. സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റ്. റഷ്യയിലെ ലെനിൻഗ്രാഡ് തിയോളജിക്കൽ അക്കാഡമി, ഹംഗറിയിലെ ബുഡാപ്പസ്റ്റ് ലൂതറൻ തിയോളജിക്കൽ അക്കാഡമി, ചെക്കോസ്ലോവാക്യയിലെ ജാൻഹസ് ഫാക്കൽറ്റി എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്ന് ഓണററി ഡോക്ടറേറ്റ്.

1959 ജനുവരിയിൽ ശെമ്മാശനായി. 2-11-62 ന് ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1975 ഫെബ്രു. 16-ന് നിരണത്തു വച്ച് ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ ഇദ്ദേഹത്തെ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു ഡൽഹിയുടെ ചുമതല നല്കി.

പി. ആൻഡ് റ്റി. തിരു-കൊച്ചി യൂണിയൻ അസോസ്യേറ്റ് സെക്രട്ടറി, വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി, ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസ് സെക്രട്ടറി, എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തിയുടെ ഉപദേഷ്ടാവ്,

എത്യോപ്യൻ വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പ് ഉപദേഷ്ടാവ്, ഡബ്ല്യു. സി. സി. യുടെ എക്യുമിനിക്കൽ വിഭാഗം ഡയറക്ടർ, ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ, ഡബ്ല്യു. സി. സി. പ്രസിഡണ്ട്, എൻ. സി. സി. ചെയർമാൻ, ഭാരതീയ ദാർശനിക കോൺഗ്രസ് പ്രസിഡണ്ട്, ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് കരിക്കുലം കമ്മറ്റി ചെയർമാൻ, വൈദികസംഘം പ്രസിഡണ്ട്, ദിവ്യബോധനം ചെയർമാൻ, സ്റ്റാർ ഓഫ് ദി ഈസ്റ്റ്, പുരോഹിതൻ എന്നിവയുടെ പത്രാധിപർ, സുന്നഹദോസ് സെക്രട്ടറി, ഫെയ്ത്ത് ആൻഡ് ഓർഡർ കമ്മീഷൻ അംഗം, കേരള, സെറാമ്പൂർ സെനറ്റ് അംഗം തുടങ്ങിയ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു.

ജർമ്മൻ, ഫ്രഞ്ച്, ഇംഗ്ലീഷ്, അംഹാരിക്ക്, മലയാളം എന്നീ ഭാഷകളിൽ നിരവധി പ്രബന്ധങ്ങൾ രചിച്ചു. കോസ്മിക് മാൻ, ജോയ് ഓഫ് ഫ്രീഡം, സയൻസ് ഫോർ സെയ്ൻ സൊസൈറ്റീസ്, ഹ്യൂമൻ പ്രസൻസ്, ഫ്രീഡം ആൻഡ് അതോറിറ്റി തുടങ്ങിയ മുപ്പതിലേറെ വിശ്വ വിഖ്യാത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചയിതാവ്, ചിന്തകൻ, പണ്ഡിതൻ, ദാർശനികൻ, ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ, ബൈബിൾ അധ്യാപകൻ, പ്രഭാഷകൻ, ജേർണലിസ്റ്റ്, എഴുത്തുകാരൻ എന്നിങ്ങനെ തിളക്കമാർന്ന വ്യക്തിത്വം. 1988-ലെ സോവ്യറ്റ്ലാൻഡ് നെഹ്റു അവാർഡ് ഉൾപ്പെടെ ഇരുപതോളം രാജ്യാന്തര അവാർഡുകളും ഒട്ടേറെ ബഹുമതികളും ലഭിച്ചു. ലോകസമാധാന പ്രസ്ഥാനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. സോഫിയാ സെന്റർ, ദിവ്യബോധനം പഠന പദ്ധതി, ശ്രുതി സ്കൂൾ ഓഫ് ലിറ്റർജിക്കൽ മ്യൂസിക്, കോട്ടയം വൈദിക സെമിനാരിയുടെ പുതിയ കെട്ടിടങ്ങൾ, തലക്കോട് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് ട്രസ്റ്റിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്തിലുള്ള ബാലഭവനം, ഐ. ടി. സി. എന്നിവയും ഡൽഹി ഭദ്രാസന കേന്ദ്രവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവന.

പ്രമുഖ പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സ് വേദശാസ്ത്രജ്ഞൻ. റോമ്മൻ കത്തോലിക്കാ, ആംഗ്ലിക്കൻ സഭകളുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ മലങ്കരസഭയുടെ വിശ്വാസത്തിലും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിലും വന്ന പൗരസ്ത്യ ഓർത്തഡോക്സിക്ക് നിരക്കാത്തവയെ വിവേചിച്ചറിയുവാനും വി. കൂദാശകളെയും മറ്റും വ്യാഖ്യാനിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞു.

ഡൽഹി ഭദ്രാസനാസ്ഥാനത്തു വച്ച് 1996 നവം. 24-ന് കാലം ചെയ്തു. ഭൗതികദേഹം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹപ്രകാരം കോട്ടയം വൈദിക സെമിനാരിയുടെ വടക്കേമുറിയിൽ പിറ്റേന്ന് കബറടക്കി.

അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച നിരവധി വിജ്ഞാനകോശങ്ങളിലും Who is who കളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്ര ജീവചരിത്രം 'പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് ഒരു തീർത്ഥയാത്ര' എന്ന പേരിൽ ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാട് രചിച്ചു.

ഡിസംബർ 3
തോമ്മാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
പത്തനാപുരം ദയറാ
(1887–1972)

മാവേലിക്കര കല്ലുംപുറത്ത് മാത്യുവിന്റെയും ഏലിയാമ്മയുടെയും മകൻ. 1887 ജൂൺ 8-ന് ജനിച്ചു. 1937-ൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം. 1912 നവംബറിൽ ചെങ്ങന്നൂർ പഴയസുറിയാനി പള്ളിയിൽ വച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി. 1934-ൽ കശ്ശീശാപട്ടം, 1937-ൽ റമ്പാൻ സ്ഥാനം, 1940 മെയ് 6-ന് മാവേലിക്കരയിൽ വച്ച് മേല്പട്ടം, ആലുവാ യു. സി. കോളജിൽ വച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം എന്നിവ ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ നൽകി. 1944-ൽ നിരണത്തിന്റെ ചുമതല നൽകി. പത്തനാപുരം ദയറായും കോൺവെന്റും സ്ഥാപിച്ചു. ഹൈസ്കൂളുകൾ, ട്രെയിനിംഗ് കോളജ്, ആർട്ട്സ് കോളജ് എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചു. മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്തു എഡിൻബറോ തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന ലോക ക്രൈസ്തവ കോൺഫ്രൻസുകളിൽ സംബന്ധിച്ചു. എക്യുമെനിക്കൽ രംഗത്തും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും മലങ്കരസഭയെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിൽ അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസിനോടൊപ്പം തോളോടുതോൾ ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ചു. 1972 ഡിസംബർ 3-ന് കാലം ചെയ്തു. പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറാ ചാപ്പലിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം 'മഹാനായ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്ന പേരിൽ പോൾ മണലിൽ രചിച്ചു.

ഡിസംബർ 8
ഔഗേൻ I കാതോലിക്കാ
കോട്ടയം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന
(1884–1975)

നാലാം കാതോലിക്ക. വെങ്ങോല തുരുത്തി ചേട്ടാകുളത്തുംകര അബ്രഹാം കശ്ശീശാ-അന്നമ്മ ദമ്പതിമാരുടെ പുത്രൻ. ജനനം 26-6-1884. ആദ്യനാമം മത്തായി. കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ സുറിയാനിയിൽ ഗുരു. കോട്ടയം എം. ഡി. യിലും സിറിയായിലും ഉപരിപഠനം. കടവിൽ പൗലൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടം. 1908-ൽ യരുശലേമിലെ ഔഗേൻ ദയറായിൽ വച്ച് അബ്ദുള്ള ബാവായിൽ നിന്ന് ഔഗേൻ എന്ന പേരിൽ റമ്പാൻ. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് സ്ലീബാ ഒസ്താത്തിയോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1927 മെയ് 15-ന് യരുശലേമിലെ മർക്കോസിന്റെ ദയറായിൽ വച്ച് ഏലിയാസ് തൃതീയൻ, തീമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ കണ്ടനാടിന്റെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ച് നിയമിച്ചു.

കോടനാട് സീയോൻ ആശ്രമം, വടകര ഹൈസ്കൂൾ, പിറവം സെമിനാരി മിഡിൽസ്കൂൾ, കോലഞ്ചേരി ഹൈസ്കൂൾ എന്നിവ സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടന്ന സമാധാനശ്രമങ്ങൾ വിഫലമായതിനെത്തുടർന്ന് 1942-ലെ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനയോഗ തീരുമാനപ്രകാരം കാതോലിക്കേറ്റിൽ ചേർന്നു. അക്കാലത്താണ് പിറവത്തുവച്ച് അദ്ദേഹം ശാരീരികമായി മർദ്ദനം ഏറ്റത്. വൈദികസെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ, കണ്ടനാട് - തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനാധിപൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച അദ്ദേഹമാണ് മൂവാറ്റുപുഴ അരമനയുടെ സ്ഥാപകൻ. വിശ്വാസസത്യങ്ങൾ, മരണാനന്തരാവസ്ഥ, സുന്നഹദോസുകൾ, പരമയാഗം, ആണ്ടടക്കമുള്ള ഹൂത്തോമ്മാ എന്നീ കൃതികൾ രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. മൂറോൻകൂദാശ, വിവിധ തൈലം കൂദാശകൾ, വിവിധ പട്ടംകൊടകൾ, പള്ളിക്കൂദാശ, ഹൂത്തോമ്മോ, മൂന്നു നോമ്പിലേയും വലിയ നോമ്പിലേയും പെങ്കീസാ നമസ്കാരങ്ങൾ എന്നിവയുടെ വിവർത്തകൻ, മാർ ഗീവറുഗീസ് സഹദാ, മാർ തോമ്മാ, പ. പരുമല തിരുമേനി എന്നിവരുടെ പെരുന്നാൾ പെങ്കീസാ നമസ്കാരത്തിന്റെ രചയിതാവ് തുടങ്ങിയ നിലകളിൽ മലങ്കരയുടെ ആരാധനാ സാഹിത്യത്തിന് മികച്ച സംഭാവനകൾ നല്കി. മാത്തൻ മല്പാൻ രചിച്ച പുതിയനിയമ പരിഭാഷ ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധീകരണയോഗ്യമാക്കി.

1958-ലെ സഭാസമാധാനത്തിന് ശേഷം യോജിച്ച കണ്ടനാടിന്റെ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. 1962 മെയ് 17-ന് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടതിനെ തുടർന്ന് 1964 മെയ് 22-ന് കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് യോജിച്ച സഭയുടെ കാതോലിക്കാ ആയി യാക്കോബ് തൃതീയൻ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സുന്നഹദോസ് സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തി. 1965-ൽ എത്യോപ്യൻ ചക്രവർത്തി ഹെയ്ലി സെലാസി അഡിസ് അബാബയിൽ വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ദേശീയ സഭാതലവന്മാരുടെ ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സിനഡിൽ ഇന്ത്യൻ ദേശീയസഭയുടെ തലവൻ എന്ന നിലയിൽ പങ്കെടുത്തു. പാത്രിയർക്കീസിനെ സന്ദർശിച്ച് വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ ഭൗതികാവശിഷ്ടം മലങ്കരയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. ബോംബെയിൽ വച്ച് പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പായെ സന്ദർശിച്ച് സംഭാഷണങ്ങൾ നടത്തി.

1966 ആഗസ്റ്റ് 24-ന് കോലഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് ഡോ. ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്, തോമസ് മാർ തീമോത്തിയോസ് എന്നീ മൂന്നു മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെ വാഴിച്ചു. 1967 ഡിസംബർ 21-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മായുടെ പൗരോഹിത്യം നിഷേധിക്കുന്ന 1970-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ 203-ാം നമ്പർ കത്തിന് പണ്ഡിതോചിതമായി പ്രതിഷേധ

ക്കത്തയച്ചു. സമീപകാലത്ത് ലോകം കണ്ട ഏറ്റവും മികച്ച സുറിയാനി പണ്ഡിതനാണിദ്ദേഹം. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷി എന്നറിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഇദ്ദേഹം 1975 സെപ്തം. 24-ന് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. 1975 ഡിസം. 8-ന് കാലം ചെയ്തു. ദേവലോകം ചാപ്പലിൽ കബറടങ്ങി.

ഡിസംബർ 9
മാത്യൂസ് മാർ ബർണബാസ്
വളയംചിറങ്ങരപള്ളി
(1924–2012)

പെരുമ്പാവൂർ വെങ്ങോല കല്ലറയ്ക്കപറമ്പിൽ കെ. വി. കോരയുടെ മകൻ. 1924 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് ജനിച്ചു. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ നിന്ന് ബിരുദവും ഉസ്മാനിയാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് മാസ്റ്റർ ബിരുദവും സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി. യും എടുത്തു. 1943-ൽ ശെമ്മാശൻ. 1951-ൽ കശ്ശീശാ. വൈദികസെമിനാരിയിൽ അധ്യാപകനും വാർഡനുമായി. 1977 മെയ് 15-ന് മാവേലിക്കര അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെത്തുടർന്ന് 1978 മെയ് 15-ന് പഴഞ്ഞിയിൽ വെച്ച് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ മേല്പട്ടം നൽകി. അങ്കമാലിയുടെ അസിസ്റ്റന്റ് ആക്കി. 1981 ഫെബ്രുവരിയിൽ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വെച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നൽകി. കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ്, ഇടുക്കി ഭദ്രാസനാധിപൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ശേഷം 1992 മുതൽ അമേരിക്കയുടെ ചുമതല വഹിച്ചു. മർത്തമറിയം സമാജം, ബാലികാസമാജം എന്നിവയുടെ പ്രസിഡണ്ട്, മലങ്കരസഭ പത്രാധിപസമിതി പ്രസിഡണ്ട്, ദിവ്യബോധനം വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ച ഇദ്ദേഹം കുർബ്ബാനയുടെ വ്യാഖ്യാനം രചിച്ചു. ധ്യാനഗുരു, സംഘാടകൻ, എഴുത്തുകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. 2012 ഡിസംബർ 9-ന് കാലം ചെയ്തു. ഇടവകപള്ളിയായ വളയംചിറങ്ങര സെന്റ് പീറ്റേഴ്സ് & സെന്റ് പോൾസ് പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

ഡിസംബർ 13
ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ്
പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറാ
(1910–1990)

ഓമല്ലൂർ വടുതല ഈശോ കത്തനാരുടെ പുത്രൻ. ജനനം 10-5-1910. തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസിൽ നിന്ന് ബി. എ., സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി. ബിരുദങ്ങൾ നേടി. വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് കോറൂയോ സ്ഥാനം നൽകി. 1938 ഡിസംബർ 11-ന് ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ ശെമ്മാശനാക്കി; 1944 ജൂൺ 9-ന് കശ്ശീശാസ്ഥാനവും നൽകി. 1937 മുതൽ

പുത്തൻകാവ് കൊച്ചുതിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയായി. കൈപ്പട്ടൂർ, ഓമല്ലൂർ, മുള്ളനിക്കാട്, മല്ലശ്ശേരി, വാഴമുട്ടം ഈസ്റ്റ്, തുമ്പമൺ ഏറം, കാദീശ്ത്താ, തുമ്പമൺ നോർത്ത്, നരിയാപുരം ഇടവകകളിൽ വികാരി.

1951-ൽ മേല്പട്ട സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1951 സെപ്തം. 21-ന് ഗീവറുഗ്ഗീസ് II റമ്പാനാക്കി. 1953 മെയ് 15-ന് കോട്ടയം ഏലിയാ കത്തീഡ്രലിൽ വച്ച് മാർ പീലക്സിനോസ് എന്ന പേരിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനം നൽകി. തുമ്പമൺ സഹായ മെത്രാനായി, അചിരേണ പൂർണ്ണ സാരഥിയും. 1959 ജൂലൈ 12-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി.

കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകൻ, കോളജിന്റെ സ്ഥാപക പ്രിൻസിപ്പൽ, തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി, കാതോലിക്കായുടെ അസിസ്റ്റന്റ്, കൊച്ചി സഹായ മെത്രാൻ, സിനഡ് സെക്രട്ടറി, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം - യുവജനപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡന്റ്, എം. ഒ. സി. കോളജ് മാനേജർ, കോർപ്പറേറ്റ് സ്കൂൾ മാനേജർ, ബേസിൽ ദയറാ സുപ്പീരിയർ, റൂൾ കമ്മിറ്റി ചെയർമാൻ തുടങ്ങിയ വിവിധ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1954-ലെ അമേരിക്കയിലെ എവാൻസ്റ്റൺ ലോക ക്രൈസ്തവ സമ്മേളനത്തിലും 1961-ലെ ഗ്രീസ് പാൻ ഓർത്തഡോക്സ് സമ്മേളനത്തിലും 1965-ൽ അഡിസ് അബാബയിൽ നടന്ന ഓറിയന്റൽ ഓർത്തഡോക്സ് കോൺഫ്രൻസിലും 1963-ലെ മോസ്ക്കോ പാത്രിയർക്കേൽ ജൂബിലി സമ്മേളനത്തിലും സഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, സ്വിറ്റ്സർലണ്ട്, ഗ്രീസ്, വിശുദ്ധനാടുകൾ ഇവ സന്ദർശിച്ചു. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ആധുനിക ശില്പി എന്ന വിശേഷണം അർഹിക്കുന്നു. 1990 ഡിസം. 13-ന് നിര്യാതനായി. 14-ന് പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറാ ചാപ്പലിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായെ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ച ചടങ്ങുകളിൽ പാറേട്ട് മാർ ഈവാനിയോസിനോടൊപ്പം പ്രധാന കാർമ്മികത്വം വഹിച്ചു. ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഒസ്താത്തിയോസ്, തേവോദോസ്യോസ്, മക്കാറിയോസ്, പക്കോമിയോസ് ഇവരുടെ മെത്രാൻ വാഴ്ചയ്ക്കു മുമ്പ് അവർക്ക് പുത്തൻകാവിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകിയത് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് ആണ്.

ഡിസംബർ 17

ഗീവറുഗീസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ
വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ട് ദയറാ
(1869-1928)

രണ്ടാം കാതോലിക്ക. വാകത്താനം കാരുചിറ പൗലൂസിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ. ജനനം 1869 ജനുവരി 11. കളപ്പുരയ്ക്കൽ പൗലൂസ് കത്ത

നാർ, വട്ടശ്ശേരിൽ മല്പാൻ, കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാൻ എന്നിവർ ഗുരുനാഥന്മാർ. 1885 ജൂലൈ 16-ന് കോറൂയോ; 1892 സെപ്തം. 18-ന് ശെമ്മാശൻ, 1896 ആഗസ്റ്റ് 16-ന് കശ്ശീശാ, 1896 ആഗസ്റ്റ് 23-ന് റമ്പാൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ കടവിൽ അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്നും. 1908-1910 വരെ ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി മാനേജർ. അബ്ദുൽ മശിഹാ ബാവ 1913 ഫെബ്രുവരി 9-ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കി. കോട്ടയം-അങ്കമാലി മെത്രാനായി. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി, പുതുശ്ശേരി എം. ജി. ഡി. സ്കൂൾ, വാകത്താനം. എൽ. പി. ബി. സ്കൂൾ, എൽ. പി. ജി. സ്കൂൾ, ഇത്തിത്താനം സ്കൂൾ, വള്ളിക്കാട്ട് ദയറാ ചാപ്പൽ പൂർത്തീകരണം എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവന. 1925 മെയ് 1 ന് നിരണം അസോസ്യേഷൻ തെരഞ്ഞെടുത്തതനുസരിച്ച് 1925 ഏപ്രിൽ 30-ന് നിരണത്ത് വച്ച് ബസ്സേലിയോസ് ഗീവറുഗീസ് പ്രഥമൻ എന്ന പേരിൽ കാതോലിക്ക ആയി. ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസിനെ വാഴിച്ചു. 1928 ഡിസം. 17-ന് നെയ്യൂർ ആസ്പത്രിയിൽ കാലം ചെയ്തു. ആസ്ഥാനമായ വള്ളിക്കാട്ട് ദയറായിൽ കബറടക്കി. പ. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ ഈ കബറിടം ആധുനികരീതിയിൽ പുനർ നിർമ്മാണം ചെയ്തു.

ഡിസംബർ 23
ഞാർത്താങ്കൽ കോരത് മല്പാൻ (മലങ്കര മല്പാൻ)
വടവുകോട്
(1914-2001)

വടവുകോട് ഞാർത്താങ്കൽ കുടുംബത്തിൽ 1914-ൽ ജനിച്ചു. ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസ്, അബ്ദൽ ആഹാദ് റമ്പാൻ എന്നിവർ മുഖ്യ ഗുരുനാഥന്മാർ. വടവുകോട്, മലേക്കുരിശ് ദയറാ, കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി എന്നിവയിൽ സുറിയാനി മല്പാൻ. 1945 മുതൽ മരണംവരെ വടവുകോട് വികാരി. ഏറെക്കാലം കുറ്റിക്കാട്ടിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നു. ഈ സംഗീത കലാകാരൻ പാടിയ ആരാധനാഗീതങ്ങളും എക്കാറ ഗീതങ്ങളും കാസറ്റുകളിൽ ലഭ്യമാണ്. മലങ്കര മല്പാൻ എന്ന ബഹുമതി നൽകി മലങ്കരസഭ ഇദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചു. കൊച്ചി ഭദ്രാസന വൈദിക സെക്രട്ടറി, സീയോൻ സന്ദേശം മാസികയുടെ പത്രാധിപർ തുടങ്ങി വിവിധ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 2001 ഡിസംബർ 23-ന് അന്തരിച്ചു.

ഡിസംബർ 26
യാക്കോബ് മാർ പോളിക്കാർപ്പോസ്
കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരി
(1921-1986)

കൊച്ചി അയ്യമ്പിള്ളി മഴുവഞ്ചേരി കുടുംബാംഗം. മുളന്തുരുത്തി

ചാക്കോ മാത്യുവിന്റെയും അന്നമ്മയുടെയും മകൻ. 1921 ഫെബ്രു. 19-ന് ജനിച്ചു. കുണ്ടറ, തഴക്കര, കാർത്തികപ്പള്ളി, കോട്ടയം എം. ഡി. ഹൈസ്കൂളുകളിൽ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ആയി. 1948 ജൂലായ് 3-ന് ഗീവറുഗ്ഗീസ് II ബാവാ കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1978 മെയ് 15-ന് പഴഞ്ഞിയിൽ വച്ച് മാത്യൂസ് I ബാവ മേല്പട്ടം നൽകി. യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റന്റായി കൊച്ചി ഭദ്രാസനത്തിലേക്ക് നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കകം അദ്ദേഹവും രോഗിയായി. 1986 ഡിസം. 26-ന് കാലം ചെയ്തു. ഭദ്രാസനാസ്ഥാനമായ കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ജനുവരി 3
ഗീവറുഗീസ് II കാതോലിക്കാ
ദേവലോകം അരമന
(1874-1964)

മൂന്നാം കാതോലിക്കാ. കുറിച്ചി കല്ലാശ്ശേരിൽ ഉലഹന്നാൻ-ആച്ചിയമ്മ ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 16-6-1874. പേർ പുന്നൂസ്. 1890 ജൂൺ 1-ന് കോറൂയോ - കടവിൽ അത്താനാസ്യോസ്. 1892 ഏപ്രിൽ 25-ന് ശെമ്മാശ്ശൻ - കടവിൽ തിരുമേനി. 1898 നവം. 24 ന് (കോട്ടയം പഴയ സെമിനാരി) റമ്പാൻ - പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്. 1911 സെപ്തം. 7-ന് കോട്ടയം എം. ഡി. അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1912 സെപ്തം. 8 ന് പരുമലയിൽ വച്ച് അബ്ദുൽ മശിഹാ ബാവാ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനാക്കി. നിരണത്തിന്റെ ചുമതല. 1929 ഫെബ്രു. 15 ന് കോട്ടയം ഏലിയാചാപ്പലിൽ വച്ച് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കയായി സിനഡ് സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തി. 1934 ഡിസം. 26 എം.ഡി. അസോസ്യേഷൻ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി തിരഞ്ഞെടുത്തു. സഭാസമാധാനത്തെ പ്രതി സിറിയയിൽ അപ്രേം പ്രഥമനെ സന്ദർശിച്ചു. സന്ദർശനം വിഫലമായി. 1932 ഏപ്രിൽ 22-നും 1951 ഏപ്രിൽ 20-നും മൂറോൻ കൂദാശകൾ കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ നടത്തി. ഒന്നാം കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണം, ബഥനി ഈവാനിയോസിന്റെ മെത്രാൻവാഴ്ച, രണ്ടാം കാതോലിക്കാ, യൂയാക്കീം ഈവാനിയോസ് എന്നിരുടെ മെത്രാൻ വാഴ്ച, രണ്ടാം കാതോലിക്കാ വാഴ്ച എന്നിവയിൽ സഹകാർമ്മികൻ.

1929 ഫെബ്രു. 15-ന് ബഥനി ഈവാനിയോസിനെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി ഉയർത്തി. 1929 ഫെബ്രു. 26-ന് പാമ്പാടി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, ബഥനി തെയോഫിലോസ് ഇവരെ മെത്രാന്മാരാക്കി (മാർ ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1930 നവം. 3 ന് പരുമലയിൽ വച്ച് പുത്തൻകാവ് പീലക്സീ

നോസിനെ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. 1933 മെയ് 25 – ജോസഫ് സേവേറിയോസ് മെത്രാനായി (തിരുവല്ല ബഥനി). 1934 ജൂൺ 1 പാമ്പാടി ഗ്രിഗോറിയോസ്, പുത്തൻകാവ് പീലക്സീനോസ്, വാളക്കുഴി സേവേറിയോസ് എന്നിവരെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാക്കി (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി). 1938. ഏപ്രിൽ 7 – അലക്സിയോസ് തേവോദോസിയോസ് മെത്രാൻ (കണ്ടനാട് കർമ്മേൽ ദയറ). 1940 മെയ് 6 – തോമ്മാ ദീവന്നാസ്യോസ് മെത്രാൻ (പുതിയകാവ്). 1941 ഏപ്രിൽ 8 – തേവോദോസ്യോസ്, ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവരെ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാക്കി (ആലുവാ യു. സി. കോളജ് ചാപ്പൽ). മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ, പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നിവരെ പരിശുദ്ധന്മാരായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1953 മെയ് 15 – പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ്, ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സീനോസ്, മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് എന്നിവരെ മെത്രാന്മാരാക്കി (കോട്ടയം ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1959 ജൂലൈ 12 അഞ്ചു പേരെയും മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരാക്കി (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി). 1942 ഒക്ടോ. 9–ന് ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസിനെയും 1958 ഡിസം. 16–ന് മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, മാർ സേവേറിയോസ്, മാർ ക്ലീമ്മീസ്, മാർ പീലക്സീനോസ് എന്നിവരെയും കാതോലിക്കേറ്റിലേക്ക് സ്വീകരിച്ചു. ദേവലോകം കാതോലിക്കാമാരുടെ ആസ്ഥാനമാക്കിയത് ഇദ്ദേഹമാണ്. പെങ്കീസാ സുറിയാനി നമസ്ക്കാരക്രമങ്ങൾ 2 വാല്യമായി അച്ചടിച്ചു. 1958–ൽ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ഭരണഘടനയ്ക്ക് വിധേയമായി സ്വീകരിച്ച് സഭയിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി. എഡിൻബറോ സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. 1964 ജനുവരി 3–ന് കാലം ചെയ്തു. ദേവലോകം അരമനചാപ്പലിൽ കബറടങ്ങി.

ജനുവരി 21
ഫിലിപ്പോസ് മാർ യൗസേബിയോസ്
പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറാ
(1931–2008)

പത്തനംതിട്ട നാരങ്ങാനം പുത്തൻപറമ്പിൽ പി. ജി. തോമസിന്റെയും സാറാമ്മയുടെയും മകൻ. 1931 ജൂൺ 16–ന് ജനിച്ചു. ആലുവാ യു. സി. കോളജിൽ നിന്ന് ബിരുദമെടുത്ത് റെയിൽവേ ഉദ്യോഗസ്ഥനായി. 1962–ൽ ഉദ്യോഗം രാജിവച്ച് സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി., എം. റ്റി. എച്ച്. എന്നിവയും ജനീവയിൽ നിന്ന് ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ പി. ജി. ഡിപ്ലോമയും കരസ്ഥമാക്കി. 1972 ഡിസം. 21–ന് ശെമ്മാശൻ. 1974 ജൂൺ 7–ന് കശ്ശീശ. ദുർഗ്ഗാപൂർ, ലണ്ടൻ, പുല്ലാട്, കുമ്മനം ഇടവകകളുടെ വികാരി. വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി, തടാകം ആശ്രമം സുപ്പീരിയർ, കൽക്കട്ട

ബിഷപ്പ്സ് കോളജ് ലക്ചറർ, കോട്ടയം സെമിനാരി അധ്യാപകൻ, മിഷൻ സൊസൈറ്റി-മിഷൻ ബോർഡ് വൈസ് പ്രസിഡണ്ട്, മലങ്കരസഭാ മാസിക പത്രാധിപസമിതി പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

1982 ഡിസം. 28-ന് തിരുവല്ല അസോസ്യേഷൻ മേല്പട്ടസ്ഥാന ത്തേയ്ക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1983 മെയ് 14-ന് മാത്യൂസ് മാർ കൂറിലോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും 1985 മെയ് 15-ന് മാവേലിക്കര പുതിയകാവ് പള്ളി യിൽ വച്ച് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ മെത്രാൻപട്ടവും നൽകി. ആഗസ്റ്റ് മുതൽ തുമ്പമൺ സഹായമെത്രാനായി. 1991 ഒക്ടോബർ 26-ന് പൂർണ്ണ ചുമതലയേറ്റു. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ട്, ഇന്റർ ചർച്ച് റിലേഷൻസ് കമ്മിറ്റി പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 2008 ജനുവരി 21-ന് കാലം ചെയ്തു. പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ അരമന ചാപ്പ ലിൽ കബറടക്കി.

ജനുവരി 26

1. മാത്യൂസ് II കാതോലിക്കാ
ശാസ്താംകോട്ട ഹോറേബ് ആശ്രമം
(1915–2006)

ആറാം കാതോലിക്ക. കൊല്ലം പെരിനാട് പുതുശേരഴികത്ത് പുത്തൻ വീട്ടിൽ ഇടിക്കുള-അന്നമ്മ ദമ്പതിമാരുടെ മൂത്തപുത്രൻ. ജനനം 30–1–1915. 1938 കോറൂയോ – ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ (കുണ്ടറ സെമിനാരി). 1941 മെയ് 6 പൂർണ്ണശെമ്മാശൻ (പൊങ്ങലടി). 1941 മെയ് 25. കശീശ്ശ (കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി). 1951 സെപ്തം. 21 റമ്പാൻ (പഴയസെമിനാരി). 1953 മെയ് 15. മാർ കൂറിലോസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ (ഏലിയാ ചാപ്പൽ). 1959 ജൂലൈ 12 മെത്രാപ്പോലീത്താ (പഴയസെമിനാരി). 1965 കൊല്ലം ഭദ്രാസ നാധിപൻ. 1980 മെയ് 1. എം. ഡി. അസോസ്യേഷൻ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയാക്കി. 1991 ഏപ്രിൽ 27-ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ. 1991 ഏപ്രിൽ 29-ന് ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിനഡ് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ചു (പരുമല).

1991 ഏപ്രിൽ 30-ന് ഇയ്യോബ് മാർ പീലക്സീനോസ്, കുറിയാക്കോസ് മാർ ക്ലീമ്മീസ്, ഗീവറുഗീസ് മാർ കൂറിലോസ്, സഖറിയാ മാർ അന്തോ ണിയോസ്, മാത്യൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവരെ പരുമല വച്ചും 25–10–1993 ൽ പൗലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ്, ഡോ. യാക്കോബ് മാർ ഐറേനിയസ് എന്നിവരെ പരുമല വച്ചും എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരായി വാഴിച്ചു. ഏഴു പേരെയും കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് മെത്രാ പ്പോലീത്തന്മാരാക്കി.

ഡോ. ഗബ്രിയേൽ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, ഡോ. സഖറിയ മാർ തെയോഫിലോസ്, ഔഗേൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, ഡോ. യൂഹാനോൻ മാർ ക്രിസോസ്റ്റമോസ് എന്നിവരെ പരുമലയിൽ വച്ച് 2005-ൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പന്മാരാക്കി. മാവേലിക്കര, യു. കെ. & യൂറോപ്പ് എന്നീ ഭദ്രാസനങ്ങൾ പുതുതായി രൂപീകരിച്ചു. 1999 മാർച്ച് 26-ന് ദേവലോകത്ത് വച്ച് മൂറോൻ കൂദാശ നടത്തി.

ഓതറ ദയറായിൽ വൈദികനായി കഴിയുമ്പോൾ മുതൽ സുറിയാനി-ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപണ്ഡിതനായ അദ്ദേഹം ഏയ്ഞ്ചൽ അച്ചൻ എന്ന് അറിയപ്പെട്ടു. മികച്ച ധ്യാനഗുരു, കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകൻ, സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ എന്ന നിലയിലും അറിയപ്പെട്ട അദ്ദേഹം കൊല്ലത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ മുഴുവൻസമയ മെത്രാൻ എന്ന നിലയിൽ ഭദ്രാസനത്തെ മുഖ്യധാരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. പള്ളികൾ, സ്കൂളുകൾ, കോളജുകൾ, ദയറാകൾ, കോൺവെന്റുകൾ തുടങ്ങി അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച അത്രയും സ്ഥാപനങ്ങൾ സമീപകാലത്ത് ഒരു മേല്പട്ടക്കാരനും സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് 1995-ൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയ്ക്കനുകൂലമായി സുപ്രീംകോടതിയുടെ വിധിയുണ്ടായി. 2002-ൽ സുപ്രീംകോടതി നിരീക്ഷകൻ ജസ്റ്റീസ് മളീമഠിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നടന്ന അസോസിയേഷൻ താത്വികമായി യോജിച്ച മലങ്കരസഭയുടെ അധിപനായി പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ പ. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയനെ വീണ്ടും തിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തി സ്ഥിരീകരിച്ചു. മറുഭാഗം പരുമല അസോസ്യേഷൻ ബഹിഷ്കരിച്ചതുമൂലം ഫലത്തിൽ യോജിപ്പുണ്ടായില്ല. എങ്കിലും അങ്കമാലി, തൃശൂർ, കണ്ടനാട് മെത്രാസനങ്ങൾ ഭാഗികമായി ഐക്യത്തിലേക്ക് വന്നു. മാർ തോമസ് അത്താനാസ്യോസ്, മാർ അബ്രഹാം സേവേറിയോസ്, യൂഹാനോൻ മാർ മിലിത്തോസ്, സഖറിയാ മാർ നിക്കോളവോസ് എന്നിവർ കാതോലിക്കേറ്റിലേക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് 'പരിശുദ്ധൻ' എന്നും സെമിനാരി സ്ഥാപകൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്നാസ്യോസ് 'സഭാജ്യോതിസെ'ന്നും ഉള്ള സിനഡ് നിശ്ചയം ഇദ്ദേഹം പ്രഖ്യാപിച്ചു.

2005 നവം. 30-ന് സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. 2006 ജനുവരി 26-ന് ദേവലോകം അരമനയിൽ വച്ച് കാലം ചെയ്തു. അദ്ദേഹം മരണപത്രത്തിൽ നിർദ്ദേശിച്ചപ്രകാരം ശാസ്താംകോട്ടചാപ്പലിൽ ജനു. 27-ന് കബറടക്കി.

2. പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (കുറ്റിക്കാട്ടിൽ)
ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരി
(1869-1953)

അയ്യമ്പിള്ളി തെക്കേക്കര കുറ്റിക്കാട്ടിൽ മത്തായി - അന്ന ദമ്പതിമാ

രുടെ മകൻ. ജനനം 23-1-1869. അമ്പാട്ട് കൂറിലോസ് 1879 ഏപ്രിൽ 21 ന് കോറൂയോസ്ഥാനവും ചാത്തുരുത്തി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് 1898 നവം. 25 ന് കശ്ശീശാസ്ഥാനവും നവം. 28 ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരിയിൽ മല്പാനായിരുന്നു. 1910 ജൂൺ 9 ന് അകപ്പറമ്പിൽ വച്ച് അബ്ദുള്ളാ II പാത്രിയർക്കീസ് മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചു. ആലുവ സെമിനാരിയുടെ ചുമതലയേറ്റു. അങ്കമാലി, കണ്ടനാട്, കോട്ടയം, നിരണം, തുമ്പമൺ, കൊല്ലം, കൊച്ചി എന്നിങ്ങനെയുള്ള മെത്രാസനങ്ങളിലെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗം പള്ളികളുടെ ചുമതല വഹിച്ചു. ആലുവായിലെ വലിയ തിരുമേനി എന്നറിയപ്പെടുന്നു. അന്ധമായ പാത്രിയർക്കാഭക്തി പുലർത്തിയ അദ്ദേഹത്തെ ആ ഭാഗക്കാർ വിശ്വാസസംരക്ഷകൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു. പിൻഗാമിയായി വയലിപ്പറമ്പിൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസിനെ ചുമതലയേല്പിച്ച് 1958 ജനു. 25 ന് അദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ഫെബ്രുവരി 2
പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് (സ്ലീബാദാസ സമൂഹം)
കണ്ടനാട് കർമ്മേൽ ദയറാ
(1886-1968)

തൃപ്പൂണിത്തുറ മൂക്കഞ്ചേരിൽ ചെറിയാൻ - പുരവത്ത് കുഞ്ഞുമറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 20-6-1886. തിരുവനന്തപുരം മഹാരാജാസിൽനിന്ന് ബി. എ. എൽ. റ്റി. സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി. യൂയാക്കീം മാർ ഈവാനിയോസ് 4-5-1926 ന് വൈദികപട്ടം നൽകി. അദ്ധ്യാപകജോലി രാജിവച്ചു. സമ്പാദ്യം സുവിശേഷവേലയ്ക്കും അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനുമായി ചെലവാക്കി. ഹരിജനോദ്ധാരണത്തിന്റെ സ്പെഷൽ ഓഫീസറായി കൊച്ചി സർക്കാർ നിയമിച്ചു. 1924 സെപ്തംബർ 14-ന് സ്ലീബാദാസ സമൂഹം സ്ഥാപിച്ചു. ഇരുപതിനായിരത്തിലേറെ അധഃകൃതർ അക്കാലത്ത് ക്രിസ്തുമതം സ്വീകരിച്ചു. 1943-ൽ ഗീവറുഗീസ് ദ്വീതിയൻ ബാവാ, റമ്പാൻ സ്ഥാനവും 1953 മെയ് 15 ന് ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനവും ജൂലൈ 12-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും നൽകി. പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് ദീവന്ന്യാസോസ് ആരംഭിച്ച വിജാതീയ മിഷൻ പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസും അതേ തുടർന്ന് പത്രോസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസും സുശക്തമാക്കി. മിഷൻ സെന്ററുകളിൽ വാർഷിക സന്ദർശനം സമൂഹാധ്യക്ഷന്റെ നിർബന്ധ പരിപാടിയായിരുന്നു. അവികസിതമായിരുന്ന മലബാറിന്റെ ചുമതല ഇദ്ദേഹത്തിന് നൽകി. സംഭാവനയായി ലഭിച്ച കാറുകൾ പോലും

സുവിശേഷവേലയുടെ ഫണ്ടിലേക്കായി വിറ്റു കാശാക്കിയ ഈ അഭിനവ പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ വസ്ത്രം, ഭക്ഷണം, താമസസൗകര്യം, എഴുത്തുകുത്തുകൾ തുടങ്ങിയ ആവശ്യങ്ങളിൽ അതീവ ലാളിത്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു. മുളന്തുരുത്തി കർമ്മേൽ ദയറാ ആസ്ഥാനമാക്കി ഭദ്രാസനഭരണവും സുവിശേഷവേലയും നിർവഹിച്ചുപോന്നു. 1968 ഫെബ്രുവരി 2-ന് ദിവംഗതനായി. കർമ്മേൽ ദയറായിൽ ആ കർമ്മയോഗിയെ കബറടക്കി. കേരളത്തിലെ സാമൂഹ്യ പരിഷ്കർത്താക്കളുടെ ഗണത്തിൽ പേരെഴുതുവാൻ എന്തുകൊണ്ടും അർഹനായ ഇദ്ദേഹം വൈക്കം സത്യഗ്രഹത്തിലും പങ്കെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

ഫെബ്രുവരി 9
മാത്യൂസ് മാർ എപ്പിപ്പാനിയോസ്
കൊല്ലം സെന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രൽ
(1928–2009)

കൊല്ലം ഭദ്രാസനാധിപൻ. 1928 നവം. 25-ന് കൊട്ടാരക്കര ചെങ്കുളത്ത് ജനിച്ചു. 1957-ൽ ശെമ്മാശൻ; 1958-ൽ കശ്ശീശ. 1978-ൽ സന്യാസം സ്വീകരിച്ചു. ചെങ്ങമനാട് ആശ്രമത്തിൽ അംഗമായി. കോട്ടയം എം. ഡി. എച്ച്. എസ്. അദ്ധ്യാപകൻ, ചൊവ്വല്ലൂർ ബേസിക് ട്രെയിനിംഗ് സ്കൂൾ പ്രിൻസിപ്പൽ, ആശ്രമം സുപ്പീരിയർ, കൊല്ലം ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 1983 മെയ് 14-ന് റമ്പാൻ. 1985 മെയ് 15-ന് മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ മേല്പട്ടസ്ഥാനം നൽകി. കൊല്ലം സഹായ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. 1991 മെയ് മുതൽ കൊല്ലത്തിന്റെ പൂർണ്ണ ചുമതല. സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ടായി പ്രവർത്തിച്ചു. 2009 ഫെബ്രുവരി 9-ന് കാലം ചെയ്തു. കൊല്ലം സെന്റ് തോമസ് കത്തീഡ്രലിൽ കബറടക്കി.

ഫെബ്രുവരി 13
ഏലിയാസ് III പാത്രിയർക്കീസ്
മഞ്ഞനിക്കര ദയറാ

ഫെബ്രുവരി 16
ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്
മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് ചാപ്പൽ
(1918–2012)

മാവേലിക്കര മുണ്ടുവേലിൽ കൊച്ചിട്ടി-മറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകൻ. ജനനം 9-12-1918. ജബൽപ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി., അമേരിക്കയിലെ ഡ്രൂം യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എം. എ., യൂണിയൻ സെമിനാരിയിൽ നിന്ന് എസ്. റ്റി. എം. 9-8-1947-ൽ ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസ് കോറൂയോ;

10-5-1956 ൽ ദേവലോകത്ത് വച്ച് ഗീവറുഗീസ് II ബാവാ കശ്ശീശാ സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകി. കുഴിമറ്റം, കൽക്കട്ട, ചങ്ങനാശ്ശേരി, കാരാപ്പുഴ, കോട്ടയം ഇവിടങ്ങളിൽ സേവനം ചെയ്തു. കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരിയിൽ ദീർഘകാലം അധ്യാപകൻ, വൈസ് പ്രിൻസിപ്പൽ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. 1964 ഒക്ടോ. 2 നും 1974 ഒക്ടോബർ 2 നും കൂടിയ അസോസ്യേഷനുകൾ തെരഞ്ഞെടുത്തതിൻ പ്രകാരം 14-2-75 ന് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ വച്ച് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും 15-2-75 ന് നിരണത്ത് വച്ച് ഔഗേൻ I കാതോലിക്കാ ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും നൽകി. 1975 ഏപ്രിൽ 1 മുതൽ നിരണത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റു. 2006-ൽ റിട്ടയർ ചെയ്തു.

കെ. സി. സി. പ്രസിഡണ്ട്, സ്ലീബാദാസ സമൂഹം പ്രസിഡണ്ട് തുടങ്ങി നിരവധി സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. ആന്ധ്ര, ആഫ്രിക്ക, അർമ്മീനിയ ദുരിതാശ്വാസ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നേതൃത്വം നല്കി. യുവജനപ്രസ്ഥാനം, മിഷൻ ബോർഡ്, വിവാഹസഹായനിധി, തിയോളജിക്കൽ ലിറ്ററേച്ചർ കമ്മറ്റി, ബൈബിൾ സൊസൈറ്റി അധ്യക്ഷസ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് സുവിശേഷ പരിശീലനകേന്ദ്രം, പുതുപ്പാടി ആശ്രമവും ബാലഭവനവും പനയമ്പാല കരുണഗിരി ബാലഭവനം, യാച്ചാരം ബാലഗ്രാം, ഹരിപ്പാട് ബാലഭവനം, ബാംഗ്ലൂർ ദയാ ഭവൻ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകൻ. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ, കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകൻ എന്നീ നിലകളിൽ ലോകപ്രശസ്തനായ ഇദ്ദേഹം മുപ്പതിലേറെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചു. പല ഗ്രന്ഥങ്ങളും പലവിദേശ ഭാഷകളിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. ലോക ക്രൈസ്തവസഭാ കേന്ദ്രങ്ങൾ പലവട്ടം സന്ദർശിച്ചു. ലോക കോൺഫ്രൻസുകളിൽ നേതൃത്വം നല്കി. മലങ്കരസഭയുടെ ജീവകാരുണ്യ രംഗവും മിഷൻ രംഗവും ഇദ്ദേഹത്തിലൂടെയാണ് സജീവമായിരുന്നത്. ത്രിത്വാധിഷ്ഠിത ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെ വക്താവായ ഇദ്ദേഹം 2012 ഫെബ്രുവരി 16-നു കാലം ചെയ്തു. മാവേലിക്കര സെന്റ് പോൾസ് മിഷൻ പരിശീലനകേന്ദ്രം ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

ഫെബ്രുവരി 19
ഏലിയാസ് മാർ യൂലിയോസ്
മഞ്ഞനിക്കര ദയറാ
(......-1962)

ഫെബ്രുവരി 23
1. ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (വട്ടശ്ശേരിൽ)
കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി
(1858-1934)

മല്ലപ്പള്ളി വട്ടശ്ശേരിൽ ജോസഫ് - ഏലിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകൻ.

ജനനം 31-10-1858. 12-10-1876-ന് പത്രോസ് തൃതീയൻ 'മ്സമ്രോനോ' സ്ഥാനം നൽകി. വെട്ടിക്കൽ ദയറായിലും പരുമല സെമിനാരിയിലും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിൽ നിന്ന് സഭാചരിത്രം, ആരാധന, സുറിയാനി, വിശ്വാസം എന്നിവ പഠിച്ചു. 16-12-1879 ന് പൂർണ്ണ ശെമ്മാശുപട്ടവും 16-1-1880 ന് കശീശാപട്ടവും മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചു. ശെമ്മാശനായിരിക്കേ 1876-ൽ അബ്ദുള്ളാ ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെ ദ്വിഭാഷിയായി മലങ്കര മുഴുവൻ സന്ദർശിച്ചു. പരുമല സെമിനാരിയിൽ മല്പാനായും മാനേജർ ആയും നിയമിതനായി. കോട്ടയം എം. ഡി. സെമിനാരി പ്രിൻസിപ്പൽ ആയും പഴയസെമിനാരി മല്പാനായും പ്രവർത്തിച്ചു. 1903 നവം. 2-ന് പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദിവന്നാസ്യോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. കോനാട്ട് മല്പാനുമൊന്നിച്ച് കുർബാനക്രമം മലയാളത്തിൽ ഗാനങ്ങളും ഇന്നത്തെ തുബ്ദേനുകളും ചേർത്തു പരിഷ്ക്കരിച്ച് 1903-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. *മതോപദേശസാരം*, *സുറിയാനി ഒന്നാംപാഠം* എന്നീ പ്രാമാണിക ഗ്രന്ഥങ്ങളും രചിച്ചു. 14-2-1908 ലെ പഴയസെമിനാരി അസോസ്യേഷൻ മലങ്കര മെത്രാന്റെ പിൻഗാമിയായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 31-5-1908 ന് യെരുശലേമിൽ വച്ച് അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ്, മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചു. നാട്ടിലെത്തിയ ഇദ്ദേഹത്തിന് ചുമതലകളും ആസ്ഥാനവും നിയമപരമായും ഔപചാരികമായും ഒഴിഞ്ഞുകൊടുത്തു പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് മാറി താമസിച്ചു. 1909 ജൂലായ് 12-നുശേഷം കൊച്ചു മെത്രാച്ചൻ പൂർണ്ണ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി.

1911-ൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് അന്യായമായി മുടക്കി. ഭൂരിഭാഗം സമുദായാംഗങ്ങളും മെത്രാപ്പോലീത്തായെ അനുകൂലിച്ചു. വൈദിക ട്രസ്റ്റിയും അത്മായട്രസ്റ്റിയും പാത്രിയർക്കീസിനൊപ്പം കൂടി. തുടർന്ന് അന്ത്യോഖ്യായുടെ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്ക് വ്യർത്ഥമാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മലങ്കരയിൽ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ മലങ്കരയിൽ കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിതമായി. മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ് ഒന്നാം കാതോലിക്കാ ആയി. മലങ്കരസഭയിൽ രണ്ടു കക്ഷികൾ രൂപപ്പെട്ടു. സഭാ സമാധാനത്തെ പ്രതി മർദീൻ യാത്ര ഉൾപ്പെടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ നടത്തിയ ശ്രമങ്ങൾ വിഫലമായി. കോടതിയിൽ അനുകൂലമായും പ്രതികൂലമായും വിധികൾ ഉണ്ടായി. സെമിനാരിയുടെ കൈവശാവകാശം പലപ്പോഴും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സമാന്തര അസോസ്യേഷനും സമാന്തര ട്രസ്റ്റികളും ഉണ്ടായി. വിശ്വസ്ത ശിഷ്യൻ ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ തെയോഫിലോസ് എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു വിഭാഗം മലങ്കര റീത്ത്

സൃഷ്ടിച്ച് കത്തോലിക്കാസഭയിൽ ചേക്കേറി. സഭാസമാധാനത്തിന് വേണ്ടി കാതോലിക്കേറ്റ് ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ പോലും ഒരു ദുർബല നിമിഷത്തിൽ ദൃഢവ്രതനായ ഇദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായി. വ്യവഹാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബഹുമുഖ പ്രതിഭയെയും പാണ്ഡിത്യത്തെയും നിഷ്പ്രഭവും നിഷ്ഫലവുമാക്കി. ഒരു ഭരണഘടനയ്ക്ക് രൂപം നൽകുവാൻ ശ്രമിച്ചു എങ്കിലും എപ്പിസ്കോപ്പൽ അധികാരങ്ങളെപ്പറ്റി അത്മായ പ്രമുഖർ പ്രകടിപ്പിച്ച തത്വങ്ങളോട് യോജിക്കായ്കയാൽ അത് പാസ്സാക്കിയെടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് നാലു പാത്രിയർക്കീസന്മാരും മൂന്ന് കാതോലിക്കാമാരും അധികാരം വഹിച്ചു. കറകളഞ്ഞ നിഷ്ഠകളും കാപട്യലേശമില്ലാത്ത ഭക്തിയും ചര്യകളും പ്രത്യുല്പന്നമതിത്വം തികഞ്ഞ പാണ്ഡിത്യവും ഉന്നതശീർഷനായ അദ്ദേഹത്തെ അനന്യനാക്കുന്നു. എല്ലാ ആത്മീയ പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും ശക്തി പകർന്ന അദ്ദേഹം സഭാഭാസുരൻ എന്ന് വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1934 ഫെബ്രു. 23-ന് ദിവംഗതനായി. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ തെക്കേ മുറിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. പ. സുന്നഹദോസ് 2003 ഫെബ്രു 24-ന് അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധനായി പ്രഖ്യാപിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോടതിമൊഴികളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും സമാഹരിച്ച് 'നിത്യാക്ഷരങ്ങൾ' എന്ന പേരിൽ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ട് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രഭാഷണങ്ങളും സൂക്തങ്ങളും ഡോ. സാമുവൽ ചന്ദനപ്പള്ളി സമാഹരിച്ച് 'മലങ്കരസഭാപിതാക്കന്മാർ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. 'മലങ്കരസഭയുടെ കോട്ട' എന്ന പേരിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം കെ. വി. മാമ്മൻ, അഡ്വ. പി. സി. മാത്യു പുലിക്കോട്ടിൽ, ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ എന്നിവർ ചേർന്ന് രചിച്ചു.

2. ഡോ. തോമസ് മാർ മക്കാറിയോസ്
ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന
(1926-2008)

അയിരൂർ കുറ്റിക്കണ്ടത്തിൽ എ. റ്റി. ചാക്കോയുടെ മകൻ. 1926 മെയ് 26-ന് ജനനം. എം. എ., ബി. ഡി., എസ്. റ്റി. എം., ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദങ്ങൾ എടുത്തു. 1951-ൽ ശെമ്മാശൻ, 1952-ൽ കശ്ശീശാ. ഗീവറുഗീസ് II ബാവാ പട്ടങ്ങൾ നൽകി. 1975 ഫെബ്രു. 16-ന് നിരണത്തു വച്ച് ഔഗേൻ I ബാവ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ആദ്യം ബോംബെ ഭദ്രാസനത്തിലും 1979-ൽ അമേരിക്കയിലും ഒടുവിൽ യു. കെ.- കാനഡ ഭദ്രാസനത്തിലും നിയമിക്കപ്പെട്ടു. മലങ്കര സഭാസംരക്ഷണ സമിതി പ്രസിഡണ്ട്, കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരി അധ്യാപകൻ, അമേരിക്കയിൽ റിച്ച് മൗണ്ട് യൂണിയൻ തിയോളജിക്കൽ കോളജ് വിസിറ്റിംഗ് പ്രൊഫസർ, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അസിസ്റ്റണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. റമ്പാൻ

ലാസറസ് കോറെപ്പിസ്ക്കോപ്പാ, ഫാ. ഡോ. കെ. സി. മാത്യൂസ് എന്നിവർ സഹോദരന്മാരും സിസ്റ്റർ മറിയാ സഹോദരിയുമാണ്. സഭാചരിത്ര പണ്ഡിതനാണ്. 'മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ സിംഹാസനം' എന്നൊരു കൃതി രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. 2008 ഫെബ്രുവരി 23-നു കാലം ചെയ്തു. ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

മാർച്ച് 2
അബ്രഹാം മല്പാൻ, കോനാട്ട്
പാമ്പാക്കുട
(1908–1987)

പാമ്പാക്കുട കോനാട്ട് മലങ്കര മല്പാനും വൈദികട്രസ്റ്റിയുമായിരുന്ന മാത്തൻ കോറെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ പുത്രൻ. 1908 മാർച്ച് 30-ന് ജനിച്ചു. ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിന്റെ പ്രഗത്ഭ ശിഷ്യൻ. 1930-ൽ ഗുരുവിൽ നിന്ന് കശ്ശീശാസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു. പാമ്പാക്കുട വലിയപള്ളി വികാരി. മലങ്കരമല്പാൻ ബഹുമതി ലഭിച്ചു. ശരിയായ ഹൂദായ കാനോൻ പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വൈദികട്രസ്റ്റിയായി. സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള മാർ യൂലിയോസ് പ്രസ്സിൽനിന്ന് സുറിയാനിയിലും മലയാളത്തിലുമുള്ള ആരാധനാഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കുർബ്ബാനതക്സ, ആണ്ടുതക്സാ, കൂദാശക്രമങ്ങൾ, ശ്ഹീമ നമസ്കാരം (പദ്യം), നോമ്പിലെ നമസ്കാരം (പദ്യം), കന്തീലാക്രമം, കഹനൈത്താക്രമം മുതലായവ വിവർത്തനം ചെയ്തു. പിതാവിന്റെ പുതിയനിയമവിവർത്തനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. വി. സുവിശേഷങ്ങളുടെ വ്യാഖ്യാനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. സുറിയാനി പെങ്കീസാ നമസ്കാരം മൂന്ന് ബൃഹത് വാല്യങ്ങളായി എഡിറ്റ് ചെയ്ത് ഇദ്ദേഹം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. ദീർഘകാലം പാമ്പാക്കുട പഞ്ചായത്ത് പ്രസിഡണ്ട് ആയിരുന്നു. മാർത്തോമ്മായുടെ സിംഹാസനം, പൗരോഹിത്യം എന്നിവയെ പാത്രിയർക്കീസ് ചോദ്യം ചെയ്ത് നിഷേധിച്ചപ്പോൾ അതിനെതിരെ പുസ്തകം രചിച്ചും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിയും പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയും വിശ്വാസികളെ ചരിത്രയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ ബോധ്യപ്പെടുത്തി സത്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു. 1987 മാർച്ച് 2-നു നിര്യാതനായി. പാമ്പാക്കുട വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

മാർച്ച് 17
പൗലൂസ് മാർ സേവേറിയോസ് (കൊരട്ടി)
ആർത്താറ്റ്സിംഹാസനപ്പള്ളി
(1910–1962)

ചെറായി മുളയിരിക്കൽ കുഞ്ഞിട്ടൂപ്പിന്റെയും എളിച്ചിയുടെയും പുത്രൻ. 1910 നവം. 6-ന് ജനിച്ചു. കോതമംഗലം എം. റ്റി. ഇട്ടീരാ മല്പാൻ ഗുരു.

1926–ൽ കുറ്റിക്കാട്ടിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് ശെമ്മാശുപട്ടവും 1930–ൽ കശ്ശീശാ പട്ടവും 1934 ആഗസ്റ്റ് 19–ന് ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. 1939–ൽ മാമ്പ്ര സീനായ് ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. 1946 ഓഗസ്റ്റ് 4–ന് അപ്രേം പാത്രിയർക്കീസ് കൊച്ചി മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചു. ഏറെ താമസിയാതെ കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു. തൃശ്ശൂർ ഭാഗത്തെ കുടിയേറ്റ പ്രദേശത്തെ പള്ളികളും മലബാർ ദേശത്തെ മിക്ക പഴയ പള്ളികളും ഇദ്ദേഹം ആരംഭിച്ചവയാണ്. 1958–ലെ സഭാസമാധാനത്തോടെ കാതോലിക്കേറ്റിൽ ഐക്യപ്പെട്ടു. ഇരുഭാഗത്തിന്റെയും കൊച്ചി മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. മലബാർ ഇദ്ദേഹത്തിൽ നിന്ന് വിടർത്തുകയും ചെയ്തു. സഭാ യോജിപ്പിനെതിരായി മാർ യൂലിയോസും മറ്റും നടത്തിയ വിഭാഗീയ പ്രവർത്തനങ്ങളെ വീറോടെ എതിർത്തു. 1962 മാർച്ച് 17–ന് ദിവംഗതനായി. ആർത്താറ്റ് സിംഹാസന പുത്തൻപള്ളിയിൽ തെക്കുവശത്തെ കബറിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു.

മാർച്ച് 19

സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്

ആർത്താറ്റ് സിംഹാസനപ്പള്ളി

(1854–1930)

പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമന്റെ ഗുരു കൂടെ ആയിരുന്ന ശെമവൂൻ മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ കൂടെ ഒരു ശെമ്മാശൻ ആയി 1880–ൽ ഇദ്ദേഹം മലങ്കരയിലെത്തി. ആദ്യം പരുമലയിലും പിന്നീട് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിലും താമസിച്ചു. മലങ്കരയെ കോളനിയാക്കാൻ ശ്രമിച്ച പത്രോസ് തൃതീയന്റെ മോഹം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കിയത് ഇദ്ദേഹമാണ്. കൺവൻഷൻ പ്രസംഗകൻ എന്ന നിലയിൽ മലങ്കരയിൽ സഞ്ചരിച്ച ശെമ്മാശൻ പുലിക്കോട്ടിൽ മെത്രാച്ചന്റെ കാലത്ത് കോളനി സ്ഥാപനം നടപ്പില്ലെന്നും പിൻഗാമിയുടെ കാലത്ത് സാധിക്കുമെന്നും കണക്കാക്കി. വട്ടശ്ശേരിൽ റമ്പാനും കൊച്ചുപറമ്പിൽ റമ്പാനും മെത്രാൻ സ്ഥാനമേല്ക്കാൻ മർദ്ദീനിലേക്കയക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ സ്ലീബാ ശെമ്മാശനും പോയി. 1908 മീനം 13–ന് മർദ്ദീനിൽ വച്ച് അബ്ദുള്ളാ ബാവാ ഇദ്ദേഹത്തിന് ഒസ്താത്തിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻപട്ടം നൽകുകയും മലങ്കര മുഴുവൻ ഭരിക്കാനുള്ള സുസ്ത്താത്തിക്കോൻ നൽകുകയും ചെയ്തു. നാട്ടിലെത്തിയ ഇദ്ദേഹം മെത്രാസനച്ചുമതല ആവശ്യപ്പെട്ടത് നിഷേധിക്കപ്പെട്ടു. അബ്ദുള്ളാബാവാ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനെ മുടക്കി തിരിച്ചുപോയപ്പോൾ പാത്രിയർക്കീസ് അനുഭാവികളെ സംഘടിപ്പിക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹം സഫലമായി യത്നിച്ചു. വ്യവഹാരങ്ങൾക്കും നേതൃത്വം നൽകി. ഹൂദായകാനോനിൽ 195 തിരുത്തുകൾ സ്വന്തം കൈകൊണ്ട്

വരുത്തി പുതിയൊരു 18 അക്കം കാനോൻ ഇദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കി. അതിനെ പ്രതികൂലിച്ചും അനുകൂലിച്ചും കോടതി വിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കോനാട്ട് മല്പാനും സി. ജെ. കുരിയനും അന്തരിച്ചതോടെ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് ഒറ്റപ്പെട്ടു. പിന്നീട് വന്ന യൂലിയോസ് പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചതോടെ ഒസ്ത്താത്തിയോസ് അവഗണിക്കപ്പെട്ടു. കുന്നംകുളത്ത് ഒടുവിൽ ഒരു പള്ളിപ്പണി ആരംഭിച്ച് അവിടെ താമസമായി. അത് പൂർത്തിയാക്കാനായില്ല. യാക്കോബായക്കാർ, മശീഹൈക്യ സ്വഭാവം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ചമച്ചു. 1930 മാർച്ച് 19 ന് അദ്ദേഹം കാലം ചെയ്തു. അടുത്തദിവസം ആർത്താറ്റ് സിംഹാസന (പുത്തൻ) പള്ളിയിൽ അദ്ദേഹം കബറടക്കപ്പെട്ടു. 1990 കളിൽ അദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധനായി കബറടങ്ങിയ പള്ളിയിൽ ആദരിക്കുവാൻ സാഖാ പാത്രിയർക്കീസ് അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഏപ്രിൽ 5
കുറിയാക്കോസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് (പാമ്പാടി)
പാമ്പാടി ദയറാ.
(1885–1965)

പാമ്പാടി പേഴമറ്റത്ത് ചാക്കോച്ചൻ-ഇളച്ചി ദമ്പതികളുടെ ആറാമത്തെ പുത്രൻ. ജനനം 5–4–1885. പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മല്പാന്റെയും കോനാട്ട് മാത്തൻ മല്പാന്റെയും കീഴിൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ വൈദിക വിദ്യാഭ്യാസം. 5–2–1899 ൽ ശെമ്മാശുപട്ടവും 28–7–1906 ൽ പാമ്പാടി വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് കശ്ശീശാപട്ടവും ജൂലൈ 29–ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് നൽകി. 16–2–1929 ന് പ. ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ കോട്ടയം ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്ന പേരിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ആയി വാഴിച്ചു. 1934 ജൂൺ 1–ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നൽകി. കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല വഹിച്ചു. കുന്നംകുളത്ത് പ്ലേഗ് പടർന്നു പിടിച്ചപ്പോൾ പ. ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അവിടെയെത്തി കുന്നംകുളം നസ്രാണികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും അവർക്കു വേണ്ടി മദ്ധ്യസ്ഥത അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി ആ ബാധ നീങ്ങിപ്പോയി. ഈ സംഭവത്തിന്റെ സ്മരണയ്ക്കായി എല്ലാ വർഷവും കുന്നംകുളം നസ്രാണികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മപ്പെരുന്നാളിൽ സമൂഹമായി പോയി സംബന്ധിക്കുന്നു. മാതൃകാപരമായ ദയറാ ജീവിതത്തിന്റെ ഉടമ, അതിമനോഹരമായ സുറിയാനി കൈയക്ഷരം, മികച്ച പ്രാർത്ഥനാജീവിതം, മാതൃകാപരമായ ലാളിത്യം എന്നിവയുടെ പേരിൽ പ്രശസ്തനായ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു പരിശുദ്ധനായി സഭ അനൗദ്യോഗികമായി പരിഗണിക്കുന്നു. പാമ്പാടി പള്ളിയിലും പുതു

പ്പള്ളി പള്ളിയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ മദ്ബഹാകൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1965 ഏപ്രിൽ 5-ന് പാമ്പാടി ദയറായിൽ ദിവംഗതനായി. പള്ളിയോട് ചേർന്ന് വടക്കുഭാഗത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി.

ഏപ്രിൽ 7
വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (6-ാം മാർത്തോമ്മാ)
പുത്തൻകാവ്

ഏപ്രിൽ 12
ഗീവറുഗീസ് മാർ ഈവാനിയോസ്
ഞാലിയാകുഴി ദയറാ
(1940–2013)

ഓതറ കീയത്ത് ജോർജ് - അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകൻ. 1940 നവംബർ 14-ന് ജനിച്ചു. ഫാത്തിമാ കോളജിൽനിന്ന് ബി.എസ്.സി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മാൻസ്ഫീൽഡ് കോളജിൽ നിന്ന് ഹീബ്രു-സുറിയാനി എം. എ., ഓക്സ്ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ എം.എ.

1963 മാർച്ചിൽ ശെമ്മാശ്ശൻ. 1973 ഡിസംബറിൽ കശ്ശീശാ. കാരാപ്പുഴ ചാപ്പൽ വികാരി. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ 1979 മാർച്ചിൽ റമ്പാൻസ്ഥാനം നൽകി. 1982 ഡിസംബർ 28-ന് തിരുവല്ല അസോസ്യേഷൻ മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. വൈദിക സെമിനാരി അദ്ധ്യാപകൻ ആയ ഇദ്ദേഹത്തെ പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവാ എപ്പിസ്കോപ്പാ ആയി വാഴിച്ചു. 1985 ആഗസ്റ്റ് 1-ന് കോട്ടയത്തിന്റെ ചുമതല നൽകി. പലവട്ടം വിദേശ രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച ഇദ്ദേഹം കോട്ടയത്തിന് ഒരു പുതിയ ആസ്ഥാനം (മാർ കുറിയാക്കോസ് ഗ്രീഗോറിയോസ് സെന്റർ) കോട്ടയം പട്ടണത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചു. 'ഹൃദയശുദ്ധീകരണം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ രചയിതാവ്. എഴുത്തുകാരൻ, ധ്യാനഗുരു എന്നീ നിലകളിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. സെന്റ് തോമസ് വൈദികസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ ആയിരുന്നു. 2013 ഏപ്രിൽ 12-നു കാലം ചെയ്തു. ഞാലിയാകുഴി ദയറായിൽ കബറടക്കി.

ഏപ്രിൽ 16
1. 2-ാം മാർത്തോമ്മാ
നിരണം വലിയപള്ളി
(.....–1686)

മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമനും അബ്ദുൽ ജലീൽ ഗ്രിഗോറിയോസും

ചേർന്ന് 1670-ൽ ഇദ്ദേഹത്തെ നിരണത്ത് വച്ച് മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഈ പകലോമറ്റം മെത്രാന്റെ ആസ്ഥാനവും നിരണം ആയിരുന്നു. കല്ലട മുത്തൻ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന അന്ത്രയോസ് (1678-1686) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണ് മലങ്കരയിലെത്തിയത്. മാർത്തോമ്മാ രണ്ടാമന്റെ കാലത്താണ് മാർ ബസ്സേലിയോസ് യൽദൊ മഫ്രിയാനയും (1685) മാർ ഈവാനിയോസും (1685-1693) മലങ്കരയിലെത്തിയത്. ഇദ്ദേഹം 1686 ഏപ്രിൽ 13-ന് നിര്യാതനായി. നിരണം പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

2. 8-ാം മാർത്തോമ്മാ
പുത്തൻകാവ് പള്ളി
(......-1816)

7-ാം മാർത്തോമ്മാ പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ അവസാനത്തെ മെത്രാൻ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം രോഗശയ്യയിൽ മരണാസന്നനായി കിടന്നപ്പോൾ ദത്ത് മൂലം പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലേക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വൈദികനെ തല്പരകക്ഷികൾ 8-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. ചലനമറ്റുകൊണ്ടിരുന്ന 7-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ കൈകൾ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ ശുശ്രൂഷകളും കുർബ്ബാനയും കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർ എടുത്തുവച്ചതിനെയാണ് തൽപ്പരകക്ഷികൾ കൈവെപ്പ് എന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ഇത് സഭയിൽ ഭിന്നതകൾക്കിടയാക്കി. എങ്കിലും 1809 ചിങ്ങം 1-ന് ചേർന്ന കണ്ടനാട് സുന്നഹദോസ് തയാറാക്കിയ കണ്ടനാട് പടിയോല പ്രകാരം ഭരണം നടത്താമെന്ന് ഉറപ്പുനൽകിയതിനാൽ സഭ അദ്ദേഹത്തെ ആ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് വിധേയമായി സ്വീകരിക്കുകയും യോഗതീരുമാനപ്രകാരം 8-ാം മാർത്തോമ്മായിൽ നിന്ന് റമ്പാൻ സ്ഥാനം സ്വീകരിച്ച കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഈട്ടൂപ്പ് റമ്പാനെയും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും 8-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ ഉപദേശകരായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. വട്ടിപ്പണപ്പലിശ പടിയോലയിലെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം വൈദികരുടെ പഠിത്തവീട് പണിയാൻ ഉപയോഗിക്കണമെന്ന റമ്പാന്മാരുടെ ഉപദേശം 8-ാം മാർത്തോമ്മാ അവഗണിച്ചത് പ്രശ്നകാരണമായി. പ്രശ്നങ്ങളിൽ കേണൽ മൺറോ ഇടപെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ ലഭിച്ച വട്ടിപ്പണപ്പലിശയും മറ്റും ഉപയോഗിച്ചു തിരുവിതാംകൂർ റാണി സംഭാവനയായി നൽകിയ കോട്ടയത്തെ വിസ്തൃത ഭൂമിയിൽ ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ വൈദികസെമിനാരിയുടെ നിർമ്മാണം ആരംഭിച്ചതിന് സഭയുടെ മുഴുവൻ പിന്തുണയും ലഭിച്ചു. മെത്രാനല്ലാത്ത ആളെ വട്ടിപ്പണപ്പലിശ ഏല്പിച്ചതിനെതിരെ 8-ാം മാർത്തോമ്മാ നൽകിയ പരാതിയെത്തുടർന്ന് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ മലങ്കര പള്ളിയോഗത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുപ്പും റസിഡണ്ടിന്റെ ഉപദേശവും അനുസരിച്ച് തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ ഗീവർഗ്ഗീസ് പീലക്സിനോസിൽ നിന്ന് പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാ

സ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായായി സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു. ഇതിനെതിരെ 8-ാം മാർത്തോമ്മാ സർക്കാരിലേക്ക് നൽകിയ പരാതികളൊന്നും ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിയില്ല. പരിത്യക്തനും നിരാശനുമായ 8-ാം മാർത്തോമ്മാ വൃദ്ധനായ ചിറ്റപ്പനെ - ഐപ്പ് കശ്ശീശായെ - 9-ാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ അനധികൃതമായി വാഴിച്ചു. 1816 ജനുവരി 22-ന് നിര്യാതനായി; പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് ഇട്ടൂപ്പ് റമ്പാൻ കോട്ടയം വൈദികസെമിനാരി സ്ഥാപിച്ചു.

ഏപ്രിൽ 17
ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സിനോസ്
പുത്തൻകാവ് (1897-1951)

പുത്തൻകാവ് കിഴക്കേതലയ്ക്കൽ തോമസ് കത്തനാരുടെ പുത്രൻ. ജനനം 18-6-1897. സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി. ഡി. യും കൽക്കട്ടാ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എം. എ. യും നേടി. ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് സഭ വിട്ടപ്പോൾ എം. എ. ക്കാരനായ ഇദ്ദേഹത്തെ വട്ടശ്ശേരിൽ തിരുമേനി പകരം കണ്ടെത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോട് സഭയ്ക്കുവേണ്ടി ചോദിച്ചു വാങ്ങിയതാണ്. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കുണ്ടറ സെമിനാരിയിൽ വച്ച് ശെമ്മാശുപട്ടവും 1929-ൽ ഗീവർഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാബാവാ ഓശാന ശനിയാഴ്ച ആർത്താറ്റ് വലിയപള്ളിയിൽ വച്ച് പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടവും നൽകി. പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ വച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1928 നവംബർ 3-ന് പരുമലയിൽ വച്ച് ഗീവറുഗ്ഗീസ് II റമ്പാൻ സ്ഥാനവും 1930 നവംബർ 2-ന് പരുമലയിൽ വച്ച് മാർ പീലക്സീനോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. 1934 ജൂൺ 1-ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം നൽകി. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല നൽകി. ഭദ്രാസന ഓഫീസ് കെട്ടിടം, അരമന എന്നിവ ഉണ്ടാക്കി. കഠിനാധ്വാനിയായ ഇദ്ദേഹം മെത്രാനായ ശേഷവും ബസ് യാത്ര തുടർന്നു. മലങ്കര റീത്തുകാരുടെ അജമോഷണ പരിശ്രമങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നു. പത്തനംതിട്ട കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂളും പുത്തൻകാവ് മെട്രോപ്പോലീത്തൻ ഹൈസ്കൂളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. ഇരവിപേരൂർ ആശുപത്രിയും ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ ചാപ്പലും അരമനയും നിർമ്മിച്ചു. ഓതറ ദയറ, ബേസിൽ ദയറ എന്നിവയുടെ സ്ഥാപകൻ. സൺഡേസ്കൂൾ പ്രസിഡന്റ്, മിഷൻ പ്രസിഡന്റ്, കല്ലൂപ്പാറ കൺവൻഷൻ സംഘാടകൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചു. പത്തനംതിട്ട കോളജ് അനുവദിച്ച് കിട്ടും മുമ്പേ അന്തരിച്ചു. വാഗ്മി, സംഘാടകൻ, ആരാധനയുടെ മികവ്, സംഗീത മികവ് എന്നീ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധേയൻ. കക്ഷിസമുദായ ഭേദമെന്യേ സുഹൃത് ബന്ധം

വളർത്തി; നിലനിർത്തി. 1951-ന് കോട്ടയം മൂവാറ്റുപുഴ, ആലുവാ ഫെലോഷിപ്പ് ഹൗസ്, തൃശ്ശൂർ വഴി പഴഞ്ഞിയിലെത്തി അവിടെയും കുന്നംകുളത്തും കൺവൻഷൻ പ്രസംഗം നടത്തി. 1951 ഏപ്രിൽ 17-ന് മരത്തംകോട് ചാപ്പലിൽ വച്ച് നിര്യാതനായി. ഭൗതികശരീരം പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ 18-ന് കബറടക്കി. പുത്തൻകാവിൽ കൊച്ചുതിരുമേനി എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

ഏപ്രിൽ 21
മാർ ഈവാനിയോസ്
ചെങ്ങന്നൂർ പഴയ സുറിയാനിപള്ളി
(......-1794)

1751-ൽ വന്ന വിദേശസംഘത്തിലെ അംഗം. ഇദ്ദേഹത്തെ മലങ്കരയിലെത്തിയശേഷമാണ് മെത്രാനാക്കിയതെന്ന് ഒരു പക്ഷമുണ്ട്. ഇദ്ദേഹവും കൂടെ ചേർന്നാണ് 1770-ൽ നിരണത്തുവച്ച് 6-ാം മാർത്തോമ്മായെ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ അംഗീകരിച്ച് പുനരഭിഷേകം നടത്തിയത്. ശക്രുള്ളാ മഫ്രിയാനയുടെയും ഗ്രീഗോറിയോസിന്റെയും കാലശേഷം ഇദ്ദേഹവും വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസും ഒന്നിച്ച് സഭാഭരണം നിർവഹിച്ചു. 1789-ൽ പുതിയകാവ് പള്ളിയിൽവച്ച് മാർ ഈവാനിയോസിന്റെയും മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെയും നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പള്ളി പ്രതിനിധി യോഗം ചേരുകയും ഒരു പടിയോല അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. “പുത്തൻക്രമ നമസ്കാരവും പട്ടം കെട്ടുകയും കാപ്പയിട്ട് കുർബ്ബാന ചൊല്ലുകയും പെൺകെട്ടും മാമ്മൂദീസായും പഴയക്രമം നടന്നു കൊള്ളത്തക്കവിധവും” ഈ പടിയോലയിൽ നിശ്ചയം കാണുന്നു. 1794 മേടം 6-ന് ഇദ്ദേഹം സെക്രട്ടറി കായംകുളം പീലിപ്പോസ് കശ്ശീശായ്ക്കും 6-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ അനന്തിരവൻ മാത്തൻ കത്തനാർക്കും (പിന്നീട് 7-ാം മാർത്തോമ്മാ) ചെങ്ങന്നൂർ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. അദ്ദേഹം കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കൂറിലോസിനെതിരെ നിയമനടപടി എടുക്കുവാൻ വലിയ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ പിന്തുണച്ചു. 1794 മേടം 7-ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ഏപ്രിൽ 22
മൂന്നാം മാർത്തോമ്മാ
കടമ്പനാട്
(.....-1686)

പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ ഇദ്ദേഹത്തെ കണ്ടനാട്ട് പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് 1686-ൽ ഇന്ത്യ മുഴുവന്റേയും എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ആയി വാഴിച്ചു. 1688 ഏപ്രിൽ 19-ന് ഇദ്ദേഹം അന്തരിച്ചു. കടമ്പനാട് പള്ളിയിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി.

ഏപ്രിൽ 25
ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ
അങ്കമാലി പള്ളി
(....–1670)

പകലോമറ്റം കുടുംബത്തിലെ തോമ്മാ അർക്കദിയാക്കോൻ കൂനൻ കുരിശു സത്യത്തെത്തുടർന്ന് 12 ആചാര്യന്മാർ (പേറെദ്യൂത്തെ സ്ഥാനികൾ) പറവൂരിനടുത്തുള്ള ആലങ്ങാട്ട് വച്ച് ഇദ്ദേഹത്തെ ഒന്നാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. 4 പ്രശസ്ത വൈദികരെ ഉപദേശകരായി സഭ നിയമിച്ചുകൊടുത്തു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്ത് അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മലങ്കരയിലെത്തി. കത്തോലിക്കാ വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന് *ചുമ്മാ മെത്രാൻ* എന്ന നിന്ദയും വധഭീഷണികളും സഹിച്ചു. ഇദ്ദേഹവും മാർ ജലീൽ ഗ്രീഗോറിയോസും ചേർന്ന് അനന്തിരവനെ രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ ആയി വാഴിച്ചു. 1670 ഏപ്രിൽ 22-ന് അങ്കമാലി ചെറിയപള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

ഏപ്രിൽ 27
മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ
വടക്കൻ പറവൂർ
(...–1671)

1653-ലെ കൂനൻകുരിശിലെ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കുശേഷം മലങ്കരയോഗ തീരുമാനപ്രകാരവും അലക്സാന്ത്രിയൻ പൈതൃകമുള്ള ഇന്ത്യയുടെയും ചൈനയുടെയും പാത്രിയർക്കീസ് ഇഗ്നാത്യോസ് അഹത്തള്ളായുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരവും അന്നത്തെ അർക്കദിയാക്കോൻ തോമസ്, മാർത്തോമ്മാ ഒന്നാമൻ എന്ന പേരിൽ പന്ത്രണ്ട് പേറെദ്യൂത്തെന്മാരുടെ (ശ്രേഷ്ഠ കശീശന്മാർ) കൈവെപ്പോടെ മെത്രാനായി. നേരത്തെ സഭയുടെ തീരുമാന പ്രകാരം മലങ്കരസഭയുമായി ബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന പൗരസ്ത്യസഭാ തലവന്മാർക്ക് അയച്ചിരുന്ന അഭ്യർത്ഥനകൾക്ക് പ്രതികരണമായി മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് അബ്ദുൽ ജലീൽ 1665-ൽ പൊന്നാനി തുറമുഖം വഴി മലങ്കരയിലെത്തി. തൊഴിയൂരിൽ നിന്ന് ഈ ലേഖകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുസ്താത്തിക്കോൻ കണ്ടെടുത്തതിൽ അദ്ദേഹത്തെ ഊർശ്ലേം മെത്രാപ്പോലീത്താ എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. അറബി-ഗാർസുനിയിലെഴുതപ്പെട്ട സുസ്താത്തിക്കോനും 1668 കുംഭം 5-ന് അദ്ദേഹം എഴുതിയ കല്പനയും അദ്ദേഹം അർമ്മീനിയൻ സഭയുടെ ഊർശ്ലേം മെത്രാപ്പോലീത്താ ആണെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. മലങ്കരസഭയിൽ പേറെദ്യൂത്താസ്ഥാനികൾ അക്കാലത്തുള്ളതായി ടി സർക്കുലർ സാക്ഷിക്കുന്നു. അദ്ദേഹവും ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായും യോജിച്ച് ഭരണം നടത്തി. അവർ രണ്ടു പേരും കൂടി ഒന്നാം മാർത്തോമ്മായുടെ അനന്തരവനെ രണ്ടാം മാർത്തോമ്മാ

ആയി വാഴിച്ചു. അബ്ദുൽ ജലീൽ മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് വടക്കൻപറവൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് 1671 ഏപ്രിൽ 14-ന് നിര്യാതനായി. പള്ളിയുടെ മദ്ബഹായുടെ അകത്ത് തെക്കു വശത്ത് അദ്ദേഹത്തെ കബറടക്കി. പത്രോസ് തൃതീയൻ 1876-ൽ ഈ പള്ളി സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ കബർ പൊളിച്ചുമാറ്റുകയും ഭൗതികാവശിഷ്ടം ഹൈക്കലായിൽ മാറ്റി നിക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റേതായി പ്രചരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിത്രം 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉത്തരാർദ്ധത്തിൽ അന്ത്യോഖ്യൻ വേഷങ്ങൾ അണിയിച്ച് ഭാവനയിൽ നിന്ന് നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റേതെന്ന് സംശയാതീതമായി പറയാവുന്ന യാതൊന്നും പറവൂർ പള്ളിയിൽ ഇല്ല. പാത്രിയർക്കീസ് ഭാഗം ഇദ്ദേഹത്തെ പരിശുദ്ധൻ എന്ന് 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

മെയ് 3
പൗലൂസ് I കാതോലിക്കാ
പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളി
(1836-1913)

ഒന്നാം കാതോലിക്ക. കോലഞ്ചേരി മുറിമറ്റത്തിൽ കുരിയൻ-മറിയാമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകൻ. ജനനം 19-1-1836. പാമ്പാക്കുട യോഹന്നാൻ മല്പാൻ ഗുരു. യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് ഉപരിപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് 1843-ൽ ശെമ്മാശനാക്കി. 1852-ൽ കശ്ശീശാ. കോലഞ്ചേരി പള്ളി വികാരി. 1877 മാർച്ച് 25-ന് കുറുപ്പമ്പടി പള്ളിയിൽ വച്ച് പത്രോസ് III റമ്പാനാക്കി.

1877 മെയ് 17 പത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ വച്ച് മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അഭിഷേകം ചെയ്ത് കണ്ടനാടിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി നിയമിച്ചു. 1912 സെപ്തം. 15-ന് നിരണത്തുവച്ച് അബ്ദുൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് അദ്ധ്യക്ഷനായ സിനഡ് പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്ക ആയി സ്ഥാനാരോഹണം നടത്തി. ഗീവറുഗീസ് പീലക്സിനോസ്, യൂയാക്കീം ഈവാനിയോസ് എന്നിവരെ ചെങ്ങന്നൂർ വച്ച് പാത്രിയർക്കീസ് വാഴിച്ചപ്പോൾ സഹകാർമ്മികൻ. പരുമല മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ കന്തീലയ്ക്കും കബറടക്കത്തിനും മുഖ്യകാർമ്മികനായി. 1911 മുളന്തുരുത്തി മൂറോൻ കൂദാശയിൽ സഹകാർമ്മികൻ. 1913 മെയ് 3-ന് കാലം ചെയ്തു. പാമ്പാക്കുട ചെറിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കി. പില്ക്കാലത്ത് പാറേട്ട് ഈവാനിയോസും മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ ബാവായും കബറിടം ആധുനികരീതിയിൽ രണ്ടു ഘട്ടമായി പരിഷ്ക്കരിച്ചു.

മെയ് 4

സി. പി. ചാണ്ടി (സഭാകവി)
പത്തനംതിട്ട ബേസിൽ ദയറാ
(1916–......)

വെണ്ണിക്കുളത്ത് ചക്കാലക്കുന്നേൽ പീലിപ്പോസ് ഉപദേശിയുടെയും അക്കാമ്മയുടെയും മകനായി 1916 കുംഭം 13-ന് ജനിച്ചു. സംസ്കൃത ശാസ്ത്രി, സാഹിത്യ വിശാരദ് പരീക്ഷകൾ പാസ്സായി; ബേസിൽ ദയറാ യിൽ ചേർന്നു. 1945 മുതൽ സുറിയാനി ആരാധനക്രമങ്ങളിലെ ഗാനങ്ങൾ വൃത്താനുവൃത്തം മലയാളത്തിലേക്ക് വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ആരംഭിച്ചു. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ ബാവാ, പുത്തൻ കാവിൽ മാർ പീലക്സീനോസ്, വട്ടക്കുന്നേൽ ബാവാ, യൂഹാനോൻ സേവേറിയോസ് തുടങ്ങിയവർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ആവശ്യമായ പ്രോത്സാഹന സഹായങ്ങളും നൽകി. അരനൂറ്റാണ്ടുകാലത്തെ തപസ്യ മൂലം ശ്ഹീമ്മാ നമസ്ക്കാരം, പെരുന്നാൾ നമസ്ക്കാരം, കൂദാശാക്രമങ്ങൾ, കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെ നമസ്ക്കാരം, കഹനൈത്താ, കന്തീല, പട്ടംകൊട, പള്ളികൂദാശ എന്നിവയുടെ ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ തയ്യാറാക്കി. പട്ടംകൊടയും പള്ളികൂദാശയും ഇനിയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മലയാളം, സുറിയാനി, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകൾ അറിയാമായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തെ ഔഗേൻ ബാവാ 1964-ൽ 'സഭാകവി'പ്പട്ടം നൽകി ആദരിച്ചു. കാതോലിക്കേറ്റ് ഹൈസ്കൂൾ അധ്യാപകൻ, സെമിനാരി അധ്യാപകൻ, തുമ്പമൺ ബാല സമാജം ജനറൽ സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. *മലങ്കരസഭയുടെ സ്വർഗ്ഗീയ കിന്നരം* എന്ന പേരിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം കെ. വി. മാമ്മനും ജോയ്സ് തോട്ടയ്ക്കാടും ചേർന്ന് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറുമൊഴികൾ, പരുമലതിരുമേനി, തെരഞ്ഞെടുത്ത പാട്ടുകൾ എന്നിവ ശ്രദ്ധേയമായ കൃതികൾ ആണ്.

മെയ് 10

അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ
നിരണം വലിയപള്ളി
(.....–1765)

പകലോമറ്റം വംശജനായ ഇദ്ദേഹത്തെ നാലാം മാർത്തോമ്മാ 1728-ൽ വാഴിച്ചു. മുൻഗാമിയുടെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തെച്ചൊല്ലിയുണ്ടായ വിവാദങ്ങൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഉണ്ടായി. 1738-ലും 1745-ലും 1746-ലുമായി ഇദ്ദേഹം വിദേശങ്ങളിലേക്കയച്ച മൂന്ന് സുറിയാനി കത്തുകൾ 1751-ൽ മലങ്കരയിലെത്തിയ വിദേശ സഭാധ്യക്ഷന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനാ പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്ന് ഈ ലേഖകൻ കണ്ടെടുത്ത് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കത്തുകളെ തുടർന്നാണ് 1751-ൽ ശക്രള്ളാ മഫ്രിയാന, മാർ

ഗ്രീഗോറിയോസ്, മാർ ഈവാനിയോസ് തുടങ്ങിയ മേല്പട്ടക്കാരടങ്ങിയ ഒരു സംഘം മലങ്കരയിലെത്തിയത്. 5-ാം മാർത്തോമ്മായ്ക്ക് 12000 രൂപാ കടപ്പെടുത്തിയാണ് ഇവർ ഡച്ച് കപ്പലിൽ കൊച്ചിയിലെത്തിയത്. ഈ തുക കൊടുക്കാനാവാതെ മെത്രാൻ ഒളിച്ചുനടന്നു. വന്നവർ തടവിലുമായി. ഒടുവിൽ ചില പള്ളിക്കാർ പണം നൽകി മെത്രാന്മാരെ മോചിപ്പിച്ചു. മെത്രാന്മാരും അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മായും തമ്മിൽ അനുരഞ്ജനമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം കത്തോലിക്കാ സഭാംഗമായിരുന്ന അനന്തിരവനെ 6-ാം മാർത്തോമ്മാ ആയി 1760-ൽ അഭിഷേകം ചെയ്തു. ഇക്കാലത്ത് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന ഒരു വിദേശ മെത്രാൻ കേരളത്തിലെത്തി (1739-1751). മഫ്രിയാനയും സംഘവും വന്നതോടെ അദ്ദേഹം സ്വദേശത്തേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോയി. അഞ്ചാം മാർത്തോമ്മാ 1765 മെയ് 8-ന് അന്തരിച്ചു. നിരണം വലിയപള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

മെയ് 16
യൂഹാനോൻ മാർ സേവേറിയോസ്
കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരി
(1920-1990)

പുതുപ്പള്ളി തൃക്കോതമംഗലം നരിമറ്റത്തിൽ വർഗ്ഗീസ് അവിരായുടെയും മറിയാമ്മയുടെയും ഇളയപുത്രൻ. 1920 ജനുവരി 14-ന് ജനിച്ചു. വാകത്താനത്തും പുതുപ്പള്ളിയിലുമായി ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കി. പിതൃസഹോദരീപുത്രൻ കെ. വി. ഗീവറുഗീസ് റമ്പാനിൽ നിന്ന് സുറിയാനി ഭാഷയും ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസിൽ നിന്ന് വ്യാകരണവും കാനോനും പഠിച്ചു. മലയാളത്തിലും സുറിയാനിയിലും അനുപമമായ പാണ്ഡിത്യം നേടി. തൃക്കോതമംഗലം ശർബ്ബീൽ ദയറായിലും പാമ്പാടി ദയറായിലും ജീവിച്ച് ഭക്തിജീവിതവും സന്യാസനിഷ്ഠകളും പരിശീലിച്ചു. 1943 ഏപ്രിൽ 7-ന് ശെമ്മാശുപട്ടവും ജൂലൈ 7-ന് കശ്ശീശാപട്ടവും ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചു. പാമ്പാടി ദയറാ, പള്ളം സെഹിയോൻ, അമയന്നൂർ, കാരാട്ട്കുന്നേൽ എന്നീ പള്ളികൾ നടത്തി. ദീർഘകാലം കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ മല്പാനായും ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കായുടെ അർക്കദിയാക്കോൻ ആയും പ്രവർത്തിച്ചു. 1966 ഫെബ്രുവരി 26-ന് റമ്പാനായി. 1966 ആഗസ്റ്റ് 24-ന് കോലഞ്ചേരിയിൽ വച്ച് ഔഗേൻ ബാവാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. 1966 ഒക്ടോബർ 1-ന് കൊച്ചിയുടെ ചുമതലയേറ്റു.

സെമിനാരി മല്പാൻ, സെമിനാരി ചാപ്ലെൻ, മർത്തമറിയം സമാജം പ്രസിഡണ്ട്, ബൈബിൾ റിവിഷൻ കമ്മിറ്റി അംഗം, സീയോൻ സന്ദേശം മാസിക പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. 1950 മുതൽ 1990 വരെ മലങ്കരയിൽ മെത്രാന്മാരായ എല്ലാവരെയും മേല്പട്ടസ്ഥാനത്തിന്റെ

ഉപരിക്രമങ്ങൾ പരിശീലിപ്പിച്ചത് അദ്ദേഹമാണ്. കൊച്ചി ഭദ്രാസന ഡയറക്ടറിയുടെ പ്രസാധകനാണ്.

പ്രവാചകസഹജമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ അദ്ദേഹം എഴുതിയ ശതക്കണക്കിന് ലേഖനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന് മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ എന്നും മലങ്കരയുടെ മഹാമല്പാൻ എന്നും അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. *ശുശ്രൂഷാസംവിധാനം* എന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാസ്റ്റർപീസ് ആരാധനകളിൽ അദ്ദേഹം നേടിയ ഗവേഷണാത്മകമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആഴത്തിന്റെ ശാശ്വത സ്മാരകമാണ്. കാനോനാ നമസ്കാരം, വലിയനോമ്പിലെയും കഷ്ടാനുഭവ ആഴ്ചയിലെയും മൂന്ന് നോമ്പിലേയും നമസ്ക്കാരങ്ങൾ എന്നിവ അദ്ദേഹം വിവർത്തനം ചെയ്തു. 1950 മുതൽ മലങ്കരയിൽ നടന്ന മൂറോൻ കൂദാശകളിലും മേല്പട്ടസ്ഥാനാരോഹണങ്ങളിലും അദ്ദേഹമായിരുന്നു പ്രധാന കാർമ്മികന്മാരുടെ പ്രധാന സഹായി. എക്കാറ വിദഗ്ധനായ അദ്ദേഹം മദ്ബഹായിലെ വീണാനാദം ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം *മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ* എന്ന പേരിൽ ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. *വഴിത്തിരിവിലെ വെല്ലുവിളികൾ*, *ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഏതുമില്ലയോ?*, *സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ* എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുത്ത ലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ്. അദ്ദേഹം 1990 മെയ് 16-ന് ദിവംഗതനായി. അദ്ദേഹം പുതുക്കിപ്പണിയിച്ച കൊരട്ടി സീയോൻ സെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ കബർ മുറിയിൽ വടക്കേ കബറിൽ അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നു. കൊരട്ടി ആസ്ഥാനത്തെ തെങ്ങിൻതോപ്പും തൃശ്ശൂർ കേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാർ സേവേറിയോസ് ഫൗണ്ടേഷനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകങ്ങൾ ആണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതം ധ്വനിക്കുന്ന വാഗ്മിതയും ധ്യാനപ്രസംഗങ്ങളും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശങ്ങളും പ്രവാചകോചിതമായ നെടുവീർപ്പുകളും പ്രകടനാത്മകത ഒട്ടുമില്ലാത്ത ഭക്തിജീവിതവും ആരാധനയുടെ സജീവതയും അനേകരെ ആവേശം കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. റഷ്യ, അമേരിക്ക തുടങ്ങിയ വിദേശരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മെയ് 19

മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പുന്നത്ര
കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി
(... -1825)

കോട്ടയം താഴത്ത് പുന്നത്ര കുടുംബാംഗം. കുര്യൻ എന്നും ജോർജ്ജ് എന്നും പേർ കാണുന്നു. പഴയസെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ വികാരി ജനറൽ ആയിരുന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ തൊഴിയൂരിന്റെ കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗ്ഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വെച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ 1817 ഒക്ടോബർ 19-ന് അഭിഷേകം ചെയ്തു.

സെമിനാരി സ്ഥാപകന്റെ കാലശേഷം കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പഴയസെമിനാരിയിൽ ഇതിനോടകം മിഷണറിമാർ സകുടുംബം താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയതിനാൽ പുന്നത്ര മെത്രാൻ കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയുടെ കിഴക്കേവശത്ത് ഒരു മുറി പണിയിച്ച് അവിടെ താമസമാക്കുകയും പകൽ സെമിനാരിയിൽ പോയി സായിപ്പുമാരുമായി ആലോചിച്ച് കാര്യങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. മിഷണറിമാരുമായി അക്കാലത്ത് നല്ല ബന്ധമായിരുന്നു. കല്ലട മൺറോ തുരുത്ത്, മങ്കോട്ട തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങൾ മെത്രാച്ചന്റെയും, സായിപ്പുമാരുടെയും പേരുകളിൽ സംയുക്തമായി ആധാരം ചെയ്ത് വാങ്ങിയത് ഇക്കാലത്താണ്. ബെഞ്ചമിൻ ബെയിലി, ജോസഫ് ഫെൻ, ഹെൻറി ബേക്കർ എന്നിവരാണ് ഇക്കാലത്ത് സെമിനാരിയിൽ താമസിച്ച മിഷണറിമാർ. സ്കൂൾ സ്ഥാപനം, പുസ്തക പ്രസിദ്ധീകരണം, സുവിശേഷഘോഷണം എന്നിവ തകൃതിയായി നടന്നു. 1820-ൽ പഴയസെമിനാരിയിൽ ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ അച്ചടികേന്ദ്രം സ്ഥാപിതമായി.

മെയ് 26
ദിദിമോസ് I കാതോലിക്കാ
പത്തനാപുരം ദയറാ
(1921–2014)

ഏഴാം കാതോലിക്ക. തിരുവല്ല നെടുമ്പ്രം മുളമൂട്ടിൽ ഇട്ടിയവിര തോമസ്-ശോശാമ്മ ദമ്പതികളുടെ നാലാമത്തെ പുത്രൻ. ജനനം 29-10-1921. 1942 മാർച്ച് 11-ന് കോറൂയോ ഗീവറുഗ്ഗീസ് II (കാരാപ്പുഴ ചാപ്പൽ). 12-5-1947 പൂർണ്ണശെമ്മാശൻ (തിരുവല്ല ബഥനി അരമനചാപ്പൽ). 25-1-1950 കശ്ശീശാ (പത്തനാപുരം താബോർ ദയറ). 28-12-1965. എം. ഡി. അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേക്ക് തിരഞ്ഞെടുത്തു. 24-8-1966. മാർ തിമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത (കോലഞ്ചേരി - പ. ഔഗേൻ ബാവാ). 11-11-1966. മലബാറിന്റെ അസിസ്റ്റണ്ട്. 2-2-1968. മലബാറിന്റെ പൂർണ്ണചുമതല. 10-9-1992 പരുമല അസോസ്യേഷൻ കാതോലിക്കായുടെ പിൻഗാമിയായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. 2005 ഒക്ടോ. 30-ന് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി. ഒക്ടോബർ 31-ന് ഡോ. ഗീവർഗീസ് മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് അധ്യക്ഷനായ സിനഡ് അദ്ദേഹത്തെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കാ ആയി വാഴിച്ചു. പത്തനാപുരം ദയറായുടെ അധിപൻ, അദ്ധ്യാപകൻ, കോളജ് പ്രിൻസിപ്പൽ, യുവജനപ്രസ്ഥാനം അധ്യക്ഷൻ എന്നീ നിലകളിൽ ശ്രദ്ധേയമായി പ്രവർത്തിച്ചു. മലബാറിന്റെ അവികസിതാവസ്ഥ മാറ്റിയെടുത്തു. താല്ക്കാലിക ഷെഡുകൾ സ്ഥിരം കെട്ടിടപ്പള്ളികൾ ആയി. ചാത്തമംഗലത്ത് ആർ. ഇ. കോളജിന് സമീപം മൗണ്ട് ഹെർമ്മോൻ അരമന പണിയിച്ച് പുതിയ ആസ്ഥാനം ഉണ്ടാക്കി.

അങ്കമാലിയുടെയും ഇടുക്കിയുടെയും ക്നാനായ ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ചുമതല വഹിക്കുന്നു. 2006 സെപ്തം. 21, ഒക്ടോബർ 12 എന്നീ തീയതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ ചേർന്ന പരുമല അസോസ്യേഷൻ 8-ാം കാതോലിക്കാ ആയി കുന്നംകുളം മെത്രാസനത്തിന്റെ പൗലൂസ് മാർ മിലിത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായെ ഏകകണ്ഠമായി തെരഞ്ഞെടുത്തു. 2014 മെയ് 26-നു കാലം ചെയ്തു. പത്തനാപുരം മൗണ്ട് താബോർ ദയറായിൽ കബറടക്കി.

ജൂൺ 6

1. യൂയാക്കീം മാർ ഈവാനിയോസ് (കരോട്ടുവീട്ടിൽ)
പരുമല സെമിനാരി
(1858-1925)

ണ്ടനാട്ട് കരോട്ടുവീട്ടിൽ 1858-ൽ ജനിച്ചു. കോനാട്ട് മാർ യൂലിയോസ് ആയിരുന്നു ഗുരു. മാർ യൂലിയോസിൽനിന്ന് ശെമ്മാശുപട്ടവും കശ്ശീശാ പട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. പഴയസെമിനാരിയിലും പരുമല സെമിനാരിയിലും ദീർഘകാലം താമസിച്ചു. യെരുശലേമിൽ വച്ച് മാർ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 1913 മകരം 26-ന് ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് അബ്ദൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ് മാർ ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി വാഴിച്ചു. തുമ്പമൺ, കണ്ടനാട് മെത്രാസനങ്ങളുടെ ചുമതല വഹിച്ചു. പരുമലയായിരുന്നു ആസ്ഥാനം. 1925 ജൂൺ 6-ന് നിര്യാതനായി. പരുമല സെമിനാരിയിൽ കബറടങ്ങി.

2. ഔഗേൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ടു ദയറാ
(1955-2007)

റാന്നി മുക്കാലുമൺ വെള്ളക്കല്ലുങ്കൽ മാവേലിൽ പേരങ്ങാട്ട് മത്തായി കുരിയന്റെ മകൻ. ജനനം 1-7-1955. 1980-ൽ വൈദികനായി. ദേവലോകം കാതോലിക്കേറ്റ് അരമന മാനേജർ, എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിന്നഡിന്റെ ഓഫീസ് സെക്രട്ടറി, മാത്യൂസ് I കാതോലിക്കായുടെ പ്രൈവറ്റ് സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. മാത്യൂസ് I ബാവ റമ്പാനാക്കി. വള്ളിക്കാട്ട് ദയറാ മാനേജർ ആയി സേവനം ചെയ്തു. മാർത്തോമ്മാ മാത്യൂസ് II കാതോലിക്കാ പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച് 2005 മാർച്ച് 5-ന് മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. ഇടുക്കി മെത്രാസനത്തിന്റെ ചുമതല നിർവഹിക്കവേ 6-6-2007 ൽ കാറപകടത്തിൽ ദിവംഗതനായി. വാകത്താനം വള്ളിക്കാട്ട് ദയറായിൽ കബറടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം ജേക്കബ് കൊച്ചേരി രചിച്ചു.

ജൂലൈ 5
ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ
കോലഞ്ചേരി പള്ളി.
(.....-1809)

പകലോമറ്റം തറവാട്ടിലെ മാത്തൻ കത്തനാരെ 1794 മേടം 7-ന് കായംകുളം പീലിപ്പോസ് കത്തനാരൊന്നിച്ച് ആറാം മാർത്തോമ്മാ റമ്പാൻ ആക്കി. 1796 മേടം 24-ന് ചെങ്ങന്നൂർ പള്ളിയിൽ വച്ച് മാത്തൻ റമ്പാനെ ഏഴാം മാർത്തോമ്മാ എന്ന സ്ഥാനനാമത്തിൽ ആറാം മാർത്തോമ്മാ വാഴിച്ചു. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി* ഇദ്ദേഹത്തെ ഇളയ അച്ചൻ എന്നാണ് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത്; 6-ാം മാർത്തോമ്മായെ വലിയ അച്ചൻ എന്നും. ഇവരുടെ കാലത്ത് മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ് എന്ന ഒരു പരദേശ മെത്രാൻ 1805 കന്നി 18-ന് മലങ്കരയിലെത്തി. വഴക്കാളിയായ ഇദ്ദേഹത്തെ 7-ാം മാർത്തോമ്മായുടെ പരാതിയെ തുടർന്ന് സർക്കാർ ഇടപെട്ട് തിരിച്ചയച്ചു. ആറാം മാർത്തോമ്മായുടെ കാലശേഷം 1808 ഏപ്രിലിൽ 7-ാം മാർത്തോമ്മാ സഭാഭരണം കയ്യേറ്റു. ഇദ്ദേഹം 1808 ഡിസംബറിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഈസ്റ്റ് ഇന്ത്യാ കമ്പനിയിൽ പലിശയ്ക്കായി നിക്ഷേപിച്ച 3000 പൂവരാഹനാണ് സഭാചരിത്രത്തിൽ 'വട്ടിപ്പണം' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ ഇട്ടൂപ്പ് മല്പാനെയും കായംകുളം ഫീലിപ്പോസ് റമ്പാനെയും ഇദ്ദേഹം ഉപദേശകരായി പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം 1809 ജൂലൈ 4-ന് കണ്ടനാട് വച്ച് ദിവംഗതനായി. കോലഞ്ചേരി പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. *നിരണം ഗ്രന്ഥവരി*യുടെ നിർമ്മാണത്തെ ഇദ്ദേഹം ത്വരിതപ്പെടുത്തി.

ജൂലൈ 7
സഖറിയാ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്
പത്തനാപുരം ദയറാ
(1924-1997)

കുണ്ടറ മുളമൂട്ടിൽ ചാണ്ടപ്പിള്ള-എലിസബത്ത് ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 6-8-1924. തിരുച്ചിറപ്പള്ളി നാഷണൽ കോളജിൽ നിന്ന് ബി. എ. യും മദ്രാസ് മെസ്റ്റൺ കോളജിൽ നിന്ന് ബി. എഡും നേടി. 1940-ൽ പത്തനാപുരം ദയറായിൽ അംഗമായി. 1945-ൽ ശെമ്മാശുപട്ടവും 1951-ൽ കശ്ശീശാപട്ടവും ആശ്രമ ഗുരു തോമ്മാ ദീവന്നാസ്യോസിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ചു. തൃശിനാപ്പിള്ളി, മധുര, മദ്രാസ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ വികാരിയായി. 1971-ൽ റമ്പാൻ ആയി. 1976 ഓഗസ്റ്റ് 15-ന് മാവേലിക്കര അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് തെരഞ്ഞെടുത്തു. 1978 മെയ് 15-ന് പഴഞ്ഞിപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ മെത്രാനായി വാഴിച്ചു. 1979 ജനുവരി 1-ന് മദ്രാസ് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയേറ്റു.

മലങ്കരസഭാ മാസികയുടെ ചീഫ് എഡിറ്റർ, മദ്രാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റി ബോർഡ് ഓഫ് സ്റ്റഡീസ് മെമ്പർ, തൃശ്ശിനാപ്പിള്ളി ഹൈസ്ക്കൂൾ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ, മദ്രാസ് മെഡിക്കൽ മിഷൻ പ്രസിഡന്റ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. റഷ്യ, റൂമേനിയ, ബൾഗേറിയ, അമേരിക്കാ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. ധ്യാനഗുരു, എഴുത്തുകാരൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തൻ. 7-7-1997 ൽ അന്തരിച്ചു. പത്തനാപുരം ദയറായിൽ കബറടക്കി.

ജൂലൈ 12

ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പുലിക്കോട്ടിൽ II
കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി
(1833 -1909)

പാലൂർ-ചാട്ടുകുളങ്ങര കുന്നംകുളം പുലിക്കോട്ടിൽ കുരിയൻ-താണ്ടമ്മ ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 7-12-1833. പിതൃവ്യൻ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരിൽ നിന്ന് സുറിയാനി പഠിച്ചു. മലയാളം, അല്പാല്പം ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി, സുറിയാനി, അറബി ഭാഷകൾ വശമാക്കിയിരുന്നു. 1846 ഒക്ടോ. 6-ന് കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ആദ്യപട്ടം നൽകി. സ്തേഫാനോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് ആർത്താറ്റ് പള്ളിയിൽ വച്ച് 1849-ൽ പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടവും 1852 ആഗസ്റ്റ് 19-ന് ചാലശ്ശേരി പള്ളിയിൽ വച്ച് യൂയാക്കീം കൂറിലോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. ചിറളയം പള്ളിയിൽ നവപൂജാർപ്പണം. പഴഞ്ഞി പള്ളിയിൽ പ്രഥമനിയമനം. നവീകരണത്തോടും അതിന്റെ നേതാവായ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസിനോടും എതിരിടുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി യൂയാക്കീം കൂറിലോസിനുവേണ്ടി കോഴിക്കോട്ടും മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിലും തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരങ്ങൾ നടത്തി. നവീകരണ മെത്രാൻ നവീകരിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ നമസ്ക്കാര-കുർബ്ബാനക്രമത്തിന് ബദൽ ക്രമം ആദ്യം കോഴിക്കോട്ടുനിന്നും പിന്നീട് പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാഴ്സ് പ്രസ് എന്ന് സ്വന്തം പേരിൽ അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ച് അവിടെ നിന്നും നവീകരിക്കാത്ത ക്രമങ്ങളും അച്ചടിച്ച കുർബ്ബാന തക്സായും ഇറക്കി. (1856-1858). മലങ്കരസഭയുടെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം ഇദ്ദേഹത്തെ 1864 മെയ് 8-ന് മർദ്ദീനിൽ വച്ച് യാക്കോബ് II പാത്രിയർക്കീസ് റമ്പാനായും മെയ് 9-ന് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായും സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകി. ഈ മർദ്ദീൻ യാത്രയുടെ വിവരണം 'ഒരു പരദേശ യാത്രയുടെ കഥ' എന്ന പേരിൽ ഇദ്ദേഹം രചിച്ചത് മലയാളത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ യാത്രാ വിവരണ ഗ്രന്ഥമായി ആദരിക്കപ്പെടുന്നു. വൈദികസെമിനാരിയും പല പഴയപള്ളികളും രാജകീയ വിളംബരത്തിന്റെ പിൻബലമുള്ള പാലക്കുന്നത്ത് വലിയമെത്രാച്ചന്റെ കൈവശമാ

യിരുന്നു. കുന്നംകുളം, പരുമല, കോട്ടപ്പുറം, വെട്ടിക്കൽ എന്നിവിടങ്ങളിൽ വൈദികസെമിനാരികളും ഡസൻകണക്കിന് ദേവാലയങ്ങളും 250-ലേറെ പ്രാഥമിക വിദ്യാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ച ഇദ്ദേഹം കേരളപതാക, ഇടവക പത്രിക, സുറിയാനി സുവിശേഷകൻ എന്നീ പത്രമാസികകളിലൂടെ ഭരണത്തിന് സുതാര്യത നൽകി. 1873-ൽ പരുമലയിലും 1876-ൽ മുളന്തുരുത്തിയിലും വച്ച് ചേർന്ന മലങ്കര പള്ളിപ്രതിപുരുഷ യോഗങ്ങളിൽ വച്ച് ഭാരതത്തിലെ ഒന്നാമത്തെ സമുദായസംഘടനയായ മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷനും അതിന്റെ കർമ്മസമിതിയായ മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റിയ്ക്കും രൂപംനൽകുകയും സഭാഭരണഘടനയുടെ അംഗീകൃത പ്രാഗ്രൂപം ആവിഷ്ക്കരിക്കരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ സ്ഥാപിച്ച 3 ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളുകളും 250-ലേറെ പ്രൈമറി വിദ്യാലയങ്ങളിലും ജാതി-മത-വർണ്ണ-ലിംഗ ഭേദമെന്യേ സാർവത്രിക വിദ്യാഭ്യാസം നടപ്പിലാക്കിയത് കേരള നവോത്ഥാനത്തിന് കാരണമായി. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ പരുമല സുന്നഹദോസ് തീരുമാനപ്രകാരം (1873) 1875-ൽ മലങ്കരയിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ നവീകരണമെത്രാന്റെ രാജകീയാംഗീകാരം പിൻവലിപ്പിക്കുകയും കോടതിയിൽ അദ്ദേഹത്തെയും അദ്ദേഹം പിൻഗാമിയായി വാഴിച്ച തോമസ് അത്താനാസ്യോസിനെയും നവീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും നിയമപരമായി പ്രതിരോധിക്കുന്നതിൽ വിജയിക്കുകയും ചെയ്തു. സെമിനാരിയും പള്ളികളും വീണ്ടെടുത്തു. 1889-ലെയും 1895-ലേയും തിരു-കൊച്ചി റോയൽ കോടതി വിധികളിലൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയം പരിപൂർണ്ണമായി.

മെത്രാൻട്രസ്റ്റി, വൈദികട്രസ്റ്റി, അത്മായട്രസ്റ്റി എന്നിവരുടെ നിയമനങ്ങളിലൂടെ സഭയിലെ എല്ലാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും സഭാഭരണത്തിൽ പങ്കാളിത്തം അനുവദിച്ചു. മഹാജനസഭയിലൂടെ അത്മായ നേതാക്കളെയും അഖില മലങ്കര വൈദികസംഘത്തിലൂടെ വൈദികരെയും അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു. വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം, സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രസ്ഥാനം, സുവിശേഷസംഘം, ജാത്യൈക്യസംഘം, യാക്കോബായ സഭാ അഭിവർദ്ധിനീ സംഘം, വിജാതീയ മിഷൻ, ബ്രഹ്മവാർ-ഗോവാ മിഷൻ എന്നിവ ഇദ്ദേഹമാണ് ആദ്യമായി സംഘടിപ്പിച്ചത്. പാത്രിയർക്കീസ് ഏകപക്ഷീയമായി വാഴിച്ച 6 മെത്രാന്മാരും വിഭജിച്ച ഏഴ് മെത്രാസനങ്ങളും ശിഥിലീകരണത്തിന് ഹേതുവാക്കാതെ സഭയുടെ ശക്തീകരണത്തിന് മുഖാന്തിരമാക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹം യത്നിച്ചു. പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, വട്ടശ്ശേരിൽ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്നിവർക്ക് സന്യാസം നൽകി അവരെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. ലൗകികാധികാരം സമ്മതിക്കുന്ന ഉടമ്പടി നിഷേധിച്ചതിന്റെ പേരിൽ രണ്ടു വട്ടം പത്രോസ് തൃതീയൻ മുടക്കുകയും മലങ്കര അസോ

സ്യേഷൻ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തുവെങ്കിലും അനുരഞ്ജനകലയുടെ മാന്ത്രികനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ മലങ്കരസഭ ഭിന്നത കൂടാതെ ഒറ്റക്കെട്ടായി നിന്നതിനാൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ നിരോധനം മൂലം വ്യവഹാരങ്ങളോ ഒരു ചെറിയ പോറൽ പോലുമോ സഭയിലുണ്ടായില്ല. പാത്രിയർക്കീസിന്റെ ലൗകികാധികാരമോഹങ്ങൾ റോയൽക്കോടതി വിധിയിലൂടെ തകർക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. 1901-ൽ ആ വിജിഗീഷുവിന്റെ പൗരോഹിത്യ സുവർണ്ണ ജൂബിലി അസോസ്യേഷൻ തീരുമാനപ്രകാരം കോട്ടയത്തു വച്ച് വൃശ്ചികം 12-ന് ആഘോഷിച്ചു. എം. പി. വർക്കി ഗദ്യത്തിലും അന്ധകവി പുലുത്തുരുത്തിൽ ചാക്കോ ഗാനരൂപത്തിലും 'മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്' എന്നും 'ദീവന്നാസ്യോസ് ചരിത്രഗാനം' എന്നും പേരുകളിൽ ഓരോ ജീവചരിത്ര രചന പ്രസിദ്ധീകൃതമായി.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണപ്രകാരം അസോസ്യേഷൻ വട്ടശ്ശേരിൽ ഗീവർഗീസ് റമ്പാനെ പിൻഗാമിയാക്കി തെരഞ്ഞെടുക്കുകയും മെത്രാൻസ്ഥാനമേറ്റ് വന്നപ്പോൾ ഔദ്യോഗിക ചുമതലകൾ ഔപചാരികമായും നിയമപരമായും ഏല്പിച്ച് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ ഔദ്യോഗിക ആസ്ഥാനവും അധികാരവും ഒഴിഞ്ഞ് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിലേക്ക് വിശ്രമാർത്ഥം താമസം മാറ്റുകയും ചെയ്തു. റോമ്മൻ സഭയിൽ നിന്ന് സ്വീകരിച്ച വൈദികനെ അൽവാറീസ് യൂലിയോസ് എന്ന നാമത്തിലും പ്രിസ്ബിറ്റീറിയൻ സഭയിലെ വൈദികനെ റിനി വിലാത്തി തീമോത്തിയോസ് എന്ന പേരിലും മെത്രാൻ സ്ഥാനം കൊടുപ്പിച്ച് അവരെ ഗോവയിലേയ്ക്കും അമേരിക്കയിലേയ്ക്കും നിയോഗിച്ച ഇദ്ദേഹം 1909 ജൂലൈ 12-ന് പരലോകം പൂകി. കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി ചാപ്പലിന്റെ വടക്കേമുറിയിൽ കബറടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമഗ്ര ജീവചരിത്രം ഫാ. ഡോ. ജോസഫ് ചീരൻ രചിച്ചു.

ജൂലൈ 23
ഗീവറുഗീസ് മാർ ദീയസ്ക്കോറോസ്
റാന്നി ഹോളി ട്രിനിറ്റി ആശ്രമം
(1926–1999)

1926 ഒക്ടോ. 12-ന് കോഴഞ്ചേരി തേവർവേലിൽ കുഞ്ഞുപാപ്പിയുടെയും അച്ചാമ്മയുടെയും മകനായി ജനിച്ചു. പി. ജി. ബിരുദം നേടി ബാങ്ക് സെക്രട്ടറിയായി. പിന്നീട് ജോലി രാജിവച്ച് 1963-ൽ ശെമ്മാശുപട്ടവും 1964-ൽ വൈദികപട്ടവും സ്വീകരിച്ചു. യരുശലേമിൽ വേദശാസ്ത്ര പഠനം. 1970-ൽ റാന്നിയിൽ ഹോളി ട്രിനിറ്റി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. തുമ്പമൺ ഭദ്രാസന സെക്രട്ടറി. 1978 മെയ് 15-ന് പഴഞ്ഞിയിൽ വെച്ച് പ. മാത്യൂസ് I കാതോലിക്കാ മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. തിരുവനന്തപുരത്തിന്റെ പ്രഥമ മെത്രാൻ. ഉള്ളൂർ ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് സെന്റർ, കുളത്തൂർ

വികലാംഗ ശിശുക്ഷേമകേന്ദ്രം, തിരുവനന്തപുരം ഹോളി ട്രിനിറ്റി സ്കൂൾ, കോൺവെന്റ് എന്നിവ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംഭാവനകൾ. 23-7-1999 ന് ദിവംഗതനായി. റാന്നി ഹോളി ട്രിനിറ്റി ആശ്രമത്തിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസിയോസിന്റെ ഭാഗിനേയൻ ആണിദ്ദേഹം.

ആഗസ്റ്റ് 1
പൗലോസ് മാർ പക്കോമിയോസ്
റാന്നി പെരുന്നാട് ബഥനി ആശ്രമം
(1946-2012)

കുറിച്ചി ഇടവകയിൽ പുത്തൻപുരയ്ക്കൽ കുടുംബത്തിന്റെ കോലത്തുകളം ശാഖയിലെ നെയ്ശ്ശേരിൽ കെ. കെ. ജോണിന്റെ പുത്രൻ. ജനനം 26-1-1946. കേരളാ സർവകലാശാലയിൽ നിന്ന് എം.എ. യും സെറാമ്പൂരിൽ നിന്ന് ബി.ഡി. യും ഇംഗ്ലണ്ട് ലീഡ്സ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് സി. ആർ. ബിരുദവും നേടി. ബഥനി ആശ്രമത്തിലെ അംഗം. 8-1-1974 ൽ വൈദികനായി. വടശ്ശേരിക്കര, ചങ്ങനാശ്ശേരി, ഇംഗ്ലണ്ട് എന്നിവിടങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. സന്യാസ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സെക്രട്ടറി ആയിരുന്നു. പരുമലയിൽ 1992 സെപ്റ്റം. 10-ന് നടന്ന മലങ്കര അസോസ്യേഷനിൽ മത്സരിച്ച് വിജയിച്ചു. 1992 ഡിസം. 19-ന് റമ്പാനായി. മാത്യൂസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ പരുമല സെമിനാരിയിൽ വച്ച്, 1993 ആഗസ്റ്റ് 16-ന് മാർ പക്കോമിയോസ് എന്ന സ്ഥാനപ്പേരിൽ ഇദ്ദേഹത്തെ മെത്രാനാക്കി. ഇടുക്കിയുടെ പൂർണ്ണ ചുമതലയും അങ്കമാലിയുടെ സഹായ മെത്രാൻ സ്ഥാനവും നൽകി. പിന്നീട് ഇടുക്കിയിൽ നിന്ന് വിടർത്തി മാവേലിക്കരയുടെ ചുമതല നൽകി. 2005-ൽ അങ്കമാലിയിൽ നിന്ന് വിടർത്തി. ബഥനിയുടെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പായിരുന്നു. മർത്തമറിയം സമാജം പ്രസിഡണ്ട്, കാതോലിക്കേറ്റ് & എം. ഡി. സ്കൂൾ കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജർ, വിദ്യാർത്ഥി പ്രസ്ഥാനം വൈസ് പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

2012 ഓഗസ്റ്റ് 1-നു കാലം ചെയ്തു. റാന്നി-പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ കബറടക്കി.

ആഗസ്റ്റ് 6
അലക്സിയോസ് മാർ തേവോദോസ്യോസ്
റാന്നി-പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമം
(1888-)

റാന്നി-പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ സ്ഥാപകരിലൊരാൾ. നിരണം മട്ടയ്ക്കൽ മത്തായി-കുഞ്ഞാണ്ടമ്മ ദമ്പതിമാരുടെ പുത്രൻ. ജനനം. 28-8-1888. കോളജ് വിദ്യാഭ്യാസം കോട്ടയം സി.എം.എസ്. കോളജിൽ പൂർത്തിയാക്കി. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് പുലിക്കോട്ടിൽ

ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് II ശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി. 1915 മുതൽ ഈസ്റ്റ് ബംഗാളിലെ ബാരിസോൾ ഡിവിനിറ്റി കോളജ്, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മെൽഫിസിലിം, സെറാമ്പൂർ എന്നിവിടങ്ങളിൽ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം. 1918-ൽ പരുമല വച്ച് യൂയാക്കീം മാർ ഈവാനിയോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. 1920-ൽ ഫാ. പി. റ്റി. ഗീവർഗീസുമായി (മാർ ഈവാനിയോസ്) ചേർന്ന് സന്യാസവ്രതം സ്വീകരിച്ച് ബഥനി ആശ്രമം സ്ഥാപിച്ചു. ബഥനി മാർ ഈവാനിയോസ് കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ചേർന്നപ്പോൾ ആബോ അലക്സിയോസ് 1930-ൽ ബഥനി ആശ്രമത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായി. 1938 ഏപ്രിൽ 7-ന് കർമ്മേൽ ദയറായിൽ വച്ച് ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ മാർ തേവോദോസ്യോസ് എന്ന നാമത്തിൽ എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ ആക്കി കൊല്ലത്തിന്റെയും ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനത്തിന്റെയും ചുമതല നല്കി. ഇന്നത്തെ ബാഹ്യകേരള ഭദ്രാസനങ്ങൾക്ക് അടിത്തറ പാകിയ ഇദ്ദേഹത്തെ 1941 ഏപ്രിൽ 8-ന് ആലുവാ യൂണിയൻ ക്രിസ്ത്യൻ കോളജ് ചാപ്പലിൽ വച്ച് ഗീവറുഗ്ഗീസ് ദ്വിതീയൻ കാതോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആക്കി ഉയർത്തി.

മാർ ഈവാനിയോസിന്റെ സഭാ ഭ്രംശത്തെത്തുടർന്ന് ബഥനി ആശ്രമത്തെ സുസംഘടിതമാക്കി പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നതിനും പാത്രിയർക്കീസ് കക്ഷിയുടെ തത്വരഹിതമായ കപട സമാധാന ചർച്ചകളിൽ ചതിവുകൾ പറ്റാതെ തത്വാധിഷ്ഠിത സിദ്ധാന്തങ്ങളിൽ സഭയെ ചിട്ടപ്പെടുത്തുന്നതിലും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പങ്കാളിത്തവും നേതൃത്വവും ശ്രദ്ധേയമായിരുന്നു. ചിങ്ങവനം വട്ടമേശ സമ്മേളനത്തിൽ നിന്ന് സുധീരം ഇറങ്ങിപ്പോയ അദ്ദേഹം 'ഞാൻ പഴയ ചാണ്ടിയായി മാറിയാലും സ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു സഭയുടെ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി കഴിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല' എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു. മാർ ഈവാനിയോസ്, മാർ തെയോഫിലോസ്, വാളക്കുഴിയിൽ ജോസഫ് മാർ സേവേറിയോസ് എന്നിവർ സഭാത്യാഗം ചെയ്തപ്പോൾ ബഥനിയെ അതിന്റെ സ്ഥാപനോദ്ദേശ്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചു നിർത്തുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വം സഹായകമായി. മലങ്കരസഭയെ ലോക സഭകൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതിലും, എക്യുമെനിക്കൽ രംഗത്തേക്ക് ആരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ മലങ്കരസഭയെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിലും നിർണ്ണായക പങ്ക് വഹിച്ചു. അഖില ലോക സഭാ കൗൺസിലിന്റെ കേന്ദ്ര കമ്മിറ്റിയംഗമായി ദീർഘകാലം പ്രവർത്തിച്ചു. 1965 ആഗസ്റ്റ് 6-ന് കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ ദിവംഗതനായി. റാന്നി-പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമം ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

ആഗസ്റ്റ് 15
അബ്ദേൽ മശിഹാ പാത്രിയർക്കീസ്
കുർക്കുമാ ദയറാ
(......-1915)

1895-ൽ ഇദ്ദേഹം അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസായി. സർക്കാരിന്റെ ഫർമാൻ പിൻവലിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ സ്ഥാനം നഷ്ടപ്പെട്ടു. 1909-ൽ അബ്ദുള്ളാ പാത്രിയർക്കീസ് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസിനെ മുടക്കിയപ്പോൾ ബഥനിയുടെ മാർ ഈവാനിയോസ് അന്ത്യോഖ്യൻ സീനിയർ പാത്രിയർക്കീസായ ഇദ്ദേഹത്തെ വിവരങ്ങൾ ധരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹം മുടക്ക് വ്യർത്ഥമെന്ന് കല്പന അയച്ചു. തുടർന്ന് മലങ്കരയുടെ ക്ഷണപ്രകാരം അദ്ദേഹം മലങ്കരയിലെത്തി. സഭയുടെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച് മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസിനെ പൗരസ്ത്യ കാതോലിക്കായായി 1912-ൽ നിരണത്തുവച്ച് വാഴിക്കുകയും പൗരസ്ത്യകാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാനോനിക അധികാരങ്ങൾ നല്കുന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതോടെ പ്രവർത്തനം കുറേക്കാലമായി നിലച്ചുപോയ കാതോലിക്കേറ്റ് മലങ്കരയിൽ പുനഃസ്ഥാപിതമായി. കാതോലിക്കായെ വാഴിക്കുവാൻ മെത്രാന്മാരുടെ സംഘത്തെ അനുവദിക്കുന്ന കല്പനയും നല്കി. ഗീവറുഗീസ് മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ്, ഗീവറുഗീസ് മാർ പീലക്സീനോസ്, യൂയാക്കീം മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നീ മൂന്ന് പേർക്ക് അദ്ദേഹം മെത്രാൻ സ്ഥാനം നൽകി. 1913 -ൽ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപോയി. 1915 ആഗസ്റ്റ് 15-ന് കാലം ചെയ്തു മർദ്ദീനിലെ പാത്രിയർക്കാ ആസ്ഥാനത്ത് കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ആഗസ്റ്റ് 16
മാർ ഈവാനിയോസ് ഹിദായത്തുള്ള
മുളന്തുരുത്തി
(.....-1693)

കോതമംഗലത്ത് കബറടങ്ങിയ മാർ ബസേലിയോസ് യൽദോ മഫ്രിയാനയോടൊന്നിച്ച് 1685-ൽ മലങ്കരയിലെത്തി. അർമ്മീനിയൻ വ്യാപാരികളുമായുണ്ടാക്കിയ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വന്ന ഇദ്ദേഹത്തെ മഫ്രിയാന 1685-ൽ മെത്രാപ്പോലീത്തായായി അധികാരപ്പെടുത്തി. 1686-ൽ കണ്ടനാട്ടു വച്ച് മൂന്നാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും 1689-ൽ മണർകാട്ട് വച്ച് നാലാം മാർത്തോമ്മായ്ക്കും സ്ഥാനം നൽകി. മാർ മത്തായിയുടെ ദയറാ അംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹം മലങ്കരയിൽ വരുന്നതിന് തൊട്ടുമുമ്പാണ് 1685 -ൽ മെത്രാൻ ആയത്. സുറിയാനിസഭയുടെ അടിസ്ഥാന പാരമ്പര്യങ്ങൾ മലങ്കരയിൽ ആദ്യമായി പ്രചരിപ്പിച്ച ഈ മേല്പട്ടക്കാരൻ 1693 ചിങ്ങം 3-ന് നിര്യാതനായി. മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി.

ആഗസ്റ്റ് 19
ജോസഫ് മാർ പക്കോമിയോസ്
മുളക്കുളം കർമ്മേൽക്കുന്ന്
(1926–1991)

മുളക്കുളം പൂവത്തുങ്കൽ വർക്കി-അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ പുത്രൻ. ജനനം 19–6–1926. പത്തനംതിട്ട, എറണാകുളം സെന്റ് ആൽബർട്ട്സ്, മഹാരാജാസ് കോളജുകളിൽ നിന്നായി ബി.എ., എം.എ. ബിരുദങ്ങൾ നേടി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ കാർഡിഫ് സെന്റ് മൈക്കിൾസ് കോളജിൽ വേദ ശാസ്ത്ര പഠനം നടത്തി. 1945 ഏപ്രിൽ 7–ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരി യിൽ വച്ച് ഗീവറുഗ്ഗീസ് II കാതോലിക്കാ യൗപ്പദ്യക്കിനോ സ്ഥാനം നൽകി. 1952 ജൂൺ 22–ന് ചെങ്ങന്നൂർ ബഥേൽ ചാപ്പലിൽ വച്ച് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. പൊങ്ങലടി, വയലത്തല, ഫോർട്ട് കൊച്ചി, മലയാ, സിങ്കപ്പൂർ, എറണാകുളം പള്ളികളിൽ സേവനം അനുഷ്ഠിച്ചു. യുവജനപ്രസ്ഥാനം വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, സുന്നഹദോ സിന്റെ ഓഫീസ് സെക്രട്ടറി എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ച ഇദ്ദേഹത്തെ 1974–ലെ നിരണം അസോസ്യേഷൻ മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് തെര ഞ്ഞെടുത്തു.

1975 ഫെബ്രു. 15–ന് പുത്തൻകാവ് പള്ളിയിൽ വച്ച് ദാനിയേൽ മാർ പീലക്സിനോസ് റമ്പാൻ സ്ഥാനം നല്കി. 1975 ഫെബ്രുവരി 16–ന് നിര ണത്തുവച്ച് മാർ പക്കോമിയോസ് എന്ന പേരിൽ ഔഗേൻ I കാതോലിക്കാ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. 1976 ജൂലായ് 19 മുതൽ കണ്ടനാട് ഭദ്രാസനത്തിന്റെ ചുമതലയിൽ നിയമിതനായി.

എപ്പിസ്കോപ്പൽ സിനഡിന്റെ സെക്രട്ടറി, കാതോലിക്കേറ്റ് & എം. ഡി. സ്കൂൾ കോർപ്പറേറ്റ് മാനേജർ, സഭാ ഫിനാൻസ് കമ്മറ്റി ചെയർ മാൻ, ദിവ്യബോധനം വൈസ് പ്രസിഡന്റ്, മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ യുടെ അസിസ്റ്റണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒന്നാം കാതോലി ക്കായുടെ ജീവചരിത്രം, വി. കൂദാശകളും ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളും, വി. അന്തോണിയോസിന്റെ ജീവചരിത്രം എന്നിവ രചിച്ചു. ചരിത്രഗവേഷ കനും സംഘാടകനും പ്രഭാഷകനും ആയ ഇദ്ദേഹം 19–8–1991 ന് നിര്യാ തനായി. 20–ന് മുളക്കുളം കർമ്മേൽകുന്ന് പള്ളിയിൽ കബറടക്കി.

ആഗസ്റ്റ് 31
മാത്യൂസ് മാർ ഈവാനിയോസ് (പാറേട്ട്)
പാമ്പാടി ദയറാ
(1889–1980)

പുതുപ്പള്ളി വലിയപാറേട്ട് മാത്തു – അച്ചാമ്മ ദമ്പതിമാരുടെ പുത്രൻ.

1889 ജനുവരി 19-ന് ജനിച്ചു. പഴയസെമിനാരിയിലും കൽക്കട്ട ബിഷപ്സ് കോളജിലും വൈദികവിദ്യാഭ്യാസം. 7-6-1899 ന് പുതുപ്പള്ളി വലിയപള്ളി യിൽ വച്ച് കടവിൽ പൗലോസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് കോറൂയോ സ്ഥാനം നൽകി. 17-5-1908 ൽ യെരുശലേമിൽ വച്ച് ഊർശ്ലേം പാത്രി യർക്കീസ് പൂർണ്ണശെമ്മാശുപട്ടം നൽകി. 7-6-1920 ന് പരുമലസെമിനാ രിയിൽ വച്ച് വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. ദീർഘകാലം പുതുപ്പള്ളിപള്ളി വികാരി. മെത്രാൻസ്ഥാനത്തേക്ക് പല പ്പോഴും തെരഞ്ഞെടുത്തു. 11-5-1953 ന് ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയൻ പഴയസെമി നാരിയിൽ വച്ച് റമ്പാൻ സ്ഥാനവും 1953 മെയ് 15-ന് ഏലിയാ ചാപ്പലിൽ വച്ച് ഈവാനിയോസ് എന്ന പേരിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ സ്ഥാനവും നൽകി; 1959 ജൂലൈ 12-ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനവും നൽകി. ആദ്യം കോട്ട യത്തിന്റെ സഹായി. പിന്നീട് പൂർണ്ണചുമതല. പുലിക്കോട്ടിൽ ദ്വിതീയൻ മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ അന്ത്യകാലം, വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചന്റെയും പ. ഗീവറുഗീസ് ദ്വിതീയനുൾപ്പെടെ ആദ്യത്തെ 3 കാതോലിക്കാമാരുടെയും ഭരണകാലം, അബ്ദുള്ളാ, അബ്ദുൽ മശിഹാ, ഏലിയാസ് തൃതീയൻ എന്നിവരുടെ മലങ്കരസഭാ സന്ദർശനം, സ്ലീബാ മാർ ഒസ്താത്തിയോസ്, മാർ ഏലിയാസ് യൂലിയോസ് എന്നിവരുടെ ജീവിതം, കാതോലിക്കാ വാഴ്ച, ബഥനി മെത്രാച്ചന്റെ സഭാഭ്രംശം, സഭാഭരണഘടനയുടെ രൂപീ കരണത്തിലെ പ്രതിസന്ധികൾ തുടങ്ങി സഭാചരിത്രത്തിലെ പല നിർണ്ണാ യകഘട്ടങ്ങൾക്കും ഇദ്ദേഹം ദൃക്സാക്ഷിയും പങ്കാളിയുമാണ്. തന്മൂലം ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ സഭാചരിത്രരചനയിൽ വിലപ്പെട്ട സമ കാല സാക്ഷ്യമായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ചരിത്രകാരൻ ഇസ്സഡ്. എം. പാറേട്ടിന്റെ സഹോദരൻ കൂടിയാണിദ്ദേഹം. പാമ്പാടി ദയറാ ആസ്ഥാന മായി സഭാഭരണം നിർവഹിച്ചു. മാത്യൂസ് പ്രഥമൻ കാതോലിക്കായുടെ സ്ഥാനാരോഹണത്തിൽ സീനിയർ മെത്രാപ്പോലീത്തായെന്ന നിലയിൽ മുഖ്യനേതൃത്വം വഹിച്ചു. 1980 ഒക്ടോബർ 31-ന് കാലം ചെയ്തു. പാമ്പാടി ദയറായിൽ കബറടക്കി. ആധുനിക കോട്ടയം മെത്രാസനത്തിന്റെ ശില്പി യായി ഇദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. കോട്ടയം ബസേലിയോസ് കോളജിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന് നേതൃത്വം നൽകി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം കെ. വി. മാമ്മൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.

സെപ്തംബർ 2
യൂയാക്കിം മാർ കൂറിലോസ്
മുളന്തുരുത്തി പള്ളി
(.....-1875)

പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നവീകരണ വ്യഗ്രതയെക്കുറിച്ച് മലങ്കരസഭ നൽകിയ പരാതികളെക്കുറിച്ചന്വേഷിക്കു

വാൻ അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് 1846-ൽ അയച്ച ഉത്സാഹിയും ആജാനുബാഹുവുമായ മേല്പട്ടക്കാരൻ. തുർക്കിയിൽ തുറബ്ദീൻ സ്വദേശി. ചേപ്പാട്ട് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം രാജി വച്ചപ്പോൾ ആ പദവിയിൽ തന്നെ നിയമിച്ച കല്പന പാത്രിയർക്കീസിന്റേതായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. 1848-ലെ കൊല്ലം പഞ്ചായത്ത് ഈ അവകാശവാദം നിരാകരിച്ചു. കുറേക്കാലത്തേയ്ക്ക് തിരുവിതാംകൂർ - കൊച്ചി സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്ന് ബഹിഷ്കരിക്കപ്പെട്ടു. മലബാറിൽ പോർക്കളത്തും ചാലശ്ശേരിയിലും ഓരോ പള്ളി പണിത് അവിടങ്ങളിൽ താമസിച്ചു. സഭാകാര്യങ്ങളിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അജാഗ്രത മൂലം തൊഴിയൂർ വ്യവഹാരം ഉണ്ടാവുകയും ആ കേസിലെ അവരുടെ വിജയം മൂലം അതൊരു സ്വതന്ത്ര സഭയായി മലങ്കരസഭയ്ക്ക് നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരസഭയുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പോടു കൂടി മെത്രാൻ സ്ഥാനത്തേയ്ക്ക് മർദ്ദീനിലേക്കയക്കപ്പെട്ട പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് കത്തനാരുടെ വാഴ്ച തടയുവാൻ പല കത്തുകളും നേരിട്ടും മറ്റുള്ളവർ മുഖേനയും പാത്രിയർക്കീസിനയച്ചു. ഒടുവിൽ പട്ടമേറ്റ് വന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിക്കുകയും ആഭ്യന്തരപ്രശ്നങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരയിൽ നിന്ന് ലഭിക്കുന്ന സമ്പത്ത് സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ മുഖാന്തിരം തുറബ്ദീനിലേക്ക് അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നവീകരണക്കാർക്കെതിരെ ചെറുവിരൽ പോലും അനക്കിയില്ല. ഇദ്ദേഹമാണ് പാശ്ചാത്യ സുറിയാനിയും അന്ത്യോഖ്യൻ ക്രമങ്ങളും ഇവിടെ ഫലപ്രദമായി പ്രചരിപ്പിച്ചത്. 1879 ചിങ്ങം 20-ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. മുളന്തുരുത്തി മാർത്തോമ്മൻ പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ച ചാലശ്ശേരി - പോർക്കളം പള്ളികൾ തൊഴിയൂർ പള്ളിക്കേസിലെ പരാജയത്തെത്തുടർന്ന് തൊഴിയൂർ ഇടവകയുടെ കൂറിലോസിന് ലഭിച്ചു. ഈ രണ്ടെണ്ണമാണ് തൊഴിയൂർ സ്വതന്ത്ര സഭയുടെ ആദ്യത്തെ ഇടവകപ്പള്ളികൾ. ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം വന്ന സഹോദരൻ മക്കുദിശാ ഗബ്രിയേൽ തിരുവല്ല ചാലക്കുഴി തറവാട്ടിൽ നിന്ന് വിവാഹം ചെയ്ത് അവിടെ താമസമാക്കി. നവീകരണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായി ആയി വന്ന സ്തേഫാനോസ് അത്താനാസ്യോസും ശെമവൂൻ റമ്പാനും പരാജിതരായി സ്വദേശത്തേയ്ക്കു മടങ്ങി.

സെപ്തംബർ 23
അൽവാറീസ് മാർ യൂലിയോസ്
ഗോവ, പഞ്ചിംപള്ളി
(....-1923)

റോമ്മൻ സഭയിൽ നിന്ന് ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസത്തിലേക്ക് വന്ന

ഗോവ സ്വദേശിയായ വൈദികൻ. 1887-ൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചു. 1889 ജൂലൈ 29-ന് കോട്ടയം പഴയസെമിനാരിയിൽ വച്ച് കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ്, മുറിമറ്റത്തിൽ മാർ ഈവാനിയോസ്, പരുമല മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് എന്നിവരുടെ സഹകാർമ്മികത്വത്തിൽ പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് ദ്വിതീയൻ മേല്പട്ടക്കാരനായി വാഴിച്ചു. ഒന്നിലേറെ ഗോവൻ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ പത്രാധിപരായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം ഗോവയിലെ പാദ്രുവോദാ ഭരണത്തിനെതിരെ പോരാടിയിരുന്നു. ഈ സമരവും സഭാത്യാഗവും അദ്ദേഹത്തെ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ശത്രുവാക്കി. പല കുറ്റങ്ങളും ആരോപിക്കപ്പെട്ട് തടവിലായി. തടവിൽവച്ച് 1923 സെപ്തം. 23-ന് അദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. അവകാശികളും സംരക്ഷകരും ചുമതലക്കാരും ആയി ആരുമില്ല എന്ന അവസ്ഥയിൽ ഒരു വൈദികന്റെ പോലും സാന്നിധ്യമില്ലാതെ മലങ്കരസഭയുടെ ആ മെത്രാപ്പോലീത്താ പഞ്ചിമിലെ മുനിസിപ്പൽ ശ്മശാനത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. പില്ക്കാലത്ത് ബാഹ്യകേരളത്തിന്റെ മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് (മാത്യൂസ് I കാതോലിക്കാ) മുൻഗാമികളുടെ തെറ്റ് തിരുത്തി. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടം കണ്ടുപിടിച്ച് 1981-ൽ പഞ്ചിം സെന്റ് മേരീസ് പള്ളിയിൽ ശവസംസ്കാര ശുശ്രൂഷ ക്രമപ്രകാരം നടത്തി ഭൗതികാവശിഷ്ടം കബറടക്കി.

1911-ൽ വട്ടശ്ശേരിൽ മെത്രാച്ചനെ അബ്ദുള്ളാ ബാവ മുടക്കിയപ്പോൾ ആ മുടക്കിനെ അകാരണമെന്ന് സകാരണം സമർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടും മലങ്കര മെത്രാന് പിന്തുണ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടും പരസ്യകല്പന ഇറക്കിയ അദ്ദേഹത്തെ കുപിതനായ പാത്രിയർക്കീസ് മുടക്കി. മുടക്കിനെ അദ്ദേഹം വകവെച്ചില്ല.

1892-ൽ സിലോണിൽ വച്ച് റിനിവിലാത്തി മാർ തീമോത്തിയോസിനെ വാഴിച്ചപ്പോൾ ഇദ്ദേഹം സഹകാർമ്മികനായിരുന്നു. ലത്തീൻ ക്രമങ്ങളും ആചാരങ്ങളും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് ഇദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം മലങ്കരസഭയിൽ ചേർന്ന കൊങ്കിണി ക്രിസ്ത്യാനികൾ ബ്രഹ്മവാർ, മംഗലാപുരം, ഗോവ, ബോംബെ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലുണ്ട്.

സെപ്തംബർ 25
പത്രോസ് III പാത്രിയർക്കീസ്
കുർക്കുമാ ദയറാ
(.....-1894)

മലങ്കരസഭ സന്ദർശിച്ച ആദ്യത്തെ അന്ത്യോഖ്യൻ പാത്രിയർക്കീസ്. യാക്കോബ് ദ്വിതീയൻ അന്തരിച്ചതിനെത്തുടർന്ന് പൂനിക് ഇടവകയുടെ യൂലിയോസ് പത്രോസ് സ്ഥാനം പ്രാപിച്ചു; 1872 ജൂൺ 16-ന്. പാലക്കു

ന്നത്ത് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസിന്റെ നവീകരണശ്രമങ്ങളുടെ ഫലപ്രദമായ ചെറുത്തുനില്പിന് വേണ്ടി 1873-ലെ പരുമല അസോസ്യേഷൻ തീരുമാനപ്രകാരം പുലിക്കോട്ടിൽ ജോസഫ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസിനെ ക്ഷണിക്കുകയും യാത്രാച്ചിലവിനായി അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ട 500 പവൻ പല ഘട്ടങ്ങളിലായി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. 1875 ജൂണിൽ അദ്ദേഹം മലങ്കരയിലെത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭ്യർത്ഥനപ്രകാരം പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാച്ചന്റെ രാജകീയ വിളംബരം 1876 മാർച്ച് 4-ന് പിൻവലിക്കപ്പെട്ടു.

1876 ജൂൺ 27-ന് ആരംഭിച്ച മുളന്തുരുത്തി സുന്നഹദോസിൽ വച്ച് 1873-ൽ പരുമലയിൽ വച്ച് രൂപംകൊണ്ട മലങ്കര സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനി അസോസ്യേഷൻ, മലങ്കര മാനേജിംഗ് കമ്മറ്റി എന്നിവയ്ക്ക് വിപുലമായ അടിത്തറ നൽകി നിലവിൽ വരുത്തുകയും പരുമല നിശ്ചയങ്ങൾ പുതിയ രൂപഭാവങ്ങളിൽ മുളന്തുരുത്തിക്കാനോനുകൾ എന്ന പേരിൽ കൂടുതൽ ഔദ്യോഗികമാവുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരസഭയെ സിറിയൻസഭയുടെ കോളനിയാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളും പാത്രിയർക്കീസ് നടത്തി എങ്കിലും അതൊന്നും വേണ്ടത്ര വിജയിച്ചില്ല. 1876 ഓഗസ്റ്റ് 27-ന് മുളന്തുരുത്തിപ്പള്ളിയിൽ വച്ച് അദ്ദേഹം മൂറോൻ കൂദാശ ചെയ്തു. പാത്രിയർക്കീസിന് മലങ്കരയിൽ ലൗകിക അധികാരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്ന വിധേയത്വ ഉടമ്പടി നൽകാൻ വിസമ്മതിച്ചതിനാൽ ബാവ ഏകപക്ഷീയമായി മലങ്കരയെ ഏഴ് മെത്രാസനങ്ങളായി വിഭജിക്കുകയും ആറു പുതിയ മെത്രാന്മാരെ വാഴിച്ച് അവയിൽ ചുമതലപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെയും ഒന്നിലേറെ തവണ വാക്കു മൂലവും രേഖാമൂലവും നിരോധിച്ചു. പിന്നീട് അസോസ്യേഷൻ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തു നിന്നു നീക്കുകയും അസോസ്യേഷൻ പിരിച്ചുവിടുകയും ചെയ്തു. പല കബറിടങ്ങളും പൊളിക്കുകയും ചിലത് സ്ഥാനംമാറ്റി സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. മലങ്കരയിലെ ശുശ്രൂഷകളുടെ ചടങ്ങുകളും നടപടിച്ചട്ടങ്ങളും ശുശ്രൂഷക്രമങ്ങളും ഭേദഗതി ചെയ്തു അന്ത്യോഖ്യൻ രീതികൾ നടപ്പിലാക്കി. ദൈനംദിനജീവിതത്തിൽ പോലും മലയാളികൾ അറബിവേഷവും സംസ്കാരവും സ്വീകരിക്കണമെന്ന് കല്പനയിറക്കി. 1877 മെയ് മാസത്തിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ നിഷ്ഫലമായി മുടക്കിയത് പിൻവലിച്ച് അദ്ദേഹം മടങ്ങിപ്പോയി. 1889-ൽ റോയൽ കോടതി വിധി ഉണ്ടായപ്പോൾ വീണ്ടും മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്തായെ മുടക്കുന്ന കല്പന അയച്ചു. മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ട്രസ്റ്റിയും വൈദികട്രസ്റ്റിയും അത്മായ ട്രസ്റ്റിയും ഏകാത്മാവിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് പാത്രിയർക്കീസിന്റെ മുടക്ക് കല്പനയ്ക്ക് അതെഴുതിയ കടലാസിന്റെ വില പോലും മലങ്കരയിൽ ആരും നൽകിയില്ല. അദ്ദേഹം 1894 ഒക്ടോബർ 8-ന് കാലം ചെയ്തു കുർക്ക്മാ ദയറായിൽ കബറടങ്ങി

സെപ്തംബർ 28
ഫീലിപ്പോസ് മാർ തെയോഫിലോസ്
ആലുവാ തൃക്കുന്നത്തു സെമിനാരി
(1911–1997)

കോട്ടയം കല്ലുപുരയ്ക്കൽ പുത്തൻപുരയിൽ കോരയുടെയും മറിയാമ്മയുടെയും പുത്രൻ. 1911 മെയ് 9–ന് ജനിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ കാന്റർബറി അഗസ്റ്റിൻ കോളജിലും കാർഡീലും ഉപരി വിദ്യാഭ്യാസം. കാർഡിഫ് ചിക്കാഗോ യൂണിവേഴ്സിറ്റി, ഏഷൻസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റികളിൽ നിന്ന് എം. എ., എം. ടി. എച്ച്., എം. സി. സി. ബിരുദങ്ങൾ. ഹാർവാർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്ന് ഡോക്ടറേറ്റ്. 1929–ൽ കോറൂയോ. 1944–ൽ പൂർണ്ണ ശെമ്മാശൻ, അതേ വർഷം കശീശാ പട്ടങ്ങൾ എന്നിവ യഥാക്രമം വട്ടശ്ശേരിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ്, പാമ്പാടി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ്, ഗീവറുഗീസ് II കാതോലിക്കാ എന്നിവരിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചു. കോട്ടയം ചെറിയപള്ളി വികാരി. 1966 ഫെബ്രു. 26–ന് റമ്പാൻസ്ഥാനവും 1966 ആഗസ്റ്റ് 24–ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ പട്ടവും (കോലഞ്ചേരി) ഔഗേൻ പ്രഥമൻ കാതോലിക്കാ നൽകി. 1967–ൽ അങ്കമാലിയുടെയും 1979–ൽ ബോംബെയുടെയും ചുമതലയേറ്റു.

എഡിൻബറോ (1937), ആംസ്റ്റർഡാം (1939, 1948), ഇവാൻസ്റ്റൺ (1954), ന്യൂഡൽഹി (1961), ടോറന്റോ (1962), ആഡിസ് അബാബാ (1965), ലെനിൻഗ്രാഡ് (1965), ബുഡാപെസ്റ്റ് (1965), ഉപ്സാല (1968), നൈറോബി (1975) തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിൽ നടന്ന അഖിലലോക വിദ്യാർത്ഥി–യുവജന–എക്യുമെനിക്കൽ–W C C ദൈവശാസ്ത്ര കോൺഫ്രൻസുകളിൽ മലങ്കരസഭയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച ഇദ്ദേഹം മലങ്കരസഭയുടെ അംബാസഡർ എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു. ഓർത്തഡോക്സ് വൈദിക സെമിനാരി അധ്യാപകൻ, പ്രിൻസിപ്പൽ, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം ജനറൽ സെക്രട്ടറി, WCC സെൻട്രൻ കമ്മിറ്റി അംഗം, വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനം പ്രസിഡണ്ട്, ആലുവാ അന്ധവിദ്യാലയം ചെയർമാൻ, എസ്. പി. എഫ്. പ്രസിഡണ്ട്, തടാകം ആശ്രമം, കിഴക്കമ്പലം കോൺവെന്റ് ഇവയുടെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ്, വളയഞ്ചിറങ്ങര ബാലഗ്രാം പ്രസിഡണ്ട് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. വൈദിക സെമിനാരി സെറാമ്പൂർ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുമായി അഫിലിയേറ്റ് ചെയ്തതും വിദ്യാർത്ഥിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ കോട്ടയം, തിരുവനന്തപുരം, ബോംബെ, കോതമംഗലം, ആലുവാ ഹോസ്റ്റലുകൾ നിർമ്മിച്ചതും കോലഞ്ചേരി, കുന്നംകുളം മെഡിക്കൽമിഷൻ ആശുപത്രികൾ സ്ഥാപിച്ചതിലും ഇദ്ദേഹത്തിന് നിർണ്ണായകമായ പങ്കുണ്ടായിരുന്നു. 1997 സെപ്തം. 28–ന് അന്തരിച്ചു. ആലുവാ തൃക്കുന്നത്ത് സെമിനാരിയിൽ കബറടക്കി.

ഒക്ടോബർ 2
ശെമവൂൻ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (കരോട്ടുവീട്ടിൽ)
കടുങ്ങമംഗലം പള്ളി
(.....–1886)

ത്രോസ് തൃതീയൻ ബാവാ കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ വെച്ച് 1877 മെയ് 17– ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. കൊച്ചിയുടെ പ്രഥമ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. കൊച്ചിയിലെ പള്ളികൾ അദ്ദേഹത്തെ സ്വീക രിച്ചില്ല. സ്വന്തം ഇടവകയായ കണ്ടനാട് പള്ളിയുടെ ഒരു മുറിയിൽ താമ സിച്ചു. അവിടെത്തന്നെ കുർബ്ബാന അർപ്പിച്ചുപോന്നു. ഇദ്ദേഹം എഴുതിയ അപ്രകാശിത കയ്യെഴുത്ത് കൃതിയാണ് *കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി.* 18–ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വിശദമായ മലങ്കരസഭാ ചരിത്രമാണിത്. 1886 ഒക്ടോബർ 2–ന് കാലം ചെയ്തു. കടുങ്ങമംഗലം പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു.

ഒക്ടോബർ 3
വി. യൽദൊ മാർ ബസ്സേലിയോസ്
കോതമംഗലം
(.....–1685)

1685–ൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന മഫ്രിയാന–കാതോലിക്കാ സ്ഥാനങ്ങൾ വഹിച്ചിരുന്ന പേർഷ്യയിലെ മാർ മത്തായിയുടെ ദയറായിലെ സഭാധ്യക്ഷൻ. അർമ്മീനിയൻ കച്ചവടക്കാരുമായുണ്ടാക്കിയ കരാറിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇദ്ദേഹവും മാർ ഈവാനിയോസും സൂററ്റ് വഴി കോതമംഗലത്തെത്തി. വൃദ്ധനായ ഇദ്ദേഹം 13–ാം ദിവസം അന്തരിച്ചു. കോതമംഗലം ചെറിയപള്ളിയുടെ മദ്ബഹായിൽ തെക്കുഭാഗത്തായി കബറടക്കപ്പെട്ടു. കന്നി 20–ന് (ഒക്ടോ. 3–ന്) ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആഘോഷിക്കുന്നു. കൂടെവന്ന ഈവാനിയോസ് എപ്പിസ്ക്കോപ്പായെ അദ്ദേഹം സെപ്തം. 24–ന് മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി അവരോധിച്ച് സുസ്താത്തിക്കോൻ നൽകി. അലക്സാന്ത്രിയ പാത്രിയർക്കീസുമായി സംസർഗ്ഗം പുലർത്തിയ ആളാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പള്ളിക്രമങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു. 1947 നവം. 2–ന് മലങ്കരയിലെ സിന്നഡ് ഇദ്ദേഹത്തെ വിശുദ്ധനെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു. കോതമംഗലം പള്ളിയിലെ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കബറിടം തീർത്ഥാടനകേന്ദ്രമാണ്.

ഒക്ടോബർ 12
1. ഫീലിപ്പോസ് മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് (ചേപ്പാട്)
ചേപ്പാട് പള്ളി
(1781–1855)

ചേപ്പാട്ട് ആഞ്ഞിലിമൂട്ടിൽ കുടുംബത്തിൽ 1781–ൽ ജനിച്ചു. ഫീലി

പ്പോസ് മല്പാൻ എന്നറിയപ്പെട്ട ഇദ്ദേഹം പുന്നത്ര മാർ ദീവന്നാസ്യോസിന്റെ കാലശേഷം പിൻഗാമിയായി നറുക്കെടുപ്പിലൂടെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1825 ചിങ്ങം 15-ന് കോട്ടയം ചെറിയപള്ളിയിൽ വച്ച് കിടങ്ങൻ ഗീവറുഗീസ് പീലക്സീനോസ് ഇദ്ദേഹത്തെ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് എന്ന നാമത്തിൽ മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയി വാഴിച്ചു. കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചന്റെ കാലത്ത് സഹ്രഗനായും അതിന് ശേഷം മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയും ഭരണം നടത്തി. സഭയിൽ നവീകരണം ഫലപ്രാപ്തിയിലെത്തിക്കുവാൻ ധൃതി കാണിച്ച മിഷണറിമാരും ചേപ്പാട്ടു മെത്രാനും തമ്മിൽ ഉരസലുണ്ടായി. കൽക്കട്ടാ ബിഷപ്പ് ദാനിയേൽ വിൽസൻ ഉന്നയിച്ച നവീകരണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യാൻ 1836 മകരം 5-ന് അദ്ദേഹം മാവേലിക്കര സുന്നഹദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി. സിനഡ് നവീകരണ നിർദ്ദേശങ്ങൾ തള്ളുകയും മിഷണറിബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്ത് മാവേലിക്കര പടിയോലയ്ക്ക് രൂപം നൽകി. തുടർന്ന് 1840-ൽ കൊച്ചിയിൽ വച്ച് ചേർന്ന സ്വത്തുവിഭജന കമ്മിറ്റിയുടെ തീരുമാനപ്രകാരം - കൊച്ചിൻ അവാർഡ് - മലങ്കരസഭയുടെ സ്വത്ത് വിഭജിച്ച് മിഷണറിമാർ പിരിയുകയും സി.എം.എസ്. സഭയ്ക്ക് തുടക്കമിടുകയും ചെയ്തു.

സഭയിൽ തന്നെ തുടർന്ന് നവീകരണാനുകൂലികൾ ശക്തിപ്പെട്ടുവന്നു. ഇതിനിടയിൽ കിടങ്ങൻ മെത്രാച്ചൻ കാലം ചെയ്തു. കൂത്തൂർ ഗീവർഗ്ഗീസ് മല്പാനെ തൊഴിയൂരിൽ കൂറിലോസ് എന്ന പേരിൽ മെത്രാനായി ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ പട്ടംകൊടുത്തു. സിറിയയിൽ നിന്ന് വന്ന മാർ അത്താനാസ്യോസ് തൊഴിയൂരിലെ സ്ഥാനസാധുതയില്ലാത്ത മെത്രാനിൽ നിന്ന് പട്ടമേറ്റതിനാൽ ചേപ്പാട്ടു മെത്രാച്ചൻ വീണ്ടും പട്ടമേല്ക്കണമെന്ന് ശഠിക്കുകയും അതിനെ അനുകൂലിച്ച പ്രമാണികളായ പല പട്ടക്കാരും അത്താനാസ്യോസിൽ നിന്ന് അഴിച്ചു പട്ടമേല്ക്കുകയും ചെയ്തതിൽ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ ഇടപെടുകയും അഴിച്ചു പട്ടമേറ്റവരെ മുടക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ നടപടിയെ മിഷണറിമാരും സർക്കാരും ശരിവയ്ക്കുകയും അത്താനാസ്യോസിനെ തിരിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ നവീകരണാനുകൂലികൾ അവരിൽ മെത്രാന്റെ ശിക്ഷയേറ്റ മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനെ സിറിയയിലേക്കയക്കുകയും ശെമ്മാശൻ പാലക്കുന്നത്ത് മാത്യൂസ് അത്താനാസ്യോസ് എന്ന പേരിൽ മലങ്കര മെത്രാപ്പോലീത്താ സ്ഥാനം അവകാശപ്പെട്ടുകൊണ്ട് തിരിച്ചെത്തുകയും അബ്രഹാം മല്പാൻ തുടങ്ങിയ നവീകരണ നേതാക്കൾ പുതിയ മെത്രാനെ അനുകൂലിക്കുകയും ചെയ്തതോടെ വൃദ്ധനായ ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ അവശനിലയിലായി. സഹായത്തിനെത്തിയ യൂയാക്കീം കൂറിലോസിന് അധികാരം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത് ചേപ്പാട്ട് മെത്രാച്ചൻ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. നവീ

കരണാനുകൂലികളായ സർക്കാരും പാലക്കുന്നത്തു മെത്രാനും യൂയാക്കീം മാർ കൂറിലോസും സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞ മെത്രാച്ചനോട് നീതി കാട്ടിയോ എന്ന് അനേകർ സംശയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു യുദ്ധസാഹചര്യത്തിൽ ആയുധം താഴെവച്ചത് എതിരാളിയെ പരോക്ഷമായി സഹായിക്കാൻ പശ്ചാത്തലമായി.

1855 ഒക്ടോബർ 12-ന് ഇദ്ദേഹം നിര്യാതനായി. ചേപ്പാട്ട് പള്ളിയിൽ കബറടക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം പി. എ. ഉമ്മൻ ജഡ്ജി രചിച്ചു.

2. യൂഹാനോൻ മാർ അത്താനാസ്യോസ്
റാന്നി പെരുന്നാട് ബഥനി ആശ്രമം
(1928-1980)

കോട്ടയം ചക്കാലപ്പറമ്പിൽ വടക്കേപ്പറമ്പിൽ വർക്കി - അന്നമ്മ ദമ്പതികളുടെ മകൻ. ജനനം 21-3-1928. ബിരുദാനന്തരം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വച്ച് വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ഉപരിപഠനം. കോളജധ്യാപകജോലി രാജിവച്ച് ബഥനി ആശ്രമത്തിൽ ചേർന്നു. 1956 ജൂൺ 14 ന് മാത്യൂസ് മാർ അത്താനാസ്യോസ് കശ്ശീശാ പട്ടം നൽകി. ബഥനി സുപ്പീരിയർ ആയി. 1978 മേയ് 15 ന് പഴഞ്ഞി പള്ളിയങ്കണത്തിൽ വച്ച് മാത്യൂസ് I കാതോലിക്കാ മേല്പട്ടം നൽകി. കോട്ടയത്തിന്റെ സഹായ മെത്രാനായി നിയമിച്ചു. ബഥനിയുടെ വിസിറ്റർ ബിഷപ്പ് ആയിരുന്നു. 1980 ഒക്ടോബർ 12 ന് നിര്യാതനായി. റാന്നി - പെരുനാട് ബഥനി ആശ്രമം ചാപ്പലിൽ കബറടക്കി.

ഒക്ടോബർ 22
ശാക്രുള്ള കാതോലിക്കാ
കണ്ടനാട്
(......-1764)

1751-ൽ മലങ്കരയിൽ വന്ന മൂന്നംഗസഭാധ്യക്ഷ സംഘത്തിന്റെ നേതാവ്. കുറെക്കാലം കുന്നംകുളം ചിറളയം പള്ളിയിൽ താമസിച്ചു. പിന്നീട് അന്ത്യംവരെ മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ പാർത്തു. അന്നത്തെ മലങ്കര സഭാധ്യക്ഷൻ 5-ാം മാർത്തോമ്മായുമായി രമ്യതപ്പെട്ടില്ല. കാട്ടുമങ്ങാട്ട് കുരിയന് കൂറിലോസ് എന്ന പേരിലും ജോർജ്ജിന് ഗീവർഗ്ഗീസ് എന്ന പേരിലും കശ്ശീശാപട്ടം നൽകി. കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വി. ഗീവറുഗീസ് സഹദായുടെ തിരുശേഷിപ്പ് കൂറിലോസ് കശ്ശീശായെ ഏല്പിച്ചു. മഫ്രിയാന 1764 ഒക്ടോബർ 20-ന് കണ്ടനാട് പള്ളിയിൽ കബറടങ്ങി. മട്ടാഞ്ചേരിപള്ളി സ്ഥാപിച്ചത് ഇദ്ദേഹമാണ്.

അനുബന്ധം 2

ആണ്ടിലെ രാഗക്രമം

1. കൂദൊശ് ഈത്തോ (നിറം 1)

ഹൂദോസ് ഈത്തോ (നിറം 2)
സ്കറിയായോടുള്ള അറിയിപ്പ് (നിറം 3)
ദൈവമാതാവിനോടുള്ള അറിയിപ്പ് (നിറം 4)
ഏലിശുബായുടെ അടുക്കലേക്കുള്ള മറിയാമിന്റെ യാത്ര (നിറം 5)
മാർ യൂഹാനോൻ മാംദാനയുടെ ജനനം (നിറം 6)
മാർ യൗസേഫിനുണ്ടായ വെളിപാടിന്റെ (നിറം 7)
ജനനപ്പെരുനാളിനു മുമ്പുള്ള ഞായർ (നിറം 8)

2. ജനനപ്പെരുനാൾ ഞായറാഴ്ച അല്ലെങ്കിൽ അടുത്ത ഞായർ (നിറം 1)

യൽദോ (രാഗം 1)
ജനനപ്പെരുനാളിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച (നിറം 1)
ദനഹാപെരുനാൾ (കർത്താവിന്റെ മാമോദീസാ) (നിറം 2)
ദനഹായ്ക്കുശേഷം ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച (നിറം 2)
ദനഹായ്ക്കുശേഷം രണ്ടാം ഞായറാഴ്ച (നിറം 3)
ദനഹായ്ക്കുശേഷം മൂന്നാം ഞായറാഴ്ച (നിറം 4)
മൂന്നുനോമ്പിന്റെ പേത്തർത്താ (നിറം 6)
* മായൽത്തോ പെരുന്നാൾ (നിറം 3)
കൊഹനേ ഞായർ (നിറം 7)
ആനീദെ ഞായർ (നിറം 8)

3. കൊത്തിനെ ഞായർ (പേത്തർത്താ) (നിറം 1)

നോമ്പിലെ രണ്ടാം ഞായർ (നിറം 2)
നോമ്പിലെ മൂന്നാം ഞായർ (നിറം 3)
നോമ്പിലെ നാലാം ഞായർ (നിറം 4)
നോമ്പിലെ അഞ്ചാം ഞായർ (നിറം 5)
നോമ്പിലെ ആറാം ഞായർ (നിറം 6)
ഓശാന ഞായറാഴ്ച (നിറം 7)
പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച
(ഹാശാ ആഴ്ചയിൽ രാഗഭേദമേയില്ല.)
ദുഃഖശനിയാഴ്ച

ക്യംതാ പെരുനാൾ (ഉയിർപ്പ്) (സന്ധ്യ മുതൽ രാത്രി ഒന്നാം കൗമാ വരെ, നിറം 8 തുടർന്ന് 1)

4. ഉയിർപ്പിന്റെ രാത്രിയിലെ രണ്ടാം കൗമ്മാ മുതൽ ഒന്നാം രാഗം

ഹേവോറോ ദിനങ്ങൾ (2 മുതൽ 7 വരെയുള്ള നിറങ്ങൾ)

5. പുതുഞ്ഞായർ രാത്രി രണ്ടാം കൗമ്മാ മുതൽ

പുതുഞ്ഞായറാഴ്ച (സന്ധ്യ മുതൽ രാത്രി ഒന്നാം കൗമാ വരെ നിറം 8. തുടർന്ന് 1).

ക്യംതാ പെരുനാളിനു ശേഷം രണ്ടാം ഞായർ (നിറം 2)
ക്യംതാ പെരുനാളിനു ശേഷം മൂന്നാം ഞായർ (നിറം 3)
ക്യംതാ പെരുനാളിനു ശേഷം നാലാം ഞായർ (നിറം 4)
ക്യംതാ പെരുനാളിനു ശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ (നിറം 5)
* കർത്താവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണ പെരുനാൾ (നിറം 5)
ക്യംതാ പെരുനാളിനു ശേഷം ആറാം ഞായർ (നിറം 6)
പെന്തിക്കോസ്തി (നിറം 7)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ (നിറം 8)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ (നിറം 1)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം മൂന്നാം ഞായർ (നിറം 2)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം നാലാം ഞായർ (നിറം 3)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ (നിറം 4)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം ആറാം ഞായർ (നിറം 5)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം ഏഴാം ഞായർ (നിറം 6)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം എട്ടാം ഞായർ (നിറം 7)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം ഒമ്പതാം ഞായർ (നിറം 8)
പെന്തിക്കോസ്തിക്കുശേഷം പത്താം ഞായർ (നിറം 1)
കൂടാരപ്പെരുനാൾ (നിറം 6)
കൂടാരപ്പെരുനാളിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ (നിറം 2)
* വി. ദൈവമാതാവിന്റെ വാങ്ങിപ്പ് (ശൂനോയോ) (നിറം 7)
വാങ്ങിപ്പിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായറാഴ്ച (നിറം 3)
വാങ്ങിപ്പിനുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ (നിറം 4)
വാങ്ങിപ്പിനുശേഷം മൂന്നാം ഞായർ (നിറം 5)
വാങ്ങിപ്പിനുശേഷം നാലാം ഞായർ (നിറം 6)
സ്ലീബാ പെരുനാൾ (നിറം 8)

6. സ്ലീബാപെരുനാൾ കഴിഞ്ഞുള്ള ഞായർ

സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം ഒന്നാം ഞായർ (നിറം 1)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം രണ്ടാം ഞായർ (നിറം 2)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം മൂന്നാം ഞായർ (നിറം 3)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം നാലാം ഞായർ (നിറം 4)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം അഞ്ചാം ഞായർ (നിറം 5)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം ആറാം ഞായർ (നിറം 6)
സ്ലീബാ പെരുനാളിനുശേഷം ഏഴാം ഞായർ (നിറം 7)

Other Special days not included in the cycle

മാർച്ച് 25* ദൈവമാതാവിനോടുള്ള വചനിപ്പ് (സൂബോറോ) (നിറം 4)
ജൂൺ 29 പത്രോസ് പൗലൂസ് - ഓർമ്മ (നിറം 5)
ആഗസ്റ്റ് 6 കൂടാരപ്പെരുനാൾ (നിറം 6)
ആഗസ്റ്റ് 15 ശൂനോയോ (നിറം 7)
ദൈവമാതാവിന്റെ മറ്റ് ഓർമ്മദിനങ്ങൾ (നിറം 1)
പരിശുദ്ധന്മാരുടെ പെരുനാളുകൾ (നിറം 8)

അനുബന്ധം 3

വലിയനോമ്പ്, ഓശാന, ഈസ്റ്റർ മുതലായ പെരുനാളുകളുടെ തീയതി (2010 – 2042)

വർഷം	നിനവേ നോമ്പ്	വലിയ നോമ്പ്	പാതി നോമ്പ്	ഓശാന	ദുഃഖവെള്ളി	ഈസ്റ്റർ	പെന്തിക്കോസ്തി
2010	25/1/10	15/2/10	10/3/10	28/3/10	2/4/10	4/4/10	23/5/10
2011	14/2/11	7/3/11	30/3/11	17/4/11	22/4/11	24/4/11	12/6/11
2012	30/1/12	20/2/12	14/3/12	1/4/12	6/4/12	8/4/12	27/5/12
2013	21/1/13	11/2/13	6/3/13	24/3/13	29/3/13	31/3/13	19/5/13
2014	10/2/14	3/3/14	26/3/14	13/4/14	18/4/14	20/4/14	8/6/14
2015	26/1/15	16/2/15	11/3/15	29/3/15	3/4/15	5/4/15	24/5/15
2016	18/1/16	8/2/16	2/3/16	20/3/16	25/3/16	27/3/16	15/5/16
2017	6/2/17	27/2/17	22/3/17	9/4/17	14/4/17	16/4/17	4/6/17
2018	22/1/18	12/2/18	7/3/18	25/3/18	30/3/18	1/4/18	20/5/18
2019	11/2/19	4/3/19	27/3/19	14/4/19	19/4/19	21/4/19	9/6/19
2020	3/2/20	24/2/20	18/3/20	5/4/20	10/4/20	12/4/20	31/5/20
2021	25/1/21	15/2/21	10/3/21	28/3/21	2/4/21	4/4/21	23/5/21
2022	7/2/22	28/2/22	23/3/22	10/4/22	15/4/22	17/4/22	5/6/22
2023	30/1/23	20/2/23	15/3/23	2/4/23	7/4/23	9/4/23	28/5/23
2024	22/1/24	12/2/24	6/3/24	24/3/24	29/3/24	31/3/24	19/5/24
2025	10/2/25	3/3/25	26/3/25	13/4/25	18/4/25	20/4/25	8/6/25
2026	26/1/26	16/2/26	11/3/26	29/3/26	3/4/26	5/4/26	24/5/26
2027	18/1/27	8/2/27	3/3/27	21/3/27	26/3/27	28/3/27	16/5/27
2028	7/2/28	28/2/28	22/3/28	9/4/28	14/4/28	16/4/28	4/6/28
2029	22/1/29	12/2/29	7/3/29	25/3/29	30/3/29	1/4/29	20/5/29
2030	11/2/30	4/3/30	27/3/30	14/4/30	19/4/30	21/4/30	9/6/30
2031	3/2/31	24/2/31	19/3/31	6/4/31	11/4/31	13/4/31	1/6/31
2032	19/1/32	9/2/32	3/3/32	21/3/32	26/3/32	28/3/32	16/5/32
2033	7/2/33	28/2/33	23/3/33	10/4/33	15/4/33	17/4/33	5/6/33
2034	30/1/34	20/2/34	15/2/34	2/4/34	7/4/34	9/4/34	28/5/34
2035	15/1/35	5/2/35	28/2/35	18/3/35	23/3/35	25/3/35	13/5/35
2036	4/2/36	25/2/36	19/3/36	6/4/36	11/4/36	13/4/36	1/6/36
2037	26/1/37	16/2/37	11/3/37	29/3/37	3/4/37	5/4/37	24/5/37
2038	15/2/38	8/3/38	31/3/38	18/4/38	23/4/38	28/4/38	13/6/38
2039	31/1/39	21/2/39	16/3/39	3/4/39	8/4/39	10/4/39	29/5/39
2040	23/1/40	13/2/40	7/3/40	25/3/40	30/3/40	1/4/40	20/5/40
2041	11/2/41	4/3/41	27/3/41	14/4/41	19/4/41	21/4/41	9/6/41
2042	27/1/42	17/2/42	12/3/42	30/3/42	4/4/42	6/4/42	25/5/42

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ കൃതികൾ

1. ജഗദീശ് ചന്ദ്രബോസ് (ജീവചരിത്രം)
2. ഇഗ്നാത്യോസിന്റെ സപ്തലേഖനങ്ങൾ (വിവർത്തനം)
3. സെമിനാർ പ്രബന്ധങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
4. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് പ്രഥമൻ (രണ്ടാം പതിപ്പ്, ജീവചരിത്രം)
5. മലങ്കരസഭയും കേരള സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
6. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ (സഭാചരിത്രം)
7. മലങ്കരയുടെ പ്രവാചകൻ (ജീവചരിത്രം)
8. സഭയിലെ പ്രതിസന്ധികൾ (എഡിറ്റർ)
9. ഭാരതത്തിലെ പ്രാചീന ബൈബിൾ (ഗവേഷണപഠനം, വ്യാഖ്യാനം)
10. മലയാള കവിതയും ബൈബിളും (പി.എച്ച്.ഡി. പ്രബന്ധം)
11. മഹാത്മാവായ കർമ്മയോഗി (എഡിറ്റർ)
12. ഒരു പരദേശയാത്രയുടെ കഥ (എഡിറ്റർ)
13. ഇന്ത്യൻസഭ: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
14. മലങ്കരസഭയുടെ കോട്ട (ജീവചരിത്രം - സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
15. പാത്രിയർക്കീസന്മാരുടെ അധികാരദുർവിനിയോഗം (സഭാചരിത്രം)
16. സണ്ടേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപക സഹായി (എഡിറ്റർ)
17. സംസ്കാര പഠനങ്ങൾ (എഡിറ്റർ)
18. അക്ഷരങ്ങളുടെ ആചാര്യൻ (ഷഷ്ടിപൂർത്തി ഉപഹാരഗ്രന്ഥം)
19. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 1, ജീവചരിത്രം)
20. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 2, എഡിറ്റർ)
21. മലങ്കരസഭയുടെ സുവർണ്ണയുഗശില്പി (വാല്യം 3, എഡിറ്റർ)
22. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭ 52–2014 (സഭാചരിത്രം)
23. കേരള നവോത്ഥാനവും മലയാളം ബൈബിളും (എഡിറ്റർ)
24. 1811–ലെ മലയാളം ബൈബിളും പുലിക്കോട്ടിൽ രണ്ടാമനും (എഡിറ്റർ)
25. കണ്ടനാട് ഗ്രന്ഥവരി (സഭാചരിത്രം, വ്യാഖ്യാനം)
26. കടവിൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് (ജീവചരിത്രം)
27. അക്കര കുറിയൻ റൈട്ടർ (ജീവചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)

28. തൃശൂർപള്ളി ചരിത്രം (സഭാചരിത്രം)
29. പുലിക്കോട്ടിൽ മാർ ദീവന്നാസ്യോസ് രണ്ടാമൻ (ജീവചരിത്രം)
30. Indian Orthodox Church (Church History)
31. പഴഞ്ഞിയുടെ ശ്രേഷ്ഠാചാര്യൻ (ജീവചരിത്രം)
32. മലങ്കരസഭയുടെ സമുന്നതസാരഥികൾ
(സഭാചരിത്രം. സഹഗ്രന്ഥ കാരൻ)
33. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനയുടെ പരിപ്രേക്ഷ്യം (പഠനം)
34. പാലൂർ ചാട്ടുകുളങ്ങര: ചരിത്രവും സംസ്കാരവും (സഭാചരിത്രം)
35. മലങ്കരസഭയും കാനോൻ സംഹിതകളും (പഠനം)
36. പഴഞ്ഞിപള്ളി ചരിത്രം
37. സഭാ ദർശനം (3 മണിക്കൂർ വീഡിയോകാസറ്റ്, സഭാചരിത്രം)
38. കാതോലിക്കേറ്റിന്റെ കാലിക പ്രാധാന്യം (സഹഗ്രന്ഥകാരൻ)
39. തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രബന്ധങ്ങൾ
40. ഇന്ത്യൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാചരിത്ര വിജ്ഞാനകോശം
41. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഥമ പ്രവാചകൻ
42. മരണാനന്തര ജീവിതം (എഡിറ്റർ)
43. വെട്ടിക്കുന്നേൽ അച്ചൻ
44. യൽദോ ബസ്സേലിയോസ്: സമകാല ചരിത്രരേഖകളിലൂടെ
45. ബൈബിൾ പുതിയനിയമം (സംക്ഷേപം)
46. പകലോമറ്റം മെത്രാന്മാർ
47. പുലിക്കോട്ടിൽ തിരുമേനിമാർ
48. പരുമലയുടെ പരിമളം
49. ഓർത്തഡോക്സ് ആരാധനാവർഷം
50. ആദിമ സഭയുടെ പ്രബോധനങ്ങളും ആരാധനകളും
51. Pioneer Prophet of Kerala Reformation.
52. പൊറത്തൂർ ജേക്കബ് അച്ചൻ (എഡിറ്റർ)
53. കേരള നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രജാപതി
54. 1811-ലെ ബൈബിൾ വ്യാഖ്യാനം
55. ഫാ. ഗീവറുഗീസ് ചീരൻ (ജീവചരിത്രം)